

ليژنەى سەرپەرشتىارى چاپ
پورھان ئەحمەد
ھەمە سەئید زەنگنە
سەباح ئىسماعىل
نەوزاد ەلى شىخانى

دزەكان

ئەنتوان چىخوف

ھەلبۇزاردەيەك لە چىرۆكەكانى چىخوف

ناوى كىتەب: دزەكان

بابەت: كۆمەلە چىرۆك

نووسەر: ئەنتوان چىخوف

ناوى ۋەرگىپ: نازاد نەجم

نەخشەسازى بەرگ: بتوۋىن ەلى

دەرھىنانى ھونەرىي: ئەنجام سەئىد

تايپ: ۋەرگىپ

لە بۆلۈمگە كەلگەن يەككىتەي نووسەرانى كورد - لى كەركوك ژمارە (۱۲۹)

چاپخانى: كارو

چاپى يەكەم - ۲۰۱۱

تىراژ: (۵۰۰) دانە

ۋەرگىپرانى:

نازاد نەجم

@q K&@æ æ È[{

كەركوك - ۲۰۱۱

پڙيٽ

۲۲۳ خوشبخت

۲۳۳ زاوا و خه زور

۲۴۴ چيروکي بي ناونيشان

۲۵۳ هاوينه واريه کان

۲۵۷ ناکامي

۲۶۳ نه زاني

۲۷۳ دزه کان

۳۰۹ ليکولهر

۳۲۱ لاوازي

۳۲۵ پيشوئله که له سهر داره که فري

۳۳۵ خه سو

۳۴۱ به داواکاري پوژگار

۳۴۴ يه که له سنيان

۳۵۷ له ده فته ري بيره وه ريه کاني کچيکه وه

۳۶۱ فرميسکه شاراوه کان

۳۷۳ نه لبوم

۳۷۹ لاي سهرتاش

۳۸۷ توله ي زن

۳۹۳ سه ده ف

۴۰۱ قه له و و لاواز

۴۰۷ مندالي ساخته چي

له باره ي چيخوفه وه ۵

ژيان جوانه ۳۵

پياويکي ناسياو ۳۹

دو پوژنامه چي ۴۷

پاوچي ۵۵

سه گي گرانبه ها ۶۵

گه وره ترين شاري پوسيا ۷۱

له خوښنگاي شه وانه پوژيدا ۷۳

له بيره وه ريه کاني که سيکي ثايد ياله وه ۸۱

کاريکي ناشيرن ۸۹

سهرکيشي ۱۰۱

توله سين ۱۰۹

دورژمنه کان ۱۱۹

پوشنبيري بير کول ۱۴۷

عريف پریشيبايف ۱۵۷

له فرمانگه ي پوسته دا ۱۶۷

له هاوينه واردا ۱۷۱

سوالگر ۱۸۳

کاره سات ۱۹۳

يه کيک وه که هه موان ۲۰۷

له باره ی چیخوفه وه

ئه نتون چیخوف له سالی ۱۸۶۰ له شاری تاگانروکی روسیا له دایک بوه .
باوکی دوکانی دانه ویله فرۆشی هه بو ، به م کاره گوزهرانی مال و
منداله کانی به ریوه ده برد و له ماله وه دا زۆربه ی کات توپه و توسن بو ،
له هه مان کاتیشدا شه یدای موزیک بو ، هه ر ئه م شه یداییه ی بو که
سه ره نجام دوآتر وایلێکرد ناگای له کار و کاسبیه که ی نه مینێ و
پوبه پوی شکست ببیته وه . به لام دایکی که کچی کابرایه کی بازرگان بو
، به پیچه وانه وه تا بلێی ژنیکی هیدی و له سه رخو بو . هه لسوکوت و
مامله ی له گه ل منداله کانیدا که پینج کوپ و کچیک بون ، زۆر
میهره بانانه بو . خو ی جل و به رگی منداله کانی ده دوری و باسی ئه و
سه رده مه ی بو ده کردن که له گه ل باوکیدا به سواری گالیسکه یه ک ،
سه رانه سه ری روسیایان کوتاوه ته وه . هه ست و سوژیکی زۆری بو
خه لکی هه بو و زۆر وابه سته ی دیمه نه جوان و دلرفینه کانی گوند بو .
ده کری بلێین چیخوف ، جوانی و وشیری و زینگی له دایکیه وه و
توانای هونه ری و شه پرکردن له گه ل کاره مه حاله کاند و جوړیک له
سه رسه ختی ، له باوکیه وه بو ماپوه .

سه رده مه مندالی ، له دوکانه که ی باوکی و کلیسادا
به پیکرد . که چه ندين جار له گه ل لیدان و مامله خراپه کانی باوکیدا

به ره وپو ده بووه . له تابلوی دوکانه که ی باوکی نویبو : (چای ، قاوه
، سابون ، سوسیج ، و به ره مه ی هاوردی تر) . مه به ست له به ره مه ی
هاوردی تر ، حه لوا و میوژ و چه ند شتیکی ترپون که له ده ره وه
ده هینران . له وه رزی هاویندا ناو دوکانه که پرده بو له میش و مه گه ز و
له وه رزی زستانیشدا تاریک نوته ک بو . خه لکیکی زۆر له به رده م
دوکانه که یان پریزان ده به ست بو شت کرین . لی ره دایه که چیخوف
سه رنج ده داته پوخسار و سیما و ناخی خه لکه که و ناشنای
هه لسوکوت و شیوازی جل و به رگ و شه ر و کیشه و زۆر بلێی و
چه نابازی و سه رخوشیه کانیان ، ده بییت . توانیبوی ناخیان
بخوینیته وه .

سه ره نجام ئه مانه بو ی بونه که ره سته ی خاوی به ره مه مه کانی و توانی
دواپوژ ، سوژیکی زۆریان لی وه رگری . ده بینین ئه مه زۆر به جوانی له
چیروکه کانیدا په رنگیان داوه ته وه .

هه ر له مندالیه وه خاوه ن توانایه کی گه وره بو ، بو زالبون به سه ر
کریاره کانیدا . هه ر کاتی ده رفه تی بو هه لکه وتبا لاسایی کار و
قسه کانیانی ده کرده وه .

له تاگانروک گه په کیکی لیبو که یوتانیه کانی لیده ژیان و خویندن گای
تایبه ت به خویان هه بو . چیخوف ده نیرنه خویندگای یوتانییه کان و
توانی له ویدا فیری زمانی یوتانی بییت .

به لام چیخوف چه زی به خویندن نه ده کرد ، ته نانه ت ئه و قسانه ی که
بپیار بو بو خویندن په وانیه ی یوتانی بکه ن ، سه ره نجامیکان نه بو .

ئىدى لەو سالانەدا ، تواناي بەرزى چىخوف لە لاسايىکردنە وەدا گەشە دەكات و دەبينىن پوژىك جەل و بەرگىكى شەپ لە بەردەكا و خوئى دەكاتە سواكەر و بەنيو شەقامەكانى تاگانروكدا دەگەرئى و دەچىتە مالى مامى (ميتروڤان) و ئەويش نايناسىتە وە و سئى كوئىكى دەداتئى . ئەم سەرکەوتنە دەبىتە هاندەرئىك بوئە وەى بتوانئى پوئى گالته جاريكى سىرك بگىرئى .

لەوتەمەنەدا چەند سىنارىيوئىك دەنوسئى و لەگەل خوشكەكەى و براكانىدا لەعەمبارى مالهەكە ياندا كوئە بنە وە و سەرگەرمى جىبەجئى كردنى دەبن . كە خوئى لە زوربە ياندا پوئى كە شىشىك يان بەرپرسىكى بالا دەبينئى و بەشيوەيەك قسە دەكا كە شايانى تىگەيشتنە بئى .

لەم كارانەشيدا حەزى لە پىش و سميلى هەلگەپاوە دەكرد .

لەتەمەنى سىزە سالىدا شەيداي شانۆ دەبئى و دەچىتە بينىنى شانوى (هيلينى جوان) ى فوينباخ . هەر لەو سەروپەندەدا ، توانا و ئامادەبى نوسىنى چىروك ، لەناخى چىخوفدا گەشە دەكات .

دواتر لە سالى ۱۸۷۴ بە هوئى شكستى باوكى لە كارەكانىدا و لە ترسى خاوەن قەرزەكان ناچار دەبن تاگانروك جىبيلن و بەمالە وە پوبكەنە موئسكو ، بەلام چىخوفى گەنج ، بە مەبەستى تەواو كردنى خوئىندى قوناغى ئامادەبى ، بە تەنيا لە تاگانروك دەمىنئىتە وە و سەرنوسەرى گوئارى خوئىندنگا كە يان لە ئەستو دەگرئى . كە تا ئەو ساتە توانىبوى چەندىن بابەت بنوسئى .

خىزانەكە يان لە موئسكو ، بو دابىن كردنى ژيانىان ، پئويستيان بە هاوكارىە مادىەكانى چىخوف هەبو ، ئەويش پاشەكە و تەكانى خوئى بو دەناردن . بە و مەبەستەى برىك لە خەم و نىگەرانيەكانىان كە مكاتە وە و رەيان بەرز كاتە وە پارەى بو دەناردن و جگە لە وەش بەردەوام نامەى بوئەنوسىن ، كە خالى نەبون لە قسەى خوش و نوكتە ، بوئە وەى بتوانئى بو ساتىكى كەمىش بىت ، بە پىكە نىنيان بىئى .

چىخوف دركى بەكە موكوپىەكانى ژيانى خىزانەكەى دەكرد و لەم راستايەشدا خوئى بە بەرپرسىار دەزانى ، لە و تەمەنە كە مەدا دەچوە راوى بالئەدى سوهەرى زىرين و لە بازاردا دەيفروشتنە وە . هەر وەها لە پارەى پاداشتى نوسىنەكانى هاوكارىەكى كەم تاكورتى خىزانەكەى دەكرد .

دواى برىنى قوناغى ئامادەبى ، بەرە و موئسكو ، بەرە و مالهە وە دەكە و پتە پئى . دايك و باوك و خوشك و براكانى ، تەواوى ئەو ماوەيە ، هەمو بىريان لاي ئەو بو . چىخوف ، گەنجىكى بالا بەرزى جوان و لە بەردلان ، وە ژور دەكە وئى . دايكى كە دەبينئى لە و ماوەيەدا ، ئالوگورپىكى زورى بەسەردا هاتو ، هەست بە شانازىەكى زور دەكات و باوەشى پىدا دەكات .

بەلام چىخوف ، هەل و مەرچى ژيانى ئەندامانى خىزانەكەى - بە پىچە و انەى نامانەكانىانە وە - لە و پەرى نالەبارى و كوئىرە وە رىدا دەبينئى . خىزانەكەى لە ناو ژىر زەمىنئىكدا دەژىن ، دىوارەكانى تەر و شىدارن ، تاريك و تنوكە ، چەند دانە پەنجەرەيەكى بچوكى بەرزى

تيدان ، که جگه له قاچي پېوارهکان که دین و دهچن ، هيچ شونښکي تری ليوه به دی ناکړی. پاش که ميکيش هات و هاوار و شهر و کيشه ی درواسيکان دهست پیده کا ، به بينيني ئه مانه زور نيگه ران و دلته نگ ده بیټ.

ئه ليکساندهر و نيکولای برا گه وره ی ، هه ردوکیان تا بينه قاقا به نیو ژيانی پر له زهرق و بهرقی مؤسکوډا پوچوبون و شهویان له نیو بار و بالیکوره هه رزانه هاکاندا روژ ده کرده وه . چيخوف ههستی کرد باری سه رشانی ئه وهنده سوک نیه ، وه ک خوئی مه زنده ی ده کرد.

له دواي ناونوسی له کولیزې پزیشکی مؤسکو ، هه فته ی جاریک خوئی ده گه یانده شوینی روژنامه فروشان و ژماره یه کی هه فته نامه ی ته نزنایمی (ده رزیله) ی – که له سان پتروسبورگ چاپ ده کرا – ده کړی و خیرا ده گه پایه وه مال.

تا وه کو روژیک له گوشه ی وه لامی خوینه راندا چاوی به م پرسته یه ده که وی: (به پیز . ا . چ . چاوه پوان به بابه ته که ت چاپ ده کړی به هیوای بابه تی دیکه ی به پزیتین). ئیدی لیروه وه نوسینه کانی چيخوف سنوری مؤسکو ده برن و ده گه نه (سان پتروسبورگ) ی پایته ختی ئه و سه رده مه ی روسیا.

دواتر له ماوه ی نیوان ساله کانی ۱۸۸۰ – ۱۸۸۶ توانی سه دان نوکته و بانگه شه ی بازرگانی گالته جارانه و کورته چیروک و بابه تی ته نزنایمی تر بنوسیټ.

له و سه رده مه دا به ره مه بالا و به پیزه کانی خوئی به ناوی (نانتوشا چيخوفته) ، بلاو ده کردنه وه و بابه ته که مبابه خه کانی تری به چه ندین ناوی خوازوای وه ک : که لله پوت ، کویره موش ، برای برا که م ، پیاویکی تونده ته بیات ، شاعیری غه مبار ، دکتوری بی نه خوش ، به دبه خت و چه ندین ناوی تر دا بلاو ده کرده وه . که به شیکی یه جگار زوری ئه و بابه تانه به هوئی ئه و ناوه خوازوانه وه فه وتان و کو نه کرانه وه و دوژینه وه و کو کردنه وه شیان ، بوه کاریکی ئه سته م.

له سه ره تاکانی نوسیندا ، به هوئی ئه وه ی ده بوایا له یه ک کاتدا دلئی خوینه ر و سه رنوسه ر و سانسور پابگری ، ده بینین که م وایه توانی بیټی گوزارشت له ناخی خوئی بکات. وه له لایه کی تریشه وه به ر له هه ر شتیک ، پیویستی به پاره بو ، تا بتوانی ژيانی خیزانه که ی دابین بکا . که له به رامبه ر هه ر دپریکدا سی کو بیکی وه رده گرت.

سه بارت به بیر و باوه پی سیاسی چيخوف قسه ی زور کراوه . تا راده یه ک په خنه یان لی گرتوه و به بی هه لو یست تومه تباریان کرده . ئه و کاته ی چيخوف له کولیزې پزیشکی مؤسکو ده خوینی ، ئه و که ش و هه وا گرژ و ئالوژه ی دواي کوشتنی ئه ليکساندهری دوه م ، به چاوی خوئی ده بیني و ده بیته شاهیدی بینینی له سیداره دان و گرتن و راوه دونان و دورخستنه وه ی هاوړیکانی.

که رچی چيخوف وابه سته ی هيچ ده سته و گروپ و پارتیک نه بوه ، به لام پیده چی چيخوف ئه رکی خوئی ، بو ئافراندنی که ش و هه وایه کی کراوه ی سیاسی و کومه لایه تی و ئه ده بی ، به شتیکی تر زانی بیټ.

جگه له وهش هیچ کات متمانه ی ته واوی به هیچ کام له و دهسته و گروپانه نه بوه .

له یه کیک له چیرۆکه کانیدا به ناوی (بیده نگی یا زۆربلییی) که به سه رهاتی دو ئاشنایه له نیو فارگوئی شه مه نده فه ریک ، دانیشتون و که وتونه ته قسه کردن ، یه که م له په یوه ندی به ستن له گه ل ژناندا که سیکی سه رکه وتوه و به ختی باشه . دوهم به ختی باش نیه ، یه که م به دوهم ده لی ، که رازی سه رکه وتنی ئه و له م کارهیدا ، ئه وه یه که زۆر قسه ده کات . دوهمیش په ند له م قسه یه وهرده گری و ده یه وی بیخاته باری جبه جی کردنه وه . بوپه له گه ل که سیکی نه ناسی ته نیشتیدا ده که ویتته قسه کردن . دوا ی ئه م پوداوه ، که سی دوهم دو سال شوینبزر ده کری . دواتر ده رده که وی که یارو پولیسی نهینی بوه و جل و به رگی مه دهنی له به رکردوه .

له سه رهتای سالانی ژیانیدا له مۆسکو ، هه میشه له گه ل سه رنوسه ره کاندایه کی شه دا بوه ، کاتی چو ته نوسینگه که یان ، ده رگاوانه کانیان که ئاگادار کردو ته وه پێگای هاتنه ژوره وه ی پی نه دن ، هه رکاتی توانیبتیشی وه ژورکه وی ، پێیان ده گوت : (به مه ش ده لی و تار ؟ خو ئه مه له ده نوکی چوله که بچو کتره ! ئیمه ئه م شته تو ره اتانه چاپ ناکه ین) . یان ئه و بره پاره که مه ی که ده بوا یا له پاداشی نوسینه که یدا بیده نی ، زۆر جاران نه یانده دایه . دو سی جار ده هات و ده چو تا سی پو بلیان ده دایه . یان جاری وا بو ده یانگوت : (بلیتیکی شانۆ چو نه ؟) . (شانویه کی خو شه !) . ئه م هاتن

و چوانه جگه له به فیرو دانی کات ، شتیکی تر نه بو . چیخوف بو خوی له م باره یه وه ده لی ت : (وه رگرتنی پاره که زۆر له نوسینی چیرۆکه که دژوار تر بو) .

ئیدی به و شیوه یه به رده وام ده بی تا پو ژیک که به شه قامیکی مۆسکو دا پیاسه ده کات له ناکا و یه کیک بانگی ده کات و خو ی پی ده ناسینی که ناوی (نیکولای لیکین) ه و خاوه ن ئیمتیازی هه فته نامه ی ته نزنامه یی (له ت و پارچه) یه ، که له سان پتروسبو رگ ده رده چی . سه ره نجام ریک ده که ون چیخوف بابه تیان بو بنیری و له به رامبه ر هه ر دپریکدا هه شت کو بیکی بده نی .

له مانگی یانزه ی سالی ۱۸۸۲ یه که مین چیرۆکی چیخوف له هه فته نامه ی له ت و پارچه دا بلاو ده بیته وه .

لیکین ، داوا ی له چیخوف ده کرد که ده بی چیرۆکه کانی کورت و کومیدی بن و له سه د دپیش تیپه ر نه که ن ، ئه مه ش شتیکی خو ش نه بو بو چیخوف .

لیکین ، چیخوف ده خاته ژیر چاودی ری خو یه وه و هه رکاتی ناوی ئانتوشا چیخونتته ی به سه ر هه رگو فآر ، یان هه فته نامه یه کی تره وه بینیا ، تو ره ده بو .

چیخوفیش له وه لامدایپی ده گوت : (ئه وه ی من له شه ویکی زستاندا دهینوسم ، به شی مانگیکی هه فته نامه ی له ت و پارچه یه ، من ناچارم بو هه ل سو راندنی گوزه رانی خو م ، بابه ت و چیرۆک بو گو فآره کانی تر

بنیږم. مانگانه به لانی که موهه پښوینیم به سده و په نجا تا سده و هه شتا رږبله).

سهره نجام ورده ورده له ریځای نه م جوړه نوسینانه وه ، نه زمونځی باشی بو دروست ده بی وپه نجه ده خاته سهر که موکوپیه کانی کو مه لگا و بو چون و تیروانین و هه لسو که و ته نه شیاوه کان ده خاته ژیر پرسیاره وه .

له چیروکی عه ریف پریشیا ایفدا هاتوه : عه ریفک به ناوی پریشیا ایفد خانه نشین کراوه و له مالی خویدا دانیشته وه ، به لام له دواي خانه نشین بونیشی ناتوانی ده سته برداری بیرکړنه وه و په فتاری سهریازیا نه ی جارانی بیټ و چاوی به هه رچیه که ده که وئ قه ده غه ی ده کات ، چه ند پوژیک له وه بهر مال به مالی گونده که گه پاره و پیی گوتون : (نابی که س چرا داگیرسین و گورانی بلئ). هه راسانی له خه لکی گونده که هه لگرتوه . خه لکی گوند ، سکالایان لی کردوه و ئه ویش له له نیو دادگا و له بهر ده م دادوهر و له شوینی تاوانباران پاره ستاوه ، له ساتی به رگری کردندا ده لیټ : (چ یاسایه که هه یه ریځای به خه لک دابی گورانی بلئ؟). دواتر ده رده که وئ که له میټسکی خویدا نه م کارانه له بهر ژه وه ندی خه لکدا ده بینی ، بویه ده لی : (خو ده بی که سیک هه بی ریځا نه دا خه لک هه رچیه کیان پښو شبی بیکه ن). دواتر دادوهر سزای زیندانی بو دهر ده کا ، به لام نه و گیز و وپ بوه و نازانی له بهر چی نه م سزایه یان داوه . نه م چیروکه له ژیر وردبینی سانسور پرگاری نابیت و ریځای بلاو بونه وه ی پیناده ن.

چیخوف له تشرینی یه که می ۱۸۸۵ له سهر بانگیشتی لیکینی سهرنوسه ری هه فته نامه ی له ت و پارچه ، به ره و سان پتروسبوژگ ده که وپته ری ، بی دواکه و تن ده چپته نوسینگه ی هه فته نامه که و له ویدا به گوته ی خو ی وه ک شای ئیران پیشوازی لی ده که ن.

گوڅاری (پتروسبوژگ) ماوه یه که له وه بهر چه ند چیروکی چیخوفی وه ک ، پراچی ، خه فته ، تازیه باری ، بلاو کردبونه وه . بلاو بونه وه ی نه م چیروکانه بیونه جیځای سهرنجی خه لکی و بیونه هوکاری ناوبانگیکی باش بو گه نجیک که ناوبانگی به به ره می کو میدی و گالته جار ی ده کردبو . نه م ده سکه و تیکی گه وره بو بو چیخوفی گه نج ، نه م چه ند چیروکه سهرنجی که سانیکیان راکیشا که ناماده نه بون ته نانه ت هه فته نامه ی له ت و پارچه به ده سته شیا نه وه بگرن .

له م گه شته یدا چاوی به دو که سی تر که وت که یه کیکیان (دیمتری گریگوروفیچ) ی نوسه ر و نه وی تر (نه لیکیسی سورین) ی سهرنوسه ری پوژنامه ی پر تیراژی (سهرده می نوی) بو ، هه ردوکیان داوایان له چیخوف کرد کاتی خو ی به بابه تی بچوک و که م بایه خ ، به فیرو نه دات و ده ست بکات به نوسینی (بابه تی نه ده بیی راسته قینه) .

سورین که سیکی زینگ و وشیار بو ، له و دیداره کورته دا درکی به توانا و لیها توییه شاراوه کانی چیخوف کردبو . بانگیشتی پوژنامه که ی کرد و ته نانه ت ته وه ریکی پوژنامه که ی تایبته کرد به چیخوف .

ئەم گەشتە دەرگای ناوبانگی بەرپوی چىخوڧدا كردهوه و لەهەمانكاتيشدا لەرپوی ئابوریهوه بو چىخوڧ پشتیوانیهكى زیاتربو. سۆرین بەلئینی پێدا لە بەرامبەر هەر دێرێكدا دوانزە كوڤیكى بداتى.

چىخوڧ گەرايهوه مۆسكو و هیشتا پشویهكى ئەوتوى نەدابو كه نامەیهكى لە گریگوڤوڤیچیهوه بە دەست گەیشت. ئەم نامەیه شتیكى چاوه‌پوان نەكراو بو. گەرچى گریگوڤوڤیچ لەدەرەوهى روسیا كه‌متر ناسراوه ، بەلام بەیه‌كێك لە سیما دیاره‌كانى ئەده‌بى روسی دێته ئەژمار.

سالانیكى زۆر لەگەڵ داستایڤسكى و تورگنیف و چەند نوسەرى تر چىروك و بابەتیان بلأو كردبووه و چىروكه‌كانیان بە (چىروكى مروڤدۆستانە) نازەد كرابون و ناوبانگیان دەرکردبو و بەیه‌كێك لە داپێژەرانى بناغى ئەو بزوتنەوهیه دەهاته ئەژمار كه ببوه هوڤارى گەشه‌سەندنى پۆمانى پىالیستى روسى.

لەنامەكه‌یدا نوسىبوى كه یه‌كێك لە چىروكه‌كانى ئەوى بەناوى (پراوچى) خویندۆتهوه زۆر پێى سەرسام بوه و هانىدبو لەسەر ئەم شىوازە نوسینه بەرده‌وام بێت.

هەرودها لەبەشىكى نامەكه‌یدا هاتبو: (ئەگەر ئازایه‌تى ئەوه‌م تێدابه‌ی كارەكانى تۆ هەلسەنگینم ، دەبێ بلێم بێ هیچ شك و گومانێك توانا و ئاماده‌بى نوسه‌ریت تێدایه ، ئەمەش ئەو شتیه كه نوسه‌رى پراسته‌قینه له‌قه‌لام بەده‌سته‌كان جودا ده‌كاته‌وه . تايبه‌تمەندى بەره‌مه‌كانت ، شىكردنەوه دەرونیه‌كانت ، وه‌سفىكى مامۆستاiane و

بە هیئانه‌وه‌ی چەند وشه‌یه‌ك ، وینەیه‌كى دروست و جوانى سەرودختى خوڤئاوابون بەده‌سته‌وه دەده‌یت. من دلئیام تۆ له‌و توانایه‌ به‌ره‌مه‌ندى ، كه‌ده‌توانى به‌ره‌مى بالآ بنأفرینى).

كاتى له‌كوڤتایى نامەكه‌دا چاوى به‌ واژوى گریگوڤوڤیچ كه‌وت ، وه‌خت بو له‌ خوڤشان شاگەشكه‌ بێت.

چىخوڤ له‌و كه‌سانه‌ نەبو وه‌لامى نامەكانى دوابخا ، بى‌ دواكه‌وتن وه‌لامى گریگوڤوڤیچ دەداته‌وه و باسى ئەو ساته‌ ده‌كات كه نامەكه‌ی ئەوى بە دەست گەیشتوه و لەخوڤشان گریاوه و كاریگه‌ریه‌كى زۆرى له‌ سەر ناخى داناوه و تا ئەو ساته‌ دركى بە توانا و لیها‌تویى خوڤى نەكردوه . چەنده‌ به‌كارى پزیشكیه‌وه سەرقاله‌ و كاتى له‌بەرده‌ستدا نیه . هەرودها باسى ئەوه ده‌كات كه تا ئەو ساته‌ تێوانینی بو ئەده‌ب به‌و شىوه‌یه نەبوه و به‌وردی كاری له‌سەر به‌ره‌مه‌كانى نەكردوه و تیايدا ده‌لى به‌ بیری نایه‌ت نوسینی هیچ چىروكێكى له‌ بیست و چوار كاتژمێر زیاترى خایاندبى و باسى ئەوه ده‌كات كه كاتى بەده‌سته‌وه نیه و وه‌ك چوڤ پەيامنێرك هەوالى ئاگرکه‌وتنەوه‌یه‌كه‌ ده‌نوسى ، ئەویش به‌و شىوه‌یه چىروكه‌كانى ده‌نوسى.

پاشان له‌بەشىكى تری نامەكه‌یدا ئامازە به‌وه ده‌كات و ده‌لئیت : (نه‌ متمانه‌م به‌خۆمه‌ نه‌ به‌ خوینە‌ریش). پاشان بەلئین دەدات له‌ هاویندا ئەو دەمه‌ی كاتىكى باشتى له‌بەرده‌ستدا ده‌بێت ، به‌ره‌مى باشتى و به‌پێز تر بنوسیت و ده‌لئیت: (من ئومێدم به‌ داها‌توه ، ته‌مه‌نم ته‌نیا

بیست و شش ساله ، تا ئه و کاتهش ئهزمونیکى باشت وهدس دینم ، گهرچی ده بینم پوژگار زور به خیرایی تیپه پده بی).

نامه که ی گریگور و فلیچ ، کاریگه ریه کی قولی له سه ر چیخوف دانا و تیپروانی نی ئه و ی له به رام به ر خووی و ئاینده شیدا به ته وای هه لگیاپه وه و بوه هوکاری ئه وه ی ده ست له نوسینی ئه و جو ره ئه ده به ، و اتا (به ره مه می داواکراو) بی نی ت.

له گه ل ئه و سه رکه و تنانه شیدا ، که له دوا ی گه شته که ی پتروس بوژگه وه وه ده ستی هی نا بون ، چه ند هوکاری ک هه بون که ببونه به ره به ست له به رده م ئه وه ی که ئاسوی ئاینده ، به رونی نه بی نی .

چیخوف له باره ی نوسه ری و پزیشکی خو یه وه ، له نامه یه کدا که بو دوستیکی نوسیویه تی ، ده لی: (گومانم له وه نیه خویندن و زانستی پزیشکی کاریگه ریه کی جوانی له سه ر به ره مه کانه دانا وه . زانستی پزیشکی ئاسوی بیر و بینینی فراوانتر کردوم ، پیموایه جگه له پزیشکه کان و ئه وکه سانه ی شاره زابیان له زانستی پزیشکیدا هه یه ، که سانی تر به سانایی ناتوانن درک به به ها و بایه خی راسته قینه ی ته ندروستی و پزیشکی به ره مه کانه ، بکه ن ،).

دواتر ده لی ت: (هه ولمداوه ئاگاداری یاسا و ریچکه زانستی هه کان بم و بیان گونجیم له چیرۆکه کانه دا ، که زور جار له پینا و راگرتنی ئه م هاوسه نگیه دا ، قوربانیم به خودی چیرۆکه که داوه).

له سالی ۱۹۸۰ دا خه لاتی ئه ده بی پو شکی ن وه رده گری .

سالی ۱۸۸۲ دو چاری نه خو ش ی سیل ده بی ت و خوین هه لدی نی ته وه .

ئهم نیشانه شومه ، مروقه کانی توشی شوک ده کرد . هه رکاتی ئه ندامانی خیزانه که ی ، ئه و ده سپره سپیه یان بینیا که ده می خویناوی خو ی پی ده سپیه وه و دور له چاوی ئه وان ، ده یخسته وه گیرفانی ، زور نیگه ران ده بون . به لام ئه و دلنیای ده کردنه وه که شتیکی وا نیه : (هیچ نیه ! سیل نیه ! نیگه ران مه بن).

به لام تا ده هات بارودوخی ته ندروستی خراپتر ده بو ، شه وانیک ی زور خه و نه ده چوه چاوی ، کوخه یه کی تا قه ت پروکین ، به روکی به رنه ده دا و ئاسوده یی لی هه لگرتبو .

له سالی ۱۸۸۹ دا دوا به دوا ی ئاشنایه تی له گه ل شانوی هونه ری مو سکۆ و دامه زرینه رانی وه ک (ئاستانیسلافسکی) و (فلادیمیر نیمرو فلیچ - دانچینکو) ، بیرو که ی چه پخوازی له می شکیدا سه ر هه لده دا و ئیدی واز له گو قاری محافه زه کاری (سه رده می نوی) ی ئه لیکی سو رین - که دواتر لینین نازناوی (سه گی ئه لقه له گو یی تزار) ی به سه ردا بری - دینی و بابه ته کانی له گو قار و پوژنامه لیبراله کانه بلاو ده کاته وه ، ئه ویش نه ک به و مانایه ی له گه لیاندا ها ورا بی ت ، وه ک چو ن پی شتر له گه ل مو حافی زکاره کانه ها ورا نه بو . ها وکاری چیخوف له گه ل بلاو کراوه لیبراله کان ، ته نیا له هه ندیک پوه وه بو ، به تاییه ت له دژایه تی له گه ل ئه و که ش و هه و سه رکوتکارانه یه ی که به سه ر ولاته که دا سه پینرابو هتد ...

له سالی ۱۸۹۱ گه شتیکی فراوان به نیو زوربهی ولاته نه وروپیه کاندای دهکات و تیروانینی خوئی له سهر به شیک له لایه نه باش و خراپه کانی ژیانی نه وروپا ده خاته پرو.

دوای چه ند سالیکی ، زهنگی مه ترسی لئیدا و نیکولای برای ، به نه خوشی سیل کوتایی به ژیانی دیت. چیخوف ئه م برایه ی زور خوشده ویست و مهرگی نیکولای کاریگه ریه کی زور خراپی به سهر باری ده رونیه وه جیهیشت.

دوای ناشتنی ترمی براهی ، برپار دها له گه ل خوشکه که یدا بجیته قه فقاو و دوای که میک په شیمان ده بیته وه و برپار دها بجیته (تیرول) یا (بیاریتس) ، یان بجیته لای سورین. خوئی بو ئه م گه شته ئاماده کات به لام جاریکی تر په شیمان ده بیته وه. دواتریش برپار دها گه شتیکی دور و دریز بکات ، چونکه وا هه ستیده کرد له گه شتیکی له و شیوه یدا نه و ئارامی ئاسوده بییه ی پیشوی بو ده گه ریته وه. بو ئه م مه به سته ش دورگی ساخالین هه لده بزیری.

ساخالین ، که وتوته نیو زه ریای ئارام و دور له که ناره کانی سیبریا هه لکه وتوه. له و سهرده مه دا شوینی که سه سیاسیه دورخراوه کان و به ندیه کان بو. له و سهرده مه دا هیشتا هیلی ئاسنی سهرانسهری له روسیادا دروست نه کرابو. ئه م گه شته زیاتر له هه شتا پروژی ده خیاند تاوه کو که سیک ، به که شتی یان به گالیسکه ، به نیو نه و جاده چول و به ندیه هه لاتوانه دا ، توانیبای خوئی بگه ینیته دوزه خی ساخالین.

ئه م هه واله ، بو دوست و ئاشنا و هاویریکانی چیخوف ، جیگای سهرسورپمان نه بو چونکه لایان وابو ، ئه مه ش یه کیکه له گالته کانی چیخوف. به لام دواتر بو یان ده رکه وت که هه واله که راسته.

له نامه یه کدا که بو هاویرییه کی خوئی ، به ناوی (شیچگولوف) نوسیویه تی ، ده لی: (مه به ستم له م گه شته ، وینه هه لگرتنه وه ی ئه ده بی نیه ، به لکو ده مه وی ماوه ی شه ش مانگیک به شیوه یه ک بزیم ، پیشتر نه و شیوه ژیانم تاقی نه کرد بیته وه).

هه روه ها له نامه یه کیدا بو ئه لیکسی سورین ده نوی: (وه ک ده لین ئیمه ملیونان مروقمان له زیندانه کاندای راگرتوه و به شیوه یه کی ئازده لانه به ره لامان کردون تا له زیندانه کاندای دابریزین ، له م پوه وه ، هه مو پویشنبرانی نه وروپا ئیمه ی نوسهران و پویشنبران به که مته رخه م ده زانن نه ک پاسه وانه کان و سهرپه رشتیاران زیندانه کان ، له ولاته که ماندا هه ندیک کار بو نه خوشه کان نه نجام ده ده ریین ، به لام بو دورخراوه کان هیچ! یاساناسه کانمان هیچ گرینگیه که به م لایه نه نادن ، کاتی نه وه یه هه نگاوئیک بو زیندانیه کان ، هه لگرین. ته نیا نه و شته ی لی به داخم نه وه یه من ده چمه نه وی ، نه که که سیکی له من وشیار تر و به ناگا تر).

به رله وه ی به ره و ساخالین بکه ویته ری ، ده که ویته کو کردنه وه ی نه و بابه تانه ی له باره ی ساخالینه وه نوسراون. له کوتاییه کانی سالی ۱۸۹۰ به دوای زانیاری زیاتردا ده چیته پتروسبورگ و زوربه ی کتیبخانه کان ده گه ری. ئه رکی کو کردنه وه ی بابه تی نیو گو قرار و

پوژنامہ کانیش به ماریا چیخوئی خوشکی و هاورپیکانی ، دهسپیری .
کاتی دهگه پیته وه مؤسکووش ، ئەلیکسی سورین ، کۆمه لیک و تار و
کتیبی له سه ساخالین یۆ ده نیری .

سه ره نجام له کۆتاییه کانی مانگی نیساندا به ره و ساخالین وه پری
ده که وی . دۆست و ئاشنا و هاورپیکانی ، تا (یاروسلاف) به پری ده که ن .
دوای تیپه ربونی نزیکه ی سی مانگ ، گه شته ساخالین .

تا که هوکاری په یوهندی ئه و ، به پایته خته وه ، ئه و نامانه بون که
به دریزیایی سی مانگ دهیناردن و بوئی ده هاتن . ئه و یاداشتانه ی
له باره ی ساخالینه وه دهینوسین ، به نامه دهیناردن و به زنجیره و
له ژیر ناوی (له سیبری) دا ، چاپ ده کران . بو ئه وه ی کاتی خوئی
به فیرونده دا شه وانه گه شتی ده کرد و بالتۆ چه رمه لوسه که ی
له خوئی وه ده پیچا و له گو شه په کی گالیسکه که دا خوئی کوشم هه لدینا .
هه رکاتی بگه یشتایه ته شاریکی وه ک (تومسک) یا (ئیرکووتسک) ، جل و
به رگه شر و چلکنه کانی داده نان و خوئی ده شوشت و (سه و
شکلینی ئه وروپیا نه) ی به خووه ده گرت .

که ش و هه وای سازگار و ئازادی ده وروبه ری ، بیونه هوکاری
که متربونه وه ی نه خوشیه که ی و کوخه کانی که متریبون .

سه رباری ماندویتی و نه خوشی ، بینینی دورخراوه کان و
به ندرکراوه کان و زپه ی زنجیره کانیا ن ، له نیو ئه و که ش و هه و
نامو یه دا ، توشی خه م و خه فه ت و نیگه رانیه کی زوریان کرد .

له نامه کانیدا ئامازه به بینینی پوباره کان و جه نکه له کان
ده کات . خوشتترین کاتی گه شته که شی ئه وه بوه که به که شتی به ناو
ئاوی پوبار و ده ریچه کاندایه پیوه و ده ریچه ی بایکالیش یه کیک
بوه له جوانترین دیمه نه کان که له ژیا نی خویدا بینیبیتی . هه روه ها
کاتی که به نیو پوباری ئاموردا تیپه رده بی بوخوئی باسی ده کا و ده لی
خوشتترین کاتی ته مه نم بوه و هه رگیز له بیرم ناچیته وه . جگه له وه ش
له م گه شته یدا ئامازه به دوفاقی بونی سروشت و ژیا نی مروقه ده کات و
ده لی دوفاقی سروشت جوانه ، به لام دوفاقی مروقه به پیچه وانه وه . که
ئه م دوفاقیه ی که باسی ده کات ، له زوریک له چیرۆکه کانیدا
به رچاومان ده که وی .

ئه وه ی که دلی خو ش ده کات ، ئه وه یه که له ویدا که ش و هه وایه ک
دروست بوه ، تییدا مروقه کان به ئازادی قسه ده که ن و که س ترسی له
که س نیه و که س له وه ناترسی بو شوینیکی تر دوری بخره وه و
که س نیه سیخوپی به سه ر که سه وه بکات و راپورت له دژی که س
بنوسی .

دورخراوه و به ندیه کان دابه ش بیون به سه ر دو ده سته دا ،
ده سته یه کیان ئه و به ندیه له میژیا نه بون که دوای چه ندین جار هه لاتن
، گیرابونه وه و کو ت و زنجیر کرابون . ده سته که ی تر به ندرکراوانی
پیشو بون ، که ماوه ی زیندانیان ته و او کردبو ، به لام له دورگه که دا
مابونه وه و نیشته جی بیون و به کاری کشتو کاله وه خه ریک بون .

هه‌رجاری ده‌سته‌یه‌ک زیندانی ژنیان ده‌هینایه ئه‌وی ، زۆر زو هه‌واله‌که‌ی به‌سه‌رانسه‌ری دورگه‌که‌دا با‌لو ده‌بووه و جو‌ش و خرو‌ش‌پکی تازه‌ی به‌ دورگه‌که‌ ده‌به‌خشی .

زۆریک له‌پیاوه‌کان به‌شهر و کیشه و به‌رتیل ، ناوی خو‌یان له‌ لیستی داخو‌ازیکه‌راندا ده‌نوسی . ژنه‌کان له‌سه‌ریازگه‌که‌دا پاده‌گیران تا پیاوه‌کان به‌جل و به‌رگی جوانه‌وه ، ده‌گه‌یشتن . هه‌لبێژاردنه‌که ، هه‌میشه‌ دل‌ه‌پاوکی بۆ هه‌ردولایان دروست ده‌کرد . پیاوه‌کان هه‌ولیان ده‌دا هاوسه‌ریکی به‌دلی خو‌یان بدۆزنه‌وه و ژنه‌کانیش دانیشتبون و شه‌رمیان ده‌کرد و سه‌ریان به‌رده‌دایه‌وه .

ئیدی بو‌خو‌یان پیک ده‌که‌وتن .

ئه‌م زه‌ماوه‌نده ، جگه‌ له‌هه‌ولیک بو‌له‌بیر بردنه‌وه‌ی په‌نج و کو‌پره‌وه‌ریه‌کانیان - ئه‌گه‌ر بو‌ ماوه‌یه‌کی که‌میش بی‌ت - شتیکی تر نه‌بو . که‌سه‌ره‌نجام زۆریه‌ی ژنه‌کان له‌ناچاریدا ده‌که‌وتنه‌ له‌شفرو‌شی .

چیخو‌ف له‌چه‌ند مانگیک زیاتر ، ده‌رفه‌تی نه‌بو . به‌حه‌زیک زۆره‌وه کاره‌که‌ی خو‌ی ده‌ستپیکرد ، له‌گه‌ل دانه‌ دانه‌ی که‌سانی دورگه‌که‌دا قسه‌ی کرد ، هه‌روه‌ک مه‌زنه‌ده‌ی کردبو ، ته‌وه‌ری برسیتی و هه‌ژاری ، سه‌رچاوه‌ی هه‌مو کیشه‌کانیان بو .

بینینی منداله‌کانی دورگه‌که - که‌ژماره‌یان زۆر نه‌بو - بی‌ خو‌یندنگا و بی‌ سه‌ره‌رشت ، که‌ به‌شیکیان ته‌نانه‌ت ناوی باوک و دایکی خو‌شیان نه‌ده‌زانی و پو‌ژ به‌پو‌ژ گه‌وره‌تر ده‌بون ، جیگای داخ و که‌سه‌ریکی گه‌وره‌بو .

کوخته‌کانیان پیس و ویران و پربون له‌ زینده‌وه‌ری زیانبه‌خش . مرو‌فد به‌بینینی ئه‌م هه‌ل و مه‌رجه‌ هی‌لنجی ده‌هاته‌وه .

ئه‌وان زۆر ئازادانه وه‌لامی پرسیاره‌کانی چیخو‌فیان ده‌دایه‌وه ، به‌لام وای بو‌ ده‌چون چیخو‌فیش یه‌کیک بی‌ت له‌ به‌رپرسه‌ بالاکان و هاتی‌ شته‌ سنورداره‌کان سنوردارتر بکات .

ژهنه‌پال (کو‌تو‌فیج) ی به‌پرسی دورگه‌که ، هاوکاریه‌کی زۆری چیخو‌فی ده‌کرد ، چیخو‌فیش ، جگه‌ له‌زیندانیه‌ سیاسیه‌کان ، ده‌یتوانی له‌گه‌ل هه‌مو ئه‌وانه‌ی تردا ئازادانه قسه‌ بکات .

پینج سالی‌ خایاند تاوه‌کو توانی ئه‌و کتیبه‌ی ، که‌ له‌سه‌ر هه‌ل و مه‌رجی ژنیان به‌ندی و دورخراوه‌کانی ساخالین نوسیوی ، ته‌واوی بکات و به‌ چاپی بگه‌یه‌نی .

سه‌ره‌نجام ، ئه‌مه‌ وه‌لامیکی گونجاو بو ، بو‌ ئه‌وه‌که‌ سانه‌ی په‌خنه‌یان لی‌ ده‌گرت که‌ گوا‌یا بایه‌خ به‌ په‌نج و کو‌پره‌وه‌ری مرو‌قه‌کان نادات و له‌ئاستیاندا بی‌ هه‌لو‌یسته .

په‌خنه‌گرانی روسی ، له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ بون : بو‌ گه‌یشتن به‌ دادپه‌روه‌ری کو‌مه‌لایه‌تی ، ده‌بی‌ نوسه‌ر بی‌ته‌ پێبه‌ر و رینیشاندەری خه‌لکی .

به‌وه‌ تو‌مه‌تباریان ده‌کرد به‌ره‌مه‌کانیدا بایه‌خ به‌ ئازار و کیشه‌کانی خه‌لک و کیشه‌ سیاسی و کو‌مه‌لایه‌تیه‌کانی ولات نادات .

چیخو‌ف ، سه‌ره‌تا ئه‌م په‌خنانه‌ به‌هه‌ند ناگری . به‌لام سه‌ره‌نجام له‌وه‌لامی په‌خنه‌ی گو‌قاریکدا به‌ناوی (ئه‌ندیشه‌) - که‌ له‌هه‌مو‌یان

نارپه وائر و نابه جیتر ده بی - دهنوسی: (له پاستیدا نه دهبو من وه لآمی
 ئەم تۆمه تانه بدهمه وه ، به لآم له وانیه به م زوانه روسیا به جی بهیلم و
 بوئی ههیه که ئیدی هه رگیز نه گه پیمه وه ، بوئی نه متوانی ئەم تۆمه تانه
 ، بی وه لامدانه وه به جی بهیلم ... له کوئی به ره مه کانمدا دیریکم پی
 شک نایه ت که به هوئی وه ههست به شهرمه زاری بکه م ، ئەگه ر تو به
 دهسته واژه ی نارپه وا و نابه جی (بی ویزدانی) ، ئاماژه به م پاستیه
 تاله ده که یه ت که من که سیکی خوینده وار و خاوه ن به ره می زۆرم و
 کاریکم بو ئەو که سانه نه کردوه که خوشم دهوین و به ره مه کانیشم
 هیچ کاریگه ریه کیان له سه ر ئەنجومه نه کانی گوند و یاسا تازه کانی
 دادگا و ئازادی راگه یاندن و ئازادی به گشتیی ، دانه ناوه . که واته ده بی
 له م کارانه دا گو قاری ئەندیشه خوئی به هاوکارم بزانی ، نه که په خنه م
 لی بگری. چونکه ئەوانیش له م بو ارانه دا ، کاریکی له کاره کانی من
 زیاتریان نه کردوه ، چی بکه م ئەمه تاوانی من نیه).

به م شیوه یه چیخوف به م کاره ی ، هه مو ئەو تیروانینه نادروستانه ی
 هه لگی پرایه وه و بوخویشی له دوا ی ئەم گه شته یه وه ، تیروانینی
 له به رامبه ر زۆر کیشه و په هه نددا ئالوگوپی به سه ردا هات.

له نامه یه کیدا بو ئەلیکسی سوړین دهنوسی: (تو زۆر هه له بوی که
 ده تو یست نه چمه ساخالین ... ئەگه ر هاتبا و له ماله وه بوما یه ، له
 زۆر شت بی ئاگا ده بوم ، به ر له و گه شته م بلاوبونه وه ی کتیپی)
 سوونات کروتز) ی تو لستویم به شاکار و روداو یکی گه وره ی ئەه ده بی
 روسی ده زانی. به لآم ئیستا ، ئەو کتیبه بو من جیگای پیکه نینه).

تولستوی له سوونات کروتزدا زه ماوه ند و موزیک و په یوه ندی
 جهسته یی ، به پیلانیکی ده زانی ت که ورده ورده ژیا نی پاله وانی
 چیرۆکه که ژه هراوی ده کات و واده کا دهس له ئامانجه بالاکان هه لگری
 و ههستی چاکه خوازانه ی نیو ناخی بسپرتیه وه و سه ره نجام دهست بو
 تاوانکاری بیا.

دوا ی ئەم گه شته ، کاریگه ری نوسینه کانی تولستوی - که چه ند
 سالیکی بو میشکی چیخوفیان به خو یانه وه خه ریک کردبو - ورده ورده
 کال ده بنه وه و فیڕکردن و ئاموژگاریه کانی تولستوی به (نه زانیه کی
 فریوده ر) ده زانی.

دواتر کاتی چیخوف له سالی ۱۸۹۷ له نه خوشخانه ی مو سکو
 ده خه وینری ، تولستوی دیته سه ردانی و سه باره ت به م (نه زانیه
 فریوده ره) ماوه یه کی زۆر ، به سه ختی له گه ل یه کتردا ده که ونه
 مشتومرپه وه . که له نیوان قسه کانیاندا سهیه کانی چیخوف توشی خوین
 به ربون ده بن.

هه ر له م گفتوگو یه دا چیخوف ئاماژه به خوشبه ختی ده کات و ده لی: ()
 ساته کان بدۆزینه وه و به حه ز و مه یلی خو مان بژین و لیگه ر پین با
 که سیتی مرو فیه کان به ر له گه شه کردن ، نه ژاکین.

دواتر هه ر له سالی ۱۸۹۷ له شوینی ژیا نی خوئی و چه ند گوندیکی تردا
 چه ند خویندن گایه ک له سه ر ئەرکی خوئی دروست ده کات و داو و
 ده رمانیش به خو پرای ده داته نه خوشه کانی. هه ر له و سه رده مانه شدا
 ئاشنا یه تی نزیک له گه ل ماکسیم گو رکیدا په یدا ده کات .

ئەكادىمىيە زانستى روسيا لەسالىيادى لەدايك بونى پۆشكىندا بەشەك
لە كارەكانى خۆى تەرخان دەكات بو زانستى كۆمەلەتە و
ئەدەبىيات. لەنۆ نوسەرانى روسيادا چەند كەسەكى وەك چىخوف ،
تولستوى ،كۆرولنىكوف و چەند كەسى تر، لەسالى ۱۹۰۰بەئەندامى
فەخرى ئەكادىمىيا ھەلبىژدردان.

ئەمە بوە ھۆكارى خۆشحالەكى زۆر بو چىشتلەنەرەكەى چىخوف و
جاريكيان لە ميوانىەكدا گوتبوى: (ئەنتون پافلوڧيجى ئىمە بوئە
ژەنەپال) ، كەدواتر چىخوف زۆر جارار بو پىكەن ئەمەى
دەگىرايەو.

لەسالى ۱۹۰۱ لەگەل (ئولگا كنىپەر) ى ئەستىرەى شانۆى ھونەرى
مۆسكۆ زەماوئەند دەكا.

دواتر لە سالى ۱۹۰۲دا ئەندامانى ئەكادىمىيە زانستى روسيا ، ناوى
گۆركى دەخەنە لىستى ئەندامانى فەخرىەو. ھۆمەتى ئەوسا زۆر
بەوردى چاودىرى كارەكانى گۆركى دەكات. كاتى لىستى ناوەكان
دەچىتە بەردەستى تزار و ناوى گۆركى تىدا دەبىنى توپە دەبى و لە
ئاستى ناوى گۆركىدا دەنوسى: (زىادپەوى كراو). ئىدى ناوى گۆركى
دەكىشەرتەو و ھۆمەت بەياننامەيەك بەناوى ئەكادىمىياو دەردەكا.
ئەمە دەبىتە ھۆكارى ئەوەى ھاوكات لەگەل كۆرولنىكوف دا دەست لە
ئەندامىتى ئەكادىمىيا بكىشەنەو و ھەروەھا تولستوى رايگەياند ھىچ
كاتى خۆى بە ئەندامى ئەو ئەكادىمىيايە نەزانىو تا دەس لە كار
بكىشەتەو.

چىخوف لەگەل ئەوەى كە بوخۆى دكتور بوو بەباشى ئاگادارى خرابى
بارى تەندروستى خۆى بو ، كەچى ھىچ كاتىك دەستى لەنوسىن
ھەلئەدەگرت.

دواتر نەخۆشىيەكەى توندتر دەبىت و دكتورەكان چەند جارىك
رېنمىيە دەكەن بچىتە فەرەنسا ، سەرەنجام داواكەيان قبول دەكات
و بەرەو فەرەنسا دەكەوئە رى ، بەلام دواى بىستى ھەوالى مەرگى
باوكى ، دەگەرئەتەو روسيا.

لەوسەردەمەدا نەخۆشى سىل ، بەتەواوى تەنگى پىھەلچىبو ، ئەو
دوست و ئاشنايانەى كە چەند سالىك بو نەيانىنىبو ، بەبىنىنى
توشى سەرسورمان دەبون ، تەنيا بەنىگاكانىدا ھەستىاندەكرد ئەو
بونەوەرە رەق و وشك ھەلگەپاوەى بەرامبەريان ، جگە لە چىخوف
كەسەكى تر نىيە. وە دەشيانزانى ھىندەى لە ژياندا نەماوە. دواى
چەند ھەفتەيەك برك تەندروستى باشتەر دەبى و لەسەر رېنمىيە
دكتورەكان ، لەگەل ئولگى ھاوسەرىدا بەرەو (ڧايلربادن) ى ئەلمانىا
دەكەوئە رى. لەوى دەچىتەلەى دكتورى بەناوبانگ ئىڧالند و برك
تەندروستى باشتەر دەبى. لەنامەيەكدا بو ماريەى خوشكى ، ھەوالى
باشتەر بونى بارودوخى تەندروستى خۆى ، بو دەنوسى.

سەرەنجام كۆتايىەكى خىرا و چاوەپروان نەكراو گەشىت . لەيەكەك
لەشەوەكانى سالى ۱۹۰۴ ، دواى گىرپانەوەى چىروكەك بو ئولگى
ھاوسەرى ، ماندو و بى توانا ، چاوەكانى لەسەرىك دادەنى و خەوى
لى دەكەوى ، ئولگا بىدارە و چاوى لەسەر ھەلئەگىر ، ھەتا جارىكى

تر وه ناگا دیته وه و چاوه کانی ده کاته وه ، لای نیوه شه و ئیدی به یه کجاری چاوه کانی لیک دهنی. ههفته یه ک دواتر کاتی تهرمه که ی له ئه لمانیا وه ده گاته وه مۆسکو ، مه راسیمی ناشتنی له مۆسکو بو سازده کری. ماکسیم گورکیش له مه راسیمی ناشتنیدا ئاماده ده بیته و زور به وردی پوداوه کان تو مار ده کا. خه لکیکی یه جگار زور به شداری پیره سمی ناشتنی ده بن ، هوکاره کانی گواستنه وه و پولیس په کیان ده که وی. به تایبته له وه کهش و هه وا گرژ و ئالوزه سیاسی یه ئه وسه رده مه ی روسیادا ، حکومه تی تزار ترسی لی دهنیشی نه بادا ئه م جه ماوهره بی ئه ژماره ، ئاراسته ی مه راسیمه که له دژی حکومه ت بگوین و ده ست بده نه خویشاندان و راپه رین. به لام خه لکی روسیا ، هینده به قولی که وتبونه ژیر خه می له ده ستدانی نوسه ره که یانه وه ، ناگایان له هه ل و مه رجه دژواره کانی ژیانی خویمان و کیشه و گیر وگرفته سیاسی و نیشتیمانیه کانیش نه ما بو.

چیخوف ته نیا چل و چوار سال ژیا ، به لام کاتی مرد ، توانی فو پم و پوخساری چیرۆکنوسی له جیهاندا بگوپی و کاریگه ریه کی گه وره ش له سه ر شانۆنامه کان دابنی.

سه ره نجام له وه ته مه نه کورته دا ، سه رباری به ته نگه وه هاتنی نه خوشه کان و چاره سه رکردنیان ، توانی زیاتر له ۶۰۰ چیرۆک و کتیبیک ده رباره ی دورخراوه و به ندیه کانی دورگه ی ساخالین به ناوی (دورگه ی ساخالین) و چه ندین یاداشت و نامه - که دواتر کوکرانه وه و خویمان له نزیکه ی ۱۵۰۰ لاپه ره ده دن - و چه ندین شانۆنامه ی وه ک

، (ئیشانۆف ۱۸۸۷) ، (بوکینی) ، (سالرۆژ) ، (بالنده ی ده ریا) ، (پولگیپی تراژیدی به پیچه وانه ی حه زی خویه وه) ، (سی خوشک ۱۹۰۰) ، (دیوی جه نگه ل ۱۸۸۹) ، (له زیانه کانی توتن) ، (باخی گیلاس) ، (لالو فانییا ۱۸۹۹) ، (تاتیانا پیینیا) و چه ندین شانۆنامه ی تر بنوسی. که سه باره ت به نوسینی باخی گیلاس ده لی: (پۆژانه ته نیا چوار دیر ده نوسم ئه و چوار دیره ش زور ماندوم ده کا).

خوینه ری به ریز ، ئه وه ی که هانیدام ئه م چیرۆکانه وه وه رگیرم ، به هوکاری یه که م ده بینن ئه م چیرۆکانه سه رتاپا له قاودانی نارپه وایی و بیادی و هه مو په فتار و کرداریکی نادروست و نه شیایوی مروقه کانه . ئه وه له سو و کهوت و په فتارانیه که پاله وانی چیرۆکه کانی چیخوف هه یانه . بیگومان ئه مه ش به شیك بوه له کار و کرده وه ی پۆژانه ی خه لکی ، له روسیای سه رده می چیخوفدا. دوا ی تپه رینی سه د و چه ند سالیك ، ئه گه ر بیته و سه رنج بدهینه ئه م چیرۆکانه ، له یه کچونیکی یه جگار گه وره له بیرکردنه وه و هه ل سو که وته کانی پۆژانه ی تاکی روسی ئه وسه رده مه و کوردستانی ئه مپوی خو ماندا ، ده بینن. له نیو کومه لگای ئیمه شدا زور عه ریف پریشیبا ئقمان هه ن که به ئه رکی خوینانی ده زانن خویمان له کاره کانی خه لکی هه لقورتینن و تانیستاش له وه نه گه یشتون ئه وه ی ده یکه ن ، کاریکی نه شیاو وه په یوه ندی به وانه وه نیه . زور دو بو فمان هه ن که خاوه نی شتیکن خویمان تا ئاستی فریدان و له کول خوکردنه وه لی بیزارن ، که چی ئه گه ر بتوانن و بویمان بلوی به پاره یه کی باش به سه ر نزیکترین هاوپی خویماندا ساغی

دهکه نه وه . زور دیریا فینمان هه ن بو جیبه جی کردنی مه رامه کانی خوځیان ، خوځمان لیدیننه پیښه وه و به شان و بالماندا هه لده دن . هتد . وه ک چوڼ ماکسیم گورکی ، له باره ی چیخوف و چیروکه کانی وه ، ده لی: (مروځ له به ره مه کانی چیخوفدا له گه ل خه لکانیکی داماو و بی چاره دا به ره و رو ده بیته وه که ماله کانیان پرکردوه له ته وه زه لی و ناناسوده یی و بونه ته کوپله ی که مژه یی و بیکاریه کانی خوځیان و بونه ته کوپله ی هه لپه و ته ماحی خوځیان ، هه مو شتیکیان بو خوځیان ده وی ، کوپله گه لیکي ترسنوکن که خوځیان به ژیان وه نوساندوه و سه باره ت به داهاتو ، دنیا پرده که ن له قسه کانی خوځیان . واهه ست ده که ن که ئیدی جیگایه ک له م دنیا په دا نه ماوه نه وان تیدا بژین . زوریه ی نه م خه لکانه خه ونی خوش خوش به داهاتویه کی باشتره وه ده بین ، به لام خوځیان ، سه باره ت به ناینده ، نه گه ر تا دوسه سالی تریش دانیشن ، بیر ناکه نه وه و ناگه نه نه و باوه په ی له خوځیان بپرسن: نه گه ر ئیمه ناوا دانیشن و بکه وینه نیو خه ون و خه یالاته وه ، نه ی کی نالو گوړیک به سه ر ژیان مروځه کاند بینی و له خوشیه کانی ژیان به هره مه ندیان بکا؟ چیخوف به و بیر تیژی و وردبینیه ی خوځیه وه ، چاو ده بریته هاوالاتیه داماو و بیچاره کانی ولاته که یی و به زه رده خه نه یه کی خه مگین و ده نگیکی دلسوژانه و سه رزه نشتیکی قوله وه ، هاوکات به پوخساریکی په ریښان و به دلکی پرله ژان و به ده نگیکی دلسوژانه وه پیمان ده لی: (خوشه ویسته کانم نه و شیوه ژیان نه ی ئیوه دروست نیه ! ژیان به م شیوه یه شه رمه زاریه).

ماوه ته وه بلیم تا ئیستا له نیو ئیمه ی کورد دا گه رچی هه مومان چیخوف ده ناسین ، به لام تا ئیستا وه ک پیویست ئاوری لی نه دراو ته وه و کاریکی نه وتو نه کراوه که شایانی نه و چیروکنوسه بالایه بی. که پیموایه چیروکه کانی چیخوف بو ئیمه ، گرینگی خوځیان هه یه و ده بیته . له روی وه رگپراننی شانونا مه کانی وه ، که نزیکه ی بیست شانونا مه به سه ره وه ن ، جگه له دو تا سی شانونا مه یه ک ، زیاتر وه رنه گپرداون . چیروکه کانی که له شه شسه د چیروک به سه ره وه ن ، جگه له چه ند هه ولیک - له گه ل ریژ و خوشه ویستیم بو هه مو نه وکه سانه ی که له وباره دا کاریان هه بوه و نه گه ر نه وان نه بوایان ئیمه مانان چانسی خویندنه وه ی چیروکه کانی چیخوف و ناسینی چیخوفمان پی نه ده بپرا - به شیکی زوریان چه ند باره ن . تا ئیستا که سیک نه بوه کو ی چیروکه کانیمان بو وه رگپری . هه روه ها جگه له وه ی که چیروکه کانی چیخوف ، دنیا بینیه کی جیهانیان هه یه و له قاودانی هه مو ئاکار و په وشتیکی ناشیرن و نه شیاوی نیو کومه لگاکانه ، به لام به شبه حالی خو م لیږده هه ولم داوه نه و چیروکه هه لبرژیم که پوژانه به به رچاوی خو مانه وه نمونه کانیان ده بین .

هه روه ها تا نه وشوینه ی ناگادارم جگه له هه ردو چیروکی (لاوازی) و (قه له و و لاوان) ، خو م بواردوه له وه رگپراننی نه و چیروکه نه ی که پیشتر چه ند جاریک وه رگپرداون . هیوادارم توانیبتیم کاریکم کردی و به نومیدی نه وه م روژیک دابی که سیک یان چه ند که سانیک

سەرجه م به ره ماکانی چیخو فمان بو بکه نه کوردی ، وه ک چو ن
له نه ده بیاتی ولاتی دراوسیماندا نه م کاره کراوه .

ئازاد نه جم

پانیه ۱۴/۴/۲۰۱۱

تیبینی / بو ناماده کردنی نه م پیشه کیه ، سودم له پیشه کیه که ی
کتیبی / انتون پافلوویچ چخوف / ترجمه احمد گلشیری / انتشارات
نگا / چاپ ششم ۱۳۸۸ / وه رگرتوه .

هروه ها سودم له چه ند سایتیکی ئینته رنیت و پیشه کیه که ی نه م
سه رچاوه یه ی خواره وه وه رگرتوه . / مجموعه اسار چخوف / ترجمه
سروژ استپانیان / انتشارات توس / ۱۳۸۹ که سه رجه م چیروکه کانیشم
هر له م سه رچاوه یه وه وه رگرتوه .

ژيان جوانه

(بؤ نه و كهسانه ي نيازى خوگوشتيان هه يه)

ژيان شتيكى تال و به نازاره ، به لام نه گهر نيازى گوپينيت هه بيت كارىكى هينده دژوار و نه سته م نيه . بؤ نه م كار هشت نه و نه ده به س نيه دوسه د هزار پوڤليكت بؤ ده رجيت ، يان ميدالياي (هه لوى سپى) يت پييبه خشن ، يان له گه ل كچيكي جوانكي له ي دلرفين ، زه ماوه ند بكه يت ، يان وه كو كه سيكي باش و دل ساف بنا سرييت و ناوو ناوبانگت چه ندين سالان ده ماوده م بكات . بيگومان نه گهر بتوانى له ژياندا نه مانه وه ده ست بيى ، خراپ نيه ، به لام هه مو نه مانه ، شتيكن له گه ل تيپه پينى پوژگاردا نه گهرى نه مان و له به ين چونيان هه يه و ده شى له چركه ساتيكتدا له ده ستيان بده ي .

بؤ نه وه ي ئيدى له مه و دوا ، ته نانه ت نه و كاتانه ش كه له و په پرى نيگه رانى دايت ، شادو به خته وهر بژيت ، ده بي نه م دو هه نگاهوى خواره وه جيبه جى بكه يت : يه كه م رازى بيت به وه ي كه هه ته و دووم باوه پرى ته وات به ده سته واژه ي (له وانه يه له مه ش خراپتر پوڤدات) هه بيت . نه مه ش هينده كارىكى نه سته م نيه .

كاتى قوتوى كبريت له گيرفانتدا گر ده گرى ، دل ته نگ مه به و سوپاسى خودا بكه كه گيرفانت گه نجينه ي باروت نه بوه . كاتى

كومه ليك خزمى ليقه و ماو و بيچاره ت له قيللا هاوينيه كه تتدا دينه سهردانيت ، نيو چاوانت گرژ مه كه و شادو شوكر به و بللى زور سوپاس خودايه خزمان به سهرياندا داوم نه ك پوليس .

نه گهر دركيك له په نجه ت چه قى ، برؤ سوپاسى خودا بكه و بللى چاك نه بو له چاوم نه چه قى . نه گهر هاتو بينيت ژنه كه ت يان خوشكى ژنه كه ت ، له برى گورانيه كى دلرفين ، خه ريكي راهيانه له سه ر نوته كانى ناميريكي موزيك و كردويه تيه درينگه درينگ ، دلگير مه به و له خوشيان هه لپه ره چونكه گويت له موزيك بوه نه ك لوره ي چه قه ل و مرو مياوى پشيله .

برؤ سوپاسى خودا بكه كه نه نه سپى ژير بارى ، نه ميكروپى ، نه كرمى (تريشين*) ي ، نه به رازى و نه ولاخى و نه ميشوله يت و نه ورچى قه ره جه گه پوكه كانى . برؤ هه لپه ره له خوشى نه وه ي نه شه لى ، نه كويرى ، نه كه پى ، نه لالى ، نه توشى نه خوشى كوليرا بويته . هه له هه له ليده له خوشى نه وه ي كه ئيستا له دادگا و له نيو قه فه زى تاوانباران دانه نيشتويت و به رامبه ر داواكارى گشتى رانه وه ستاويت و بو وه رگرتنى پاداشتى نوسينه كه ت ، له گه ل كابر اى بلاو كه ره وه دا نه كه وتويته مشتومر .

نه گهر مالت له شوپينيكي دوره ده سته ، بير له وه بكه وه و بللى چاك نه بو مالم دوور تر نه بو . نه گهر ددانىكت ديشى ، دلته به وه خوشكه و بللى چاك نه بو هه موو ددانه كانم نه ديشان . نه گهر بوته ده كرى گوڤارى (شارومه ند) نه خوئينيه وه ، يان له سه ر به رميليكى زبلى مالان

دانه نیشتیویت ، یان له ونیوه دا سی ژنت نه هیناون ، برؤ بو خوټ تیږ
هه لپه ره . نه وکاته ی که ده تگرن و پاپیچی که لانتهریت ده که ن ،
شاگه شکه به له خوشیان ، چونکه دلنیایت و ده زانی بو که لانتهرییت
ده به ن نه ک دوزه خی سوتینه ر ، کاتی له وی به قامچی که وتونه سهرت
، هه لپه له لیده له خوشی نه وه ی به قامچی لیتده ده ن نه ک ته ور .
نه گهر ژنه که ت خیانه ت لیده کات ، برؤ له خوشیان هه لپه ره و بللی
چاک نیه خیانه ت له من ده کات نه ک له نیشتییمان .
وقس علیها ... نه ی مروټ ! گوئی له په ند و ناموژگاریه کانم بگره تا
له مه ودوا ژیانن لیوانلیو بیټ له شادی و به خته وه ری .

(کرمی تریشین*) کرمی نیو گوشتی به راز

تیبینی / نه م چیروکه پیشتر له ژماره ۸۷ ی گوټاری گزینگ بلاو
بوته وه

پیاویکی ناسیاو

(فاندا) ی جوانکیله ، که له ناسنامه دا نیوی (ناستاسیا کانا فکینا) بو ، کاتی له نه خوشخانه دهرکرا ، خوئی له هه ل و مهرجیکدا بینیه وه که پیشتر ههرگیز نه بیینیبو ، نه خاوه نی جیگا و ریگیهک ، نه پاره ویولیک ، نه پله و پایه یهک ، نه مه چ چاره نویک بو؟

بهر له هه مو شتیکی خوئی گه یانده بانکیکی ره هنی و نه نگوستیله نقیم فیروژه بییه که ی ، که تاکه سه رمایه ی ژیا نی بو ، به بارمه دانا و نه و پاره یه ی که له به رامبه ردا و هریگرت له رۆبلیک تینه ده په پی ... به م پاره یه چ شتیکی ده کپدرا؟ نه به شی کرینی بلوزیکی کورتی موئی سه رده م ، نه به شی کرینی کلاویکی دریژ و نه به شی کرینی جوته پیلاویکی بروئزی ده کرد ... له بهر نه وه ی نه م شتانه ی نه بون ، وایده زانی به روت و قوتی ده گه ری.

له هزری خویدا وایده زانی نه ک مروقه کان ، به لکو سه گ و نه سپه کانی شه قامه که ش سهیری ده کهن و به جل و بهرگه ساده کانی پیده که نن. جگه له وه ده ست هیئانی پیلاو و کلاو و جل و بهرگی نوی ، بیری له هیچ شتیکی تر نه ده کرده وه . بیر کرده وه له وه ی که چ بخوا و له کوئی بنوی ، ههرگیز به میشکیدا نه ده هاتن.

له میشکی خویدا بیری کرده وه : (خوژگه توشی پیاویکی ناسیاو ده هاتم ، ده متوانی هه ندیک پاره ی لی و هرگرم ... هیچ پیاویک ناماده نیه پاره م بداتی ... له بهر نه وه ی ...) .

فاندا توشی هیچ پیاویکی ناسیاو نه هات. نه لبه ته ده کرا دوا ی نیوه رۆ بجیته ریستورانتی (رینسانس) و ناسیاوه کانی بیینی ، به لام به سه ری روت و به م جل و بهرگه سادانه وه ، هه ریگیای چونه ژوره وه شیان پیینه ده دا.

نه دی ده بو چی کردبا؟

دوا ی ماندویتییه کی زور که به هوی رۆیشتن و دانیشتن و بیر کردنه وه وه ، توشی ببو ، بریاریدا به ره و ئاپارتمانی پیاویکی ناسیاو بجیته و دوا ی پاره ی لی بکات ، بیری کرده وه : (بجمه لای کی؟) ناکری بجمه لای میشا خیزانداره و دهوری چول ناپیته ... له م کاتانه دا نه و پیره میرده ش له مال نیه و چوته سه ر کار .

لیره دا (فینکل) ی دکتوری ددانی بیر هاته وه ، نه و پیاوه یه هودییه ی که ئایینی خوئی گوپیوه و بوته مه سیحی .

فینکل نزیکه ی سی مانگیک له وه و بهر ، بازنیکی به دیاری دابوه فاندا و شه ویکیش له یانه یه کی نه لمانیدا ، له کاتی ناخواردندا ، فاندا په ردا خیک بیره ی به سه ردا رشتبو ، به لی ، نه م پیاوه ی بیر که وته وه و شادی دایگرت ، له میشکی خویدا بیری کرده وه : (دلنیام پاره م ده داتی ، به س خودا بکات له مال بیته ... نه گه رپاره م نه داتی و بیه وی له کول خویم کاته وه هه مو چراکانی ژوره که ی ده شکینم) .

به‌رله‌وهی بگاته مالی دکتور ، نه‌خشه‌یه‌کی به‌م شیوه‌یه‌ی له‌میشکی
خویدا کی‌شا: (به‌خنده‌وه ورده ورده به‌پلیکانه‌کاندا سه‌رده‌که‌وی) ،
ده‌چیته ژوری تاییه‌تی دکتور و داوای بیست و پینج پو‌لی لی‌ ده‌کات
(.

به‌لام هه‌رکه‌گه‌یشته به‌ر ده‌رگا و ده‌ستی بو‌ زه‌نگه‌که‌ برد ، نه‌و
نه‌خشه‌یه‌ی له‌میشکی خویدا دایرشتبو ، هیچی له‌ بیر نه‌ما .

له‌ناکاو ، ترس و دل‌ه‌راوکیه‌ک ، که‌پیشتر هیچ کاتیک له‌م حاله‌تانه‌ی
به‌خویه‌وه نه‌بینیو ، هه‌مو جه‌سته‌ی گرت‌ه‌وه . نه‌و له‌نیو کو‌ری
پیاوانی سه‌رخوشدا ، هه‌میشه ژنیکی جه‌سور و بی‌شهرم بو ، به‌لام
ئیستا ده‌ترسا به‌و جل و به‌رگه‌ ساده‌یه‌وه چه‌شنی نا‌غایه‌کی لیکه‌وتو
، خو‌ی لی‌ به‌دور بگرن .

هه‌ستی به‌ ترس و سوکایه‌تی کرد ، دوچاری سه‌رسوران و ترس ببو .
له‌ کاتیکدا که‌ ده‌ترسا ده‌ست بو‌ زه‌نگی ده‌رگا که‌ به‌ریت ، له‌میشکی
خویدا له‌کیشمه‌کی‌شدا بو : (له‌وانه‌یه ئیستا منی هه‌ر له‌بیر نه‌ما بی‌ت
... ئیستا به‌چ رویه‌که‌وه به‌م جل و به‌رگه‌ شپه‌وه خو‌می نیشاندەم؟
به‌م جلانه‌وه به‌ سوال‌ که‌ریک ده‌چم ، به‌ ژنی پیاویکی ده‌سگ‌پر ده‌چم
(...

له‌گه‌ل‌ نه‌مه‌شدا به‌حاله‌تیکی لیوانلیو له‌ ترس و دل‌ه‌راوکیوه ، ده‌ستی
بو‌ زه‌نگه‌که‌ برد و لییدا .

گو‌یی له‌ ده‌نگی پی‌ی ده‌رگه‌وانه‌که‌ی دکتور بو ، قاندا پرسی: دکتور
له‌وییه‌؟

پیشبینی نه‌وه‌ی ده‌کرد ، ده‌رگه‌وانه‌که‌ بلی نه‌خیز لیره‌ نیه ، به‌لام
کابرا - بی‌ نه‌وه‌ی یه‌ک قسه‌ بکات - قاندا‌ی به‌ره‌و ژوری چاوه‌پروانی
، رینمایی کرد و یارمه‌تیدا له‌ داکه‌ندنی با‌تو‌که‌یدا .

پلیکانه‌کانی مالی دکتور ، زور سه‌رنجی قاندا‌ی پاکیشا ، به‌لام له‌نیو
نه‌و هه‌مو جوانی و پازاوه‌یه‌دا ، ناوینه‌ک ، له‌هه‌مو شتیکی زیاتر
سه‌رنجی پاکیشا ، تیایدا: ژنیکی ساده‌پوش ، که‌ نه‌ بلوزی دوایین
مو‌دیلی پو‌ژی له‌به‌ردابو ، نه‌ کلاوی دریزی له‌سه‌ردابو ، نه‌ پیلاوی
بروتزی له‌پیدابو ، به‌دی ده‌کرا . به‌لای قانداوه سه‌یر بو! زیاتر به
کریکاره‌کانی کارگه‌ی دورین و جل شو‌ره‌کان ده‌چو ، جل و به‌رگیکی
زور ساده‌ی له‌به‌ردابو ، بو‌خو‌ششی نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی ده‌بی‌ شهرم
بکات و له‌به‌ر چی نه‌و چاوقایمی‌یه‌ی جارانی له‌ده‌ست داوه .

خزمه‌تکاره‌که‌ی فینکل ، به‌ده‌م رینمایی کردنییه‌وه ، گو‌تی: فه‌رمو
... ئیستا دکتور دیت ... فه‌رمو دانیشه .

قاندا ، له‌سه‌ر کورسیه‌کی نه‌رم دانیش و له‌فکران پا‌چو: (هه‌ر بیته
ژوری پی‌ی ده‌لیم هه‌ندی‌ک پارهم به‌قه‌رز بداتی ، ئی‌ خو‌ ناسیاومه!
مرو‌ژ نابی‌ شهرم له‌ ناسیاو بکات و ده‌بی‌ به‌ ریزه‌وه هه‌لسوکه‌وت
بکات ، به‌لام خو‌زگه‌ نه‌م خزمه‌تکاره‌ ده‌رویشته ده‌ری! نه‌و لیره
بی‌ت ... ناکری ... نازانم بو‌ لیره‌ پاوه‌ستاوه؟ له‌به‌رچی ناروات؟) .

نزیکه‌ی پینج خوله‌ک دواتر ، ده‌رگای ژوره‌که‌ کرایه‌وه و دکتور وه‌ژور
که‌وت ، بالا‌ به‌رز و گو‌ناکانی خر و گو‌شتن بون و چاوانی گه‌وره و
زه‌ق بون .

چاوه‌کانی و گوټا خړ و پانه ئه‌ستوره‌کانی و هه‌مو ئه‌مانه پک و راست ، تیرو پپی و نه‌فره‌تیا نیشان دده‌دا.

فینکل له‌پریستورانتی (پریسناس) و یانه ئه‌لمانیه‌که ، پیاویکی شاد و دهم به‌خنده بو و به‌چپ و راستدا پاره‌ی بو ژنان خه‌رج ده‌کرد و گالته‌کانی ئه‌وانی زور به ئاسایی وهرده‌گرت . بو‌نمونه ئه‌و شه‌وه‌ی که فاندای پهرداخه بیره‌که‌ی کرد به سهریا ، نه‌ک تورپ نه‌بو ، به‌لکو هه‌ندیک پیکه‌نی و به‌گالته‌په‌نجه‌ی هه‌ره‌شه‌ی راوه‌شاند . به‌لام ئیستا نیگا‌کانی توند و خه‌والو و سارد و سرپون . دکتور به‌دهم جویینی شتیکه‌وه ، بی ئه‌وه‌ی سه‌یری فاندای بکات ، پرسى: چ فه‌رمایشتیکت هه‌بو؟

فاندای پروانیه سه‌روشکلئ خزمه‌تکاره‌که و ئه‌مجار پروانیه قهد و قیافه‌ی تیرو پپی دکتور ، دیاربو که فاندای نه‌ناسیبووه ، پوخساری سور هه‌لگه‌را ...

دوای ئه‌وه‌ی وه‌لامیکی نه‌بیست ، ئه‌مجاره‌یان به‌ده‌نگیکی توندتره‌وه ، پرسى: چ فه‌رمایشتیکت هه‌بو؟

فاندای له‌ژیر لیوه‌وه گوتی: ددان ... ددانم دیشی ...

: زور باشه کامه‌یان؟

فاندای وه‌بیری هاته‌وه که یه‌کێک له‌ ددانه‌کانی کلوره ، گوتی: خواره‌وه ... لای راست

: هم ... کوا دهمت بکه‌وه .

ئه‌مجار بروکانی ویک هینانه‌وه و هه‌ناسه‌ی له‌ سینگی خویدا به‌ند کرد و که‌وته سه‌یرکردنی ددانه کلوره‌که ، دواتر کاتی میله کانزایه‌که‌ی به‌ ددانى فاندای دینا ، پرسى: ئیستا ئازاری هه‌یه؟

فاندای به‌ درو وه‌لامی دایه‌وه: به‌لی ... ئازاری هه‌یه ...

فاندای له‌ میشکی خویدا بیری ده‌کرده‌وه: (هینده به‌سه ئاماژه‌یه‌ک به‌ ناسیاوه‌تیه‌که‌مان بکه‌م ، ئیدی شته‌کانی بیر ده‌که‌ویته‌وه ... به‌لام ... ئه‌م خزمه‌تکاره ! نازانم بوچی لیڤه‌ راوه‌ستاوه‌؟).

فینکل ، له‌ حالیکدا که سه‌یری ددانه‌کانی فاندای ده‌کرد ، له‌ناکاو وه‌ک شه‌مه‌نده‌فه‌ریک له‌ نیو دهمی ژنه‌دا فیشکاندی : ئه‌م ددانه به‌کاری ئه‌وه نایه‌ت پر بکریته‌وه ، پرکردنه‌وه‌ی کاریکی بی سوده .

دوای چه‌ند ساتیکی که‌م ، کاتی دوباره ده‌پروانیه‌وه ددانه‌کانی و په‌نجه بوژ توتناویه‌کانی به‌دهم و لیوی فاندای ده‌هینا ، جاریکی تر هه‌ناسه‌ی له‌خوی بری و میله سارده‌که‌ی به‌ نیو دهمی ژنه‌دا برده

خواری ... فاندای له‌ پریکدا هه‌ستی به‌ ئازاریکی توند کرد و هاواریکی کرد و ده‌ستی فینکلی گرت . دکتوریش له‌ ژیر لیوه‌وه گوتی: مه‌ترسه ... هه‌یچ نیه ، هه‌ر هه‌یچ نیه ، تازه ئه‌م ددانه به‌که‌لکی هه‌یچ نایه‌ت ...

مروڤ ده‌بی ئازا وخوڤراگر بیټ .

له‌م کاته‌دا ، په‌نجه به‌ توتن ئالوده‌بو و خویناویه‌کانی ، له‌به‌رامبه‌ چاوی فاندای دا‌راگرتن و ئه‌و ددانه‌ی که کیشابوی ، نیشانیدا .

خزمه‌تکاره‌که‌ش ستلیکی له‌به‌رده‌م ژنه‌دا راگرت .

فینکل گوتی: که گه‌یشتی‌وهه مائی، ئاوی سارد له دهمت وهرده ...
باخوئینه‌که‌ی پراوه‌ستی ...

له به‌رامبه‌ر ئاندا دا پراوه‌ستابو. سه‌رو سیمای له‌که‌سیک ده‌چو
چاوه‌پوان بی‌ت هه‌رچی زوه جیی بی‌لن و لئی گه‌رین بو‌خووی تاویک
ئاسوده بی‌ت و پشویه‌ک بدات ...

ئاندا به‌ره‌و دهرگا‌که وهرسو‌را و گوتی: خودا حافیز ...

فینکل به‌خنده‌وه پرسى: ئه‌دی هه‌قی ماندوئیتیه‌که‌ی من چی
به‌سه‌ردی‌ت؟

ئاندا سور هه‌لگه‌را، هه‌مان ئه‌و یه‌ک رو‌په‌له‌ کاغه‌زه‌ی، له‌به‌رامبه‌ر
خه‌واندنی ئه‌نگوستیله‌ نقیم فیروژه‌یه‌که‌یدا، وه‌ری گرتبو،
دایه‌ده‌ستی دکتور و گوتی: ئه‌ها ... به‌لی ...

کاتی له‌ وپوه به‌ره‌و شه‌قامه‌که وه‌پری‌که‌وت، له‌هه‌مو کاتیک زیاتر
هه‌ستی به‌ شه‌رم و ته‌ریق بونه‌وه ده‌کرد، به‌لام ئه‌مجاره‌یان نه‌ک
له‌به‌ر هه‌ژاری و جل و به‌رگه‌ شه‌ره‌که‌ی به‌ری، ئیدی ئه‌م شتانه
به‌لایه‌وه گرینگ نه‌بون. نه‌ کلاوی دریژ! نه‌ بلوزی دوايين مو‌دی‌ل! نه‌
پیلایوی بروئزی! به‌ده‌م رو‌یشتنه‌وه خوینی تف ده‌کرده‌وه، فریدانی
هه‌مو تفيکی خویناوی، ده‌بخسته‌وه یادی ژيانه‌پر له‌چه‌رمه‌سه‌ری و
کویره‌وه‌ریه‌که‌ی و ئه‌و سوکایه‌تی و بی‌ریزیه‌ی که‌ تا ئه‌و ساته
توانیبوی خووی له‌گه‌لیاندا بسازی، ده‌بی سبه‌ینیش و دوسبه‌ی و
هه‌فته‌ی داها‌تو و سالی داها‌تو و ته‌واوی ژيانی و تا کاتی مردن ده‌بی
له‌گه‌لیاندا بسازی.

له‌ژیر لیوه‌وه گوتی: ئاخ خودایه! چه‌نده ترسناکه!

* * *

ئاندا، جاریکی تر، سه‌ر له‌ ئیواره‌ی روژیکی تر، له‌ پستورانتی (پینسانس) بو و سه‌مای ده‌کرد. کلاوی دریژی نوی له‌سه‌ریدا و
بلوزیکی دوايين مو‌دی روژ له‌به‌ریدا و پیلایوی بروئزی له‌پیدا بون.
ئه‌وشه‌وه خانه‌خوئیکه‌ی بازرگانیکی گه‌نج بو، که‌تازه له‌ (کازان) وه
هاتبو.

(دوو روژنامه چی) (چپروکیکی ناراست)

(پیبکین) ی کارمه ندی روژنامه ی (سندانقان لیدا) که پیاویکی قهله وی غه مبار و نیگه ران بو ، له ناوه پراستی ژوره که دا پراوه ستاوه و به ئیشتیاوه دهروانیتته ئه و قولابه ی که بو هلواسینی چرا ، به ساپیته که وه به سترابو. حبلیکی به دهسته وه یه و له دللی خویدا بیر ده کاته وه : (نازانم ده شکلی یان نا؟ ده ترسیم له بن و بیخه وه بیته دهری و به ته پللی سهرم بکه ویت ، سندان له م ژیا نه دا جیگایه کم بو خوخنکاندنیش ده ست ناکه وی).

ئه گهر هاتبا و له م ساته دا (شلپکین) ی هاوپی ، که کارمه ندی روژنامه ی (یه هودای خائین) و پیاویکی سورهی وریا بو ، وه ژور نه که وتبا ، کی ده یزانی سهره داوی بیرکردنه وه کانی ئه م پیاوه شیته ، ده گه یشتنه کوی؟

شلپکین له گهل دانیشتندا ، گوتی: سللو فاسیا ، هاتوم به دواتدا ... با برۆین ، له گه ره کی (فیپورگس) سی دیپر هه والمان ده سکه وتوه ... وه ک بیستومه که لله پوتیک ویستبوی گوشاوگوش سهری که سیک ببری ، به لام فریا نه که وتبو. نازانم چی تیدا بو ئه گهر به شی سهد دیپر هه والی له م شیوه یه مان ده سته وتبا؟ ده زانی برا! هه ندیک جار بیرده که مه وه ، ته نانه ت حه زم لییه بشینوسم ، ئه گهر هاتبا و ئه م خه لکه به شیوه یه کی مروفانه بیریان کردباوه و تیگه یشتبان له وه ی که

ئیمه ش ده بی وه لامی قورپی زگمان بدهینه وه ، ئه وا به دلنیا ییه وه ریژه ی خوگوشتن و خو سوتاندن سهد به رابه ر زیاد ی ده کرد و دوا ی ئه مه ش خه لکانی تر توشی بینه و به ره ی دادگا ده کران و ...

شلپکین له م قسانه دا بو ، چاوی به حه بله که کهوت ، پرس ی: ئه مه چیه ؟ نا کا نیازی خوگوشتن هه بی؟

ریبکین ، به غه مگینه وه وه لامی دایه وه : به لی برا ... ته وا ئیدی ... خود احافیز ... له م ژیا نه پرچه رمه سه ریه .

: ئه مه ی تو ده یکه ی کاریکی گه مژانه یه ! ئاخو چ شتیک بیزاری کردی؟

: هه مو شتیک ، دهروانمه هه ر شوینی ، جوړیک له خوونکردن ... جوړیک له چاره نوی نادیار و ... شتیک نیه بتوانی بابه تیکی له سه ر بنوسی. به کول هاتنی بیرو ئه ندیشه و زور لیکدانه وه ، پالنه ری سه ره کی خوگوشتنن. ئه م شتانه مروقه هان ده دن خو ی بکوژی. دهروانمه هه ر لایه ک ده بینم مروقه کان خه ریکن یه کتر داده په لو سن و یه کتر هه لده دن و یه کتر ده خون ، چال بو یه کتر هه لده کهن و یه کتر بن گو م ده کهن و تف به سه ر و چاوی یه کتر ده کهن ، سه رباری ئه مانه ش شتیک له بار و گونجاوت ده سناکه وی تا ده ست بو قه له مه که ت به ریت و بابه تیکی له سه ر بنوسی! جوړیک له (دوالیزم) ی نه فره تی ، بالی به سه ر هه مو شتیکدا کیشاوه .

: چون ده لی هیچت بو نوسین وه گیر ناکه وی؟ بابه ئه مرو ژوژیکه ، ئه گهر ده دانه ده سته شت هه بن ، ئیش و کار بو هه مو ده سته کانت وه ک خو له .

: نه خیر وانیه برا ، هیچت بونوسین وه گیر ناکه وئی ، ئیدی من کوئیایی به ژیانم هاتوه ! پیئم نالیئی له باره ی چیه وه بنوسم؟ تا خودا چه زکا له باره ی سندوقداره کان و دهرمانخانه کان و له باره ی کیشه ی پوژه لاته وه ، شتیان نوسیوه ... ئه وه نده یان نوسیوه که ئیدی قریان خستوته هه مو شتیکه وه و به شیوه یه که سه ریان له خه لکی شیواندوه ، که ئیدی هیچیان لی تیناگه ن. له باره ی کفر و کیشه ی خه سوو و ناگرکه و تنه وه و کللوی ژنانه و نه مانی ئاکار و په وشت و ناز و له نجه کانی (تسوکی خان*) و ... له باره ی بون و نه بونی ئه و دنیاوه هیئنده یان نوسیوه که ئیدی هیچ شتی که نه ماوه له سه ری بنوسیت. بوئمونه ، تو ئیستا له باره ی ئه و پوداوه وه قسه ت کرد و گوئت گوایا ویستویانه که سیک سه ربیرن ... ئه مه چ شتیکی سه رسامکه ری تیدیاه؟ منیش ناگاداری پوداویکم ، که سیکیان هه لواسی و دواتر پارچه پارچه یان کرد و نه وتیان پیداکرد و ناگریان تیبهردا. هیچیشی له سه ر نانوسم. ئه مه بابه تیکی ئه وه نده گرینگ نیه ! به جه هه نه م ، ئه م شتانه ده باره و سه د باره ن ، هیچ شتیکی تازه یان تیدانیه . دامنا تو دو هه زارت دزیوه ، یان ئاگرت له سه رانسه ری شه قامی (نفسکی) به رداوه ، ئه مانه چین؟ هه مو ئه مانه شتی ئاسایین و باویان نه ماوه ، سه دان جار له سه ریان نوسراوه ، برؤ برا! ئه من ئیدی ... ته واو ... خوداحافیز.

: هیچ سه ره له م قسانه ت دهرناکه م براگیان؟ ئه دی ئه و هه مو کیشه و گرفتانه چین؟ ئه و هه مو پوداوه جوړاوجوړانه هه ن ... وا دنیا به سه ر کیشه و پوداوا کاول ده بی ...

: ئه و پوداوانه شتی بی نرخن ، بو نمونه ئیستا من نیازی خوخنکاندم هیه ، ئه مه له پوانگه ی تووه ، پوداوو گرفته ، به لام له پوانگه ی منه وه ، ته نیا پینج دیر هه واله ، ئه ویش به خه تی گه وره ! ئیدی نوسین نه ما.

له کاریان خستین ، له کارمان ده خه ن ، له کاریان خستوین ، هه ره یه ک شتن ، هیچ شتیکی تازه یان تیدانیه ، ته نیا جیاوازیه که ی له ده ربیرن و مینگه مینگه که دایه .

زگم به خوینه ری قوربه سه ر ده سوتی ، ئاخه داماوه چ تاوانیکی هیه ! به رده وام ئه م شته پوو پوچانه دهرخواردی میشکی بده ن ! لیژهدا ئاهیکی هه لگیشاو سه ریکی بادا و زه رده خه نه یه کی تالی هیئا سه رلیوه کانی و گوئی: به لام ئه گه ر هاتبا و شتیکی جیاوازی: بوئمونه ، کاره ساتیکی دلته زین و ورکه ر ، یان پوداویکی ترسناک و زیاد له ئه ندازه ناخوش و نابه جی ، که جنوکه کانیش زاره ترک بکا ، پویدابا ، بیگومان گیانیکی تازه م به به ردا ده هاته وه . ئه گه ر گوئیایان ئه و ئه سستییه ی له سه ری ده ژین ، له کاتی سورانه وه پیدا به ر ئه سستییه کی کلکدار ده که وئی ! یان بسمارک ده بیته موسولمان ! یان تورکه کان به هیرشیکی کتوپر ده ست به سه ر (کالوگا) دا ده گرن ! ... یان بو نمونه (نوئوئیچ) ده گاته پله ی (رایزن سیئر) ی ! به کورتی ئه گه ر هاتبا و پوداوو کاره ساتی له م شیوه یه ، پویاندابا ، ئه وا ده ژیاوه .

: تو ئاشقی ناخ و کروگی شته کانی ، به لام هه ولده له ته نکایی و بوارد مه له بکه یت ... پویانه چله گیاکان و به رد ریژه کان و درزی

تەختەكان ، جوان سەرنجیان بەدەیه و لییان ورد بەرەوہ ... لە ھەمو جیگایەك و لە ھەمویاندا ، ژیان و نازار و کوپرەوہەری بەدی دەكەیت . لە ھەموپارچە تەختەییەکی بردراو و پێكخراودا ، لەبونی بەرازێكدا ، خەم و كارەسات بەدی دەكەیت .

: خەنی لەخۆت ... بەو سروشتەیی كە ھەتە ، باش دەزانێ لەبارەیی ھێلكە مریشكێکی خوراوہوہ قەلەمەكەت بخەیتە كار ... بەلام ئەمە ... ئەمە بەمن ناكری .

شلپكین ، بەدەنگێکی ھەك سوکایەتی پێکردنەوہ ، گوتی : بو؟ چی تێدایە ؟ خرابی ئەمە لە چیدایە لەبارەییەوہ بنوسیت ؟ بابە ! ئەمە بوخووی یەك دنیا پرسیار ھەلدەگری ! یەكەم : ھەركاتی چاوت بە توێكڵە ھێلكەییەك دەكەوێ رقت ھەلدەستی و یەكسەر گوپرانەت بەسەردا دیت ، چونكە ھێلكە مریشكێك ، كە سروشت ھیناویەتیە بون و پاراستویەتی ، بوخووی واتای ژیانە ... لیم تێدەگەیت ؟ توانای خولقاندنی ھەییە و ژیانێکی نوێش بەھەزاران نەوہی تازە دەبەخشی ، دەبینی لەناكاو خوراوہ و بوته قوربانی نەوسنی و چلێسی مروڤ ، دەكرا لەو ھێلكەییە ، مریشكێك بخولقی و بەدریژای ژیان ، ھەزاران ھێلكە بكا . ئەمەش بوخووی یەكێكە لە ھۆكارەكانی روخاندنی پایەكانی ژیرخانی ئابوری كۆمەلگا و قوتدانی سەرچاویەکی ئابوری داھاتوی كۆمەلگا ! . دوہم : كاتی چاوت بەتوێكڵە ھێلكە دەكەوێ خوشحال دەبی چونكە دەبینی خەلكی روسیا لەرۆی خورد و خۆراکەوہ باشن . سییەم : دەبینن توێكڵە ھێلكە ، لە کاری كشتوكالی ولاتەكەماندا ھەكوپەین سودی لی وەرەدەگیری ، ئاموژگاری

خوینەرەكانت دەكەیت و وشیاریان دەكەیتەوہ كە خو لە تێھەلقورتاندنەكانی بپاریزن و خو لە ھەرام كردنی بپاریزن . چوارەم : كاتی توێكڵی ھێلكەت بەرچاودەكەوێ ، دەكەوێتە بیری ئەوہی ھەمووشتیک ، پوژتیک لە پوژان كۆتایی پیدیت و دەبیتەوہ خو ، ئەو شتەیی كە چەند ساتیک لەمەوبەر ، لەجولەدابو ، ئەوا ئیستا كۆتای پێھات . پینجەم : ... كورە خو پێویست بەم ھەمو ژماردنە ناكات ، ئەگەر ھەزرت لیبی دەتوانم تا سەد دانەت بو پیزكەم .

: نا برا ، ئەمن ئیدی ھەستی باوەر بەخوینوم لەدەستداوہ ، خەم و خەفەت چنگی لەژیانم گیر كردوہ ... سندان لە ھەموشتیک دا . ریبكین ، دوای ئەم قسانە ، ھەستاو سەری ھەبلەكەیی لە قولابەكە ، بەست .

شلپكین ، بەدەنگێکی ھیدی و ھیمن ویستی پەشیمانی بکاتەوہ ، بوپە گوتی : ئەم كارەت لەھیچ و خۆراییە ، بەخودا لەھیچ و خۆراییە ! بو ناتەوێ تیبگەیت ! ئەم شارەیی ئیمەیی تیداین بیست پوژنامەیی لیدەردەچی ، ھەر بیستیشیان ، بەشی خویمان بابەتیان وەگیر دەكەوێ ، ئەمەش ئەوہ دەسەلمینی كە ھەمیشە بابەتت بو نوسین وەگیر دەكەوێ ! تەنانەت ئەو پوژنامانەیی لەشاروچكەكانیشدا دەرەچن ، بەشی خویمان بابەتیان وەگیر دەكەوێ .

ریبکین ، ھەك ئەوہی بەدوای بابەتێكدا بگەری ، لەبەرخوویەوہ بەمنگە منگەوہ گوتی : نا ... بانگدەرە خەوتوہكان ، سندوقدارەكان ، بانکی خەلكی ، سیستمی پاسەپۆرت ، گورپینی ناویشان ... (پومیلیا*) ... لیبگەری ... وازی لیبینە !

: که وایه چوئی به باش ده زانی وایکه .

دوای ئه مه ، پیبکین ، گریی حه بله که ی خسته ملی خوئی و به وپه پری
حه ز و ئاره زوه وه خوئی خنکاند .

شلپکینی هاو پیتی ، ده سبه جی هه ستا چوه سه رمیزی نوسینه که یی
و له چاولیکنا نیکدا هه وائیکی له باره ی خو کوژی و چوئییتی روداوه که
و وتاریکی له باره ی هوکاره کانی خو کوشتن و پیرسه نامه و چه ند وتاری
تری له م جوړه ی نوسین و هه رکه کاره کانی ته واوکرد ، به خیرایی
خستنیه گیرفانیه وه و به شادیه وه به ره و بنکه ی ده سته ی نوسه ران ،
به ره و ئه و شوینه ی

(خوینهر ، شانازی ، پاداشتی نوسین) چاوه پروانیان ده کرد ، فرته ی
لیکرد .

(تسوکی خان*) سه ماکاری ناسراوی بالئی ئیتالی ، که له ساله کانی
۱۸۸۵-۱۸۹۲ له روسیا ژیاوه و له سه ر سه کوئی هوئی ()
MARIINSKI) کاره کانی خوئی پیشکه ش کردوه .
(رومیلیا*) یان بولگاریای باشور که به شیک بو له ویلایه ته نیمچه
خودمختاره کانی ده وله تی عوسمانی .

پاوچی

چیشته نگاویکی دره ننگ بو ، دلّی مروّقی ته ننگ ده کرد ، ته نانه ت په له هه ورئیکیش به ناسمانه وه نه ده بینرا ، تابلویه کی غه مناک بوو ، ته نانه ت هاتبا و بارانیش باریبا نه دیده توانی که ش وهه وایه کی دلگیرو کراوه ، به ناوچه که ببه خشی ... شنه بایه که نه ده هات گه لای داره کان بیزیوی ، دره خته کان بی جولّه بون و ده تگوت به سه ری چله کانیان له شتیک ده پروانن ، یان چاوه پروانی شتیک ده که ن.

پیاویکی چل ساله ی بالابه رزی ره قه له ، به کراسیکی سور و چه کمه ی دریژ و پانتولی په راویزداره وه ، که پیده چو سه رده مانیک هی ناغایه که بوبی ، به هه نگاهی سست و ته وه زه لانه ، له لای میرگه روته لانه بی دره خته که وه ، هیواش هیواش ده چوه پیش و کویره ریگا که ی ده کوتایه وه . له لای راستیه وه ، میرگه که و له لای چه پیشیه وه تا چاو بری ده کرد کیلگه ی جوئی و پراگه یشتو ، تا داوینی ناسوگه که دریژ ببونه وه . پیستی پوخساری سوری ، ناره قه ی پیدا ده هاته خواری ، کلاویکی سپی نه سپسوارانی - که پیده چو روژیک له روژان دیاری ناغایه کی به ده ست و دل بوبی - له سه ر قزه ماش و برنجیه که ی جیی خوئی کردبووه . توره که که ی شانی بالنده یه کی تیدابو ، تا پره دولوله که ی - که شکاندوبویه وه - به ده سته وه بو و چاوانی بریبونه

سه گه پیر ولواوز و بی توانا که ی که له پیشیه وه ده رویشته و بوئی به بنچکه کانه وه ده کرد .

که شوهه وایه کی کشومات ، بالی به سه ر ناوچه که دا کیشابو ، هیچ ده نگیك نه ده بیسترا ، هه رچی بونه وهر هه بو ، له ترسی تین و تاوی گهرما ، خویمان له په نا وپه سیوان په نا دابوو .

له ناکاو ده نگیکی ناسکی وه بهر گوئیان که وت : یوگور فیلاسیچ !
پاوچی سه ری سورما ، سه ری وه رسورانن ژنیکی سی ساله ی ره ننگ په پیوی - که داسیکی له ده ستیدا بو - له ته نیشته خویه وه بینی .
ده تگوت هه ر نه و ساته له وی قوت بوته وه . ژنه له حالیکدا که زه رده خنه یه کی شه رمانه ی به سه ر لیوانه وه بون ، هه ولیدا پروانیتته نیو چاوانی پاوچی . پاوچی پاوه ستا و به نه نقه ست نانیسکه ی تا پره که ی گه پانده وه شوینی خوئی و گوتی : ها... نه وه توئی پیلاگیا ؟
چ ده که ی لی ره ؟

: ژنانی دی لی ره کار ده که ن ، منیش هاتوم له گه لیاندا ... کریکاری ده که م یوگور فیلاسیچ .

یوگور فیلاسیچ به نارازیبونه وه گوتی : نا به م شیوه یه ...
پیلاگیا به دوا ی ویدا وه ریکه وت ، نزیکه ی بیست هه نگاویک به م شیوه یه و بی ورته ریگایان بری . پیلاگیا ، به چاوانیکی پر له سوژه وه ده پروانیه شاننه کانی کابرای پاوچی - که له حالی رویشتندا له هه لته که هه لته ک دابون - و گوتی : له میژه نه مدیوی یوگور فیلاسیچ ... له جه ژنی پاکه وه که هاتی و له کوخته ی نیو کیلگه که داوا ی تاوی

خواردنه وهت كرد ... له و کاته وه نه مديوی ، جه ژنی پاک بوچه ند ساتیکی کهم هاتیه ئه وی ... خودا ده زانی چ حالیکت هه بو ... چه جمینت نه بو ... زورت جنیو پیدام ... پاشان زورت لیدام و لیتدا رویشتی ... دواتریش هه ر چاوه ری بوم ! گوتم به لکوو بییت و بتبینم ... هه ر چاوم له ری بو ، که چی هه ر نه هاتی . به لئ یوگور فیلاسبیج ! ئه ری هه ر به راست دهر فه تیکت نه بو بییت و چاویکت به وی بکه وی ؟

: نجا من چ کارم به وییه ؟

: راسته کارت به وی نیه ... به لام ... باشه ... ئه وی چاودی ری ده وی ... خزمهت و پیپراگه یشتنی ده وی ... پیای مال ... ئه وه بالندهت پاوکردوه یوگور فیلاسبیج ! دهر پاره سته با تاویک لی ره دانیشین . یوگور به بی بایه خیه وه گوته : دانیشین ؟ ئه ی به سه رچاوه ... ئه مه ی گوت و زور به خیرایی جیگایه کی له نیوان دو دار سنه و بهر هه ل بژارد و دانیشت و گوته : ئه دی تو بو پاره ستاوی ؟ بو دانانیشی ؟ پیلاگییا ، بریک دورتر له و ، له بهر خوره که دانیشت و شه رمی له و دلخووشی و شادمانیه ی خو ی ده کرد ، که سه رتا پای جه سته ی گرتبو وه . دواتر گوته : ئه گه ر دهر فهتت هه بو سه ری که ده . یوگور ئه یکی هه لکیشاو کلاره که ی داگرت و به ناوله پی ده سته ی ئاره قه ی نیوچاوانی سه ری و وه لامی دایه وه : سه ری چی بده م ! ئه وه هاتم چ سو دیکی هه یه ؟ یه ک دو کاتر می ر هاتم ئه وی و کاتی خو م به فیرو دا ، چ رویدا ؟ بوچی بی م له کاتی تو ش بگرم ؟ تازه ئیدی ئه من توانای ژیان ی نیو دیم نیه ... تو

بو خو ت له هه مو که س باشتر ئه مه ده زانی ، فی ری ئه وه نیم ره نج و ماندوبون بکیشم ... ئه وشته ی له ژیاندا به دوایدا ده گه ری م دو شه کی که له سه ری پاکشیم و چایه کی به تام و بو ندریش هه بی بیخومه وه و که سیکیش هه بی به گه رمی له گه لیدا تی که ل بوم ، هه ره وه نده و هه چی تر ... ده مه وی بلیم ئه من هه مو شته کانم ده بی یه کلایی کرابه وه ، به لام تو هه مو هیوا یه تت ئه وه یه له نیو هه ژاری و پیسی و چه ره سه ری نیو دیدا بژیته ... ئه من ته نانه ت یه ک روژی ش چه توانای ئه مانه م نیه ، وایدانی من چه تمه ن ده بی له گه ل تو دا بژیم ، باشه ، به لام دلنیا به ئه وسا یان ده بی ئاگر له ئالینکو به رده م و بیسو تیتم ، یان ده بی خو م نابود که م . ریگا چاره یه کی تر نیه ، ئه من له مندلیه وه فی ری ژیان ی ئا سو ده یی بوم و هه چ کاریکم پی نا کری .

: ئیستا له کو ی ده ژیت ؟

: هه ر لی ره ، لای ئاغا دیمتری ئیفانو فیچ ، پوچی ئه وم ، پو ی بو ده که م ، گوشتی سه ر خوانی نیوه رو و ئیواری له سه ر منه ، به لام ئه و زیاتر له بهر سه رگه رمی لای خو ی پای گرتوم .

: به لام یوگور ئه م کاره له شان و شکو ی تو ناوه شیته وه ، راسته له وانیه خه لکی بزانه له بهر سه رگه رمیه ، به لام تو نابی ببیه پیای خه لکی ! ئه مه کاریکی باش نیه تو ده یکه ی . یوگور به غه مگینه وه له ئاسمانی پوانی و گوته : تو ژنیکی تی نه گه یشتوی ، هه چ شتی ک ناچیته می شکه ته وه ، تا ئیستاش له هه چ تی نه گه یشتوی ، تا کو تایی ژیانیش تینا گه ی من چ جو ره مرو فیکم ... تو ، به پیایکی گیل و

تینه‌گه‌یشتوم ده‌زانی ، واده‌زانی به لاپیاندای بردوم ، به‌لام ئه‌وه‌ی که سه‌ری به‌جسته‌وه بی ، ده‌زانی من باشترین تفه‌نگچی ئه‌م ناوچه‌یه‌م ، چینی په‌سه‌نژاده و خانه‌دانانیش ئه‌مه ده‌زانن . ته‌نانه‌ت له گوټاریکیشدا باسیان کردبوم . ته‌نانه‌ت وهرزشکاره‌کانیش وه‌ک منیان پیناکری ، ئه‌گه‌ر ده‌بینی که به‌خت و نیوچاوانم له کشتوکال و کیلگه‌دا نایکا ، هوئه‌که‌ی ئه‌وه نیه که خووشی پاده‌بویرم و له‌خوبایم . من هه‌ر له مندالیه‌وه هه‌مو هووش و بیرم لای سه‌گ و تفه‌نگ بووه . ئه‌گه‌ر تفه‌نگیان لیستاندبام ده‌چوم به قولاب ماسیم ده‌گرتن ، ئه‌گه‌ر قولابیان لی زه‌وت کردبام ، ده‌سته‌کانم وه‌کار ده‌خستن ، ئه‌سپیشم هه‌بون هه‌ر کاتی بریکم پاره وه‌چنگ که‌وتبا ، لیمده‌دا ده‌چومه مه‌یدانی و ئه‌سپم ده‌کری . باش بزانه ! ئه‌گه‌ر دیهاتیه‌ک بوه وهرزشکار ، یان هاتو سه‌ری له کرین و فروشتنی ئه‌سپ ده‌رکرد ، ئیدی جاریکی تر به‌لای جوت و گادا ناچی . هه‌ستی ئازادیش هه‌مان شته ، هه‌رئه‌وه‌نده‌ی له ناخی پیاویکدا چه‌که‌ره‌ی کرد ، ئیدی به‌هیچ شتیک پیشه‌کیش ناکری ، هه‌روه‌ها هه‌ر کاتی مروٴ تامی پیشه‌یه‌کی هونه‌ری کرد ، ئیدی ئه‌سته‌مه وه‌دوای کاری کارمه‌ندی و ته‌نانه‌ت ئاغایه‌تیش بکه‌وی . توژنی ، میشتک ئه‌م شتانه وهرناگری ، به‌لام مروٴ ده‌بی له‌م شتانه تی بگا .

: تیده‌گه‌م یوگور ڤیلاسیج .

: ئه‌گه‌ر به‌نیازی گریانیت رونه که تیناگه‌ی . . .

پیلانگتیا ، روی وهرسوپاند و گوتی : من... ناگریم ! ده‌مه‌وی بلیم گوناخت ده‌گا یوگور ڤیلاسیج ! ئه‌گه‌ر بو جاریکیش بوه ده‌بی بیته لای ژنه به‌دبخته‌که‌ت ، دوانزه ساله من ژنی توّم ، ئیستا و ئیستاش جاریک نه‌مدی له ته‌نیشتمه‌وه پاکشیی ... من ناگریم .

: له ته‌نیشتمه‌وه پاکشیم ؟ ... ئه‌م فکر و خه‌یالانه له‌میشکی خوٴ به‌ره ده‌ری ، من و تو هه‌ر به‌ناو ژن و میردین ، به‌لام له‌راستیدا ژن و میرد نین ، تو ، من به‌پیاویکی کیوی ده‌زانی ، منیش تو به‌ژنیکی تینه‌گه‌یشتوی لادیی ده‌زانم ، من و تو به‌که‌لکی یه‌کتر نایه‌ین . من پیاویکی سه‌ریه‌ستم ... به‌ناز په‌روه‌رده کراو و به‌دپه‌فتارم ، تووش له‌به‌رامبه‌ردا ژنیکی کریکاری ... ئه‌و پیلاره‌ی له‌پیتدایه له‌به‌ن دروستکراوه ، ئه‌گه‌ر زانیات من چ پیاویکم و کیم و چ کاره‌م و له زور کارو باراندا هاوتام نیه ، ئه‌وسا به‌زه‌یت پیمدا نه‌ده‌هاته‌وه . بوئه ده‌لیم ئیمه به‌که‌لکی یه‌کتر نایه‌ین .

پیلانگتیا له پرمه‌ی گریانیدا: ئاخ... ئیمه ژن و میردین ...

: بوخوٴ ده‌زانی کاتی خوٴ پیکه‌ینانی ژیانی هاوسه‌ریمان له‌ده‌ست خو‌ماندا نه‌بو ، مه‌گه‌ر له بیرت چوٴته‌وه ؟ له‌ده‌ست کوٴنت (سیرگی پافلوٴفیچ) دا بو؟ هوئه‌که‌شی ئه‌وه بو له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ست و تفه‌نگم له‌نیشان ئه‌نگاوٴندا له‌و باشتر بو ، بوئه یه‌ک مانگی ریک شه‌رابی دامی ، خوٴشت ده‌زانی کاتی مروٴ سه‌رخووش بیٴت ، دینه‌که‌شی ده‌گوٴری ، چ بگا به‌وه‌ی هانیده‌ن ژن بیٴنی . وابو یان نا ؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی هیٴندیک

ورده حيسابى له گه لَمدا هه بو ، كاتيكيش مهست و سه رخوش بوم
 توئى لئى ماره كردم ... گه رنا راوچى له كوئى و كچه شوانتيك له كوئى؟
 توش كه بينيت سه رخوشم و ئاگام له خوَم نيه بو شوت پيكردم ؟
 خو كويله و كه نيزه نه بوى ده كرا بلئى نايكه م . راسته له وانه يه كچه
 شوانتيك هيوايه تى بئى ، شو به راوچيهك بكات ، به لام تو ، ده بو
 ميشكت وه كار خستبا ، ئيستاش كه وايه و ئاوات به سه رخوت هينا ،
 با نه مه حالت بيت ، هه ر بوخوت بگرى ، زن و ميترديه تى ئيمه ، جگه
 له خوشحال كردنى كوونت شتتيكيتر نه بو ، به لام فرميسكه كان بو تو
 مانه وه ... بو خوت هه ر بگرى ... برو سهرت له ديوارى بكوته ...
 بيده نكيهك ئه وان و ناوچه كه شى داگرت . سئى مراوى كيوى ، به سه ر
 ئاسمانى جه نجه له كه دا فرين . يوگور چاوى له سه ر هه لئه گرتن تا ورده
 ورده بون به خالتيك و له چاوان ونبون . راوچى ، نيگاي له سه ر
 مراويه كان گواسته وه سه ر پيلاگتيا وپرسى : گوزه رانت چونه ؟
 : ئيسنا كريكارى ده كه م ، زستانانيش مندالتيك له دايه نكا وهرده گرم
 و به خيوى ده كه م له به رامبه ردا مانگى پوئل و نيويكم ده ده نئى
 : خراب نيه .
 جاريكى تر بيده نكي بالئى به سه رداكيستان . له ولاى ئه و پارچه زه وييه ي
 - كه به ره مه كه يان دوريبووه - ده نكي گورانيه كي خوش به رزبووه .
 به لام هه ر زو بيده نك بو ، كه ش و هه واكه ي زور له وه گه رمتر بو
 كه سيك تواناي گوراني گوتنى هه بئى .

پيلاگتيا گوتى : ده لئى گوايا كوختيكي نوئت بو ئالونيا
 دروستكردوه ؟
 يوگور وه لامى نه داوه .
 : رونه كه زورت خوش ده وئى!
 راوچى گوتى : به خت و چاره نوسى تو هه ر ئه مه يه ، هيج له گه ل
 چاره نوسدا ناكري ، ده بئى خوتى له گه لدا رابئينى ، خودا حافيز زورم
 قسه كرد ، ده بئى شه وئى له (بولتو) بم .
 يوگور هه ستا و تا پره كه ي كرده شانى . پيلاگتياش هه ستا و
 به ده نكيكى پرله سوژه وه گوتى : پيئت نه گوتم ؟ ديئت بوئى ؟
 : بيم بو دئى چ بكم ؟ دلنيا به بيشم به وشياري نايه م ، چاوه پروانى هيج
 شتتيكيش له كه سيكى سه رخوش ناكري ، ئه و كاتانه ي مه ستيشم ،
 نه فرهت له هه مو شتتيك ده كه م ... خودا حافيز .
 : خوا حافيزت بئى يوگور فيلاسيج .
 يوگور ، كلاوه كه ي له سه ر ناو سه گه كه ي ده نگدا و وه ريكه وت .
 پيلاگتيا هيشتا راوه ستابو و له دواوه سه يري راوچى ده كرد . سه يري
 كلاوه كه ي و سه يري هه نكاوه له سه رخو و بيخه ياله كانى ده كرد .
 چاوه كانى پيرپ ببون له سوژ و غه م ... چاوانى له بالاي به رز ولاوازي
 ميترده كه ي بريبون ، به چاو به رپئى كرد ... راوچيه كه ، وهك ئه وه ي له
 دواوه هه ستي به نيگاكانى ئه م كردبئى ، راوه ستا و ئاوپرى دايه وه ،
 قسه ي نه كرد ، به لام له دوررا زانى كه پيلاگتيا ده يه وئى شتتيك بلئى ،

به ترس و له‌رزوه برېك چوه پېښى و به نيگايه‌كى پر له‌به‌زه‌ييه‌وه
چاوى تېبېرى. پراوچى گه‌پايه‌وه و گوتى: ها ئه‌مه بگره. يه‌ك
پوښلييه‌كى كاغه‌زى نوشتاوه‌ى دايه ده‌ستى و خپرا پوښت. پيلاگيا
زور به گهرمى و بايه‌خ پيدانه‌وه گوتى: خودا حافيزت بى يوگور
فيلاسيج.

يوگور فيلاسيج ، ملي راسته پييه‌كه‌ى - كه ده‌تگوت جيره‌يه ليك
ده‌كشى - گرت و پيلاگياش په‌نگ په‌پيو و بى‌جولنه ، وه‌ك
په‌يكه‌ريك له شوپنى خووى چه‌قبيو و چاوانى برپيونه هه‌نگاوه‌كانى
پراوچى ، تاوه‌كو ورده ورده په‌نگى سوري كراسه‌كه‌ى له گه‌ل په‌نگى
خوله‌ميشي پانتوله‌كه‌ى ، تيكه‌ل به‌يه‌كتر بون و ليكدى خودا
نه‌ده‌كرانه‌وه و هه‌نگاوه‌كانى نه‌ده‌بينران. سه‌گه‌كه‌شى له‌پيلاوه‌كانى
جودا نه‌ده‌كرانه‌وه ، تا وايلاهات جگه له كلاوه‌كه‌ى ، هيچ شتيكى تر
به‌دى نه‌ده‌كرا ... سه‌ره‌نجام له كوټايى جه‌نگه‌له‌كه ، بايدايه‌وه و
كلاوه‌كه‌شى ديار نه‌ما. پيلاگياش له ژيرليوه‌وه گوتى: خودا حافيزت
بى يوگور فيلاسيج ، له‌گه‌ل ئه‌م قسه‌يه‌شدا خووى بلند كرد و له سه‌ر
په‌نجه‌كانى پيى پراوه‌ستا ، بوئه‌وه‌ى هه‌ر هيچ نه‌بى جارېكى تر‌كلاوى
ميرده‌كه‌ى ببيني.

تېبېنى / ئه‌م چيروكه پيشتړ له ژماره ۷۲۴ ى نه‌ده‌ب و هونه‌رى
پوژنامه‌ى كوردستانى نوې بلاو بوته‌وه

سه گي گرانبه ها

کوڙنه سه ربازنيك به نيوي (عريف دوږوږ) و نه فسه ريک به نيوي

(کناپس) ، دانيشتيون و پيکه وه ده يا خوارده وه .

دوږوږ ، به دهم نيشانداني سه گه که يه وه ، روپکرده کناپس و گوتي :
سه يرکه چوڙنه ؟ پيوست به پيا ه لدان ناکا ، سه گيکي ده گم نه ،
پروانه قه پوزي ! به لام نه وه نده ي ده وي ، بگاته کرياري خوي و تا
له بهر نه قه پوزه جوانه ي ، سه د روږيل بگاته ده ستمه وه . باوه پ
ناکي ؟ ده وه لاهي ، تو ميشکت هيچ شتيک وهرنا گري .

: شت وهرده گري ... به لام ناخر ...

: بوچي به جواني سه يري ناکه يت و تينا گه يت که نه م سه گه ،
سه گيکي ناسايي نيه ؟ کاکه نه م سه گه له ره گه زي (سيتر) ي ره سه ني
ننگليزيه ، قيت راوه ستانه که ي جيگاي تيروانينه ، هه ستي بو نکردي
زور سه يره ! پيوست به وه ناکا ستايشي بکه م ، ده زاني به توله يي
چه ندم پيدا ؟ سه د روږيل پيدا ! سه گيکي ده گم نه و دانسقه يه . مي لکا !
هه ي نارها ! مي لکاي گه مزه ! وهره ئيره ... وهره لام ... وهره ئيره
سه گه بچکوله که م . . .

ليره دا دوږوږ مي لکاي بو لاي خوي پاکيشا و ناو گوچکه ي سه گه که ي
ماچ کرد و دوا به دواي نه مه ، فرميسکي به چاواندا هاتنه خوارى ...
دواتر گوتي : مه ترسه سه گه بچکوله که م ، مه حاله بتده مه که سيکي تر
... نازداره که م ، ده زانم توش منت زور خوشده وي ، وانيه مي لکا ؟

خوشت ده وي م يان نا ؟ به لام دواي که ميک هاواري لي هه ستا : ده ي
ئيستا برو گوږت گومکه ، نه و چنگه پيسانه ت به بال تو که م سرپه وه .
به لي کناپس ، دهمه ويست پيت بلج نه م توله يه ي ده ي بي ني ، سه د
ويه نجا روږيل پيدا وه . خو ت ده زاني من پارهي خو م به شتي لا به لا و
بي سود نادم ، به لام حه يف ده رفه تم نيه بي به مه راوي ، ناوا بروا ،
نه م سه گه جوانه ، له نه نجامي نه جولان و بي کاري دا ده پوکي ته وه و
هي ز و تواناي خوي له ده ست دها ... بو يه ده مه وي بي فروشم ،
ناشمه وي نه م سه گه جوانه بکه وي ته لاي هه مو که سيک و به خه سار
چيت ، وهره لي م بکره و تاماوي نزي به خيرم بو بکه ! نه گه ر پار ه شت
نيه ، نه وه کيشه نيه و به نيوه ي نرخه که ي ... واتا به په نجا روږيل
ده تده مي و خيري لي بي ني ... له راستيدا په نجا روږيل بو نه م سه گه ،
وه ک نه وه يه دو زي بي تته وه .

کناپس ، شاهيکي هه لکيشا و گوتي : نا گيانه که م ... کيشه نه وه نيه ،
باوه رت بي نه گه ر هاتبا گو ل بوايه ، به دلنيا يه وه لي تم ده کري ، به لام
...

عريف خوي و نيشاندا که به م قسه يه حه په ساوه و گوتي : ده لي ي
گو ل نيه ؟ نه وه چيت به سه ر هاتوه کناپس ؟ هه ... هه ... هه ...
واتده زاني دي له ؟ هه ... هه ... هه ... تو گه نجیکی باشيت ، به لام
به داخه وه نه مده زاني ئي ستاش گو ل و دي ل له يه کتر جيا ناکه ي ته وه !
کناپس ره نجا و گوتي : تو به شيوه يه ک قسه م له گه ل ده که يت ، وه ک
نه وه ي کو ير بم و چاوم هيچ نه بي ني ، يان منداليک بم ... کاکه خو پون
ناشکرايه که دي له .

: ئەرەۋەلا دەترسىم منىش بە ژن بزانی نەك پياۋ! ئاخ لە دەست تو
كناپس! ئەۋە ئاۋاش كۆلۈزى ھونەرت تەۋاۋ كىردو؟ نا گيانەكەم ،
خۆشەۋىستەكەم ، مېلكا گۆلە سەگىكى پەسەنە ، جگە لە ۋەش
ئامادەم لە گەل چ سەگىك تو پىت باشبى ، پىشپىكى پىبەكەم ،
قەيناكا با مەۋدای مېلكا دورترىش بىت ، ئىستاش نایسەلمىنى كە
گۆلە؟ ھە ... ھە ... ھە ...

: ببورە مېخائىل ئىفانوۋىچ ، تو دەلىكى بە گەمژەم دەزانىت ... ئەم
رەفتارانەت ، دلگرام دەكەن ...

: باشە كاكە كەۋايە لىكى گەرى ... پىۋىست ناكە بىكپىت! زۆرى
دەۋى تا تو تىدەگەيەنم. دەترسىم ماۋەيەكى تر بە دەمى مېلكا بلىنى
ئەمە دەمى نىە قاچىەتى ... لىگەرى گيانەكەم ... من تەنیا
مەبەستم بو چاكە وپياۋەتەكت لە گەل بەكەم ، كورپە (فاخىراموۋە)
كۆنیاكامان بوبىنە.

فاخىراموۋە ، كۆنیاكەكەى بو ھىنان. ھەردو ئاشنا ، پىكەكانىان
پىكرىن و كەۋتەنە بىركردنەۋە.

نەيكەى نىو كاتژمىر بىدەنگى داىگرتن ، عەرىف دۇبۇف چاۋەكانى
بىپىۋنە بىلى كۆنیاكەكە و بىدەنگىكەى شكاند: دامنا دىل بو ...
بەپاستى قسەكانت سەيرن! دىلە با دىل بى! خۆ ئەمە لە
بەرزەۋەندى تۇدایە! يەك جار بترەكى ، دە دانە تولەى دەبى و
دەتوانى ھەر يەكى بەبىست وپىنچ رۇبىل بفرۇشى ... دەبى بەم نرخە
مەنۋنىش بن! نازانم تو چىت بەسەر ھاتوۋە ئەۋەندە ھەزەت لە گۆلە
سەگە؟ دىلە سەگىك ھەزار گۆلە سەگ دىنى ... بەۋەفا ترە ... زوتر

خوت پىۋەدەگىرى ... باشە كاكە! مادام ھىندەت ھەز لە گۆلە! ئەۋا
منىش بىست وپىنچ رۇبلى تىرت لىۋەرناگرم ...
: ناگيانەكەم ... لە بەرئەۋەم نىە ... من ناتوانم يەك پاپاسىشى پى
بەم ، راستىكەى ئەۋەيەپىۋىستىم بەسەگ نىە ، لە لايەكى تىشەۋە
من ئەسپى لە گىرفانمدا سەۋزەلى خانم دەلى.
: ھەستە لاچو لە بەرچاۋم ، گۆرت گوم كە ، بوچى لە سەرەتاۋە وات
نەدەگوت.

عەرىف ھەستا ھىلكە و رۇنى ھىنا ، ھەردو ئاشنا قولىان لى ھەلمالى
، بى ئەۋەى يەك وشە لە گەل يەكتىدا بدوین ، ھىلكە و رۇنەكەيان
خوارد و بە پارچە نان ، تاۋەكەشيان سىپەۋە و خواردىان.

عەرىف ، بە دەم لەستەۋەى لىۋەكانىەۋە ، گوتى: كناپس! تو
گەنجىكى باش و لىھاتوى ، پىم ناخوشە بە دەستى بەتال بچىەۋە
مالى ... ئەۋە ھىچت لىۋەرناگرم و بە خورپى بىبە. كناپس ئاھىكى
ھەلكىشا و ۋەلامى دايەۋە: ئاخىر پىمنا لى بىبەمە كوى؟ جگە
لەۋەش من كىم ھەيە ئاگى لى بىت؟

: باشە كاكە ناتەۋى كەيفى خوتە ، سىندان لىدا خۋايە. ناتەۋى ھىچ
گرفت نىە ... دە جارى دانىشە بو كوى دەچى؟

كناپس ھەندىك خۆى ھىناۋ برد و لە جىگى خۆى ھەستا و دەستى بو
كلۋەكەى درىژ كرد و بە دەم باۋىشك دانەۋە ، گوتى: دەبى بىرۇم ،
خودا حافىز ...

: دەپراۋەستە ... لە سەرخوۋ پەلەى چىتە؟ ... پراۋەستە منىش لە گەلتا
دىم.

هەردوکیان جل و بەرگیان لەبەر کرد و هاتنە کولانی ، نزیکی سەد
هەنگاویک بێ ورتە پێگایان بێ.

سەرەنجام عەرێف دەستی بە قسان کرد و گوتی: بزانه کەسێک
ناناسی سەگە کە ی بەدینی؟ بوخۆت دەزانی میلکا سەگیکی پەسەنە ،
لە پەگە زێکی پەسەنە ... بەلام چی بکەم بە کەلکی من نایەت.

: نەوێلا کەس ناناسم ... من کوا دوست و ئاشنام لەم شارەدا هەیه؟
دواتر ، هەردوکیان تا بەردەمی مائی کناپس ، ورتەیان لە دەم نەهاتە
دەری ، تا ئوکاتە ی کناپس ، بە نیشانە ی خواحافیزی ، دەستی
عەرێفی گوشتی و ویستی دەرگا کە بکاتە وە . دوپۆف ، لە وکاتە دا گوتی:
دەبێ دەباغە کان لێم وەر نەگرن؟

: لەوانە یە لیت وەرگرن.

: بە یانی دەیدەمە دەستی فاخرامیێف و با بیبا ... لێی گەرێ با
کە وڵی کەن ... سەگیکی نەفرەتیە ... زۆر نەفرەتیە . سەر باری
ئەوێ ژورە کان پیس دەکا ، دوینی هەرچی گوشتیک هەمانبو ،
هەموی ژەقنە بوت کردبو ... ئەگەر لە پەگە زێکی باش و پەسەنیش
بوا یە بە هەر حال! بەلام ئەمە دورە گە ، بەرەمی جوتبونی سەگ و
بەرازە ، بە هەر حال ... شەوباش.

کناپس وەلامی دایە وە: شەوباش.

دواتر دەرگای حەوشە بە توندی پێوێدرا و عەرێف دوپۆف بە تەنیا
مایە وە .

گالیسکه پان ، ئەمەى گوت و لەگالیسکه که هاته خواری ، تا یارمەتى ئەسپەکهى بدات - که لەنیو ئەو قور و چلکاوه دا چه قیبو - و هاواری کرد: نەفرەتى خودات لیدا ولاغ!
 کابرای پەيامنیری ئنگلیزیش باویشکیکی دا و چاوه کانی لیکنان و دیسان خەوی لیکه و ته وه .

دوای نزیکهى دو کاتژمیریک ، لە ئەنجامى ته کانیکى به هیزی ئەسپەکه ، پەيامنیر ، بیدار بووه و چاوه کانی هەلگۆفت و چاوی به کولانیك كهوت که به درێژایی خوئی ، خانوی گچکه گچکهى سپی دیاریون ، لیڕه دا بینى گالیسکه پانه که تا ئەژنوی له نیو قور و چلکاودایه و به هه مو هیزی خوێه وه ریشمهى ئەسپه که راده کیشی و جنیو ده دا .
 دیسان پرسى: ئەم شارە ناوی چیه ؟
 : تیم .

کاتژمیریک دواتر ، کاتی کابرای ئنگلیز بو پشودان لایدابوه میوانخانه یه ک ، چوبوه سه رمیزیکى نوسین و ئەمەى خواره وهى نوسیو: (به پیچه وانەى بوچونی هه موانه وه ، گه وره ترین شارى روسیا ، نه مۆسکوویه ! نه پترسبوورگه ! به لکو شاریکه به ناوی (تیم) .

گه وره ترین شارى روسیا

خه لکی شارى (تیم) ی ئەیاله تی (کۆرسک) ، ئیستاش ئەم ئەفسانه یه ی خواره وه یان له بیرماوه و شانازی پیوه ده کن .
 پوژیک له پوژان ، پەيامنیریکی ئنگلیز ، ریگای ده که ویتته شارى تیم ، هه رکه به خوئی و گالیسکه که یه وه وه نیو کولانه کانی شار كهوت ، پرسى: ئەرى ئیره کوئییه ؟
 گالیسه پانه که ، له کاتی که ده دیویست خوئی له قور و چلکاو و گو مه ئاوه کان بپاریزی ، وه لامى دایه وه : تیم .
 کابرای ئنگلیزیش به ئومیدی ئەوهى گالیسکه که له نیو قور و چلکاوی کولانه که بیتته ده ری ، سه ری به پشتی گالیسکه که کرد و خه وی لیکه وت .

کاتی دوای کاتژمیریک بیدار بووه ، مه یدانیکى گه وره و به رینی بینى که ریزه دوکانیکى بچوکی سپی و چه ند سه ر به راز و بینایه کی ئاگر کوژاندنه وه ی لیبون ، له گالیسکه پانه که یی پرسى: ئیره کوئییه ؟
 : تیم .

له خویندنگای شهوانه روژیدا

زهنگی کاترژمیره دیواریه که ی ژوری مادام (ژفزوم) ی به پړیوه بهری خویندنگاکه ، دوازه جارن لیددا. خویندکاره کان ، کچانی له رولاواو و ژاکاو ، قولیان له قولی یه کتر هه لکیشابو و به گران و سه نگینیه وه ، له پاره وی خویندنگاکه دا ، پیاسه یان ده کرد. ماموستا ژنه کانیش ، به چاوانیکه وه که نائاسوده بیان تیدا به دی ده کرا ، چاویان له سه کچه کان هه لئه ده گرت و به پیچه وانه ی ئه و بیده نگیه ی که هه بو ، جار جار ، وه ک ناگادار کردنه وه یه ک هاواریانده کرد: (مادام سیلانس *).

مادام ژفزوم و (دیر یاخین) ی ماموستای بیرکاری ، له ژوری تاییه تی ماموستایان ، یان به واتایه کی تر: له پیروژ ترین و پرنه پنی ترین ژوری خویندنگاکه ، دانیشتون .

دیریاخینی ماموستای بیرکاری ، کاترژمیریک ده بی وانه کانی خوئی ته واو کرده و کاتی ئه وه یه پرواته وه مائی ، به لام هیشتا نه چوته وه ، چونکه نیازی هیه داوی زیادکردنی موچه که ی له مادام ژفزومی به پړیوه بهر بکات ، به هوئی ئه و شاره زاییه ی که له سه رده رونی ئه م پیره ژنه هیه تی ، ناچئی هه ر له خوږا و بی پيشه کی یه کسه ر داواکاریه که ی بینیته گوږی ، به لکو چه شنی سیسه تمه داریک ، کاره که ی خوئی ده باته پیشه وه .

دواي ماوه یه ک ناهیک هه لئه کیچی و ده لی: بیانکا ئیفانوفا ، ئه من هه رچه ندی سهیری پوخساری تو ده که م ، ده که ومه یادی رابردوه وه ... ئه وسا کچی جوان و نه شمیلانه زور بون ، چه نده جوان بون! ئه قل و ئاوه زییان له میشکی پیاندا نه ده هیشت ، به لام ئیستا کوا کچی جوان؟ ژنیکی جوانت به رچاو ناکه وی! له م سه رده مه دا له جیاتی بینینی ژنیکی به واتای وشه ، راسته قینه ، هه رچی ده بیینی ده لی جروجانه وهره ، یه ک له یه ک ناشیرنترن ...

مادام ژفزوم ، به دهنگ و ده ربینه تاییه تیه که ی خوئی وه گوتی: به لام ئیستاش تا دلته بیه وی ژنی جوان زوره !

دیریاخین: به گرمی و پیداگریه وه ده لی: ده کوا؟ به منیشیان نیشانده با بیانینم؟ توخوا ئه گه ر واز نه هیینی بیانکا ئیفانوفا! من زور باش له ساده بی و دلپاکی تو گه یشتوم ، له ئه نجامی پاکی خوته وه ، ئه گه ر ژنیکی بیینی له فیلی ده ریاش ناشیرنتر بیت ، تو پیی ده لیی جوان ، بمبوره که ئاوا راشکاوانه قسه ت له گه لدا ده که م ، به لام ئه وه ی ده یلیم ، راستیه کی حاشا هه لئه گره . بو نمونه دوینی له کونسیرته که دا ، ئه وه نده ی سه رنجدما ژنیکی جوانم نه دی . وهره قوتابیه کانی پولی شه شی خویمان به نمونه وهرگرین ... مه به ستم ئه و خونچانه یه ! ئه و بوکانه ی سبه ی روژه ئه گه ر بشی پیمان بگوتی: ئه و سیوانه یه ... سهیری ئه و هه ژده کچه ی پولی شه ش بکه ! بزانه یه ک دانه شیان سه رنجی مروقه راده کیچی؟

: نومه راست نيه! له هه ركه سيك بېرسى ده زانئ كچانى پولئ
شه شى خوئندنگا كه مان كچئ زور جوانيان تئدياه ، بوئمونه)
كوچكينا) ، (ئيفانوئنا) ، (پالتسيقا) ، ئه وه جارئ پالتسيقا ده لئئ
تابلوئيه كئ هونه ريه! من به م ژنى خوومه وه چئژ له بينينئ
وه رده گرم ...

دئرياقين ، له به رخوئيه وه به منگه منگه وه ده لئئ: زور سهيره! ... دهنه
من به شهبه حالئ خووم هيچ شتئكئ جوان و سه رنج راكئش له
پوخساريدا به دئ ناكه م ...

مادام ژفزونم ، به سه رسورمانه وه وه لام ده داته وه: سهيرئ ئه و چاوه
په شانئ بكه! ده لئئ دهنكه ترئين! ئه گهر به جوانئ لئئ وردبئيه وه ،
بوئ دهرده كه وئ جوانئكئ بئ وئنه و ده گمهنه و كه موكوپئ تئدا نيه
، ئه گهر هاتبا و سه رده مئ كوئن بوئيه ، بوئ دروست كردنئ په يكه رئ
خواوه نديك ، ئيلهاميان له پوخسارئ ئه و وه رده گرت.

گهرچئ دئرياقين له ژيانيدا جوانئ وهك پالتسيقائ نيه بينئ بو ، به لام
زياد كردنئ موچه كه ئى چاوى ويژدانئ كوئردبو وه ولئيدده دا به و
پيره ژنه ئى بسه لمئئئ كه له م سه رده مه دا كچئ جوان نه ماون ...

: ده زانئ ئه وساته ئى مروئ سهيرئ پوخسارئ ژئئكئ جوان و تئگه يشتو
ده كا ، هه ست به نارامئ ده كا! راسته كه ئئدى له سيماياندا ته رئ و
گه شئ سه رده مئ گه نجئئئ به دئ ناكروئ ، به لام له به رامبه ردا چاوى
مروئ له سه ر چه ند گنجئكئ له بار ده گيرسيته وه ... خوئ گرئنگ گنج

و لوچه كانئ پوخساره! پوخسارئ ئه و پالتسيقائئ باسئ ده كه ئ
زياتر له قه يماغ ده چئ ... ده لئئ ماستئ ترشاوه ...

: پئناچئ تا ئئستا به جوانئ له پوخسارئ ورد بوئيه وه ... جوان
سه رنجئ بده رئ! ئه مجار ئه م قسانه بكه ...

دئرياقين پوئ خوئ گرژ ده كات و ئاهئك هه لده كئشئ و ده لئئ: من
هيچ جوانئكه له سيمائ ئه و كچه دا نابئئم ...

مادام ژفزونم ، به په له هه لده ستئ و به ره و ده رگا كه ده چئ و ده لئئ:
پالتسيقام بو بانگ بكن!

دواتر به ره و ميئزئ نوسينه كه ئى ده گه رپته وه و پوو ده كاته دئرياقينئ
ماموستائ بئركارئ و ده لئئ: ئه گهر پالتسيقا هات جوان سه رنجئ
بده رئ ... زور به جوانئ بپوانه لوت و چاوه كانئ ... پئموانئيه لوتئكئ
ئاوا پئك و جوان له هه مو پوسئادا هه بئ.

چه ند خوله كئك دواتر ، پالتسيقا ، كچئكئ ته مه ن نزيك هه قده سال ،
گه نمپه رنك و بالا به رزئ چاوپه رش و گه وره و لوتئكئ پئك و جوانئ وهك
لوتئ يوئنائيه كان ، وه ژور كه وت.

مادام ژفزونم ، به ده نكئكئ راسته قئنه ئى تئكه ل به توپه بئيه وه ، پوئ
تئده كات و ده لئئ: وه ره پئشتر ... ئه وه بوچئ مسيوئ دئرياقين له
وانه ئى بئركارئ گله ئى لئت هه يه! ده لئئ ئاگائ له وانه كه ئى نه ماوه
و... ، ... ، ...

دئرياقين ، كه چاوه كانئ بربوونه كچه جوانه كه ، له ژئير لئوه وه
به منگه منگئكه وه ده لئئ: له جه بربيشدا باش نئت.

مادام ژفزوم ، بوردو و امه له لیپرسینه وه: ئەمه مایه ی خه جاله تیه پالتسیفا! زۆر شتیکی خراپه! ناکا بته ویت وهك منالانی قوناعی سه ره تابی دارت له گه لدا به کاربینم؟ تو ئیدی گه ورهیت! ده بی ببیه نمونه یه ك بو کچه کانی تر و ئەوانیش چاو له تو بکه ن ... به لام ... وهره پیشتر!

دوای ئەم قسانه ، دیسان هه ندیکی تر سه رکۆنه ی ده کات.

پالتسیفاش په ریشان و حه په ساو ، گوئی له ئاموژگاریه کانی ده گری ، په ره ی لوتی ده له رزی و له په نجه ره که ی سه روی سه ری دیریافینه وه ، ده روانیته ده ری.

دیریافینی ماموستی بیرکاری ، سه راپای بالای کچه چاوئاژن ده کا و له دلای خویدا ده لیت: (به راستی نازداره! یه ك پارچه جوانیه! ئەه ی به سته زمان! ته ماشا چون په ره ی لوتی ده له رزی ... به لام دلناییه له وه ی له گه ل هاتنی وهرزی به هاردا له زیندانی خویندنگا ئازاد ده بی ...

ئهو نده به سه ئازاد بی ، بو ئەوه ی تا هه تیه ژفزومی به دغه سال و دیریافینی گه مژه و جه بری ژه قنه بوت ، له بیر خوئی به ریته وه ، ئاخه پیم نالین جه بر چ ده ردیکی ئەمه ده رمان ده کا؟ ئەو بیویستی به که ش و هه وایه کی پر له شادی و زهرق و به رقه).

دیریافین لیره دا ئه یك هه لده کیشی و دیسان ده که ویته بیرکردنه وه: (ئهم له رزه یه ی په ره ی لوتی ، پیاو شیت ده کا! دلنایام هه ر له زیندانی خویندنگا رزگاری بی ، جه بره که ی ئیمه ده خاته ته نه که ی

زبلا هوه . ماموستایه ك به ناوی دیریافین له میشکیدا ده بیته بیره وه ره کی غه مناک و ته م و مژاوی ... ئەگه ر نه مردم و پوژیک به ریکه وت بینیم و په ره ی لوتی له رزاندنه وه و وه لامی سلاوه که شی نه دامه وه ، ده بی زۆر لام ئاسایی بیته و سوپاسی خودا بکه م که نه یخستومه ژیر گالیسکه که یه وه).

ماموستا ژفزوم ، دیسان سه ری قسه ده گری و ده لی: ته نیا له ریگای پیداکری و هه ول و کوششه وه ، سه رکه وتنی به رچاو به دست ده هیتری ، به لام تو نه ک پیداکر نیت و هه ول و کوشش ناکه یته ، به لکو هه رگینگی به وانه کانت ناده یته! ... ئەگه ر جاریکی تر له دست ته وه زه لیت ، سکالات لی بکه ن ، ئەوسا ناچارم ته مبیته بکه م ... شوره ییه!

دیریافین ، جاریکتر که وته وه نیو بیرکردنه وه وه: (ئهی فریشته جوانه که ، گوئی مه دهره قسه کانی ئەم لیمو وشکه وه بوه ... هیچ شوره یی نیه ... تو له هه مومان باشتری).

له م کاته دا ، مادام ژفزوم به ده نگیکی مه یله و تونده وه به پالتسیفا ده لیت: ئیستا ده توانی برویت!

پالتسیفاش سه ریک داده نوینی و ده پروات .

به ریوه به ری خویندنگا ، له دیریافینی ماموستای بیرکاری ده پرسیت:

باشه؟ ئیستاش هه ر له سه ر قسه ی خو ت ماوی؟

ماموستای بیرکاری به خوینساردیه وه سه ریکی ده کات و دواتر به ئاگا دیته وه و ده که ویته وه یادی زیادکردنی موچه که ی ، خوئی ده شیوینی

و ده لیت: خودا بمکوژی ئه گهر سه رتاپای بالای شتیکی جوان و
سه رنج پاکیشی تیدابی ... باوه پرت هه بی سه ره پای ئه و ته مه نه چاو و
برو و دهم و لوتی تو ، زور زور له هی ئه و جوانترن ... ئه وهنده به سه
بجیته بهر ئاوینه و له خووت ورد بیته وه ، بو ئه وه ی راستی قسه کانی
منت بو ده رکه وی.

سه ره نجام مادام ژفزوم ، مل به داواکاری زیاد کردنی موچه که ی
دیریا قین ده دات.

(مادام سیلانس*) خانمه کان بیده نگ بن/ فه په نسی

له بیره وه ریه کانی که سیکه ئایدیاله وه

۱۰ ی مانگ مۆلّه تیکی بیست و ههشت پوژیم وهرگرت و به ههزار و یهک جوور زمان لوسی ، توانیم بپری سه د پوئیل یارمه تی ، له سندوقداری فه زمانگه که مان ، وهریگرم. که لکه له ی ئه وه ی ئه گهر بو تاکه جاریکیش بوه ، کاتیکی خوش به سه ر ببه م ، له که لله ی دام. ئایا تو هیچ له باره ی (به سه ربردی کاتیکی خوش) وه ده زانیت؟ به سه ر بردی کاتیکی خوش ، به واتای ئه وه نیه مروقه بو بینینی ئوپه ریته ک بچیته شانویه کی هاوینه و دوا ی ئه وه ی ئیواری نانیکی باشی خوارد ، لای به یانی به شادی و خوشحالیه وه بگه ریته وه مالی. به و واتایه ش نیه بچیته بینینی پیشانگایه کی شیوه کاری و له ویشه وه بچیته بینینی پیشبرکی ئه سپ سواری و گره و له سه ر برده وه کانی بکهیت و پاره ی خو ت به هه در بده ی.

ئه گهر نیازت هه یه کاتیکی خوش به سه ر ببهیت ، ئه و سواری شه مه نده فه ر به و بچو بو شوینیک که هه و لیورپژ بیت له بوئی گولی یاس و وه نه وشه و گوله گیلسه کتویه کانی ، بچو بو شوینیک که گوله هیرو و شه و بوکان ، به کومهل سه ریان له ژیر خاکه وه دهرهینابی و په نگه سپیه کانیان و ئه و ئاونگه ی به سه ر گه لاکانیانه وه نیشته وه ، ئارامی ئوقره یی به چاوه کانت ببه خشن. بچوره ئه وئ تا له و که ش و

هه و ئازاد و کراوه یه دا ، له باوه شی دارستانیکی سه وز و خوشه خوشی جوگه له ئاوه کاندای ، له نیو بالنده کانی و بونه وه ره بچوکه په نگ سه وزه کاندای ، هه ست به واتای راسته قینه ی (به سه ربردی کاتیکی خوش) بکهیت. له گه ل ئه م شتانه شدا دوسی پیگه یشتن به کلاوی لیوار پانی ژنانه و چه ند جوته چاویک به نیگا خیراکانیانه وه و هه روه ها چه نده پیش به ندی سپیش...

له کاتیکیدا که کاغه زی مۆلّه ته که م به ده ستمه وه و به خشنده یی سندوقداره که شم ، له گیرفاندا بو ، گه یشتمه هاوینه واره که . دانی پیدا ده نیم ، جگه له مانه ، بیرم له هیچ شتیکی تر نه ده کرده وه .

به هوئی پینمایی ئاشنایه که مه وه ، که پیشتر له فیلاکه ی خاتو (سوفا پافلوفنا کنیگینا) دا ژوریکی به کری گرتبو ، چوم و ژوریکم به کری گرت . خاتون ، ژوریکی به ته وای که ل و په ل و هوکاره کانی خوشگوزهرانی و دابین کردنی خواردن خواردنه وه وه ، به کری ده دا. به پیچه وانه ی بوچونی منه وه ، قسه کردنمان له سه ر کریه که ی ، هه رزو برایه وه .

به م شیوه یه گه یشتمه (پیریفا) و فیلاکه ی خاتو کنیگینام دوزیه وه ، هه رکه پیم خسته هاله که وه ده ست و پئی خو م ون کرد ، زور پیک و رازاوه و سه رنج راکیش بو .

به لام له هاله که رازاوه تر و سه رنج راکیشتر ، خاتونیکه گه نج بو ، که له سه ر میزیک دانیشته بو و چای ده خوارده وه ، سه یریکی کردم و چاوه کانی گچکه کردنه وه وپرسی: چ کاریکت هه بو؟

وه لآم دايه وه: تكايه ببوره ... بهه له هاتوم ... به دواى قىلاكى خاتو كنگينا دا ده گه پيم ...

: من كنگينا نام ... چ كارىكت هه بو؟

دهست وپيى خووم ون كرد ... پيشتر هه ميشه له ميشكى خوومدا خاوه ن ئاپارتمان و قىلاك نام له شيوه ي ژنى پيرى قه له و ، وينا كرد بو كه گيروده ي نه خووشى روماتيزم بون و بوئى دوكله لى قاوه يان ليديت ... به لام ئيستا وهك هاملت ده لى: (ئهى فريشته ي ئاسمان! رزگارم كه).

ژنيكى گه نچ و سه رنج راکيش ، له به رامبه رم دانيشتبو . ئه وه ي ده مويست ، به پته پت پيمگوت: ئه ها ... زور خوشالم ، نامه يه كيشم له لايه ن هاورپيه كى هه ردوكمانه وه بو هيناوى .

: چاى ده خوئته وه يان سه رشير يان ليمو؟

هينده به سه مروف چه ند خوله كيك له گه ل هه نديك ژندا دابنيشى و بكه ويته قسه كردن ، به تاييه تى ژنه قزقاله كان ، ئيدى واهه ست ده كا له مالى خويدا دانيشتوه و هيج هه ست به نامويى ناكات و واده زانى چه ندين ساله ده يناسيت . سوفايش يه كيك بو له م جوړه ژنانه .

به ر له وه ي په رداخيک چا بخومه وه ، زانيم مي ردى نيه و به و بره پاره يه ده ژى و برپاريشه به م زوانه مامى بيته لاي و ماوه يه كه له لاي بمينيته وه .

ئيدى تيگه يشتم ئه و ژوره بوچى به كرى ددها ، ده يگوت يه كه م: ئه و سه د و بيست روبله كرىيه ي ده يدات ، بو تاكه ژنيك ، بارىكى قورسه .

دوه ميش: له ترسى ئه وه ي نه بادا شه ويك له شه وان دزيك ، يان روتيك له روتان ديها تيهك ، خوئى بكا به ماله كه دا و كيشه ي بو دروست بكات . بوئه ئه گه ر هاتو ژوريكى له گوشه يه كى قىلاكه يدا به كرى دايه ژنيك ، يان پياويكى ته نيا ، ئه وا نابى له م باره يه وه بيته هوئى نيگه رانى .

ئو شيله ي مره بايه ي به كه وچكه كه وه نوسابو ، به زمانى لسته يه وه و به نارهازى ده ربرينه وه گوتى: به لام كرىچى پياوم پى باشتره له ژن! له به ر ئه وه ي پياو كيشه و گرفتى كه متره و له لايه كى تريشه وه بونى پياويك له ماله كه دا دلنيايى و متمانه يه كى زياتر به مروف ده به خشى ...

به كورتى دواى كاتژميريك له گه ل سوفا پافلوقنا دا بومه ئاشنا . كاتى ويستم خودا حافيزى بكه م و بگه رپمه وه ژوره كه م ، گوتم: ئه رى به راست ، له بيرم چو بپرسم! ئيمه له باره ي هه مو شته كانه وه دواين ته نيا له باره ي كروكى شته كه وه نه بيت! بو مانه وه ي بيست و هه شت روت ده بى چه ندت بده مى؟ ئه لبه ته جگه له نانى نيوه رپو ... چاى و ...

: شتيكى ترت ده سنه كه وت قسه ي له سه ر بكه يت ، ئه مه نه بيت؟ به گوپره ي تواناى خوئ ... خو من ئه و ژوره بوپاره به كرى نادم ... بو رزگار بون له ته نيايى و ... بيست و پينچ روبلت پيده درى؟ : رونه كه پيمده درى .

به م شيوه يه ژيانم له هاوينه واره كه ، ده ستى پيكرد ...

ئەم ژيانە ، ئەو ەى خوشە پۆزى ەك پۆزانىتر و شەویشى ەك شەوانىترە ، ئەم ەك پىتمىە زۆر خوشە ! چ شەوانىك ! چ پۆزانىك ! خوینەرى خوشەوېست ، ەپندە شاد و پىچوش بوم لە باسکردن نايەت و پىمخوشە بىگرمە باوہش و ماچت بکەم . بەيانىان بە مېشكىكى خالى لە كېشە و بەرپىرسىارىتتەكانى فەرمانگە ، لەخەو ەلدەستام و دەچوم چاى و قەيماغم دەخوارد .

دەوروبەرى كاتزىمىر يانزەى بەيانى ، دواى بەيانى باش ، دەچومە لای سوڧيا و قاوہ و قەيماغىكى چاگم دەخوارد ، دواتر تا كاتزىمىر دوى دوانىوہ پۆ ، دەكەوتىنە قسە و باس .

دواتر نانى نىوہ پۆمان دەخوارد ... ئەویش چ نانىك ! بىهپننە بەر چاوى خوتان ، چەشنى گورگىكى برسى ، برسیتە و لەسەر مېزىك دانىشتوتىت و پەرداخىك ەرەقى شلىك دەخویتەوہ و مەزەكەشت ، گۆشتى برژاوى بەراز و ترشى تورە ، دواتر قاورمە و چىشتىكى گىيایى و قەيماغ و چەندىن خواردنى تر ! دواى نان خواردن ، ئىدى نۆرەى خەوى دوانىوہ پۆ و خویندەنەوہى پۆمانە ، جارناجارىكىش ، سوڧيا ، لەبەر دەرگاوہ سەرىك دەكېشیتتە ژورى و دەلى : (ئاسودە بە ! نامەوى ئاسودەىت لى تىك دەم) . . .

دواتر نۆرەى خوشورىن دىت و ئىوارانىش تادەرەنگانىك پىاسەکردن لەگەل سوڧيا دا ... بىهپننە بەرچاوى خوتان ، ئىواران جگە لەدەنگى بولبول و بالندەىەكى تر كە جار جار دەچرىكىنى ، ەمو شتىك لەنىو خەوىكى خوشداىە ، شنە باىەك دەنگى شەمەندەفەرىكتان لەدورەوہ

بەئاستەم دىننىتە بەرگوى . لەنىو دارستانىكى چىدا ، يان بەدرىژاىى رىگاخوئەكەى تەنىشت ەىلى شەمەندەفەرەكە ، شانبەشانى ژنىكى قزكال و خرپن ، پىاسە دەكەى ، كە لەتاو كزەبا ساردەكەى سەر لەئىوارە ، خوئى كوشم ەلئىناوہ و سىماى پەنگ لىپراوى جار جارىك بەرەو لای تو دەسورپىنى ... شتىكى لەرادەبەدەر خوشە ! بى هاوتايە ! .

بەر لەوہى ەفەتەىەك بەسەر مانەوہمدا تىپەرپى ، ئەو روداوى كە توئى خوینەر دەمىكە چاوہ پروانى رودانى دەكەىت ، پویدا . روداوىك ، كە ەىچ چىروككى جوان ، ناتوانى خوئى لى بدزىتەوہ ... ئىدى نەمتوانى چىتر دان بەخوئدا بگرم ... عىشقى خوئ لا دركاند ... بەلام ئەو زۆر بەخوئىن ساردىەوہ داواكەى وەرگرتم ، دەتگوت دەمىكە چاوہ پروانى بىستنى ئەم قسانەىە ، لەوہ لامدا ، تەنیا لچىكى ەلقورتاند و دەتگوت دەىەوى بلى : (خو ئەم قسەىە ئەو ەمو ەپنان و بردنەى نەدەوېست) .

ئەو بىست و ەشت پۆزە ، دەتگوت چىركەىەك بوہ و تىپەپىوہ . لە دواىن پۆزى مانەوہمدا ، غەمگىن و نىگەران ، مالاواىم لە سوڧيا و هاوینەوارەكە كرد . كاتى دەموىست جانتاكەم دابخەم ، ئەو لەسەر قەنەفەكە دانىشتبو و فرمىسكى چاوہكانى دەسرىنەوہ . خوشم كە زۆر بە ئەستەم توانىبوم بەر بەرپۆزنى فرمىسكەكانم بگرم ، دلیم داىەوہ و سوئىندم خوارد كە جارىكى تر لەپشوہكانى كوتايى ەفەتەدا

، سه‌ری لی دده‌مه‌وه و له‌زستانیشدا که‌گه‌رایه‌وه ماله‌که‌ی خوئی له
مۆسکۆ ، سه‌ردانی ده‌که‌م .

له‌ناکاو بیرم که‌وته‌وه که‌ کریمی ژوره‌که‌م نه‌داوته‌ی ، گوتم: ئه‌ها
خۆشه‌ویستم خه‌ریکه‌ له‌بیرم چیت ، ئه‌ری بزانه‌ چهندت قه‌رزارم؟
به‌لوشمه‌لوشمی گریانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: چ په‌له‌ته ... با بو
کاتیکی تربیت ...

: بوچی کاتیکی تر؟ خۆشه‌ویستم! هه‌قی خۆته و وه‌ک ده‌لین برا
برایه و کیسه‌ی جیایه ، جگه‌ له‌مه‌ش نامه‌وی به‌پاره‌ی تووه‌ بژیم ،
سوفیا خۆشه‌ویستم! تکات لی ده‌که‌م ئاشنایه‌تی و ناسیاه‌تی
بخه‌ره‌ لاوه ... چهندت قه‌رزارم؟

به‌ده‌م گریانه‌وه چه‌که‌جه‌ی میزه‌که‌ی پاکیشا و گوتم: شتیکی وا
نیه ... شایانی ئه‌وه‌ نیه ... ده‌توانی دواتر بمده‌یتۆ ...

دوای ئه‌وه‌ی بریک ده‌ستی به‌ نیو چه‌که‌جه‌که‌دا گیرا ، کاغه‌زیکی
هینایه‌ ده‌ری و بولای من دریژی کرد .

پرسیم: ئه‌مه‌ حیسابه‌که‌ی منه؟ ئی باشه! زۆر باشه! چاویلکه‌که‌م
کرده‌ چاوم و : هه‌رئیتستا به‌سه‌ر چاو .

به‌خیرایی چاویکم پیدایه‌ خشاندا ... کوئی گشتی ... ئه‌ری له‌م
حیسابه‌دا هه‌له‌ نیت؟ نوسیوته‌ کوئی گشتی ۲۱۲ رۆبیل و ۴۴ کوپیک
. ئه‌مه‌ حیسابه‌که‌ی من نیه ! .

: هی توئه‌ دودو گیان! باش سه‌یریکه‌!

: ئاخ‌ر بوچی ئه‌وه‌نده‌ زۆره‌؟ ۲۵ رۆبیل پاره‌ی کریمی ژوره‌که‌ و خورد و
خۆراک ، باشه‌ ئه‌مه‌م قبوله‌ ... هه‌ندیکی تری هه‌قی ماندوبونی
خزمه‌تکاره‌که‌ ، سی رۆبیل ، ئه‌وه‌شم قبوله‌ .

به‌چاوانی پر له‌گریان و به‌سه‌رسورمانه‌وه سه‌یریکی کردم و به‌و ده‌نگه
پر له‌ سوژه‌یه‌وه ، گوتم: تیناگه‌م دودو گیان ... ده‌لئی متمانه‌ت
به‌قسه‌کانم نیه؟ بوخۆت سه‌یری حیسابه‌که‌ت بکه ، عه‌ره‌قی شلیکت
خواردووته‌وه ... ئی باشه‌ من چۆن بۆم ده‌ردینۆ به‌ ۲۵ رۆبیل ، قۆدکا
له‌سه‌ر میزه‌که‌ت دابنیم؟ قاوه و قه‌یماغ بو نانی به‌یانیت و خۆ تو
بریار نه‌بو قاوه بخۆیته‌وه! به‌لام به‌هه‌ر حال ... شتیکی نیه ، ئه‌گه‌ر
پاره‌که‌ت پی زۆره ، ئه‌وا دوانزه‌ رۆبیله‌که‌شم ناویت و تو ته‌نیا ۲۰۰
رۆبیله‌که‌ بده .

: نازانم ئه‌دی ئه‌م ۷۵ رۆبیله‌ له‌کوپیوه‌ هاتوه؟

: سه‌یره! نازانی هی چیه؟

سه‌یریکی پوخساریم کرد ، هینده‌ پاک و میهره‌بان بو ، نه‌متوانی یه‌ک
قسه‌ی تر بکه‌م . ئه‌و ۱۰۰ رۆبیله‌ی لام بو ، دامه‌ ده‌ستی و ۱۰۰ رۆبیل
قه‌رزیشم بو ئیمزا کرد و جانناکه‌م کرده‌ شان و به‌ره‌و ویستگه‌ی
شه‌مه‌نده‌فه‌ر که‌وتمه‌ری .

ئه‌ری خۆینه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌کان! که‌ستان نیتانه‌ ۱۰۰ رۆبیل به‌ قه‌رز
بده‌نی؟

کاریکی ناشیرن

: کییه؟

وه لاميک نابيسترئ.

پاسهوانه که چاوی هيچ شتيک نابيني، به لام له نيو ئه و هاشه هاشی پشه با و خشه خشی ئه و گه لا و خول و خاشاکه ی که پايده مالين، دهنگی پيی که سيک - که له شه قامه سه ره که پردار و دره خته که وه دئ - ورده ورده نزیکتر ده بيته وه و به ئاسانی ده بيسترئ.

یه کيک له شه وه به ته م و مژه کانی و هرزی زستانه.

پاسهوانه که له ميشکی خويدا واه زنده ده کات که زهوی و ئاسمان و ته نانه ت بوخويشی - به هه مو بير و ئه ندیشه کانی ناو ميشکیه وه - تيکه لی یه کتر بون و بونه ته شتيکی پشه و گه وره.

چا و چا و نابيني، پاسهوانه که وای بو ده چی گوئی له دهنگی پيکه نين و گورانی بوبی.

جاریکی تريش ده پرسئ: ئه وه کییه ليژه؟

دهنگی پيرانه وه لام ده داته وه: منم باوکه گیان ...

: تو کیی؟

: من ... پيواریکم.

پاسهوانه که ، هه ول ددهات سود له دهنگی نيرانه و نه ترسانه ی خوی وه گری و به سه ترسه که يدا زال بيت ، بويه تيیده خورئ: کام پيوار؟ شه يتان له که لله ی داوی؟ به م شه وه وه ک ديوی دارستان به نيو گورستاندا خه ريکی پياسه کردنی؟

: مه گه ر ئيره گورستانه؟

: دياره که گورستانه ! مه گه ر نابيني؟

دهنگه پيرانه که ، ئاهيک هه لده کيشی و ده لی: ئاخ ... ئاخ ... ئاخ ... يا مریه می پیروز! چاوم هيچ شوينیک نابيني! ... ئای خودايه چهنده تاریکه ...

: تو کیی؟

: زیاره تکه رم باوکه گیان ، زیاره تکه ر.

پاسهوانه که ، دواي بيستنی تونی دهنگ و ئاخ و ئوقه کانی پيواره که ، ئاهيکی به به ردا ديته وه و به ناره زاييه وه له ژير ليوه وه ده لی: جنوکه ی نيوه شه و ... کاکيشم ده لی زیاره تکه رم! مه ی خوری سه رخوش ... ته نانه ت قسه کردنیش له گه ل که سانی وه ک ئيوه دا زيانی به دواوه یه ! به پروژه وه تا ده توان عه ره ق زه قنه بوت ده که ن و هه رکه شه ويش داهات ، ده بنه هاوه لی جنوکه کان. ئه وه چیه ! ده ليی به ته نیا نیت؟ دهنگی پيی دو سی که سی تر ديیت.

: به ته نیام کاکه ... به تاقی ته نیا ... ئای خودايه باری گونا هه کانم چهنده قورسه ! ...

لهو تاریکه شه وهدا ، سینگی پاسه وان به سینگی کابرا ده که وی ، بی
 جو له پاده وهستی و ده پرسی: چوئه ریگات که وتوته ئیره ؟
 : ریگام ون کردوه کاکه ... ده مویست بجمه ئاسیاوی (میتروی
 فسکایا) ، به لام لیروهه سهرم دهرهینا .
 : ئه ها ! جا ریگای ئاسیاوه که کوا لیروهه یه هه ی گه مژه ؟ ده بو به لای
 چه پدا پویشتبای و له ناوهندی شاره وه ده چویته سهر جاده
 ده وله تیه که ، به و سه رخوشیه ریگاکه ت نیو فرسخ له خو ت
 دورخستوته وه ، پیده چی له شار زورت خواردبیتته وه ؟
 : ئه ره وه لا کاکه ، چیت لی بشارمه وه ! کاریکی جوان نیه ، مروف شتیکی
 کردبی و پاشان نکولی لی بکا ، کاریکی جوان نیه ، پیت نه گوتم
 ئیستا من له کوپوه بروم ؟
 : به م شه قامه دا برو تا ده گه یته سی ریانیک ، که گه یشتینه سی
 ریانه که لای چه پ بگره و برو تا ده گه یته گوپرستانه که ، له وی
 ده رگایه که دیاره ، ئه و ده رگایه ، ده رگای گوپرستانه که یه و ده رگاکه
 بکه ره وه و برو خوا ئاگادارت بی ... به لام ئاگاداری خو ت به نه که ویتته
 چالیکه وه ، هه رکه له گوپرستانه که ش ده رجوی ، ملی ده شته که بگره
 و برو تا ده گه یته جاده که .
 : خودا ته مه نت دریزکا باوکه که م ... یامریه می پیروز فریامکه وه !
 ئه ی خو زگه ئه و چاکه یه ت له گه لدا ده کردم و ده تگه یاندمه
 گوپرستانه که !

: بو تو پیتوایه من هیچ ئیش و کاریکی ترم نیه ؟ برو برا ! برو بو
 خو ت برو !
 : چاوم هیچ نابینی ! تا له ژیاندا ماوم نزای خیرت بو ده که م ... کوا
 من به م شه وه زه نگه ده توانم ریگاکه بدوزمه وه ! تو خودا ئه گه ر
 نه مبه یته .
 : ئاخرا کاکه خو من لیره بیکار نیم ! ئه گه ر بریار بی هه رچی که هات و
 من دهستی بگرم و بیمه رینیشاندهری ، حالم جوان ده بی .
 : بوخاتری خودا ... چاوم هیچ نابینی ... زور ده ترسیم به ته نیا به و
 گوپرستانه دا بروم .
 پاسه وان ئه هیك هه لده کیشی و ده لی: باشه ده ی ، برو با بروین .
 هه ردوکیان ده که ونه ری ، شانبه شانای یه کتر ده رپون و بیده نگن .
 بایه کی سارد و شنیدار وه ک قامچی له پوخساریان ددها ، دلوپه باران
 به سه ریاندا دیتته خواری ، چال و چوله کانی نیو ریگا پردار و
 دره خته که ی گوپرستان ، پر له ئاو بونه .
 دوا ی بیده نگیه کی دریز ، پاسه وانه که ده لی: هه رچه ند ده که م سهرم
 له وه ده رناچی ، تو چون چونی گه یشتویه ئیره ؟ ده بینی ده رگای
 گوپرستانه که داخراوه ! ناکا به سهر دیواره که دا سهرکه وتبی ؟ ئه مه له
 ته مه نی تو ناوه شیتته وه ! کاریکی جوان نیه !
 : نازانم ! نازانم خوشم نازانم ! له وانیه ئه مه کاری شه یتان بیت .
 پیموایه خودای گه وره توله ی ئه مه م لی ده کاته وه ، ده لی شه یتان
 فریوی داوم ! ئه ری تو پاسه وانی ئیره ی ؟

: به لئی پاسه وانم.

: گوږستاننیکى ئاوا گه وره ، يه ک پاسه وانى هه يه ؟

بايه کى به هيز هه لده کات و بو ماوه يه کى کورت ناتوانن به پيدا برون . پاسه وانه که ، راده وستى تا بايه که بريک هيدى ده بيته وه ، نه مجار وه لام ده داته وه : نا ، سى پاسه وانى هه يه ، يه کيکمان نه خوشه و نه وه ي تریش نوستوه ... به نوره ئيشک ده گرین .

: ئاوا ! نه م بايه چ بايه کى بى به زه ييه ! پيد هچى ئيستا مردوه کانيش گوڤيان له گفه ي بيت ! ده لئى درنده يه ده لورينى ... ئاخ ... ئاخ ...

: خه لکى کوڤى ؟

: له شوڤينى دوره وه هاتوم ... خه لکى ويلايه تى (قولو گودسکايا) م ، بو زياره تى شوڤينه پيروزه کان هاتوم ، نزا بو مروقه باش و ميهره بانه کان ده که م ، خودا بو خوڤى به زه يى پيماندا بيته وه و پشت و په نامان بيت .

پاسه وانه که ، تاويک راده وه ستى و خوڤى ده خاته په ناي کابراى ريبواره وه و خه ريکى داگيرساندى قه نه که ي ده بيت ، چه ند ده نکه شقارته يه ک داده گيرسينى ، ده نکه شقارته ي يه که م داده گيرسى و له لاي راستيانه وه ، گوشه يه کى شه قامه پردار و دره خته که و خاچيکى رهش و په يکه ريکى سپى سه رگوږيک ، بو ماوه يه کى که م پوښن ده کاته وه . ده نکه شقارته ي دوهم بايه که زوو ده يکوژينيته وه ، به لام بو ساتيکى که م ، روناکيه که ي ده رڙيته سه رلاى چه پى

شه قامه که و گوشه ي کيلى گوږيک پوښن ده کاته وه . ده نکه شقارته ي سڀيه ميش په يکه ريکى سپى و خاچيکى خو له ميشى و کيلى گوږى منداليک ، له چه پ و راسته وه ، روناک ده کاته وه .

کابراى ريبوار ، ئاهيک هه لده کيشى و له به رخويه وه ده لى : نه و مندالانه له ژير نه و بهردانه دا نوستون ! هه مويان نوستون ! له خه لکى هه ژار و وريا و دلخوشه وه بگره ، تا ده وله مه ند و بى شعور و دل ره که کان ... هه مويان نوستون ...

ئيستا ئيدى هيج جياوازيه کيان نيه ، تا نه و پوڙه ي ئيسرافيل فو به نه فحى سوردا ده کات ، ليږه ده نون . خودا به زه يى پيماندا بيته وه ، خودا بيانبه خشى .

: من و توش - که ئيستا خه ريکين به پيگادا ده پوڤين - کاتى نوره مان هات ده بى ليږه پاکشيين و بنوين .

: راسته ... هه مومان ريگامان ده که ويته وه ئيره ، هيج مروقيکت وه گير ناکه وي ته مه نى نوحى هه بى ... ئاخ ، ئاخ ، ئاخ ... مروڤ بونه وه ريکى زور بى به زه ييه ، هه ميشه بير له کارى ناپه سندن و شه يتانانه ده کاته وه ، من ده ليم خودايه هيج به نده يه کى خوت گرفتارى لاملى و نافه رمانى نه که ي ! هاوار له من ! که پوڤيکى چه په ل و نه گريس هه يه ! چون خوم توشى رق و نه فره تى خودا کرد و نارامى و ئاسوده يى نه م دنيا و نه دنياشم چو . وه ک کرميک که له نيو قوردا چه قيبى ، منيش ئاوا له نيو زه لکاوى گوناوه و تاواندا په ل ده کوتم .

: بەللى ، بەلام سەرەنجام مروڤ دەبى بمرى و مردن هەقە ...

: راست دەكەى باوكەكەم ، ھەمو بونەوەرئىك سەرەنجامى مردنە .

: پىم بلى بزانم ! مەرگ ، بو زيارەتكەرىك ئاسودە ترە يان بو كەسانى
وہك ئىمە ؟

: زيارەتكەرانىش ھەمويان وەك يەك نىن ، ھەندىكىان خوشەويستى
خودان ، ئاگادارى پوچى خوئانن ، بەلام ھەندىكى تريان لە نيو
گورستانەكاندا پياسە دەكەن و جنوكەكان خوشحال دەكەن ... بەللى
باوكەگيان ! لەوانەيە روژئىك دابى زيارەتكەرىك لى پەيدا بىت و
حەزى لەوہ بى تەورەكەى بكىشى بە تەپلى سەرتا و پوخت بەرەو
ئاسمان لە شەقەى بال بدا .

: بوچى ئەم قسانە دەكەى ؟

: ھىچ ! ھەروا ! مەبەستىك نەبو ، ھەر لەخوڤا وام گوت ... باشە
باوكەكەم ئەوہ گەيشتەنە گورستانەكە ، خوئەتى ، دەبىرۆ دەرگاكەم
بو بکەرەوہ !

: پاسەوانەكە ، لەو تارىكەدا بەكوئىرە كوئىر دەرگاكە دەكاتەوہ ، دواتر
قولى كابرانى زيارەتكەر دەگرى و دەلى : ئىدى ئىرە كوئايى
گورستانەكەيە ، لىرە بەدواوہ دەبى بەنيو دەشتەكەدا بىرۆى ، تا
دەگەيتە جادە دەولەتەكە ، بەلام وريابە نەكەويتە خەندەقە
سنورىكەوہ ... كە گەيشتە جادەكەش ، لای راست بگرە و بىرۆ تا
دەگەيتە ئاسياوہكە ...

: ئاخ ، ئاخ ، ئاخ ، واھەست دەكەم كەئىدى پىويست بەوہ ناکا بچمە
ئاسياوہكە ... ئاخ بچمە ئەوئى چى بکەم ؟ واباشترە ھەر لىرە لای
تو بىنمەوہ ...

: بوچى لای من بىنيتەوہ ؟

: لای توم پى خوشترە ...

: تو پىتوايە من ئاوەزى ئەوہم ھەبى بزانم دلى كەس خوش بکەم ؟
گەرچى زيارەتكەرىشيت بەلام واھەست دەكەم حەزت لە گالتە و
ئەمانە ھەبى ؟

: كابرانى پىبوار ، بەتەوسەوہ زەردەخەنەيەك دەكات و بە دەنگىكى
گىراوہوہ لە بەرخوئەوہ دەلى : ديارە كە حەزم لىيە ! كورەباش و
مىھرەبانەكەم ! من وا ھەست دەكەم لەمەولا ھەرگىز منى
زيارەتكەرت لەبىر ناچىتەوہ .

: بوچى توم لەبىر ناچىتەوہ ؟

: لەبەر ئەوہى كلاًوئىكى گەورەم لەسەر نای ... ئاخ كورى باش !
من كوئىم بە زيارەتكەر دەچى ؟

: ئەدى كئى ؟

: مردو ... ئىستا لە تابوتەكەم ھاتمە دەرى ... (گوباروڤ) ى
كليلسازت لەبىرە ؟ ... ئەوہى ماوہيەك لەمەويەر خوئى خنكاند ؟ ...
من گوباروڤم ...

: درۆيەكى لەمە گەورەترت پى شك نەدەھات ؟

گەرچی پاسهوانه که باوه پ به قسه کانی رېبواره که ناکا ، که چی له گه ل
نه وهدا ترسیکی توقینه ر هه مو جهسته ی ده گریته وه . زاره ترک و
توقیو ، له جیگا که ی خوئی ده جولئی و ده یه وئی ده رگا که بدوژیتته وه و
پابکا . رېبواره که توند ده گری به مه چه کیدا و ده لئی: په له مه که ! بو
کوئی ده چی ؟ تو مروفئیکی زور سه یری ! ئاخر به ته مای کی به ته نیا
لیره به جیم ده هیلی؟

پاسهوان ، هه ولده دا مه چه کی خوئی له نیو ده سستی ئه ودا ده ریینی و
هاوار ده کا: وازم لیبینه !

: لیره راوه سته ! له جیگای خوٚت نه جولئی ! چیت پی ده لیم
جیبه جیی بکه ... هه ول مه ده خوٚت راپسکیینی له ده ستم ، سه گی
نه گریس ! ... ئه گه ر ژیا نی خوٚت خوشده وئی تا من پیٚت نه لیم زارت
نه گه ری و جمه وجوله نه که ی ... چه ز ناکه م ده ستم به خوین ئالوده
بی ، گه رنا لیره وه ک سه گ ده متوٚپانندی ... لیره به و له جیگای خوٚت
نه جولئی !

پاسهوان خوئی به پیوه ناگری ، له ترسان چاوه کانی لیک ده نی ،
جهسته ی له ترسا هه لله رزیوی ، به دیواره که وه ده نوسیینی . چه زی
لییه هاوارکا ، به لام دلنیا یه له وه ی که هاوریکه ی له و ژوره بچوکه دا
گوئی لی نابیٚت ... رېبواره که ، له ته نیشته یه و راوه ستاوه و توند
مه چه کی گرتوه ...

نزیکه ی سی خوله ک به م شیوه یه ، تیپه رده بی .

رېبواره که به منگه منگه وه ده لئی: یه کیکیان نه خوشه ، یه کیکیان
نوستوه ، یه کیکیشیان ده یه وئی پینمای ی زیاره تکه ریک بکات ،
به راستی پاسهوانی چاکن ... ئه و موچه یه ی وه ریده گرن حه لالتان
بی ! ئه دی برا هه میشه هه رئاوا بوه ! هه میشه دزه کان له
پاسهوانه کان زیره ک تر بونه ... لیره به و له جیگای خوٚت نه جولئی !
...

نزیکه ی ده خوله کیک به بیٚده نگی تیپه ر ده بی ، له ناکا و بایه که ده نگی
فیکه یه ک ده خاته بهر گوئی هه ردوکیان .

ئیدی رېبواره که مه چه کی پاسهوانه که به رده دا و ده لئی: ئیدی
ده توانی بروی ، برو بوٚخوٚت سوپاسی خوا بکه که نه مکوشتی .
رېبواره که ش فیکه یه ک لیٚده دا و له ده رگای گوٚرستانه که وه ده چیٚته
ده ری و دور ده که ویٚته وه .

ساتیک دوا ی ئه وه ، ده نگی خوٚه لدانی کابرا به سه ر خه نده قه که دا ،
ده که ویٚته بهر گوئی پاسهوانه که .

پاسهوانه که ، له بهر ئه وه ی ده زانی حه تمه ن شتیکی ناخوش پویداوه
، سه رتا پای جهسته ی ده که ویٚته له رزین ، به دودلی و سه رگه ردانیه وه
، ده رگای گوٚرستانه که ده کاته وه و ده چیٚته ده ری . له وسه ری
شه قامه که وه گوئی له ده نگی ته په ته پی راکردن ده بیٚت ، پیاویک
به هانکه هانکه وه ده لئی: ئه وه توئی (تیموٚفی)؟ ئه دی کوا (میتکا) له
کوئییه ؟

پاسه وانه که ، سه رانسهری شه قامه به دار و دره خته که ده بپری و له تاریکایی شه ودا چاوی به ئاگرئیک ده که وی که له حالئ کورژانه وه دایه ، هه رچی له ئاگره که نزیکتر ده بیته وه ، ترس و دلّه پراوکئیه که ی زیاتر ده بی. ترس له پودانی کاره ساتئیکی شوم!

به خوئی ده لئ: (ئه گه ره له نه بئم ئه م ئاگره له کلیسا که یه ... ده بی کئ ئه م ئاگره ی کرد بیته وه؟ مریه می پیروژ بگه هانام! خوئی ته ی ... کلیسا که یه!).

ماوه یه که له ویدیو شوشه ی شکاوی په نجه ره ی کلیسا که وه راده وه سستی و به ترسه وه سه یری شوئینی میحرابی کلیسا که ده کات ... گپی ئه و مؤمه ی که دزه کان له بیریان چوبو بیکورژئینه وه ، به دهم ئه و بایه ی ، که له په نجه ره کراوه کان وه ده چوه ژوری ، پته پت ده کا و پوناکیه بی کزه که ی خوئی به سه ر جل و به رگی پیاوه ئاینیه کاندئا - که لیره و له وی پهرش و بلاو کرابونه وه - و به سه ر گه نجینه یه کی ده مه وقلپ کراودا و به سه ر شوئینی پراوه ستانی میحراب و قوربانیه که ده ، دئنا و ده برد ...

چه ند ساتئیکی تر تیپه پده بی و په شه با به لوره لور و به ئاوازیکی خیرا و نارئیکه وه ، زهنگی ترس به ده ورو به ردا بلاو ده کاته وه.

سەرکیشی

(پیوتەر پیوتەر روڤیج ئاستریژین) ی برازای هاوسهری سهرههنگ (ئیڤانوڤ) ، ئه وهی که پار پیلاره کانیاں لی دزی ، کاترمیر دوی به یانی له مه راسیمی (غسل تعمید) ی مندالیک ، گه رایه وه مالی. به و مه به سته ی ئه وانیتر له خه ونه کات ، جل و بهرگه کانی ، له پار په وه که دانا و هه ناسه ی له خوئی بری و له سهر نوکی په نجه کانی ، چوه ژوری نوستننه که ی خوئی و بی ئه وه ی چرا داگیرسینی ، خوئی ئاماده کرد بو نوستن.

ئاستریژین ، ژیا نی لیوانلیو له وشیار ی و وابه سته ییه و زور زو ده که ویته بهر دل ی مروقه وه و له خویندنه وه شدا ، ته نیا کتیبه ئاینی و په وشتییه کان ده خوینتیته وه . به لام له و مه راسیمه دا ، که (لیوبوڤ سپیردوڤنا) به سه لامه تی رزگاری ببو ، مافی ئه وه ی به خویدا چوار په رداخ قوڊکا و په رداخیک شه راب ، که تامه که ی مروقی ده خسته یادی تیکه له یه که له سرکه و پون گه رچه که وه ، بخواته وه . تامه که ی به شیوه یه که بو ، مروڤ هه رچه ندیکی لی ده خوارده وه هیشتا دل ی دانه ده که وت.

ئیسناش له م کاته دا ، که خه ریکی داکه ندنی کراسه که ی بو ، زور حه زی لیو هه ندیکی تری به سه رداکا ، به خوئی گوت: (له لای راستی

که نجینه که ، بتلیک قوڊکای لئییه ، هی داشینکایه ، واباشه بچم په رداخیکی لی بخومه وه ، کورپه خو هه ر هه ستیشی پیناکات).

دوای چه ند خوله کیک دودلی و پارایی ، سه ره نجام توانی به سه ر ترسه که یدا زال بیت و به ره و گه نجینه که ملی نا. زور به وریاییه وه ده رگا که ی کرده وه و بتل و په رداخه که ی دوزیه وه .

په رداخه که ی پرکرد ، بتله که ی له شوینی خوئی دانا یه وه ، خاچیکی له سه ر سینگ ی خوئی کیشا و په رداخه که ی چوپر کرد.

له و کاته دا شتیکی چه شنی موعجیزه ، بو به راست.

زه بری هیژیک ، که له ته قینه وه ی بو مییک ده چو ، له گه نجینه که وه به ره و سندوقه که پالی پیوه نا. چاوه کانی بلئسه یان لی هه لده ستا ، هه ناسه ی راوه ستا ، هه ستیکی وه که ئه وه ی که وتبیته نیو زه لکاو یکی پر له زالوه وه ، بالی به سه ر ته واوی جه سته یدا کیشا ، وایزانی له بری قوڊکا ، پارچه یه که دینامیتی قوت داوه و بوته هوکاری ئه وه ی خوئی و خانوه که یان و سه رانسهری گه ره که که شیان ، ته قیبیتته وه و پون نیه ئاخو سهر و ده ست و قاچه کانی په ریونه ته کوئی؟ ... نزیکه ی سی خوله که به و شیوه یه ، بی ئه وه ی هه ناسه بدات و له شوینی خوئی بچولی ، له سه ر سندوقه که مایه وه .

سه ره نجام له شوینی خوئی هه ستا و له خوئی پرسی: من له کویم؟

دوای ماوه یه کی که م ، کاتی هه ندیک هاته وه سه ر خوئی ، یه که م شت که هه ستی پیکرد بوئی توندی نه وت بو ، دواتر به ترس و شله ژانه وه

گوتی: ئه‌ی داد و هاوار! له‌بری فۆدکا نه‌وتم خوارده‌وه! مریه‌می
پیرۆز بگه فریام!

کاتی بیری کرده‌وه که ژه‌هراوی بوه! هه‌م سارد ده‌بووه و هه‌م گه‌رم
داده‌هات. جگه له‌وه‌هه‌مو بۆن نه‌وته‌ی که ژوره‌که‌ی داگرتبو ،
سوتانه‌وه‌ی ناوده‌می و پیریشکی چاوه‌کانی و ده‌نگی ناقوس له‌ناو
میشکیدا و قوڤه‌قوڤی گه‌ده‌ی هه‌مویان گوزارشتیان له‌وه‌ ده‌کرد
نه‌وتی خواردیته‌وه.

کاتی هه‌ستیکرد مه‌رگ لێی نزیك بوته‌وه ، ویستی خودا حافیزی له
که‌سه نزیکه‌کانی خو‌ی بکات ، هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته ، به‌ره‌و
ژوره‌که‌ی داشینکا ، که‌وته‌پری.

ئاستریژین له‌و کاته‌وه که ژنه‌که‌ی به‌ره‌و ئه‌و دنیا بارگه‌ی پێچا‌بووه ،
داشینکای خوشکه‌ژنی - که ئیدی قه‌یره ببو - بۆ به‌رپۆه‌بردنی
کاروباری مال ، هینابوه لای خو‌ی.

کاتی گه‌یشته ئیو ژوره‌که‌ی داشینکا ، به‌ده‌م ناله‌ناله‌وه گوتی:
داشینکا! داشینکای خوشه‌ویست.

ده‌نگی ژنیکی ترساو به‌رز بووه: ها! چیه؟ پيوته‌ر پيوته‌رو‌فئیح ئه‌وه
تو‌ی؟ گه‌راپته‌وه؟ چ ناویکیان له‌ مندا‌له‌که‌ نا؟ ک‌ی بوه باوکی
ته‌عمیدی مندا‌له‌که‌؟

: دایکه ته‌عمیدیه‌که‌ی (ناتالیا ئه‌ندریو‌فنا فیلکو‌سفتسکایا) بو و باوکه
ته‌عمیدیه‌که‌شی

(پافیل ئیقانو‌فئیح بیسو‌نستین) بو ... خه‌ریکه ده‌مرم داشینکا ...
خه‌ریکه ده‌مرم! مندا‌له‌که‌ش به‌شانازی وه‌لی نیعه‌تیانه‌وه ناویان
لینا (ئۆلۆمپیاد) ... من ... من ... نه‌وتم خواردوته‌وه داشینکا ...
: ئه‌م قسه‌یه چیه؟ مه‌گه‌ر له‌و‌ی له‌بری فۆدکا و چای ، نه‌وتیان
ده‌گێرا؟

: نا نا ... له‌راستیدا ویستم به‌بی مۆله‌تی تو‌ په‌رداخیک فۆدکا
بخۆمه‌وه ، به‌لام ... خوداوه‌ند له‌سه‌ر ئه‌مه‌ سزای دام ... نه‌مزانی
تاریک بو و له‌بری فۆدکا نه‌وتم خوارده‌وه! ... نازانم ئیستا چی
بکه‌م؟

کاتی داشینکا زانی به‌بی پرسى ئه‌و ، ده‌رگای گه‌نجینه‌که‌یان
کردوته‌وه ، ئیدی ئاگری گرت ... به‌په‌له مۆمیکى داگیرساند ، له‌نیو
نۆینه‌که‌ی هاته‌ده‌ری و به‌پێخواسی و به‌جلی خه‌وتنه‌وه به‌ره‌و
گه‌نجینه‌که‌ که‌وته‌پری.

به‌ده‌م سه‌یرکردنی که‌ل و په‌له‌کانه‌وه ، به‌تورپه‌یه‌وه پرسى: ک‌ی
مۆله‌تی ئه‌وه‌ی پیدای ب‌ی پرسى من ده‌رگا بکه‌يته‌وه و وه‌ژورکه‌وی؟

مه‌گه‌ر ئه‌و فۆدکایه بۆ تو‌ لێره دانرابو بیخو‌يته‌وه؟
ئاستریژین ، که‌له‌شه‌رمان ئاره‌قه‌ی پیدای ده‌هاته خوارى ، وه‌لامى
دایه‌وه: من ... من ... داشینکا ... فۆدکای چی؟ نه‌وتم خواردوته‌وه

: بو‌چی ده‌ستت له‌وه‌ نه‌وته دا؟ چ کارت به‌وه‌ نه‌وته بو؟ پیتوایه‌ نه‌وت
هینده هه‌رزانه؟ ئاگات له‌وه هه‌یه‌ نرخى نه‌وت چه‌نده به‌رز بوته‌وه؟
ده‌زانی بوته‌ چه‌ند؟

ئاستریژین بە دەم ئاخ و ئۆفەووە گوتی: داشینکا بە قوربانیت بێ من خەریکە دەمرم! کیشە ی ژیان و مردن لە گوپۆی دایە! تۆش باسی پارەم بۆ دەکە ی؟

داشینکا ، بە توندی دەرگای گەنجینە کە ی داخست و هاواری کرد: سەر خۆش بوو و دیت سەر دە کیشیتە نیو گەنجینە کەو! ئاخ لە کەسانی ستەمکار و بیبەزەیی وە ک ئیو! چۆن خەلک گیری خواردووە بە دەستانەووە ...

منی بە دەبەخت! نە شەو م شەو و نە رۆژ! بە نە فرەت بێ ، تکاکارم لەخودا ئەو دنیا تان وە ک ئەم دنیا ی من بێت! سەبەینی لێرە دە پۆم ، من کچی عازەبم و لێناگەریم بە جل و بەرگی خەوتنەووە لە بەرمبەرمدا پاوەستی ، ئەو کاتانە ی پوشتە نیم مافی ئەو ت نیه سەیرم بە کەیت! داشینکا بە رەدە وامبو لەو جوۆرە قسانە ... ئاستریژینیش باش دەیزانی ، کاتی داشینکا تۆرە بیی ، ئیدی نە ک بە پارانەووە و سویند و سویندکاری ، تەنانەت بە گرمە ی تۆپیش ئارام نابیتەووە.

ئاستریژین هەندیک دەستی پاوە شاندا و جل و بەرگە کانی لە بەر کرد و بپاریدا بچیتە لای دکتۆر ، بە لام دکتۆرە کان تەنیا ئەو کاتانە وە گیر دە کەون کە مروۆ هیچ کاریکی پێیان نە بێت ...

ئاستریژین سی کولان گەرا ، نزیکە ی سی جار چووە مالی دکتۆر (چەنچریاس) و حەوت جاریش چووە مالی دکتۆر (بولتیکین) و لە زەنگی دەرگای دا ، سەرەنجام بە هیوای چارە سەرکردن چووە دەرمانخایە یە ک ، دوا ی چاوە پوانیە کی درێژ ، کابرایە کی کورتە بالای

رەشتالە ی قزلول و خەوالو ، بە بەروانکە یە کی سپیەووە ، کە بە کە سیکی جدی و زیرە ک و دانا دە چو و ترسی دە خستە دلی مروۆفەووە ، وە دە رکەوت.

بە دەنگی کیهووە ، کە تاییە تمەندی خاوەن دەرمانخانە جدی و زیرە کە یە هودیە کانه ،

پرسی: چیت دەویست؟

: توخودا تکات لی دە کە م ... شتی کم بدەری ... ماو یە ک لە مە و بەر نە مزانی و نە وتم خواردووە ، خەریکە دە مرم.

: تکات لی دە کە م هی دی بە ... بە هیوایشی وە لامی پرسیارە کانم بدەرەووە ... بە م هات و هاواری بە رپات کردووە ، هیچ شتی ک لە دە ر دە کە ت حالی نام. گوتت نە وتم خواردوۆتەووە؟

: بە لی نە وت! تکایە رزگارمکە!

کابرای خاوەن دەرمانخانە ، زۆر بە ئارامی ، بەرەو ژوریکی بچوک پویشت ، کتیییکی کردووە و کەوتە سەیرکردنی ، دوا ی ئەو ی دو لاپەرە ی لی خویندەووە ، سەرەتا شانیککی و دواتر شانە کە ی تری هەلته کاند و بە حالە تیکی تیکە ل بە ر قەووە ، پوخساری گرژ کرد و دوا ی ساتیک پاوەستان ، بەرەو ژورە کە ی تە نیشت ، پویشت.

زەنگی کاتژمێرە دیواریە کە ، کاتژمێر چواری بە ر یە یانی راگە یاند.

دوا ی تپە رپوونی نزیکە ی دە خولە کیک ، کابرای دەرمانخانە بە کتیییکی ترەووە گە راپیەووە و دیسان کەوتە خویندەنەووە ، دوا ی چەند

خوله كيك ، به پرقه وه گوتی: كاكه واباشتره بچيته لای دكتور ، نهك
دهرمانخانه .

: چومه لای دكتور ، به لام چه ندی له دهرگامدا كه س دهرگای لی
نه كردمه وه !

: هم ... ئیوه مانان ... ئیمه ی خاوه ن دهرمانخانه به مروژ نازانن ،
كاترمیر چواری به یانی دین سه رودلمان ده گرن و ژيانمان لی هه راسان
ده كه ن . بابه ! سه گ به سه گی خوئی موله تی پشودان ده داته پشيله !
ئيوه به هيچ شیوه يه ك ناتانه وی بزنان كه ئیمه ش مروفین ! پیتانوايه
كه لله سه ری ئیمه ، له بری میشك ، گوریسی تیدایه !

ئاستریژین ، گوئی له قسه كانی كابرای خاوه ن دهرمانخانه گرت و
ئاهیکی هه لكیشا و به ره و مال گه پایه وه ، به دهم ریگاو به بری
ده كرده وه : (پیده چی چاره نوسم مردن بیت).

ناوده می ده سوتایه وه و بوئی نه وتی لی ده هات . گه ده ی ، ده تگوت
به شتیکی نوک تیز كه وتونه ته سه ری و هه لیده كوئن . گرمه گرمیکی
توقینه ره له نیو گوچیكه كانیدا ده گه را و هه راسانی كردبو ، له و ساته دا
هه ستیكره كه ئیدی شتیکی وای نه ماوه له ژياندا و ئیدی دللی له كار
كه وتوه ...

هه ركه گه یشته وه مال ، خیرا چوه سه ر میزی نوسینه كه ی و ئه مه ی
نوسی: ((تكاتان لی ده كه م به هوئی مردنی منه وه كه س تاوانبار
مه كه ن)) .

دواتر نزی كرد و پاكشا و سه ری خسته ژیر به تانیه كه وه .

تا به یانی نه خه وت ، چاوه پروانی مه رگی ده كرد ، گوژده كه ی خوئی هاته
به رچاو كه گژوگیای لی شین بوه و چوله كه و بالنده كان به جيكه جيك
به سه رییدا دین و ده چن ...

* * *

به یانیه كیان له مال ه وه له سه ر جیگا خه وه كه ی دانیشتبو ،
به پیكه نینه وه رویكرده داشینكا و

گوتی: خوشكه كه م ، ئه و كه سه ی ژيانی ریك و دروست و بی گرفت
بیت ، هيچ ژه هریك كاری تیناكا ، خوّم به نمونه دینمه وه : (هه نكاویكم
مابو بو مردن ، هینده ی نه مابو بمرم ، ئازاریکی زۆرم كیشا ، به لام
ئیتستا ته نیا هه ندیك گه رو و ناوده مم ده سوتیته وه ، ده نا سوپاس بو
خودا ته واوی جه سته م سپوساغه ... ده زانی له به رچی ؟ له به ر ئه وه ی
ژيانیکی بی گرفتم هه یه .

داشینكاش بری له خه رجه كانی رۆژانه ی مال كرده وه و ئاهیکی
هه لكیشا و چاوه كانی برینه ساپيته ی ژوره كه و گوتی: تومه زه
نه وته كه خراب بو ! ئه و دوكانداره ی سه ری كوّلانه كه ، له بری نه وتیکی
باش ئه م نه وته خراپه ی داومه تی ... داماوئیکی وه ك من چون گیرم
خواردوه به ده ست ئيوه ی نه فره تیه وه ، هه ی نه فره تی خواتان لیدا .

تا ماوه یه کی زۆر ، هه ر پستی و نه یده بریه وه .

تۆلەسىن

(فيوڭدۆر فيوڭدۆرۈڭچى سىگايڭ) ، دواى ئۇوھى ھاوسەرەكەى لە كاتى خىيانەتتدا لەگەل ھەتئويۇكدا بىنى ، بەمەبەستى كىپىنى دەمانچەپەك ، بەرەو دوكانىكى چەك فروشى بەنىوى (شمۇكس و شىركا) وەپرى كەوت . پق و نەفرەت لە پوخسارىدا بەدى دەكرا . لەدلى خويىدا دەيگوت : (سوكايەتى بەتەواوى بنەمالەكەم كراوھ ، شەرەفيان لەكەدار كىروم ، گوناھ و تاوان سەرکەوتون و بەردەرگايان پىگرتوم . دەبى ۋەك مروڭىكى بەشەرەف ، تۆلەى خوم بگەمەوھ ...).

گەرچى ھىشتا ، نەدەمانچەى كىپىو و نەكەسىشى كوشتبو ، بەلام دىمەنى سى تەرمى خويىناوى و كاسەسەر و مېشىكى پىرژاوو و ھات و ھاواری كۆبۇنەوھى خەلكى تەماشاكەر و بىكار و ناشتنى تەرمەكانى ، دىنانە بەرچاوى خوى . خوشحالىھەكى تايبەت بەكەسانى سوكايەتتى پىكراو و ترس و دلەپراوكىي خىزما و ئاشنايان و دىمەنى ژنە خىيانەتكارەكەى ، لەكاتى گياندا ، دىنا بەرچاوى خوى . ھەرۇھە سەر وتارى ئەو پوژنامانەى دىنانە بەرچاوى خوى كە لەبارەى پوداۋەكەوھ نوسىبويان .

كاتى گەيشتە دوكانەكە ، كە خاۋەنەكەى پىاويكى بىزو و ورگ زلى فەرەنسى بو و چاكەتتىكى سىپى لەبەردابوو ، بەدەم دانانى (پوڭقەر) ھەكەنەوھ ، بەپىزەوھ پىدەكەنى ، گوتى : مسيو من پىشنىارى ئەم

پوڭقەرە بى ھاوتايەت بۇدەكەم . سى كارەپە ، خوى قەوانەكە فرىدەداتەوھ ، فېشەكەكەى تاۋەكو دورى شەشسەد ھەنگاۋ كارىگەرى ھەپە . مسيو دلنباپە لەمە باشتر و گونجاۋ تىرت دەستناكەوى ، ئەم پوڭقەرەى دەبىينى مودىرنترىن سىستىمى چەكسازى تىدا بەكارھاتوھ . لەترسى گورگ و بەدكاران و ئاشقەكان ، پوژنىە دە دانەمان لىنەكپن . ئەوئەندە كارىگەرە ، لەتوانايدايە لەمەودايەكى دورەوھ بەپەك فېشەك ژن و پىاويكى خىيانەتكار ، پىكەوھ بكوژى . بەلام ئەگەر بو خوكوشتنىشت بىت ... دەبى لەخىزەتتدا بلىم ئەم پوڭقەرە خوا دايناۋە بو خوكوشتن ، دلنباپە لەمەت باشتر دەسناكەوى... .

كابرى فروشيار لىكدا لىكدا دەمانچەكەى سوار دەكرد و دەپىركاند و ھەناسەى گەرمى بە لولەكەپەوھ دەناۋ دەمانچەكەش بىرسكەى دەدا ، ھىند بە تاسە و ئارەزۋەوھ سەيرى دەكرد ، خەرىك بو لەخوشيان بخنكىت . يەككەنەيزانىيا دەيگوت : ھاتباۋ يەككە لەم پوڭقەرە (سمىت قووسون) نانە ھى ئەو بوايە ، بى دودلى ، فېشەككىكى بەتەپلى سەرى خويەوھ دەنا . سىگايڭ لەنرخەكەى پىرسى و ئەوئەش ۋەلامى داپەوھ : چل وپىنج پوڭل ، مسيو .

: ھم ... ئەمە بو گىرفانى من زۆرە .

: دەكەواپە پراۋەستە با دانەپەكى ھەرزانتىرت بوپىنم ، بوخوت سەپىرە ، جوڑەھا دەمانچەمان بە نىرخى جىاۋازەوھ لاپە و دەپخەپنە خىزەت

به پڙت. بونمونه ئه م پوښه رهيان د سكردي (لوفوشه) يه ،
 نرخه كشي له هژده پوښل تيناپه پي ، به لام ...
 ليره دا ، بيزاره كه به پوخساريه وه دهر كه وت و پاشان دريژه ي دايه :
 ئيدى سيستمه كه يان كوڼ بوه ، ئيستا ، تهنيا پوښن بيره هه ژاره كان و
 ئه وانه ي نه خوښى دهر ونيان هه يه ، ئه م جوړه ده كړن. له م
 سه رده مه دا ، كى ده چي خوښى ، يان هاوسه ركه ي ، به پوښه رى
 لوفوشه بكورئ ! موديله كه ي به سه ر چوه . به لام تا خواحه زكا بازاړي
 سميت قوسون گهرمه ، خه لك زور يان چه ز ليڼه .
 سيگايف ، نيوچاوانى گرژ كړد و به درو گوتى : من نه ده مه وي كه س
 بكورم ، نه نيازى خو كوشتن شيم هه يه ... له دهره وه ي شار فيلايه كم
 هه يه ... له راستيدا بو ترساندنې دزوقه له پشه كه ...
 فروشيار ، زهرده يه كى هاتى و به شه رمه وه سه رى داخست و گوتى :
 نا مسيو ، ده مانچه ت بوچيه ، بوچيت نيه ، هيچ په يوه نديه كى به
 ئيمه وه نيه . نه گهر بريار بى خو مان له كارى كپياره كانمان
 هه لقور تينين ، ده بى دهر كى دوكانه كه مان داخه ين و بروينه وه مالى .
 من ته نيا ئه وه نده م له سه ره پيت بليم : ئه مه ناوايه و ئه وه ناوايه .
 ئيستاش ده مه وي ئه وه ت پى بليم ده مانچه ي لوفوشه به كه لكى
 ترساندنې بالنده و شتى له وجوړه نايه ت ، چونكه ده ننگيكي ئه وتوى
 نيه ... به لام پوخسه تم بده يه با ده مانچه يه كى كه پسولې ئاسايى
 (مور تيمير) ت نيشانده م ، له راستيدا ئه مه مالى (دوئيل) ه .

سيگايف ، له ميشكى خويدا بيري كرده وه : (باشه خو من دوئيلم هر
 له بير نه بو ، بو كار يكي وانه كه م ئه و بي شه ر ه ف ه به دوئيل پازى بكه م ؟
 به لام نا ... نا ، نابى شانازيه كى له و چه شنه ي به نسيب بكه م ...
 ده بى ئه م جوړه جانه وهرانه وه كو سه گ بتوپينرين) .
 فروشيار ، به جوانى وه رسوراو قاچه كانى له زهوى ده خشاندن و هه روا
 زهرده ي ده هاتى و زور بليى ده كړد . له م كاته دا چه ند جوړيك پوښه رى
 هيڼابون و له سه ر ميژه كه ي ريز كړد بون ، گوتى : سميت قوسون ، له
 هه مو جوړه كانى ترى پوښه ر ، زياتر جيى متمانه يه .
 سيگايف ، په كيك له پوښه ر سميت قوسونه كانى هه لگرت و نيگايه كى
 هيچ تيدا به دى نه كراوى ليكرد و كه و ته نيو دهر ياي بير كړنه وه ،
 نه مجاره يان ديمه نى ميشكى پرژاو وپه له خوښى سه ر كه لويه له كان و
 جوگه له ي خوښ به سه ر فه رشه كه وه و ساته وه ختى داد و هاوارى
 به خشين وپارانه وه ي ژنه كه ي ، هيڼانه به رچاوى خوښى . به لام ئه مه
 شتيك نه بو تو سقا ليك دلدانه وه و سوكنايى بو پوڅى ويران كراو و
 كاره ساتبارى ئه و تيدا بيت ، ناله و هاوار و خوښ ، نه يانده توانى
 دوڅى دهر ونيى ئه و هيور بكه نه وه ... ده با بير له
 توله سندنه وه يه كى زور توندتر بكا ته وه ، بيري كرده وه و له دللى
 خويدا گوتى : (وا باشتره ئه و ده يوسه بكورم و با ئه و سوزانيه ش بڙى
 و به دم نازارى ويژدان و به سوک روانين و نه فره تى خه لكه وه ، به
 زيندويى دارزيت ، به و سروشته هه ستياره ي كه هه يه تى ، ژيان يكي له و
 چه شنه ، هه مو پوژيكي مردنه) . ئه مجار مه راسيمى ناشتنى تهرمه كه ي

خوئی هاته بهرچا (سوکایه تییان پیکردوه ، له نیو تابوته که دا دریز کراره ، زه رده خه نه یه کی له بار به گوشه یه کی لیویه وه مه ییوه ، ژنه که ی خه فه تخان و لیو به بار ، له تاو نازاری ویزدان ، به شه که تیه وه دوا ی تهرمه که ی که وتوه ، دوشداماوه و نازانی به چ شیویه که خوئی له نیگا نه فره تیه کانی خه لکه که بدزیته وه . . .)

له نیو ئه م فکر و خه یالانه دا بو ، کابرای چه کفروش ، هه و دای بیرکردنه وه کانی پساند و گوتی: مسیو پیموایه چه زت له سمیت قوسوته که یه ، کاکه ... نه گهر نرخه که یه پی زوره ، نه و ناماده م پینچ پوئلت بو دابشکینم. به لام له هه مو حاله ته کاندای جوئی هه رزانتریشمان هه ن.

کابرای فه ره نسی ، له سه رخو وه سوپا و چه ند پوئقه ری تری - که هه مویان له نیو پاکه تی خویاندا بون - له سه ره ره فه کان داگرته خواری و له سه رمیزه که ، به ته نیشته یه که وه داینان و دریزه ی دایه: فه رمو مسیو ، نه مه یان نرخه که یه سی پوئله ، ناگاداری نه وه ش به نرخ ی پوئل به شیویه که ترسناک پوژ به پوژ له دابه زیندایه و له لایه کی تریشه وه بری باجی چه ک و که لوپه له کانی ، سات به سات ده چینه سه ری. نه گهر ناگات له و شتانه هه بیته ، ده زانی که گرانجان نین. سویند به خودای تاک و ته نیا ، مروقیکی خو پاریزم ، به لام سه رباری نه مه ش تینم بو هاتوه ، نه م جوژه شتانه ن له م سه رده مه دا وایان کردوه جگه له پیاوی ده وله مه ند ، که س نه توانی چه ک بکری. خه لکی هه ژار و قوربه سه ریش ناچارن به ده مانچه ی (تولا) و کبریتی

فسفوپردار ، رازی بن. خوشت ده زانی ده مانچه ی تولا چ مالیکه ! پیاو نه گهر بیه وی ، بوئمونه ژنه که ی خوئی بکوژی ، فیشه که که به دهستی خوئی ده که ویته وه ...

سیگایف هیئایه بهرچاوی خوئی له وانیه له نه نجامی به کارهینانی نه م ده مانچه یه دا بمریت و نازار و کویره وه ری ژنه که ی ، به چاوی خوئی نه بیئی. زور به مه دلته نگ بو. توله سه ندنه وه کاتیک خوشه مروقه سه ره نجامه که ی به چاوی خوئی بیئی ، گه رنا چ سویدیکی هه یه تو مردبیته و له نیو تابوتتدا دریزیان کردبیته و نه زانی دوا ی تو چ پوده دا؟. نه مجار بیری کرده وه: (نه ری) به راست چونه یه که مجار نه و هه تیوه بکوژم و دوا یی بچه سه ره قه بران و به چاوی خوئم ببینم که ده ینیژن و دواتر یه کسه ره خوئم بکوژم ...؟

به لام نا ... نه مه سه رناگری ، چونکه له وانیه به ره له وه ی ناشتته که ی به چاوی خوئم ببینم ده سگرم بکه ن و ده مانچه که شم لی بستینن و نه وسا فریای خو کوشتنیش ناکه وم ... نا ... نه مه یان سه ر ناگری ... و اباشتره نه و هه تیوه بکوژم و واز له ژنه که شم بیئم با بژی و ... خوشم ... کوپه خوشم ناکوژم و ده چم خوئم پادهستی ده ولته ده که م و ده چمه زیندانه وه. له زینداندا به رده وام ده رفه تی نه وه م بو ده ره خسی خوئم بکوژم. جگه له وه ش کاتی مروقه ده خه نه زیندانه وه ، ده رفه تی نه وه ی ده بیته له کاتی لیکولینه وه سه ره تاییه کاندای داوینپسی و ره فتاری نه شیاوی پیاویک له به رده م لیکولهر و دادگا و کوئه لگادا له قاو بدات. نه گهر خوئم بکوژم نه وسا ژنه که م به و مه کرو

حیلەبازیەکی که هەیهەتی ، هەموو تاوانەکه دەخاتە ئەستۆی من و شانی خووی لە ژێر باری تاوانەکه خالی دەکاتەووە . بەم شیۆهەیه خیانەتەکهی لە بیر و زەینی خەلکیدا دەسپدریتهووە و منیش لەو نێویدا تەنیا ئەوهم بوو دەمینیتەووە خەلکی پیم پێبکەن . بەلام ئەگەر بژیم لەوانەیه ...) .

ماوەیهک چاوه‌پوان بوو ، دواتر جاریکی تر چووەو نێو دنیاکی خەیاڵات و بیرکردنەووە : (ئەگەر بێت و خۆم بکوژم ! لەوانەیه بکەمە بەر پێیان و ... لە لایەکهووە نازانم تازە لەبەر چی خۆم بکوژم ؟ لەلایەکی تریشەووە خۆکوشتن نیشانەکی بێ توانایی و ترسنوکیە . هەرۆا باشترە ئەو هەتیووە بکوژم و واز لەژنەکهشم بێنم ، خۆشم رادەستی دەولت دەکەم و لەکاتی دادگایی کردنیشدا ژنەکهەم ناچارە وەک شاھیدیکی لەدادگادا ئامادە بێت و ... لەوێ دەبخەنە ژێر پرسیاران و ئەوسا دەستە چەپەلەکان دەکەونە پو و سوک و ریسوا دەبێت و خەلکی ئامادەکی نێو هۆلی دادگا و دادوهرەکان و تەنانەت پوژنامەنوسەکانیش لایەنی من دەگرن ...) . بەم چەشنە لەنێو بیرو هۆشی خۆیدا نقوم ببو . بەلام کابرا فەرەنسبەکه ، هەرۆا کالاکانی خووی لەبەردەم کپیارەکهدا ریز دەکرد ، چونکە بەئەرکی خووی دەزانی کەللەکی کپیارەکانی گەرمکات . گوتی : ئەمەش پوڵقەرێکی ترە ، دروستکراوی ئنگلیزە ، بەم دواپیانە هیناومانە . بەلام جاریکی تریش دوبارەکی دەکەمەووە : تەواوی ئەم دەمانچانە لەبەرامبەر سمیت قووسووندا ، شتیکی کەم بایەخن . حەتمەن دەبێ ماوەیهک لەمەوبەر ئەو روداوێت لە

پوژنامەکاندا خویندبیتەووە . ئەفسەریک هاتەلام و دەمانچەیهکی سمیت قووسووی - بوو کوشتنی ئەو هەتیووەکی بەژنەکهی فیربوو - لیکریم ، بە پوڵقەرێکی لەم چەشنە تەقەکی لیکرد . بە بوچونی توو چی پویدا ؟ فیشەکهکه لە جەستەکی کابرا دەرچوو و چرا برۆنزیەکهکی سەرمیزەکه و پیاونویەکی کونکرد و سەگەکهکی کوشت و سەریاری ئەمەش ، بەر ژنەکهکی کەوت و ئەویشی بریندار کرد . ئەنجامیکی لەم چەشنە جیگای شانازی ئیمەیه . جا ئیستا ئەو ئەفسەرە لە زیندانداپە . ئەلبەتە دادگاییان کرد و سەرەنجام سزای کاری سەختیان بووپیەووە . ئەم شتانەش دەر هاویشتەکی چەند کیشەیهکن . یەکهەم : دەستوری ولات هی زەمانی دەقناتوسە . دووهم : دادگا ، هەمیشە بەرگری لەوانە دەکا کە چاویان بریووەتە ناموسی خەلکی . ئەگەرلیشم دەپرسی بوچی ؟ وەلامەکهکی زۆر سادەیه ، چونکە هەمویان واتا لە دادوهرەکانەووە بگرە تا داواکاری گشتی و پارێزەرەکان هەرەهەمویان پەییوهندی پێگاپێنەدراویان لەگەل ژنی خەلکیدا هەیه . تەنانەت کەم بونەووەکی میردیکی لەپوسیا بوو ئەوان جیگای خۆشحالیە و خەیاڵیان ئاسودە تر دەکات . دامنا دەولت هەمو پیاووە بەژن و ماله‌کانی دورخستنەووە بووساخالین ، پیتوایە بەم کارە کوومەلگاگەمان بەختەوهر تر دەبێ ؟ مسیوو ... ئاخ ... توو نازانی چەندە بەداخم لەم گەندەلیە کوومەلایەتیەکی ئەم سەردەمەکی تیبیداین ! لەم سەردەمەدا چاوپرینە ناموس و ئابروی خەلکی ، بووتە شتیکی ئاسایی ! وەک جگەرە کیشان و کتیب خویندەووەکی لێهاتوووە ! کار و کەسابەتی

ئىمەش سال بەسال خراپتر دەبى. ھەلبەتە مەبەستم ئەو نىە بلیم سال بەسال داوین پىسى كەمتر دەبىتەو ، بەلكو مەبەستم ئەو ىە ، پىاوەكان ، لەترسى دادگاو دورخستنهو و زىندان ، چاوپوشى لە بى رهوشتى ژنهكانیان دەكەن و خوینانى لەگەلدا دەسازینن.

لەم ساتەدا كابرای فروشىار سەبىرىكى دەوربەرى خوى كورد و بەسرتە گوتى: بەراى تو ئەم كارانه تاوانى كین؟ من پىموايه لەم نىوهدا جگە لە دەولەت كەس بەرپرسىار نىە .

سىگاىف لەمىشكى خویدا ھىناى و بردى و لىكىدايهو: (باشە ئەم كارەى من دەيكەم چ ژىرىەكى تىدايه! لەبەر بەرازىكى پىس دەور بخىمەو؟ دادگایى و دورخستنهو ى من دەبىتە ھوكارى ئەو ى تىر ترو ئاسودە تر بىت. دەتوانى شوپەكى تر بكاتەو و مېردى دەوهمىشى فرىو بدا ... كەوايه ئەویش ناكورم ، خوشم ناكورم ، ئەو ھەتپوھ ... ئەو ھەتپوھش ناكورم ، دەبى رىگا چارەپەكى ژىرانه ترو كارىگەر تر بدۆزمەو ، واباشە بچم بەھاتو ھاوار و گالەگال ، رقى خۆمیان بەسەردا برپىژم و كارىكى وابكەم خەلكیان لى كوئىتەو و سوک و پىسوابن).

كابراى فروشىار ، چەند دەمانچەپەكى لەسەر رەفەكە ھىنانەخوارى و لە كاتىكدە كە دەىخستنه سەر مېزەكە گوتى: فەرمو ئەمەش سىستىمىكى تازەپە ، تەماشای ئەم (زامن) ە ى كە ، بى ھاوتاپە ...

ئىستا سىگاىف تەواو لە كرىنى دەمانچە پەشىمان ببوھ ، بەلام كابراى فروشىار ھەروا دەمانچە ى دادەگرتن و دەىخستنه سەر مېزەكە ى بەردەمى .

ئىستا سىگاىفى سوکاىەتى پىكراو ، لەبەر ئەو ى كابراى فروشىار كاتىكى زورى بەقسە كوردن و ھىنان و بردنى دەمانچەكانەو ، لەگەلدا بەفېرۆ دابوو ، ھەستى بە ئازارى وىژدان دەكرد.

دواتر لەژىر لىوھو گوتى: زور باشە كاكە ...

حالەتى روخسارى فروشىارى نەدیت ، بەلام بەو نىازە ى پرىك لە خەجالەتى خوى كەم كاتەو و پرىكىش كابراى فروشىار پازى بكات ، بەباشى زانى بەدەستى بەتال لەدوكانەكە نەچىتە دەرى.

بەلام چ بكرى؟ بەو نىازە ى شتىكى دەسكەوئىت نرخەكە ى ھەرزان بىت ، ھەروا دەپروانىە دەرو دیوارى دوكانەكە ، سەرنجى كەوتە سەر تورپىكى پەنگ سەوز كە لەنزىك دەرگاكە ، ھەلواسرابو. پرسی: ئەرى ئەمە بەكەلكى چى دى؟

: ئەمە داوى تاپىتە گرتنى ھەوئىردەپە .

: نرخى چەندە ؟

: ھەشت پوئل .

: تكاپە بوئم بپىچەو .

مېردى سوکاىەتى پىكراو ھەشت پوئىلى دا و لەگەل ھەستكردن بە سوکاىەتپەكى زىاتردا ، لەدوكانەكە وەدەرکەوت .

تېبىنى/ ئەم چىرۆكە پىشتەر لەژمارە ۵۱ ى گوڤارى زنار دا بلاو بوئەو

دوژمنه کان

دهوروبهري کاترژمير ده ی شه ویکی مانگی کانونی یه که م ،
(نه ندری) ، تاقه کورپه ته من ده سالانه که ی دکتور کريلوف ، به هوئی
نه خوشی (دیفتری*) یه وه ، چاوه کانی لیکنان. هاوسه ری دکتور ، له
به رده م چارپای کوره که ی که و ته سه رچوکان و یه که مین نیشانه ی
بورانه وه ی تیدا به دی کرا.

له م کاته دا ده نگی لیدان ی ده رگا هات.

سه رله به یانی نه و پوژده ی که نه خوشی (دیفتری) سه ری به مالیدا کرد ،
نه مان هه مو خزمه تکاره کانیان ره وانه ی ماله کانی خو یان کردنه وه .
دکتور کريلوف ، به خوئی و کراسه دریژه یه خه دانه خراوه که یه وه ، بی
نه وه ی ده ست و ده موچاوه ته ره که ی ، که به هوئی (نه سید فنیک)
هوه ده سوتایه وه ، بشوات ، ده رگای کرده وه ، نیوچه وشه سه ر
دپوشراوه که هینده تاریک بو ، نه وکه سه ی وه ژور که وت ، ته نیا بالآ
مامناوه ندی که ی و پوخساره پان و په نگه په ریو و ملیچچه سپیه که ی
دیار بو. په نگی به پوه وه نه مابو ، ده تگوت له گه ل هاتنی نه ودا
حه وشه که پوناک بو ته وه .

کابرا ، بی پیشه کی گوتی: دکتور له ماله ؟

کريلوف وه لامی دایه وه: من دکتورم فه رمو چ کاریکت هه بو؟

کابرا ، دیاریو به م قسه یه گه شایه وه ، گوتی: نه وه توئی دکتور؟ زور
خوشحالم. دوی نه مه ده ستی دریژ کرد و له و تاریکه دا ده ستی
دکتوری گرت و گوشیی و گوتی: زور خوشحالم پیشتر من و تو یان
به یه ک ناساندبو ... (من نابوگین) م ... نه وه ی که نه م هاوینه له مالی
(گنوچیف) ، شانازی ناسینتم پیبرا ، زورم پیخوشبو که له ماله وه
بویت ... به س توخودا نه لیی له گه لت نایه م ... ژنه که م زور هیلاکه
... گالیسکه شم هیناوه ...

ده کرا له ناوازی ده نگ و جوله کانیه وه ، هه ست به و بی ئوقره یی و
ناارامیه بکه ییت ، که سه رتا پای جه ستی گرتبو وه . دروست وه ک نه و
که سانه ی سه گیکی هار په لاماریان ده دات ، یان ماله که یان ناگری
تیبه رده بی. هه ناسه پرکیی بو ، به ده نگیکی له رزوکه وه ، زور
به خیرایی قسه ی ده کرد. توئی ده نگی ، له ده نگی مندالکی ترساو
ده چو. به ده سته واژه ی کورت و پچرپچر قسه ی ده کرد. بی نه وه ی
ناگای خوئی بییت ، زور قسه ی زیاد و نابهجی به ده مدا هات.

دریژه ی دایه: زور ده ترسام له مال نه بییت ، زور به په له هاتم ...
توخودا جل و به رگه کانت له به رکه و بابروین ... ده زانی نه مه چوئ
بو؟ نه م ئیواره یه (پاچینسکی) هات بو لام ، ده زانی کی ده لیم؟
(سه مینوچو!) ، خو توئش ده یناسی! ... براده رایه تیه که مان زور
گه رمه ... ئیدی دانیشترین چای بخوینه وه ... له م کاته دا ژنه که م
هاواری لی به رزیو وه ، ده سته کانی خستنه سه ردلی و له سه ر
کورسیه که که و ته خواری ، ئیدی منیش به پرتا و گه یشتنه سه ری و

بَلْدَم كَرْدَه وُه و له سەر چارپاكه دريژم كرد و هه نديك ئامونياكم به نيوچاوانيدا سوي و ئاوم به پوخساريدا كرد ... وهك مردوانى ليهاات ... ده ترسيَم سهكته لِي دابى ... فه رمو بابروين ... باوكيشى هه ر به سهكتهى دل ته مهنى دريژى بو تو جيھيشت.

كريلوَف ، بى ئه وهى يهك قسه بكا ، هه روا گوئى راگرتبو ، ده تگوت روسى هه نازانى.

ئه وده مهى كه ئابوگين له بارهى پاپچينسكى و خه زوريه وه قسهى ده كرد ، جاركيتر ده ستي دريژ كرد ده ستي دكتور بگرى ، دكتور سه رى راوه شاندى و له كاتيكدا كه وشه كانى دريژ ده كردنه وه ، گوتى: داواى ليبوردين ده كه م ، ناتوانم بيم ... ئاخه هه رپينج خولهك ده بى كورپه كه م ... كورپه كه م مرد.

ئابوگين ، به بيستنى ئه م قسه يه ، ههنگاوئيك كيشايه دواوه و به ده نكيكى خه مبارانه وه گوتى: به پاستى؟ ئاى خودايه ! ... سه يركه بزانه من له چ كاتيكي پر مهينهت و خه فه تخانيدا هاتومه ئيره ! ئه مپرو پوژيكي شوم بو ... چ ريكه وتيكي نه گريسه ... به لام چ بكه ين ئه مه خواستى په روه ردگار.

ئابوگين ، ده سكى ده رگاكهى گرت و سه رى داخست. دياربو دودله ، نه ده يتوانى ده سبه ردارى بردنى دكتور بيت ، نه چاو و پوى ئه وه شى هه بو جاركيتر تكاى لى بكا ته وه . ناچار ده سته كانى خستنه سه ر شانى دكتور و گوتى: گوئى بگره دكتور! زور باش درك به و زريانەى نيو ناخى تو ده كه م ... خودا ده زانى چه نده هه ست به خه جاله تى

ده كه م له كات و ساتيكي له م چه شنه دا هاتومه ته ئيره و داواكاريه كى له م شيويه ته ليده كه م ! به لام نازانم چ بكه م؟ هيچ ريكايه كى ترم نيه ... بو خوت بىرى لى بكه ره وه و پيم بللى بزانه چ بكه م؟ خوت ناگادارى جگه له تو ، هيچ دكتور يكي تر لي ره نيه . تو خودا وه ره له گه لمدابابروين ، دلنيا به ئه گه ر بوخوم بوايه ئه م داوايه م لى نه ده كردى ، خوم نه خوشه كه نيم ! .

هه ردوكيان بيده نگ بون ، دكتور پشتى كرده ئابوگين ، ماوه يه كى كه م راوه ستا ... دواتر ورده ورده له نيو حه وشيپرا به ره و ژورى ميوانى ماله كهى كه وته جو له ، بو خولادان و خو بواردن له دودلى و جو له و بزوته لائيراديه كانى ، ئاباژورى چرا كوژاوه كهى سه ر ميژه كهى زور به وردى ريخست و كتيبه كهى سه رميژه كهى ليك كرده وه و خاليكي تيدا به دى كرد . له و ساته دا نه ئامانجيكي هه بو ، نه ئاره زوى هيچ شتيكى ده كرد ، نه بيريشى له هيچ ده كرده وه ، پيده چو هه ر له بيريشى نه مابى كه وا كه سيكى نامو له نيو حه وشيدا راوه ستاوه و چاوه پروانى ئه وه .

ئه م تاريكى و ئاراميهى ژورى ميوان ، تا پاده يه كى زور ، خه م و نيگه رانى ئه مى ده ره وانده وه . ده يو يست له ويوه بجي ته ژورى كاره كهى ، له ترسى به ريونه وه ، قاچه كانى زياد له پيو يست به رز ده كردنه وه ، له و تاريكيه دا ، به دواى ده سكى ده رگاكه دا ده گه را ، دواتر ده تگوت به ريكه وت ريگاي كه وتو ته نيو ماليكى سه يره وه ، يان ده تگوت يه كه م جاريه تى له ژيانيدا سه رخوش ده بى ، جو ريك له خو

ونکردنی ، له سهرتاپای جهستهی خویدا ههست پئیده کرد. ههستیکی سهیر دایگرت ، گئیز و وپ ، خوئی دایه دهستی ئەم ههسته تازهیه . له ویدا ، له ژوری کارهکهی ، تیشکیکی پان ده پزاییه سهر رهفهی کتیبهکان ، ئەم تیشکه هاوکات بو له گهل بوئی قورسی (ئهسید فنیك) و (ئاتر) ، که له ده رگا کراوه کهی ژوری نوستنه وه دههاته ژوری . دکتور به بی تواناییه وه خوئی هاویشته سهر کورسیه کهی بهردهم میزه که و لئی دانیشته ، تا ماوهیه که خه والوانه پروانیه کتیبه بریسکه دارهکان ، دواتر له جیگای خوئی ههستا و چوه ژوری نوستن . لیره دا ، له ژوری نوستن ، ئارامی و بیدهنگی مهرگ ، بالی به سهر کهش و ههواکه دا کیشابو ، هه موشتیک ، له سهره تاوه تا کوتایی ، گوزارشتیان له هه لگردنی زیرانیکی مهرگهینه ر ده کرد . مویمیک که له سهر ته پله کیکی چکوله ، له نیوان کومه لیک شوشه ی باریک ، شوشه یه کی گه وره هه بو . له گهل چراگه وره کهی سهر ده لاقه که ، ژوره که یان به باشی پوناک کردبووه . کوپه ، له سهر چارپا کهی بهردهم په نجه ره که ، به چاوانی کراوه وه ، لئی که وتبو ، په شیوی و سهر گهردانی ، له پوخساریدا ده خوینرایه وه ، جولهی نه بو ، به لام ده تگوت چاوه ره شهکانی سات به سات ره شتر ده بن و پوده چنه نیو کاسه ی سهریه وه . دایکیشی له بهردهم چارپا که یدا چوکی دادابو و باوه شی تیوه ریتابو و پوخساری له نیو گنج و لوچی لیقه که دا شار دبووه . ئه ویش چه شنی کوپه مردوه کهی ، بی جولیه بو . به لام ئیمه نازانین ئاخو تا چ ئه ندازه یه که ده مار و خوین و ئه ندامهکانی

جهسته ی ، له کاردا بون . به هه مو بونی خوئی وه و به وپه ری تاسه وه ، خوئی به چارپا که وه نوساندبو ، ده تگوت له وه ده ترسی ئه و ئارامی و ئاسوده ییه ی که سهرتاپای جهسته ی گرتبووه ، تیکی بدات و له بهینی به ری .

به تانیه کان ، جل و به رگه کان ، په رداخ و پریشکه ئاوه کان و که وچکه کان ، که به نیو ژوره که داپه رش و بلاو ببونه وه و شوشه (ئاوه نا ههک) ه سپیه که و هه وای خنکینه ری نیو ژوره که و به کورتی هه مو شته کان مردبون . یان به واتایه کی تر ، له ئارامیدا بون .

دکتور ، ماوهیه که له ته نیشته ژنه کهی مایه وه ، دهستهکانی خستنه گیرفانیه وه ، سهری چه مانده وه و پروانیه کوپه کهی ، شتیکی ئه وتو له پوخساریدا نه ده خوینرایه وه . ته نیا دلۆپه فرمیسه کهانی پوخساری بون که ده دره وشانه وه و گه واهی ئه وه یان ده دا ماوهیه که له مه و به ر فرمیسه کی پشتون و گریاوه .

ئه و شته ترسناکه ی لئی ده ترسیین ، واتا قسه کردن له باره ی مهرگه وه ، که تا پاده یه کی زور هه مومان ده هه ژینی ، له و ژوره دا بونی نه بو . له و بیدهنگیه قولهی دایکدا و له و پوخساره هیچ تیدا نه خوینراوه ی باوکدا ، ده گه یشتیه ئه نجامیک ، که خه م و خه فه تیکی زوری له دل و دهرونی مروقتدا دروست ده کرد .

ئه مه جوانیه کی پاک و میهره بان بو ، ده ستردن بو نوسین و گپرانه وی خه م و خه فه تی مروقتیک ، کاریکی سانا نیه ، ناتوانی

وشه كان بدوڙيه وه و گوزارشتيان لى بکهیت ، مه گهر ته نيا سوڙى موزیک بتوانى گهره یی و کاره ساتباری ئه م جوړه حاله تانه دهرېږی . ده کرا ، له و نارامیه تاقته پر وکینه شدا ، جوانیه که به دی بکهیت . ههر دوکیان ، واتا دکتور کرلیوف و هاوسه ره که ی ، بیده نگی دایگرتیبون و نه ده گریان ، ده تگوت له باره ی پیگه ی شاعرانه ی خویانه وه ده دوین ، وه ک چوڼ ته مه نی گه نجیان تیپه ږی بو ، ئیستاش به مردنی تاغه کوره که یان ، بو هه میشه مافی هه بونی مندالیان لى وهرگیرابووه ... به داخه وه ... دکتور ته مه نی چل و چوار سال بو ، ئیدی سه رو پیشی سپی بیون و وه ک پیره میردانی لى هاتبو . هاوسه ره نه خوش و کوله واره که شی ، ته مه نی سی و پینچ سال بو . ئیدی نه ندی یه که م کوږ و دوا هه مین کوږ یان بو . دکتور ، به پیچه وانه ی هاوسه ره که یه وه ، به که سانیک ده چو که توشی ئازاری دهرونی دهنه وه و له م سه ره وه ده چن بو ئه وسه ر و پاوه ستانیا ن نه . دوا ی نه وه ی نزیکه ی پینچ خوله کیک به سه رسه ری هاوسه ره که یه وه پاوه ستا ، قاچی پاسته ی زیاد له پاده ی ئاسایی به رز کرد و له ژوره که چوه دهره وه ، چوه نیو ژوریکى بچوک که هه نه فه یه کی پان و گه وره ، نیوه ی ژوره که ی داگیر کردبو . له ویشه وه چوه چیشتخانه که و به رله وه ی بگاته لای ته باخ و چارپای چیشتلینه ره که ، له بهر دهرگا نزمه که ، سه ری چه مانده وه و چوه وه نیو چه وشه که . لیره دا جاریکیت چاوی که ونه وه به ملپیچی سپی و په نگی په پیوی کابرا .

ئابوگین ، ناهیکى هه لکیشا و دهستی برد ده سکی دهرگا که ی گرت و گوتی : فهرمو بابروین . دکتور له رزی و سه یریکى کرد و گوتی : گو ی بگره ، پیم گوتی ناتوانم بيم و براهه وه ! تى ناگه ی ؟ ئابوگین ، ده ستیکى به ملپیچه که پیدا هیئا و به تکا کردنه وه گوتی : دکتور خو ت دهرانى منیش له گوشت و خوینم ، زور به باشی درک به و کاره ساته ی تو ده که م ، هاوبه شی خه متم ، به لام ناخر چی بکه م ؟ خو له به رخوم نه ، ژنه که م خه ریکه ده مرى ، به خودا نه گهر گویت له ناله و گریانی بایه و پوخساریت دیتبا ، نه وسا ده ترانى له به رچی هینده تکات لیده که م ! نای خودایه ! گوتم له وانه یه ئیستا جل و به رگه کانت له بهر کردبى ، زور له میژره چاوه پوانم ، دکتور زور له میژره چاوه پوانم ! تکات لیده که م با بروین . دکتور دوا ی ماوه یه ک گوتی : ناتوانم بيم . دوا ی نه م قسه یه ش به ره و ژوری میوان وه ږیکه وت . ئابوگین به دوایدا رویشت و مه چه کی گرت و گوتی : من دهرانم تو خه م و خه فته ت هه یه ، زور باش نه مه دهرانم ، به لام نه ی هاوار خو منیش بو ددان ئیشه و پاپورت نه هاتوم ، هاتوم بو نه وه ی گیانی مروقیکم بو ږگار که ی ت . ئابوگین وه ک گه دایان ده پاراپیه وه : گیانی مروقیک له خه م و خه فته گرینگتره دکتور ! به ناوی مروقیایه تیه وه تکات لیده که م ، نازایه تی بده به رخوت و خوږاگره به .

کریلوف به نیمچه توره بونیکه وه ، گوتی: ناکری مروقیایه تی هر له سه ریکه وه هه بیټ ، منیش به ناوی مروقیایه تیه وه تکات لیده که م لیمگه پری و وازم لیبینه و کارت به من نه بی ، ئای خودایه چ ده بیستم! من ئه وه خوّم به پیوه ناگرم! ئه ویش هاتوه به ناوی مروقیایه تیه وه ده مترسینی! من ئیستا به که لکی هیچ شتیک نایه م ، هیچم له دست نایه ت ، پیم ده لئی ژنه که م به رمه کوی؟ نه خیر ... نه خیر...

کریلوف ، دهستی خوئی له نیو چنگی ئابوگیندا ده رهینا و خوئی کیشایه دواوه و به بربوابه خو بونه وه ، دریزه ی دایه: ئه م داوایه له من مه که ، به داخه وه م ... به پیی به رگی سیزده هه می یاسای شارستانی ، ئه من ده بی له گه لتدا بیم و توش مافی خو ته ئه گه ر به راکیش راکیشیش بیټ بمبهیت ... به لام ... من حالّم باش نیه ... ته نانه ت توانای قسه کردنیشم نیه ، بمبوره .

ئابوگین ، دوباره مه چه کی دکتوری گرت و گوتی: ئه مه ئه وپه ری بی ویزدانیه که به م شیوه یه وه لامم ده ده تیه وه دکتور! واز له به رگی سیزده یه م بینه ، من ئه و مافه به خوّم ناده م به توندی په فتارت له گه لدا بکه م ، هه زت لیه وه ره ، هه زت لی نیه مه یه ، خودا پشت و په نات بیټ ، ئیستا من پیویستم به هه ست و سوژو ویزدانی تو یه ، نه ک ئیراده ت. ژنیکی گه نج خه ریکه گیان ده دا! توش گوتت ئیستا کورپه که م مردوه ، ئه دی کی له تو باشتر درک به م کیشیه یه من ده کا؟ ئابوگین هه جمینی لیرابو ، دهنگی ده له رزی ، له رزینی جه سته یی و ئاوازی دهنگی زیاتر کاریگه ریان هه بو نه ک قسه کانی ، هه رچه نده له

روخساریدا میهره بانی و دلسوژی به دی ده کرا ، به لام قسه کانی زور ساده و ته نانه ت له دروستکراو ده چون و بی گیان بون. زور به په له بو ، ده تگوت ئه مه سوکایه تیه که به مالی دکتور و ئه و ژنه ی که خه ریکبو ده مرد. ته نانه ت خو شی هه ستی به م حاله تی خوئی کرد و له ترسی ئه وه ی نه کا دکتور لیکدانه وه یه کی خراپ بو قسه کانی بکا ، هه ولیدا به شیوه یه کی نه رم و به سوژ قسه بکا ، بوئه وه ی ئه گه ر به خودی قسه کانیش نه بی ، بتوانی به سوژ و توئی دهنگی ، دکتور پازی بکات.

له کاتی ئاسایدا ، قسه هه رچه ند جوانیش بیټ ، ته نیا ده توانی کاریگه ری له سه مروقه بیخه مه کان دابنی ، که م وایه که سانی تر پازی بکا ، چونکه زوریه ی جارن ، بیدهنگی ، باشتر له گوته و قسه و ده سته واژه ، گوزارشت له شادی و خوشی ، یان خه م و خه فه ت ده کات. ئاشقه کان ، ئه وساته ی بیدهنگن زور باشتر له یه کدی حالی ده بن. یان وتاریکی به جوّش و خروّش له سه رگوّری پیاوینک ، ته نیا ده توانی که سانی بیگانه وه جوّش بینی ، گه رنا ئه مه له پروانگه ی هاوسه ر و منداله کانیه وه شتیکی بی نرخ و بی بایه خه .

کریلوف به ئارامیه وه پاره ستابو و هیچی نه ده گوت. به لام کاتی ئابوگین هه ندیک قسه ی له باره ی پیشه ی پیروزی دکتوریه وه کرد ، ناپه سندانه پرسی: زور دوره ؟

: سیژده چوارده کیلومتریك ده بیئت ، نه سپی زور باشم هه ن ، به لئینت ده ده می به یه کاتر میژ ده تبهم و ده تهینمه وه ، ته نیا یه ک کاتر میژ.

دکتور ماوه یه ک بیری کرده وه و پاشان گوتی: ده باشه بابروین.

دوای نه مه ، دکتور چه ند هه نگاویکی - که پارایی و گومانی تیدا به دی ده کرا - به ره و زوری کاره که ی هه لئینان. هینده ی نه خایاند به بالتویه که وه گه رایه وه. ئابوگین شاد و خوشحال و بی ئوقره بو ، یارمه تی دکتوریدا تا بالتوکه ی له به رکرد و دواتر پیکه وه له مائی وه ده رکه وتن.

ئیسنا له و تاریکیه دا ، دکتور به پشتیکی چه ماوه و ریشیکی باریک و دریز و لوتیکی هه لویاننه وه ، باشتر ده بینرا. له ته نیشتی شیه وه ئابوگین ، که کلایکی بچوکی منداله قوتابیانی کردبوه سه ری و به نه سته م ته پللی سه ری داپوشیبو ، ده هاته به رچاوان. له به ر پرچه دریزه که ی ، سپیتی ملیچه که ی ، ته نیا له پیشه وه پرا به دی ده کرا.

کاتی دکتور ده بویست سه رکه و یته سه ر گالیسکه که ، ئابوگین هه ولیدا یارمه تی بدات و به ده نگیکی نزمه وه گوتی: به راستی ئه م گه وره بی و میهره بانیته جیگای ریزو ستایشه ، ده ی (لیوک) ی خوشه ویسیت ، ده بی بادینه وه ، تا پیئت ده کروی خیرا لیخوره و په له بکه .

گالیسکه پان ، زور خیرا لییده خوپی ، ریزیک باله خانه ی ساده ، که له سه ره تای نه خوشخانه که وه هه لکه وتبون ، وه دیار که وتن. تاریکی

هه مو شوینیکی داپوشیبو ، جگه له رونا کایی په نجه ره یه ک - که له باله خانه یه کی نزیك کوتایی دیواره که هه لکه وتبو - به شیکی باخچه یه کی رونا ک کردبو وه . سی په نجه ره که ی تر - که به ته نیشتییه وه بون - له که ش و هه وای ئه و ده وره ره ره په ننگ په ریو تر بون.

دواتر ، گالیسکه که که وته نیوه تاریکیه وه ، هه وا ، بوئی خارچی لی ده هات ، خشه خشه گه لای داره کان ده بیسترا ، قه له ره شه کان ، له ده نگی ته قه ته قی پیچکه کانی گالیسکه که ، بیدار بونه وه و به نیو گه لای داره کاندای که وتننه فرکه فرک و به قیره قیریکی خه مناک ، سه رسامی خویمان نیشاندای. ده تگوت زانیویانه کوره که ی دکتور مردوه و ژنه که ی ئابوگین نه خوشه .

دواتر گه یشتنه ریزه دره ختیکی په رش و بلاو ، پاشان دره ختیکی بچکوله و دوای نه مه ش نه ستیله ئاویک که شه وقیکی که می ده دایه وه و چه ند سیبه ریك ، یان چه ند په له ی ره شی گه وره ی به سه ره وه ده بینرا.

گالیسکه که ، به نیو ده شتیکی پان و به ریندا ده چوه پیش. ئیدی لیره قیره ی قه له ره شه کان به ئاسته م ده بیسترا ، هینده ی نه خایاند ، دوای ماوه یه ک رویشتن ، ئیدی هیچ ده نگیك نه ده بیسترا.

زوربه ی کات ، دکتور و ئابوگین ، بی ده ننگ بون ، ته نیا جاریک نه بی که ئابوگین ئاهیکی هه لکیشا و به ده نگیکی نزمه وه گوتی: نه وده مه ی مروق که سه خوشه ویسته کانی خوئی له مه ترسیدا ده بیینی ،

کاره ساتیکی گوره یه ، نه و ساته ش له هه مو کاتیکی تر خوشه ویسترن به لاته وه .

کاتی گالیسکه که به نارامی پوباره که ی ده بری ، دکتور وه که نه وه ی له ده نگی پر له هاشه هاشی پوباره که ترسابی ، پاچله کی و هیندیک سه ری بادا و به خه مباریه وه گوتی: لیم گه ری برۆم ژنه که م به ته نیایه ، که سیک ده نیرمه لای ، هینده م پیناچی ، گونا هه .
ئابوگین بیده نگ بو ، گالیسکه که به هوئی جاده پر له به رده زله کانه وه هه لبه ز و دابه زی ده کرد و به پوڅه زیخه لانه که دا تیپه ری و دریزه ی به ریگا که دا .

دکتور کریلوفیش ورده ورده له گه ل خه م و خه فه ته کانیدا راده هات و ده پروانیه ده و روبه ر .

ریگا که ، به هوئی نه و توژه پوناکیه ی که له نه ستیره کانه وه ده پرژا ، تا راده یه که ده بینرا . دار بیه کانی پوڅی ریگا که ، پوڅوبونه نیو تاریکیه وه . لای راستیان ، ده شتیکی پان و به رین و کراوه ی چه شنی ئاسمان بی کوتایی و چه ند تروسکه یه کی کز ولاواز ، لیتره و له وی ، هه بون ، که پیده چه کهنه لانی ره ژوه به ردینه کان بن بتروسکیته وه .

له لای چه پیشیانه وه ، هاوته رییبی ریگا که ، گردولکه ی بچوک بچوکی به بنچکه گیا دایپوشرابو . له سه روی نه مانه شه وه ، نیوه مانگ ، گوره و بی جول ، به ئاسمانه وه به دی ده کرا . سور هه لگه رابو و که م تا زور له نیو ته م ومژدا ون ببو . هه وره سپیه کان ده وریان گرتبو ، ده تگوت له هه مو لایه که وه لئی ده نوارین و پاریزگاری لی ده کهن نه بادا

ون بیت . مروڅ له سروشتیکی له م چه شنه دا هه سستی به شتیکی ئازاروی و نائومی دکه ر ده کرد .

زه وی ، وه که ژنیکی سوژانی که به ته نیا له ژوریکدا دانیشتی و هه ولبدنا بیر له پابردوی خوئی نه کاته وه ، بی گویدانه زستان ، به بیره وه ریبه کانی به هارو هاوین شادی دایبگری ، له چاوه پروانیدا بو .
مروڅ سهیری هه رلایه کی کردبا ، سروشتی وه که کهنه لانیکی هه زار به هه زاری سارد و سپری بی بن ، ده هاته به رچاوان . که تیایدا نه دکتور و نه ئابوگین و نه نیوه مانگه که ، هیچیان ده رفه تی هه لاتن و ریگارونیان نه بو . . .

تا گالیسکه که له شوینی مه به ست نزیکتر ده بووه ، ئابوگین زیاتر نارامی له بهر ده بری ، سه ری ده سوپاند و له جیگای خوئی بلند ده بووه و له سه ر شانی گالیسکه پانه که وه سهیری پیشه وه ی ده کرد . . .

سه ره نجام گالیسکه که له به رده م پلیکانیکی دریزدا - که به سایه بانیکی ری پرسی جوان داپوشرابو - راوه ستا . ئابوگین هه ناسه برکی پیکه وتبو ، سه ری به رز کرد و سهیریکی په نجه ره پروناکه کانی نهومی یه که می کرد .

ئابوگینیش له گه ل دکتوردا پیکه وه چه نه نیو حه وشئی ، له کاتیکیدا به رده وام به هوئی نیگه رانیه وه ده سته کانی لیک ده سوی ، گوتی: نه گه ر شتیکی پویدابی قوری کوئی به سه ری خوڅمدا که م؟ دوا ی بریک هه ست راگرتن ، دوباره گوتی: به لام به گویره ی نه وه ی هیچ ده نگیک نابیستری ، دلنیام تانیستا هیچ پوینه داوه .

له نئو حوشه كه دا ، هېچ دهنگيك نه ده بېسترا. ته نانه ت ورته يه كيش .
 به گوږه ی ئه و هه مو پوناكيه ، ده بوايا هيجيان بیدار نه بان.
 ئیستا دكتور و ئابوگين ، كه تا ئیستا له نئو تاريخيدا بون ، زور به
 ناپه سندی له و پوناكيه دا يه كتریان بينی.
 دكتور بالايه كي به رز و پشتيكي كوّم و پوخساريكي پان و زور به
 شه پړيوى جل و بهرگه كانی له بهر كړدبون ، شتيكي توند
 وحه زپينه كراو ، له لوته هه لويى و چاوه بى نارامه كانيدا
 ده خوږنرپايه وه. پرچ ئالوسكاو ، لاجانگ به قولداچو ، ريشى سپى ،
 پهنگى په رپو و خه مبار ، په فتارى نه زانانه و به كورتى ته واوى
 سه رسه ختیه كیى و پوژگارى تاقه ت پړوكين و چاره نوسى به دكار ،
 ئه ويان به شيوه يه ك بهرجه سته ده كړد ، ئه گهر مروّفه سه يری كړدبا ،
 باوه رپى نه ده كړد ئه مه ژنى هه يه و چهند ساتيك له مه و بهر به هوئى گيان
 له ده سندانى كورپه كه يه وه گرياوه .
 به لام ئابوگين مروّفیكى تر بو ، سه ر و ريش بوّر و به هيز وپته و ،
 پوخسار پان و سه رزل و له هه مانكا تيشدا له بهر دلان و جل و بهرگى
 جوان و موّدى پوژى له بهر دابون. له گاليسكه كه ی و دوگمه ی
 چا كه ته كه ی و پرچه دريژه كه يه وه - كه تا سه ر شاننه كانی بون و
 پشت ملی داپوشيبو - دياربو كه ناسراو و په سه نزاده يه. له كاتى
 پوښتندا سه رى به رز پاده گرت و سينگى ده رده په پاند ، دهنگيكى گر
 و نيرانه ی هه بو. ئه و كاتانه ی ملپيچه كه ی ده كړده وه يان پرچى

پيكد هخست ، جوانيه كي ليژانانه و كه م تا زور ژنانه ی تيدا به دى
 ده كرا.
 ته نانه ت ترسه مندالانه كه شى ، له وكاته دا كه پهنگى پوخسارى په رپيو
 و ده يويست چا كه ته كه ی دانى و سه رى به رز پاگرتبو و سه يری
 پليكانه كانی ده كړد ، توسقاليك له و دلنيا بون و باوه ر به خوږونه ی -
 كه سه رتاپای جه سته ی گه واهيان بوّده دا - كه م نه ده كړده وه .
 ئه وكاته ی به پليكانه كاندا سه رده كه وت ، گوئى: كه س ديار نيه ، هېچ
 دهنگيك نابيسترئ ، خودايه به خيرى بگيړى.
 پيكه وه له گه ل دكتوردا وه ژور كه وتن و چونه نئو سالوئيكي گه و ره وه
 ، له نئو ئه و تاريخه دا پيانوئيه ك به دى ده كرا كه به سه رچه فيكى
 سپى داپوشرابو. پيكه وه چونه نئو ژوريكى ميوانى بچوك و جوانى
 بړيك تاريخه وه ، كه پوناكيه كي مه يله و زهر د ، جوانيه كي سه رنج
 راكيشى پى به خشيبو .
 ئابوگين گوئى: تكايه فهرمو ، بړيك ليړه دانيشه ... چهند چركه يه ك ،
 چهند چركه يه ك زياترم پيناچى و ئاگاداريان ده كه مه وه و ئیستا
 ده گه رپمه وه .
 دكتور كريلوف به ته نيا مايه وه . كه لويه له پاراوه كانی ژوره كه و ئه و
 پوناكيه جوانه و ته نانه ت بونى ئه و ، له مالى كه سيكى نه ناس و
 بيگانده دا ، كاريگه ريه كي ئه وتويان له سه ر دانه نا.

لهسهر كورسيهك دانيشت و سه پيريكی دهسته كانی خوئی كرد كه بهوئی نه سید فنيكه وه سوتابون. كاتی ده پروانیه ئابازوره سوره پونه كه ، چاوی كه وت به كاتزميريك كه له وسه ری ژوره كه هه لواسرابو و دهنگی چركه چركی ده بیسترا. گورگيكي كه ولکراوی له كا ئاخراوی بیینی كه له سهر چوارپهل قیت راوه ستابو. دیاربو ئه مه زور جیگه ی دلنیایی و په زامه ندی ئابوگینه .

بی دهنگیهك ، هه مو شوینیکی گرته وه ... له یه كيك له ژوره كانی تره وه ، یه كيك هاواری لی به رزبووه ، دهنگی كردنه وه ی ده رگایهك هات و پاشان بیدهنگی هه مو شتیکی داپوشی. دواي تیپه ریونی نزیكه ی پینج خوله كيك ، دكتور چاوانی له سهر دهسته كانی خوئی گواسته نه وه بو ئه وه ده رگایه ی كه ئابوگین لیوه ی ون بو ، ئابوگین له نیو ده رگاكه دا راوه ستابو ، به لام ئیدی ئه و ئابوگینه ی چه ند ساتیک له مه و بهر نه بو ، ئیدی شوینه واریکت له و په زامه ندی و باوه پ به خو بونه ی چه ند ساتیک له وه و بهری ، به پوخساریه وه به دی نه ده كرد ، پوخسار و دهسته كانی و حاله تی جهسته ی ، له ژیر کاریگه ری جوریک له ترسی نه فره تی ، یان نازاریکی جهسته یی له توانا به ده ر ، په نگیان به پویه وه نه هیشتبو.

لوتی و لیوه كانی و سمیلی و هه مو گنج و لوچه كانی ته ویلی ، ده له رزین و ده تگوت ده یانه وی برۆن و له پوخساری جیا ببه وه ، به لام سه رباری ئه مه ش چاوه كانی ده تگوت پیده كه نن.

ئابوگین ، چه ند هه نگاویکی قورسی بو نیو ژوره كه هه لینان ، نوشتابووه ، ده ینالاند و مستی راوه وه شاندن . به ده نگیکی به رز نه راندی: فریوی داوم ، پویشته وه .

زور به قورسی دانی به وشه ی (فریو) دا ، ده نا.

: ئه و ژنه فریوی داوم و بوخوشی پویشته وه ، خوئی كرده نه خوش بوئه وه ی من به دواي دكتوردا بنییری و بو خوشی په دوی ئه و (پاچینسکی) یه سه گبابه كه وی ، ئه ی هاوار خودایه .

ئابوگین زور به قورسی به ره و لای دكتور هه نگاوی هه لینان . مسته سپیه گریكردوه گوشتنه كانی له به رامبه ر چاوه كانی خویدا راگرتبون و رایده وه شاندن و ده یگوت: به ره لای كردوم و بوخوشی پویشته وه ، به م درویه فریوی دام ، ئه ی هاوار خودایه ! به لام تیناگه م بوچی به م پیلان به پیس و چه په له ؟ بوچی به م یاریه شه ی تانانه یه ! چ خرابه یه كه م بوئی هه بو؟ به ره لای كردوم و رویشته وه .

لافاوی فرمیك به چاوانیدا هاتنه خوارئ ، پوی خوئی وه رگیپرا و به نیو ژوره كه دا كه وته هاتوچو كردن ، ئابوگین له م حاله ته یدا ، به و چاكه ته كورته و پانتولله ته سكه ی مودی پوژه وه ، قاچه كانی له ئه نده ی خوئی بچوكتر ده هاتنه به رچاو . زیاتر به شیریک ده چو نه كه به مروق .

بی متمانه یی له چاوه كانی دكتوردا ده خویندرانه وه ، له جیگای خوئی هه ستا و پروانیه ئابوگین و گوتی: نه خوشه كه له كوئییه ؟

ئابوگین كه هه م ده گریا و هه م پیده كه نی ، هه روا مستی راوه وه شاندن ، وه لامی دایه وه : نه خوشه كه ... نه خوشه كه ... ژنه كه ی من نه خوش

نيه ، سهگبا به ، پيس و بهدفره پر ، شهيتانيش فيلى له م شيويه
 له كهس ناكا ، كلاوى له سه رنام بوئه وهى له گهل ئه و گه مژه يه ،
 له گهل ئه و لو تيه ، له گهل ئه و نو كه ردا بر وا . ئه ي هاوار خودايه !
 خوژگه ده مرد ، تواناي ئه م كاره ساته م نيه .

دكتور قيت راوه ستا ، چه ند جاريك چاوى پروكاند و چاوه كانى پر
 له فرميسك بون ، ريش و چه ناگه ي له رزى ، چه ند جاريك
 به سه رساميه وه سه يري ده ورويه رى خو ي كرد و گوتى : ئه مه چ
 ياربه كه تو له گهل مندا ده يكه يت ؟ من كو ره كه م مردوه ! ژنه كه م به
 تازيه باربه له مالايدا به ته نيا به جى هيشتوه ! ... خو م به پيوه ناگرم !
 ئه وه خريكه به رده به مه وه ، سى شه وه خو نه چوته چاوم ! ... به م
 حاله وه منت هيئاوه ته ئيره بوئه وهى له م شانو گالته جاريه دا رولت بو
 بگيرم ؟ سه رى لى ده رناكه م ! هيچ سه رى لى ده رناكه م ! .

ئابوگين يه كيك له مسته نوشتاوه كانى كرده وه و كاغه زيكي لول دراوى
 فريدايه سه ر زه ويه كه و به پيلاوه كانى كه وته سه رى ، ده تگوت
 ده يه وي زينده وه ريكي زيان به خش پانكا ته وه . به رقه وه گوتى : ئاى
 كه منيش گه مژه بوم ! ... ئاى كه منيش هيچ تينه گه يشتم ! .

وهك ئه وه ي يه كيك په لامارى دابيت ، مستيكي راوه شاندا ، ئه مجار
 گوتى : هيچ هه ستم نه كرد بوچى هه مو روژى دپته مالمان ! هيچ
 تينه گه يشتم له بهرچى ئه مرو به گاليسكه هات ، چاوه كانم كويز ببون
 ، ئاى خودايه چ گه مژه يه كي سه يرم .

دكتور ، به هيواشى گوتى : سه ر له مه ده رناكه م ... هيچ سه رى لى
 ده رناكه م ، نازانم ئه م جو ره كارانه چ واتايه كيان هه يه ؟ ئه مانه
 پيكه نينيان به رنج و كويزه وه ريه كانى خه لك دى ! ئايا شتى له م
 جو ره ده كرى ... له ژيانمدا شتى له م شيويه م نه ديوه .

دكتور ، وهك گيژيكي ، كه تازه بو ي ده ركه وتبى كه سيك دلى
 ره نجانده ، شانتيكي هه لته كاند و ده سته كانى راوه شاندا . چونكه
 نه يده زانى چ بكات و چ بليت ، به شه كه تى و ماندوييه وه خو ي
 هاويشته سه ر كورسيه ك .

ئابوگين ، به رقه وه گوتى : باشه دامنا منى خو شنه ده ويست و دلى به
 كه سيكي تره وه بو ! ئه دى له م حاله ته دا ته فرهدان چ واتايه كي
 هه يه ؟ ئه م بى وه فاييه پيسه بوچى ؟ بوچى ؟ بوچى ؟ چ خراپه يه كم
 بو ي هه بو ؟

ليزه دا له دكتور كريولوف نزيك بو وه و سه رسه ختانه گوتى : گو ي بگره
 دكتور ، تو بى ئه وه ي هه زت لي ي و مه به ست ببت ، بو يته بينه ر و
 شاهيدى به ده به ختبه كانى من ، منيش نامه وي ئه وه ت لى بشارمه وه ،
 باوه ريم پييكه زور زورم خو شده ويست ، له ناخى دل وه
 خو شدمه ويست ، هه مو شتيكم خستبوه به رده ستي ، له سه ر ئه و ،
 له گهل ماله وه دا تيكمدا ، وازم له كاروكاسبى هيئا ، موزيكم خسته لاوه
 ، سه ربارى ئه وه ش زور جار هه بوه شتيكي كردوه و به خشيو مه ،
 ئه گه ر هاتبا و دايمك بوايه ، يان خوشكم بوايه ، ئاماده نه بوم هه رگيز
 بيبه خشم ... هيچ كاتيكي به جو ريكي له جو ره كان سه يريم نه كردوه ،

هیچ کاتیک نه مهیشتوه نیگه ران بیټ ، نه دی که وایه بوچی نه م درویره له گه لدا کردم ؟ بوچی هانای بو نه م فرت و فیله چه په له برد ؟ نه گه ر مروڤه یه کیکی خوشنه ویت راستگوایانه و پاشکاوانه دریده بږی. نه ویش کاتی ده بینئ ههستی من له باره ی شتیکی له م چه شنه وه ، چونه ! ئیدی ...

ئابوگین ، به چاوانی پر له فرمیسک و جهسته ی له زوکه وه ، نه وه ی که له دلیدا په نگی خواردبووه ، خه ریکبو بو دکتوری هه لده پرشت. گه رم ببو له قسه کردن ، هه ردو دهستی له سه ر دلئ دانابو. بی دودلی هه رچی نهینیه کی خیزانی ، که هه بیون ، لای دکتور هه لیمالی. دیاریو به درکاندنی نه و نهینیا نه زور ئاسوده ده بو. نه گه ر هاتباو یه ک دو کاترمیری تر به م شیوه یه قسه ی کردبا ، نه وه ی که له دلیدا بو ، هه لی پشتمبا ، تا راده یه کی زور ئارام ده بووه.

کی ده زانی نه گه ر هاتبا و دکتور ، بی ناره زایی ده ربیرین ، گوئی بو قسه کانی شل کردبا و دلئ داباوه ، یان بی نه وه ی په نا بو کاریکی گه مزانه به ریت ، ئابوگین له گه ل خه م و خه فه ته کانیدا رانه ده هات ؟ به لام شتیکی تر پرویدا ، نه وکاته ی ئابوگین سه رگه رمی قسه کردن بو ، پوخساری دکتور که هه ندیک دلنیایی تیدا به دی ده کرا ، گوپانی به سه ردا هات و خوینساردی و بیباکی ورده ورده جیگای خوین دایه پق و تورپه یی و گنج و لوچه کانی نیوچاوانی ترش و تالتر بون.

کاتی ئابوگین وینه ی هاوسه ره گه نه که ی به پوخساریکی جوان ، به لام وشکه وه ، که زیاتر به راهیبه کان ده چو ، له به رامبه ر چاوی دکتوردا پراگرت و داوای لیکرد سه یری بکات و بوخوی بریار بدات: ئایا که سیك خاوه نی پوخساریکی ئاوا میهره بان بیټ ، فرت و فیله و پیلانی له م شیوه یه ی لیده وه شیته وه ؟

دکتور ، به چاوانی سور هه لگه رپاوه وه خوئی کیشایه دواوه و له کاتیکدا که پق و تورپه یی له قسه کانی ده باری ، مستیکی به میزه که دا کیشاو هاواری کرد: نه م قسانه بوچی بو من ده که ی؟ من نامه ویت گویم له م قسانه بیټ ، نه م راز و نهینیه پیس و بوگه نانه چ په یوه ندیه کیان به منه وه هه یه ؟ سندان له گوپری بابی توو راز و نهینیه کانیشتم ، به چ رویه که وه نه م قسه پرپوپوچانه له گه ل مندا دینیه گوپری؟ ناکا و ابزانی نه وه هه مو سوکایه تیانه ی پیتردوم شتیکی ئاسایین ؟ یان و ابزانی من نوکه ری بابله بابی مالی تووم و ده توانی هه رچی به زارندا بیټ پیمی بلئی؟

ئابوگین که له به رامبه ر دکتور کریلوفدا رپاوه ستابو ، ورده ورده کشایه دواوه و به سه رسامیه وه تیپراما.

دکتور له کاتیکدا پیشی ده له رزی ، دریزه ی دایه : منت بوچی هیناوه ته ئیره ؟ ئیوه ده چن له سه ر بنه مای هه واو هه وه سیك زه ماوه ند ده که ن و هه ر به هه وه سیش تورپه ده بن و شانویه کی خه مبارانه وه پری ده خه ن ... نه مجار منیش په لکیشی نیو به زمه که ده که ن ، کاره سات و سه ربرده ی توو چ په یوه ندیه کی به منه وه هه یه ؟ وازم لیبنه ! بپرو

بوخوت به کاره نابرومندانه کانی خوته وه خه ریکبه ، بیر و باوه رپه مروقت دۆستانه کانت بخه ئەولاهه .

له م کاته دا به گوشه ی چاوی پوانیه جانتای یه کیک له ئامیره موزیکیه کان و

دریژه ی دایه : برۆ ساز و ده هوئی خووت بکوته ، هه ره له یه ک پیئت خوشه ، بیکه ، به لام کارت به سه ر مروقتیکی راسته قینه وه نه بیئت ، ئەگه ر پزیشی لی ناگریت ، لانی که م کارت به سه ریه وه نه بیئت .

ئابوگین که سور هه لگه را بو ، گوتی : نازانم تو ده ته وی بلیی چی ؟

: ده لیم فریو دان و له خشته بردنی خه لکی کاریکی پیس و قیزه ونه ، من دکتورم ، توش پیتوایه دکتوره کان و هه مو ئەوانه ی که به رهنج و ماندوبونی خویمان ده ژین ، له نیو هه رزه یی و بی پوهشتیدا نقوم بون و نوکه ری تۆن . زۆر باشه ، به لام چ که سیک ئەو مافه ی پیداویت مروقتیک یه ک دنیا خه م وخه فه تی هه بیئت ، جه نابت بیکه یته ئامرازی دهستی خووت و به کاری بیینی ؟

ئابوگین له وه لامدا پرسی : به چ نازایه تیه که وه ئەم قسانه ده که ییت ؟ دوباره پوخساری گوپانی به سه رداها ت و پقتیکی پون و ئاشکرای تیدا به دی ده کرا .

دکتور هاواری کرد : تو به چ مافیک منت هیتاوه ته ئیره تا گوئی له ورپینه کانت بگرم ؟ له کاتی کدا باش ده زانی چه نده خه مبار و نیگه رانم . پاشان جاریکی تر مستیکی به میزه که دا کیشا وگوتی : کی ئەو مافه ی پیدای به خه م و خه فه تی خه لکی پیبکه نی ؟

ئابوگین هاواری کرد : توشیتی ، ئەمه بی ویزدانیه ، من بوخوم که سیکی به دب ختم ...

دکتور به ته وسه وه خه نده یه کی کرد و گوتی : به دب خت ! تکات لیده که م یاری به م وشه یه مه که ، چونکه پیم وانیه هه چ سویدیکی بو ت هه بیئت ، ئەو که سه هه پله خه رجانه ش که چه که کانیا ن بو ناکریتته پاره ، وه ک تو خویمان به به دب خت ده زانن ، که له شیر ی قه له ویش به دب خته ، چونکه چه وریه زیاده کانی جهسته ی ، ده بنه به لای سه ری .

ئابوگین ، تا تینی تیدابو هاواری کرد : تکایه ریزی خووت پراگه ، که سیک ئەم قسانه بکات ده بی تیلاترین بکری ، ئایا ئەمه ده زانی ؟ ئەمجار دهستی برده گیرفانی و دو بره پاره ی کاغه زی ده رینان و هه لیدانه سه ر میزه که و گوتی : ئەوه ش هه قی سه ردا نه که ت ، هه لی گره .

دکتور گوتی : ئەم پارانه لای خووت هه لگره و ئاگات لییان بیئت . له گه ل ئەم قسه یه شدا به پشته ده ستیک پاره کانی هه لدا نه سه ر زه ویه که و گوتی : سوکایه تی به پاره قه ره بو ناکریتته وه .

ئابوگین و دکتور به رامبه ر یه کتر پاره وستان و هه رچی جنیوی پیس و نابه جی و نه شیاو هه بون به یه کتریاندا .

هه ردوکیان ، له ژیاناندا تا ئەو ساته ، ته نانته له و ساتانه ی له و په رپی تو ره ییش دابون ، جنیوی له و شیوه یه یان به زاردا نه هاتبو . له کاره کانیا نه وه دیاربو چه شنی هه مو مروقته خه موکه کان ، هه ردوکیان

، دلی دەستی خۆپەرستی بون. مروڤه خەموکه خۆپەرسته کان ، دەبنه ستمکار و تەنانەت لەگەمژەکانیش کەمتر هەست بە ناخی یەکدی دەکەن.

نابی پیمانوبایی خەم هوکاری یەکبونی خەلکە ، چونکە ئەوەندە ی کە بێدای و نارەوایی ، لەنیو خەمبارو خەموکه کان بەدی دەکری ، زۆر کەمتر لەنیو کەسانی شادوبەختیاردا ئەم حالەتە بەرچاو دەکەوی.

دکتۆر کە خەریکبو تەنگەنەفەس بێت ، گوتی: تکایە بمرگە یەنەو مائی. ئابوگینیش بە توندی زەنگی لێدا ، بەلام هیچ کەسێک بە دەم زەنگە کەو نەهات. جارێکیتر زەنگی لێدایەو ، دواتر بە تورەییەو زەنگە کە ی کیشا بەزەویدا ، زەنگە کە بە دەنگی کەو کەوتە سەر فەرشە کە ، دەنگی خەمناکی وەک نوزە ی سەرەمەرگی لێ بەرز بوو.

نۆکەرێک ، وەژور کەوت.

ئابوگین ، بە مستان کەوتە سەری و چەند مستی کیشا بەسەر و کەللەیدا: تا ئیستا لەکوێ بوی و لاغ؟ برۆ خیرا بلی گالیسکە بو بردنەوێ ئەم دکتۆرە بنێرن ، گالیسکە دو ئەسپێکە ی منیش ئامادە کەن. کابرای نۆکەر پوی وەرگێرا بپوات. جارێکیتر هاواری کرد: سەبەینی نابی یەک کەسی خائینی وەک ئیو لێرە بمانی ، هەر هەموتان بارگە و بەندەلتان بپێچنەو ، خەلکی تر دینم ، هە ی هیچ ویوچینە.

هەردوکیان ، وەک خۆیان راوہستابون ، بێدەنگ ببون ، دیاربو ئابوگین جارێکیتر هەستی باوهر بەخوبونی تیدا زیندو ببوو ، لە ژوری میواندا دەهات و دەچو و سەری بادەدا ، پێدەچو لە میسکی خۆیدا خەریکی سازدانی نەخشە یەک بێت ، دیاربو هیشتا رق و قینی نەنیشتبوو و هەولێدەدا دوژمنە کە ی بەهیند نەگری ... دکتۆر هەروا راوہستابو و دەستیکی بە لیواری میزە کەو گرتبو و بە حالەتیکی پراوپر لە شک و گومان و بەسوک روانیەو ، سەیری ئابوگینی دەکرد. حالەتیکی ، کە تەنیا مروڤه خەموک و بی ویژدانە کان ، لەو ساتانە ی کە هیچ گێروگرفتییکیان نیە ، پێیانەو دەبینری.

چەند ساتیک دواتر ، ئەو کاتە ی دکتۆر لەنیو گالیسکە کە دا دانیشتبو و وەرپێکەوتبون و تەنانەت مەودایەکی باشیشیان بریبو ، هیشتا ئەم حالەتی بەسوک سەیرکردنە ی پێوہ دیار بو.

دنیا تاریک بو ، تاریکتر لە کاتژمێرێک لەو وەبەر ، نیوہ مانگە سورەه لگەراوہ کە ، لەپشت تەپۆلکە بچو کەو و ن ببو و هەورە پاسەوانەکانیشی لەشیوہ ی چەندپەلە یەکی پەش چوار دەوری ئەستێرەکانیان گرتبو. گالیسکە یەکی دوئەسپی چراسور ، بەتەقەتەق بەجادە کەدا کەوتە جۆلە و گالیسکە کە ی دکتۆری تیپەراند ، ئەمە ئابوگین بو کە بو تۆلە سەندنەو و کاری گەمژانە ، کەوتبوہ ری .

لەتەواوی رێگا کەدا ، دکتۆر نەبیری لەهاوسەرە کە ی دەکردهو ، نە لە ئەندریی ، تەنیا لەبیری ئابوگین و کەسانیکدا بو کە لەو ماله دا دەژیان

و هینده نه بو به جیی هیشتبو ، بیرکردنه وه کانی ، نارپهوا و نامروقتانه
و سته مکارانه بون. ئابوگین و هاوسه ره که یی و پاپچینسکی و هه مو
ئه و که سانه ی که له نیو ئه و که ش و هه وایه دا ده ژیان ، ئه و که ش و
هه وایه ی که بوئی گولایان لییره وه ده که ویتنه به رلوت ، به نه فرهت
کردن .

له ته وای پینگادا سه بارهت به وان ههستی به بیزاری و نه فرهت ده کرد
، دلی لییان پریبو ، ئه و برپاره ی له باره ی ئه وان هه دای و ئه و
هه لویتسه ش که له ئاستی ئه واندا وه ری گرت ، تا کوتایی ژیانی
دریژه ی کیشا .

کات و سه رده م خه ریک بو ده پویشت ، دکتور کریلوفیش له و هه مو
خه م و خه فه ته ی ئه و پوژه و له و هه لویتسه و ره گرتنه شی ،
هه رچه نده له پوانگه ی مروقه وه نه شیاو و نارپه وایه ، پاشگه ز نه بووه
و تا لیواری مه رگ ، له بیر و هزریدا مایه وه .

(دیفتی*) مله خره

رۆشنبیری بیرکۆل

(دیمه نیککی بچوک)

(ئارخپپ یلیسه یقیچ په موئیف) ملازمی خانه نشینی هیزی سواره ،
چاویلکه که ی کرده چاوی و بروکانی ویک هینانه وه و ئەمە ی
خوینده وه : ((دادوهری ئاشته وایی ... ناوچه ... شارهدی ... داوات
لیده کات به پیی پیراگه یشتن به فایله که ت ، به تۆمه تی سوکایه تی و
لیدان له که سیک به نیوی (گریگوری فلاسوڤ) ... واژو دادوهری دادگای
ئاشته وایی ، شستیکریلوڤ)) .

په موئیف ، سهری له سهر ئاگادارینامه که هه لگرت و پوانیه ئەو که سه ی
نامه که ی هینابوو پرسى: ئەمه کى ناردویه تی؟

: شستیکریلوڤ ... دادوهری دادگا ...

: هم ... گووت شستیکریلوڤ؟ بوچی داواى کردوم؟

: دیاره بو دادگایی کردن ... خو له ئاگادارینامه که شدا نوسراوه ...
قوربان ...

په موئیف ، جاریکی تر ئاگادارینامه که ی خوینده وه و به سه رسامیه وه
پوانیه کابرا و شانیکى هه لته کاند و له بهر خو په وه گوته: سهیره ! ...

به تۆمه تی سوکایه تی! ... زۆر سهیره ! زۆر باشه ... پیی بللی زۆر
باشه ، به لام بیرت نه چی له ده می منه وه پیی بللی با بو نیوه رۆکه ی

نانیکى باش ناماده که ن ... میوانی ئەوم ... سللوم بگه یه نه به
(ناتالیا یوگوروفنا) ی هاوسه ری و منداله کانی .

دواى ئەم قسانه ، ئەو دهفته ره ی لای کابرا بو ، ئیمزای کرد و دواتر
به ره و ئەو ژوره ی که ملازم (نیتکین) ی ژنبرای - که مۆله تی چه ند
پوژیکى وه رگرتبو و به ده رفه تی زانیبو و هاتبو سه ریک له زاوا و
خوشکه که ی بدات - وه ری که وت .

په موئیف ، ئاگادارینامه که ی بو نیتکینی ژنبرای پاداشت و گوته: ها
بگره بیخوینه وه ! بزانه پیتکا شستیکریلوڤ چ نامه یه کی بو ناردوم!
پوژی پینج شه ممه بانگیشتی مالئی کردوم ... نایه ی پیکه وه بچین؟
نیتکین ، نامه که ی خوینده وه و وه لامی دایه وه: پیتوایه بانگیشتی
نان خواردنی کردوی؟ تو وه ک تۆمه تباریک بانگیشتی دادگا کراویت
... بریار وایه دادگایی بکریی .

: من دادگایی بکات؟ پف ... ئەو ئیستاش بوئی شیرى خاو له ده می
دی ... نا بابه تو تیی نه گه یشتوی ، ته نیا ده یه وی بیکاته گالته و
فشقیات ...

: کاکه ، شته که گالته و فشقیات نیه ، مه گه ر نابینی ئاگادارینامه که
زۆر پاشکاوانه له باره ی لیدان و سوکایه تی پیکردنه وه یه ؟ شته که زۆر
ساده یه ... تو له گریگوریت داوه و ئیستاش ده بی دادگایی بکریی .

..
: به خوا مندالی! بابه ئیمه چه ندین جاریککه وه یاریمان کردوه و
پیکه کانمان لیکداون! مه گه ر خودا به خو ی بزانی چی ماوه پیکه وه

نه يکەين! ... سه‌رباری ئه‌م دوستانه‌تیه به‌تینه چوون دئی من دادگایی بکات؟ ئاخ‌ر تو خودا ئه‌وه‌ش بوه دادوهر؟ هه... هه... هه... پیتکا و برپاری سزادان! ... هه... هه... هه...

: پینک‌نه بوخووت ، به‌لام که سبه‌ینی به‌پیی یاسا ، نه‌ک به‌پیی براده‌رایه‌تی ، سزای دایت و له‌کونی زیندانی قایم کردی ، پیموانیه به‌م شیوه‌یه پینک‌نه‌تی.

: برا تو هه‌سنت به‌خووت کردوه ! ئه‌قل و ئاوهرت له‌ده‌ستداهه ! که‌سیک که باوکی (تعمید) ی مناله‌که‌م بی! چوون من سزا ده‌دا! تو پینج شه‌مه وهره له‌گه‌لمدا ئه‌وسا به‌چاوی خووت بینه‌بزانه‌چ یاسایه‌ک له‌ویدا کاری خوئی ده‌کا ...

: من پیم باشه هه‌ر نه‌چیت ، گه‌رنا خوشت و پیتکاش ده‌خه‌یته ژیر باریکی ناهه‌مواره‌وه ، واز له‌پیتکا بینه ، با خوئی به‌بی ئاماده بونی تو سزاکه‌ت دیاری بکا ...

: جا بوچی ئاماده نه‌بم؟ وه‌لاه‌ی هه‌ر له‌ناخی دل‌ه‌وه پیم خوشه ببینم ، بزانه ئاخو چوون دادگاییم ده‌کا! ... زورم پینخوشه بزانه شیوازی سزادانی چونه ... ده‌بی شتیکی خوش بیت ... له‌راستیدا ماوه‌یه‌کی زوره نه‌چومه‌ته مالیان ... باشنیه ! ...

* * *

پوژی پینج شه‌مه ، هه‌ردوکیان پیکه‌وه به‌ره‌ولای دادوهر وه‌پئی که‌وتن. دادوهر ، له‌نیو ته‌لاری دادگادا ، سه‌رگه‌رمی خویندنه‌وه‌ی فایلێک بو.

په‌موئیف له‌میژه‌که‌ی دادوهر نزیک بووه و به‌مه‌به‌ستی ته‌وقه‌کردن ده‌ستی درێژ کرد و گوته‌ی: سلوو پتیا گیان ، ها دیاره‌خه‌ریکی دادگایی کردنیت ، ده‌ی باشه ، خه‌ریکی کاری خووت به‌برا ... ئه‌منیش ئه‌وه لی‌ره داده‌نیشم و سه‌یرت ده‌که‌م ... ببوره له‌بیرم چو له‌گه‌ل نیتکینی ژن‌برام ، به‌یه‌کترتان بناسینم ... ته‌ندروستی خیزانت چوته‌؟

: به‌لئ ، به‌لئ خراپ نیه .

دادوهر ، دواي ئه‌م قسانه به‌سرته گوته‌ی: تکایه برۆ ئه‌ولا ... بو خووت برۆ له‌نیو خه‌لکه‌که‌ دانیشه ...

زوربه‌ی دادوهره تازه کاره‌کان ، کاتی له‌نیو دادگادا روه‌په‌روی دوست و ئاشنایه‌کی خویان ده‌بنه‌وه ، سه‌ریان لی‌ده‌شیوی و نازانه‌چ بکه‌ن. ئه‌گه‌ر برپار بیت یه‌کێک له‌ ئاشناو ناسیاوه‌کانی خویان دادگایی بکه‌ن ، له‌شه‌رمان سور هه‌لده‌گه‌پین و له‌وکاته‌دا ئاواته‌خوازن زه‌وی ده‌م بکاته‌وه و قوتیان بدات.

په‌موئیف ، برێک له‌میژه‌که‌ی دادوهر وه‌دور که‌وت و له‌سه‌ر کورسیه‌ک ، به‌ته‌نیش نیتکینه‌وه دانیشته و به‌سرته گوته‌ی: ئه‌و فیلبازه‌چ سه‌نگ و شکویه‌کی هه‌یه ! لی‌ره خوئی کردوته که‌سیکی تر! ته‌نانه‌ت زه‌رده‌شی نایه‌تی! ئه‌م دادوهره ئیستا ئیدی ئه‌ویاوه گالته‌چیه نیه که ده‌موچاوی خزمه‌تکاره‌که‌مانی له‌خه‌ودا ره‌ش کردبو. به‌راستی جیگای پیکه‌نینه ! ئه‌م جو‌ره مروقانه و برپاری یه‌کلاکه‌ره‌وه؟ دادوهر ده‌بی سه‌نگ و قورسایي و سامی هه‌بی! ده‌بی که‌سیکی وابی

ترس بخاته دلی مروّقه‌وه ... ده توخودا وهره سه‌یرکه بزانه کییان
له‌سه‌ر کورسی برپاردان داناوه! هه ... هه ... هه ...
دادوهر ، ده‌ستی به‌پروّسه‌ی دادگای کردنه‌که کرد: گریگوری فلاسوؤف!
به‌ریز په‌موئیّف.

په‌موئیّف به‌پیکه‌نینه‌وه له‌میّزه‌که‌ی دادوهر نزیك بوّوه و دواى ئه‌ویش
پیاویکی کورته‌بالا به پانتولئیکی خه‌ت خه‌ته‌وه که‌ده‌لینگه‌کانی
هاویشتبونه‌وه نیو پوتینه‌کانی ، له‌خه‌لکه‌که‌جودا بوّوه و له‌ته‌نیشته
په‌موئیّف راوه‌ستا.

دادوهر سه‌ری داخست و به هیواشی گوتی: به‌ریز په‌موئیّف! تو
تومه‌تباری به‌وه‌ی که‌له‌م ... له‌م گریگوری فلاسوؤفه‌ی نوکه‌ری خوّت
داوه و سوکایه‌تیت پیگردوه ... ئایا ئه‌م تومه‌ته قبول ده‌که‌یت؟
: باشه‌پتیا! پیّم نالئی تو له‌که‌یه‌وه ئاوا ئه‌م شتانه‌ت ئه‌وه‌نده
به‌توندی گرتوه؟ هه ... هه ... هه ...

دادوهر ، به‌شهرمه‌وه هه‌ندیك خوئی له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی هیئاو برد و
قسه‌کانی به‌په‌موئیّف برین و گوتی: قبولی ناکه‌یت؟ فلاسوؤف تو
چوئییتی روداوه‌که‌ بگیره‌وه.

: شته‌که‌ زور ساده‌یه‌ قوربان ... من نوکه‌ری مال‌که‌یان واتا
خزمه‌تکاری تاییه‌تیا بوم ... باشه ... ئیوه‌هه‌موتان شتیك
ده‌رباره‌ی ژیان و گوزهرانی خزمه‌تکاریك ده‌زانن ... وه‌که‌سیکی
زیندانیکراو ... وه‌که‌ بوّ خوّتان ده‌زانن ، خانه‌دانه‌کان ، تا دواى
کاتژمیّر نوئی به‌یانی له‌خه‌وه‌ه‌لناستن ، به‌لام که‌سانی وه‌که‌ ئیمه ،

ده‌بی به‌رله‌وه‌ی خوّر هه‌لئی له‌خه‌وه‌هه‌ستابین ، له‌به‌رئه‌وه‌ نازانین
ئاخوئو پوژه‌ئاغامان چه‌که‌له‌پی ده‌کا ، پوتین له‌پی ده‌کا ، یان
قوندهره له‌پی ده‌کا ، یان حه‌زیان لیبه‌پیلاره‌سه‌ریپییه‌کانیان له
به‌یانیوه له‌پی بکه‌ن و تائیواری داینه‌نین ، به‌لام ئیمه ده‌بی چه‌که‌
وپوتین و قوندهره‌کانمان بوّیاغ کردبن. سه‌رله‌به‌یانی ئه‌وپوژه ، کاتی
ئاغا ده‌یویست جل و به‌رگه‌کانی له‌به‌رکا ، بانگی کردم تا یارمه‌تی
بده‌م ، رونه‌ئیدی که‌منیش چومه‌خزمه‌تی و به‌ریك وپیکی کراس و
پانتولله‌که‌یم کرده‌به‌ری و کاتی ده‌مویست چاکه‌ته‌که‌ی له‌به‌رکه‌م ، پیی
گوتم: گریشکا شانسه‌که‌م له‌گیرفانی چاکه‌ته‌که‌مدایه‌ده‌ری بیینه
وبمده‌ری. منیش ئه‌وه‌نده‌ی نیو گیرفانه‌کانی گه‌رام شانسه‌که‌م
نه‌دوژیوه ، دواتر به‌ریزه‌وه‌گوتم: ئارخپ یلیسه‌یچی تیّدانیه .
دواى ئه‌مه‌ئاغام پوخساری گرژکرد و بوّخوئی ده‌ستی برد و
شانسه‌که‌ی له‌نیو گیرفانیکی تری چاکه‌ته‌که‌ی ده‌ره‌ینا و پیی گوتم:
ئهدی ئه‌مه‌چی؟ شانسه‌نیه؟ دواى ئه‌مه‌شانسه‌که‌ی کیشا به‌سه‌رمدا و
هه‌مو نوکه‌کانی چه‌قینه‌نیو گوشتی سه‌رمه‌وه . له‌به‌یانیوه تا دواى
نیوه‌پوّ خوینی سه‌رم نه‌وه‌ستا ، ئه‌گه‌ر سه‌رنجی بده‌ییتی بوّت
ده‌رده‌که‌وی که‌هیشتا به‌ته‌واوی ساریژ نه‌بوته‌وه ، شاهیدیشم هه‌یه .
دادوهر ، سه‌یریکی په‌موئیفی کرد و گوتی: ئه‌گه‌ر شتیكت هه‌یه بو
به‌رگریکردن له‌خوّت فه‌رمو بیلی.

په‌موئیّف ، به‌نیگایه‌کی پر له‌پرسیار و سه‌رسوپرمانه‌وه ، سه‌یریکی
دادوهری کرد و دواتر روانیه‌گریشکا و جاریکی تر نیگای گواسته‌وه

سەر دادوهر و سورهلگهرا و بهپرتهپرتیکهوه پرسى: ئهوه تو

مه بهستت چیه؟ گالته م پیده که ی؟

گریشکا وه لامی دابه وه: که س گالته ی پینه کردوی ئاغا ، به لام

به کورتی تو مافی ئه وه ت نیه خه لک دارکاری بکه یت.

په موئیف دارده سته که ی کوتا به زه ویدا و هاواری کرد: بیده نگ به!

گه مژه! چه پهل!

دادوهر به په له پروزی له سهر کورسیه که ی خو ی هه ستا و به ره و

ژوره که ی خو ی هه نگاوی هه لئنان و هر به ریوه پینج خوله ک پشووی

پاگه یاند.

په موئیفیش دوا ی که وت. کاتی گه یشتنه ژوری ، دادوهر به ده ست

پاوه شاننده وه گوتی: کوری باش ئه مه چه ده ستت پی کردوه! بو

دانا نیشی؟ ئه م قسانه چین؟ ده ته وی ریسوام که یت؟ دیاره تو

ده ته وی هر لی ره پیاوه کانی خو ت شاهیدیت له سهر بده ن و ئابروت

بچی؟ به خوا گه مژه ی! باشه بو ده هاتی؟ پی توایه تو نه هاتبا ی من

نه مده زانی خو م چاره سهر ی بکه م؟

په موئیف ده سته کانی له که مهر ی گیرکردن و گوتی: ده بو خو ت

چاره سهر یکه ، ئه مه که ی تاوانی منه! بو خو ت ئه م شته

گالته چاریانه وه ری ده خه ی وپاشان سه رکونه ی من ده که یت!

چاره سهر ئه وه یه گریشکا بخه یته زیندانه وه و کو تایی به مه بینیت.

: گریشکا بخه مه زیندانه وه؟ ده زانی تو هر ئه و گه مژه یه ی جارانی!

به چ یاسایه ک گریشکا بخه مه زیندانه وه؟

: بیخه زیندانه وه و برابه وه! ئه ی خو ناکا من بخه یته زیندانه وه؟

: کاکی خو م ، ئه و سه رده مه پویشت تو کابرا دارکاری بکه یت و

منیش بو تی بخه مه زیندانه وه. به راستی بیرکردنه وه یه کی سه یرت

هه یه ، تو هیچ زانیاریه کت له باره ی یاساکانی ئه م سه رده مه وه هه یه؟

: نه وه لا له ژیاندا نه دادگایی کراوم نه که سیشم دادگایی کردوه؟ به لام

وه لاه ی ئه گه ر من دادوهر بام و گریشکا هاتبا و شکایه تی له تو کردبا

، بی سی و دوو له پلیکانه کانه وه فریمده دابه خواری ، بو ئه وه ی نه ک

خو ی ، به لکو نه وه و نه تیژه کانیشی تا له ژیاندا ماون نه ویرن شکایه ت

له که س بکه ن. ئه مه چییه! راست و دروست بل ی ده مه وی بته مه

زیندا وه و برابه وه ، بو ئه وه ی نیشانی بده ی که که سیکی زیره ک و

لیه اتوی ... کاتی خیزانم ئه م ئاگادارینامه یه ی تو ی خوینده وه و زانی

ئاگادارینامه ت بو هه مو پیاوه کانیشم نارده وه چه په سا ... چاوه پروانی

شتیکی له م جو ره ی له تو نه ده کرد ، ئه مه کاریکی باش نیه تو

ده یکه ی پتیا! ئه م شتانه دورن له ره وشتی هاورییه تیه وه.

: ئاخو چاوه که م! بو ناته وی له شته که بگه یت؟

دوا ی ئه مه ، شستیکریلو ف ، هه ندیک شتی به کورتی له باره ی پله و

پایه و به رپرسیاریتی خو یه وه ، بو په موئیف باسکرد. پاشان گوتی:

تو هر لی ره به ، ئه من ده روم ، به بی ئاماده بونی تو بریاریک

ده رده که م ، به س تو خودا مه یه ده ری ، ده ترسیم به و بیر و بو چونه

کو نانه ی سه رده می ده قنانونسته وه چه ند قسه یه کی نابه جی بکه یت و

شته که ئالو ژتر بکه یت. ئه مه ی گوت و پویشت.

شستیکریلوڤ ، گه پرایه وه و دهستی به کاره کانی کرده وه .

په موئیفش که له ژوره تایبه تیه که ی دادوهردا له سه ر کورسیه ک ، له به رده م میژیکسی بچوکدا دانیشتبو ، سه رگرمی خویندنه وه ی ناگادارینامه یه ک بو ، له ویوه دهنگی دادوهری ده هاته بهر گوئیان که ده یویست گریشکا به ره و ناشتبونه وه پاکیشی .

گریشکا ، تا ماوه یه ک بهرگری ده کرد و له سه ر قسه ی خوئی سور بو . به لام سه ره نجام رازیبو له به رامبه ر وه رگرتنی ده روئلدا ده ست له شکاته که ی هه لگری .

دادوهر بریاری خویدا و پاشان گه پرایه وه ژوره که ی خوئی و به په موئیفی گوت: زۆر سوپاس خودایه ، زۆر خوشحالم که ئەم کیشیه به خیر کوتایی پیهات . ، باریکی زۆر قورسم له کول بووه ، ده روئل بده گریشکا و کیشیه که کوتایی پیهات .

په موئیف ، به شله ژاویه وه پرسی: من ده روئل بده مه گریشکا؟ ئەوه تو شیت بویته؟

دادوهر نیوچاوانی گرژ کرد و وه لامی دایه وه: باشه کاکه تو مهیده ، من دهیده م ، ده روئل چیه! ئاماده م سه د روئل بده م ، به لام به توره یی و نیگه رانی نه تبینم . خوا نه کا ناچار بیت ناشنایه کی خوئ دادگایی بکهیت ، کاکه گیان نه گه ر لیره به دواوه ویستت له که سیئک بدهیت ، وهره ئیره و تا ده توانی تیمه لده ، باوه رت هه بی پیموخوشه تیمه لده ن به لام ناچار نه م دادگاییت بکه م . ده ی ههسته با بروینه وه مائی نانه که مان بخوین ، ناتالیا چاوه ریمانه .

ده خوله ک دواتر ، پیکه وه له مائی دادوهردا ، سه رگرمی خواردنی گوشت ماسی سورکراوه بون . په موئیف سییه مین جامی شه رابی هه لقوپاند و گوتی: باشه پیم بلئ! ده روئل بو گریشکا وه رگرت! به لام پیت نه گوتم چه ند روژ زیندانیت بو بریه وه؟

: هیچم بو نه بریه وه ، له سه رچی بیخه مه زیندانه وه؟

په موئیف ، به ئەندازه یه ک به م قسه یه توره بو ، خه ریک بو چاوه کانی ده رده په رین ، به توره ییه وه پرسی: ده زانی ده بو له به رچی زیندانیت کردبا؟ له بهر ئەوه ی تا چاوه کانی کوئیربان و ئیدی تا ژبانی ماوه شکایهت له که س نه کا . به چ هه قیک ده چی شکایه تم لیده کا؟

دوا تر ، دادوهر و نیتکین ، شیکردنه وه یه کیان له م باره یه وه بو کرد و هه ولیاندا شته که ی تیبگه یه نن ، به لام بی سود بو ، هه ر له سه ر بو چونه کانی خوئی سور بو .

کاتی له گه ل نیتکیندا پیکه وه ده گه پانه وه مائی ، گوتی: چیت پیخوشه بیلی ، به لام من ده لیم ئەم پیتکایه به که لکی دادوهری نایهت ، راسته میهره بان و خوینده واره ، راسته باشه و ئاماده ی خزمه ته ، به لام ... به که لکی ئەم کاره نایهت! نازانی بریاری دروست بدات ... حه یف بو ئەوپیاوه که ناچارم له گه ری سی سالی هه لبرژاردنی داهاتودا نه هیلم سه رکه وتن به ده ست بینیت .

عەریف پریشیباڤ

: عەریف پریشیباڤ! تۆ تۆمەتباری بەوہی لەرێکەوتی سێی مانگی دوانزەہی سالی رابردودا بەدەم و بەکردەوہ ، سوکایەتیت بەم ناوانەہی خواروہ کردوہ : (ژینگین) ی عەریفی شارەوانی. بە (ئەلیانوۆ) ی کوڤخای شارەدی. بە (یفیموۆ) ی مەوہزی شارەوانی. بە ئیفانوۆ و گاڤریلوۆ و ھەروہا بە شەش جوتیاری تری خەلکی دی. کە تیایاندا ئەو سێ کەسەہی سەرەتا ناوم بردن لەساتی بەجێھێنانی ئەرکەکانیاندا ، سوکایەتیت پیکردون . ئایا خۆت بەکەمتەرخەم و تاوانبار دەزانی؟

پریشیباڤ ، بەپوختساریکی گژو مۆنەوہ ، چەشنی سەربازیک کە لە حالەتی ئامادەبوندا پادەوہستێ ، بە دەنگیکی گراوو کەرخەوہ کە دەتگوت فەرمان دەردەکا ، پچرپچر وەلام دەداتەوہ: بەرێز دادوەر! ھەمو کیشەو گرفتیک دەبی لە روانگەہی کاریگەری بەرامبەرەوہ ھەلیسەنگینی ، من لێرەوہ لەم دادگاییەدا پادەگەہیەنم: یەکەم ، رازی نیم بە ھیچ لەو تۆمەتانەہی داویانەتە پالم. دووہم ، خودی ئەوانەہی کە شکایەتیان لیکردوم ، بەکەمتەرخەم دەزانم. بەرێز دادوەر! ئەمەہی ئەوان باسی دەکەن بەھۆی روداوی تەرمیکەوہ بو ، سێی مانگی دوانزە ، لەگەل ھاوسەرەکەم (ئەنفیسیا) ،

لەسەرخۆ بەرێدا دەپوڤشتین ، لەناکاو بەسەر ئەم روداوەدا کەوتم ، کاتی سەیرمکرد بینیم خەلکی زۆر لەکەناری روبرو کە کوڤنەتەوہ ، منیش چوم پرسیم: کێ مۆلەتی ئەوہی داوینی لێرە خربنەوہ؟ بوچی کوڤنەتەوہ؟ من تیناگەم ئەمانەبەپێی برگەہی چ یاسایەک مۆلەتی ئەوہیان بەخۆیان داوہ وەک میگەل خربنەوہ سەریەک؟ دواتر ھاوارم کرد: یاللا بلأوہی لیبکەن ، ھەرکەسەو بو مالی خوێ. دواتر چومە نیو ئاپوراکەو لیکم دورخستنەوہ. ئەمجار فەرمانم بە مەوہزی شارەوانییدا ھەمویان راپیچی مالی خوێان کاتەوہ ...

: تۆ نە ئەفسەر و نە مەوہزی شارەوانیت ، کوڤنەوہی خەلک و بلأوہ پیکردنیان ، چ پەیوہندیەکی بە تۆوہ ھەہیە؟ لەم کاتەدا ، چەند دەنگیک بەرز دەبنەوہ: نەخێر ئەمە ھیچ پەیوہندیەکی بەوہوہ نیہ ، بەرێز دادوەر ئەم کابرایە ژیانلی تال کردوین ، پانزە سالە فیربوہ چی پیخۆش بیت پیمانەلی ، لەدەست ئەم کابرایە وەزالە ھاتوین ، لەوہتی خانەنشین بوہ و ھاتوتە دێیەکەہی ئیمە ، خوێ لە ھەمو ئیش و کاریکمان ھەلدەقورتینی ، تەواو لێی بیزار بوین.

کوڤخای دی ، کە یەکیکە لە شاھیدەکان ، دەلی: بەرێز دادوەر ، ئەم قسانە راستن ، ئەم کابرایە ئیمەہی تەواو توپەو نینگەران کردوہ ، ژیان بەم شیوہیە و لەگەل ئەمەدا ناچیتەسەر ، ھەر کاتی لەمەراسیمیکی ئاینی ، یان بوک گواستنەوہیەکدا ، یان بە ھەر ھۆیەکی ترەوہ بیت

له ده وری یه کتر خرډه بینه وه ، ده یکاته دادو هاوار و به حیسابی خوئی
 ده یه وئی ئاسایش و ئارامی به رقه رار کات. ده چئی گوئی مندالان
 ږاده کیشی و چاودیری ژنان ده کات ، وهک ئه وهی خه زوریان بیت ...
 بو نمونه: چه ند ږوژیک له مه و بهر مال به مال ده گه ږا و فره منی ددها
 که س ناگر نه کاته وه و گوژانی نه لیت و ده یگوت: هیچ برکه یه که نیه له
 یاسادا ږیگای به خه لکی دابیت گوژانی بلین .

دادوهری دادگا ، قسه کانی کوخا ده بری و ده لئی: ږاوه سته ، جارئ
 په له مه که کاتی نوږه قسه ی شاهیده کان هات نه مجار قسان بکه ...
 مو له ت بده با ږیشیبا یث قسه کانی ته واو کا ... به رده وامبه
 ږیشیبا یث.

ږیشیبا یث ، به قورگیکی نوساوه وه ده ست به قسان ده کات: به سهر
 چاو قوربان ، نه تو فهرموت بلاوه پیگردنی خه لکی کاری من نیه ...
 باشه قبولمه ... نه دی نه گه ر له وئی بم و ته نیا ته ماشا که ریگ بم؟ چ
 ږوده دا؟ تیڼاگه م چون ده بی ږیگا به خه لک بدرئ لیک کوښه وه و نه م
 ږیسواییه وه ږی بخن؟ چ یاسایه ږیگای نه م کارانه ی پی داون؟ من
 مو له تی نه وه یان پینا دهم ، نه گه ر من بلاوه یان پینه که م کی بی کات؟
 به ږیز دادوهر نه گه ر ته واوی نه و دینه بگه ږی که سیکت ده سناکه وئی
 وهک من شاره زای یاسا بیت. ته نیا من ده زانم ده بی به چ شیوه یه که
 ږه فتار له گه ل نه م خه لکه دا بکریت. به ږیز جه نابی دادوهر من
 لادییبه کی ساده نیم ، نه فسه ریکی خانه نشینی گه نجینه یه کی
 که لوپه له کانی سوپام! نه و کاته ی له وار شو بوم له سه روکایه تی

سو پادا خزمه تم ده کرد ، دوا ی نه وه ... مو له تم بده به خزمه ت
 به ږیرتی بگه یه نم ، خانه نشین کرام و بوخوم چومه بنکه ی ناگر
 کوژینه وه ، به لام به هوئی نه و لاوازیه سروشته ی که متاکورته ی که
 هه مبو ، له وئی نه مام و دواتر بو ماوه ی دو سال ده رکه وانی
 خویندنگایه کی کوربان بوم ... ئیدی به و هویه وه شاره زای هه مو برکه
 و به نده کانی یاسام. به لام نه م لادییانه چ ده زانن؟ لادیی که سیکی
 ساده یه و هیچ شتیک ناچیته می شکیه وه و ناچاره ده بی گو ږیپایه لی من
 بکا ... له راستیدا نه مه له به رژه وه ندی خو شیاندا یه . وه ره با نه و
 ږوداوه ی که ئیستا منی له سهر دادگای ده کریم ، به نمونه وه ریگرین و
 هه لیسه نگی نین ... که سیک خنکابو و لاشه ی بیگیانی له سهر لمی
 قه راغ ږوباره که که وتبو ، من چومه پی شئ و بلاوه م به خه لکه که کرد
 و هاوارم کرد: نه م ته رمه بو لیره که وتوه؟ به هوئی چیه وه؟ نه مه ش
 هه سترکردن به لیپرسراو یتیه؟ نه م عریفه بوچی لیره ږاوه ستاوه و
 سه یر ده کات؟ دوا یه له عریفی شاره وانیم پرسئ: بوچی
 ږاوه ستاویت و هه وال بو سه روی خو ت نانیری؟ نه م خوا لیخو ش بوه
 له وانه یه خوئی نقوم بوبئ ، یان له وانه یه تاوانیک له گو ږی بی. به لام
 عه ریف ژیگین چون ږاوه ستابو هه روا ږاوه ستابو و جگه ره ی
 ده کی شان. ته نیا نه وه نده گه ږایه وه و پرسئ: نه مه کییه فره مان ده دا؟
 له کوپوه هاتوه؟ تو واده زانی ئیمه نازانین کاره کانی خو مان بکه ین؟
 منیش وه لامم دایه وه: نه گه ر زانیات کاره کانی خو ت بکه ییت ، به م
 شیوه یه وهک گه مژه و ده به نکه کان ، خه مسارد نه ده بوی؟

وه لامي دامه وه و گوتی: دویئی چه ند جار هه والم داوه ته شاره وانی. منیش پیم گوت: جا بوچی بو شاره وانی؟ ئەمه به پئی کام ماده له یاسای سزادان؟ خنکاو و شتی له بابه ته چ په یوه ندیه کیان به شاره وانی وه هه یه؟ ئەمه فایلێ تاوانه ، ده بی خیرا راپورتیک بو به پرز لیکولهر بنوسی ، ده بی بهر له هه مو شتیکیش راپورتیک له باره ی چوئیتی روداوه که وه بو دادوهر بنوسی و بینیری بو به پرز دادوهر . به لام ئەم عه ریفه ، واتا ژینگین ، هه روا راوه ستابو و پیده که نی. لادییه کانیش هه مو یان پیده که نین. به پرز جه نابی دادوهر هه مو یان پیده که نین. بوخویشی ... ژینگین خویشی پیده که نی. ئاماده م سویند بخۆم خویشی پیده که نی. منیش روم تیکردن و گوتم: ده متان داخه ن . ئەم عه ریفه ی شاره وانی گه رایه وه و گوتی: ئەمه کاری دادوهر نیه . هه رکه گویم له م قسه یه بو ، ئیدی بهرچاوم تاریک بو ... لیژهدا پریشیبایف روده کاته ژینگین و لئی ده پرسی: واتگوت یان نا؟

: به لئ.

: هه موان شاهیدن که له بهرچاوی ئەو هه مو خه لکه گوتت ئەمه کاری دادوهر نیه . ئەمانه هه مو یان گویمان لیبو ، ئەگه ر وانیه با بلین وانیه ! ئیدی ئەوه بو به بیستنی ئەم قسه یه ، بهرچاوم تاریک بو ... ترس و تووقین دایگرتم. پیمگوت هه ی واو والیکراو ئەگه ر ئازای دوباره ی ده که یته وه . تو به چ ئازایه تیه که وه به م شیوه یه قسه له باره ی به پرز دادوهر وه ده که یته؟ چوئ ده کری عه ریفی شاره وانی بیت و دژی

ده ولت و بهرپرسه کانی بیت؟ ها؟ ئایا ده زانی به پرز دادوهر چه زی لیبی ده توانی له چاوتروکانیکدا له ژیر ناوی که سیکی باوه پینه کراو بتگوازیته وه بو بنکه ی قه زا؟ ئایا ده زانی به پرز دادوهر ده توانی که سیک که میشکی بوئی قورمه سه بزى لیدیت ، بنیریته شوینیک که شایسته ی ژیان نه بیت.

ئیدی ئەوه بو ، دواى قسه که ی ئەمیش کویشای شاره دی گوتی: دادوهر ناتوانی له سنوری ده سه لاتی خوئی زیاتر تپه پینی ، کاری دادوهر ته نیا پیراگه یشتن به مه له فی تاوانه کانه . ئەوانه ی لیهرن هه مو یان گویمان له م قسانه ی کویشا بو ... منیش به کویشام گوت: تو مافی ئەوه ت نیه سوکایه تی به حکومه ت بکه یته ! ئەم قسانه ش له لای من وه مه که . ده نا خویم ده زانم چ ده که م. به پرز دادوهر ئەو کاته ی له وارشو بوم ، ته نانه ت ئەو کاته ی له خویندنگه که شدا خزمه تم ده کرد ، یه که که س له م جوهره قسانه ی کردبا ، بی دواکه وتن ده چومه به رده می پولیسیک و قسه کانی کابرام تیده گه یاند. به لام لیهره ، له م دینه دا به کی بلیم؟ به لئ ده مو یست ئەوه بلیم که له خه فه تی ئەو قسانه ، وه خت بو ده ته قیم ... ده زانی چه نده به داخه له لاملی و ناپه سندی خه لکی ئەم سه رده مه؟ ... مستیکم ... هه رچه نده زویش به هیز نه بو ، کیشا به سه ری کویشادا ، بو ئەوه ی ئیدی تاماوه نه توانی قسه ی له و شیوه یه بکاته وه ... دواى ئەمه ، ئەم ژینگینه که ئەفسه ری شاره وانیشه لایه نی ئەوی گرت ... منیش ناچار بوم خویم بگه یه نمه ئەویش و مستیک بسره وینمه ئەویش ... ئیدی شته که گه وره بووه

... بهر پز دادوهر من زور توربه بجوم و خوشت دهزانی که سیک لهسه ر
 بق بیت مه حاله دهستی خوئی نه وه شینئی ... له لایه کی تریشه وه
 نه گهر نه جوره ده بهنگ و گه مژانه دارکاری نه که هیت ، وهک نه وه یه
 گونا هیکی گه ورهت کردبی . به تایبه تی نه گهر شتیکی گرینگ و
 ههستیاری وهک پاراستنی ئارامی و ئاسایشی گشتی ، له ئارادابی ...
 : به لام بوپاراستنی ئارامی و ئاسایشی گشتی ، کهسانی تری وهک
 عهریفی شارهوانی و کوئخای شارهوانی و مفه وهزی شارهوانی و
 چه ندانی ترهه ن ...
 : خوئ نه فسه ری شارهوانی ناتوانی چاودیری هه مو شته کان بکات ،
 جگه له وهش ، هینده ی من له شته کان تیناگات .
 : به لام پیمبلی بوئ ناتوهی له وه تیگه هیت که نه م کارانه په یوه ندیان به
 تووه نیه ؟
 : چیت فهرمو ؟ په یوه ندی نیه چیه ؟ نه م قسه یه م زور پی سهیره !
 سه ره پویی خه لکی په یوه ندی به منه وه نیه ؟ جا که وایی نه وکاتانه ی
 خه لک ئاسایش و ئارامی تیک ده دن ده بی من بچم ده ست خوشییان
 لیکه م ؟ هاتون لیره له سه ره نه وه شکایه تیان لیکردوم که گورانیم لی
 قه دهغه کردون ... نه تو بوخوت بریاریده جه نابی دادوهر چ سو دیک
 له گورانی گوتندا هه یه ؟ له بری نه وه ی بچن ... له بری نه وه ی بچن
 سه رگه رمی کاریک بن ، خه ریکی گورانی گوتنن ... دوینی پاش
 نیوه پوئش به زمیکی تریان ساز کرد ... له بری نه وه ی بچن بوخویان

له مالی لئی پالده نه وه و بنون ، کو ببونه وه و ئاگریان کردبو وه و
 خه ریکی قسان بون . منیش یه کسه ر ناوی هه ره هه مو یانم نوسی .
 : چیت نوسی ؟
 : ناوی نه وانیه له ده وری ئاگره که دانیشتبون . (ئیقان بروخوروئ) و
 (ساقا میکیفوروئ) و (پیتهر پتروقیچ) و هه روه ها (شوسته روئ) ی
 سه رباز و (سیمون کیسالوئ) یش هه ره هه مو یان خه ریکی فسکه فسک
 بون . (ئیگنات سقرچوک) و ژنه که شی هه ردوکیان جادوگه رن . (مارفا)
 ش شه وانه وه پی ده که وی شیر ی هه رچی مانگای نه و دئییه
 هه یه ، ده ی دوئشی ...
 لیره دا دادوهر ده لی : به سه نکایه !
 نه مجار ده ست به وه رگرتنی قسه ی شاهیده کان ده کری .
 پریشیبایف چاویلکه که ی تا سه ر نیوچاوانی ده باته سه ری و به
 سه رسامیه وه ده پروانیتته دادوهر ، پون و ئاشکرایه دادوهر لایه نی نه و
 ناگریت . چاوه کانی زه ق بونه ته وه و بریسکه ده دن . لوتی سور
 هه لگه پراوه و ته ماشای دادوهر و شاهیده کان ده کات و هه رچه ند ده کا
 تیناگا له و فسکه فسک و جار جاریش پر مه ی پیکه نینه ی ، که له هه مو
 گوشه و قوژبنیکی دادگاوه ده هاته به رگویی . هیچ سه ریش له وه
 ده رناکا له به رچی سزای یه ک مانگ زیندانییان بو بریه وه . سه ری
 سو رده مینی له م بریاره و ده سه ته کانی راده وه شینئی و ده لیت : ئاخ
 له به رچی ؟ نه م بریاره به پیی برگه ی کامه یاسا ؟

به بوچونى ئۇ ، ھەبىي و نەبىي دۇنيا سەراۋىن بوھ و ئىدى لەم دۇنيايەدا
جىڭايەكى لەبار و گونجاو بو ژيان ، و دەست ناکەوئى .
ھەرکە لە دەرگاي دادگاش دېتە دەرى ، چاۋى بە چەند كەسىك
دەكەوئى كە لە دەورى يەك كۆبۇنەتەوھ و سەرگەرمى قسەوباسى
خۇيانن . خىرا ھەردوك دەستەكانى ، چەشنى ئەفسەرىك ، بەخۇيەوھ
جوت دەكات و بە دەنگىكى گىراۋى تىكەل بەرقەوھ ھاوار دەكات :
بلاۋەى لىبکەن ، دەى ، قەرەبالغى دروست مەكەن ، ياللا ھەرکەسە
بچىتەوھ مالى خۇى .

له فه رمانگه ی پوښته دا

چه ند رږوژیک له مه و بهر ژنه گه نجه که ی (سالاد کوپه ر تسیف) ی سه روکی پیښووی فه رمانگه ی پوښته ی شاره که مان ، به خاک ده سپارد. دوا ی مه راسیمی ناشتنی نه و گوله جوانه ، وهک دابونه ریتی باب و باپیرانمان چووینه فه رمانگه ی پوښته ، تا سه ره خوښی له سه روکی فه رمانگه بکه یین و یادی مردوو که بکه یینه وه. کاتی (بیینی*) یان هیئا ، میړده پیره که ی دهستی به گریان کرد و گوتی: نه م (بیینی) یانه هیند سور و جوانن ده لئی روخساری خوالیخوښبوون. ناماده بووان هه مووان قسه که یان بو سه لماند. به لئی له راستیدا نه و ژور جوان بو... تا بلئی ژنیکی نازدار بو.

: به لئی هه مووان چاویان تیږیو... ئیره ییان به جوانییه که ی ده برد... به لام کاکینه! وه نه بی من ته نیا له بهر جوانی و ناکاری خوښم ویستبیت ، هه رچه نده ژور پیویسته نه م په فتاران له ژناندا هه بن ، وهک چوون له ژور جیگای نه م دنیا فراوانه دا نه مه ده بییریت... به لام نه وه ی وای لیکر دبووم به م شیوه یه خوښم بوویت ، شتیکی تربوو ، نه و خوالیخوښبوه ، که تکام وایه خوی گه وره له گه ل پاسه وانی ده رگای خو ی هاونشین بکات ، هه رچه نده به سروشت هیندیک گرژ و تونده ته بیات بو ، به لام شتی له گو ی ده گرت و وه فاداری میړده که ی بو ، هه رچه نده ته مه نی هه ر بیست سالیک ده بو ، که من خو م نه مپو سبه ی ته مه نم ده بیته شه ست سال ، له گه ل نه مه شدا له گه ل منی پیره میړد دا وه فاداریو ، به لئی وه فاداریو.

نه و که شیشه ی که له گه لماندا هاتبو ، گه روی پاک کرده وه و کوخه یه کی کرد و دوا ی نه مه ژور به پونی ته وای شک و گومانه کانی خو ی سه باره ت به خوالیخوښبو خسته یو. پیره میړد روی تی کرد و گوتی: دیاره باوه پ به قسه کانم ناکه ی؟

که شیش به دهسته پاچه ییه وه وه لامی دایه وه: نهک نه وه ی باوه پ ناکه م... به لام نه مه ش... ژنه گه نجه کانی نه مپو... ناخر ژور... ژوان و جیژوان... ئیدی...

: به لئی ده بیینم باوه پ ناکه ییت ، به لام من نه مه ت پی ده سه لمینم ، من له ترسی نه وه ی خیانه تم لینه کات و وه فادار بییت له گه لماندا ، ژور ریگه ی جوړا و جوړم ده گرت بهر... به کورتی ریوشوینی باشم ده گرت بهر ، چوون بلیم... فروفیلی چاکم به کار دینا ، ته نیا له پیناوی پاراستنی ئابرووی خو مدا نه م فروفیلانه م به کار دینا ، هیندیک شت هه یه و ده یزانم هه ر نه وه نده ی درکاندم ، ئیدی یه کسه ر گه یشتومه مه بهستی خو م و ده توانم له لایه نی وه فاداری هاوسه ره که مه وه ئاسوده بم و پالی لی بده مه وه.

: نه و قسانه چین؟

: زورم کردون ، بو نمونه پروپاگنده یه کی نادروستم له شاردا بلاو کرده وه ، که ئیوه ش هه مووتان گویتان لیوه ، ده گه یشتمه هه ر که س ده مگوت ئیلینای ژنم له گه ل (ئیقان نه لیکسنیچ زالیخواتسکی) ی سه روکی پو لیس که یین و به یینی هه یه ، نه م چه ند وشه یه به س بون بو نه وه ی هیچ که س نه توانی و نه ویړی وه دوی

ئىلىنای ژنم بکه ویت ، ههموان خویان له بق و نه فره تی سه رۆکی
پۆلیس ده پاراست ، هه رکه س ئىلىنای دىبا ، خىراتر هه نگاوى هه لدینا
و لىی دور ده که وته وه ، بۆوه ی نه بادا ببیته جی گومان و مه زه نده ی
سه رۆکی پۆلیس. ها ... ها ... ها

ئاخر هه موان لىی تۆقیبون هیچ که س نه یده ویست له گه ل نه و سمیل
بابره دا تىبکه وى ، زۆر به ئاسانى ده یتوانی پینچ تۆمهت بو دروست
بکات. بۆنمونه ئه گه ر پشيله ی که سىکی له کولانیدا دىبا ، به تاوانی
(مانگای به ره لای سه رشه قام) ، کیشه ی بو کابرا دروست ده کرد ،
په نات وه به ر دینم خودایه .

ئیمه هه مومان به سه رسامیه وه پرسیمان: واتا هه ر به راست ئىلىنا
هیچ په یوه نده ی کی له گه ل سه رۆکی پۆلیس نه بوو؟

: نه خیر... هه رگیز... ئه وه ته نیا پروپاگه نده یه ک بوو که خۆم دروستم
کردبوو ، ها... ها... ها بینیتان چۆن نه و گه نج و لاوانه م فریو دا!
نزیکه ی سی خوله ک به بیده نگی و خامۆشی دانیشتبوین و پيشمان
ده خوارده وه له داخی نه و کلاوه ی نه و پیره میرده له سه ری نابوین.
سه ره نجام که شیش کۆخه یه کی کرد و له ژیر لیه وه گوته ی: باش ،
ئینشاللا له داها تودا ده توانی جاریکى تر ژن بینيته وه .

(بىنى*) خۆراکىکی روسیه ، که له ئارد و شیر و شه کر و هیلکه
دروست ده کرى.

له هاوینه واردا

(خوشمده ویی ، تو هه مو شتیکی منی ، ته منی منی ، شادی منی !
... داوی لیئوردنت لی ده که م له دانپیانانهم ، به لام چی بکه م ،
له مه زیاتر نه متوانی بیدهنگ بمینمه وه ، من داوی وه لامدانه وهی ئەم
عیشقهت لی ناکه م ، به لکو داوی سوژ و به زه بییت لی ده که م. ئەمشه و
کاتژمیڕ هه شت وه ره بو ژیر که پره کوئنه که . نامه که م ئیمزا ناکه م ،
چونکه دلنیام کاریکی بی سوده و له گه ل ئەوه شدا تکات لی ده که م
سل له نه ناسیکی وه ک من نه که یته وه ، هه م گه نجم هه م جوانیشم ...
ئیدی له وه زیاتر چیت ده وی ؟) .

(پاقیل ئیقانوئقیچ فیخادتسیف) پیاویکی ژن و مالداری به پیز بو ،
قئیلایه کی له هاوینه واریدا به کری گرتبو و به خوئی و خیزانه که یه وه
بو به پیکردنی سی مانگی هاوین ، پویان تیکردبو. دوی خویندنه وهی
ئەم نامه یه ، شانیکی هه لته کاند و نیوچاوانی خوراند و که و ته
بیرکردنه وه : (نه فرهت له شه یتان ! به بی ره چاو کردنی ئەوهی
خیزاندانم ، ئەم نامه سه یر و گه مژانه یه چیه بویان نوسیوم ! ده بی
کی نوسیویی ؟) .

بریک نامه که ی له به رچاوی خویدا هینا و برد ، دواتر جاریکی تر
نامه که ی خویندنه وه ، تفیکی کرد و به گالته جاریه وه به خوئی گوت :

(ده نوسی خوشمده ویی ، واده زانی هه رزه کاریکم و یه کسه ر بوئی
ده چمه جیژوان ! ماوه یه کی زوره وازم له بیته و به ره ی خوشه ویستی
هیناوه ... پیده چی ژنیکی زور به ئالوش و به ره لا بییت ... به راستی
ئەم ژنانه بونه وه ریکی زور سه یرن ، ئەم جوړه که سانه ده بی زور
به ره لا بن ئەگینا به چ چاوو پویه که وه نامه ی له م شیوه یه بو پیاویکی
خیزاندانم ده نوسن ! ئەم چ بی ره وشتی که ؟) .

نزیکی هه شت سال به سه ر زه ماوه ندی پاقیل ئیقانوئقیچدا تیده پهری
، به دریزی ژانی ژن و میردایه تیان به لای دلداریدا نه چوبو ، جگه له
کارتی پیروزیایی ، هیچ نامه یه کی تری به ده ست نه ده گه یشت .
هه رچه نده ئیستاش ده یویست خوئی لی نه بان کات و به سه ر خویدا
نه هینی ، به لام توشی سه رسورمان و خرۆشانیکی زور ببو .

کاتژمیڕیک دواتر له سه ر قه نه فه یه ک پاکشا و که و ته بیرکردنه وه : (ئی
باشه خو من هه رزه کاریکم نیم ، بی بیرکردنه وه و بی دواکه وتن بوئی
بچه جیژوان ، و اباشتره به ر له هه مو شتی بزانم کییه ئەم نامه یه
بوئاردوم ؟ ... خه ته که ی ... بی شک خه تیکی ژنانه یه ... راستگوویی
و دلسوژیش له نامه که یدا به دی ده کری ، پیناچی نیازی گالته و
ئەمانه ی هه بییت ... پیده چی بیوه ژن بییت ، یان ژنیکی شینوکه بییت
... بیوه ژنه کان زوریه ی زوریان گوئی ناده نی و هه ر خه ریکی
پیکه نینن . هم ... ده بی کی نوسیویی ؟) .

ههلهځانانی ئه م مه ته له ، به تايبه ته له و پوه وهی که پاقیل ئیفانوڤیچ له ته و اووی ئه و دئییه هاوینه یه دا ، جگه له ژنه که ی خووی ، یه که که سی تری نه ده ناسی ، کردنه وهی ئه و گری کویږه یه ی ئه سته م تر ده کرد .

حه په ساو و داماو ، له بیر کرنه وه دا بو: (سهیره ! ... ده نوسی خوشمده ویی ! ... ده بی کی بییت وا به هلی زانیوه و منی خوشده ویی؟ ژنیکی سهیره ! بی ئه وهی بمبینی و بمناسی عاشقم بوه ! ته نانه ت نازانی چ جوړه مروڤیکیشم ! ئه و که سهی به دوسی سهرنج عاشق ده بی و دللی لیده دا ، ده بی زور گنج و خاوه نی هه ستنکی شاعیرانه بییت ... به لام ... ده بی کی بییت ؟).

له نا کاو بیر ی هاته وه که سی پوژ له مه و بهر و ههروه ها دوینیش ئه و کاته ی له مهیدانی سه ره کی دئییه که دا خه ریکی پیا سه کردن بو ، چه ند جار ی که له گه ل ژنیکی قزکال و لوت گچکه و جوان ، که کراسی کی شینی ئاسمانی له بهر دابو ، پوه پو بیووه . ژنه قزکاله که چه ند جار ی که به تیله ی چاو سهیری ئه می کردبو ، دوا ی ئه وهی ئه م له سه ر نیمکی تیک دانیشتبو ، ئه ویش دوا به دوا ی ئه و ، هاتبو و له سه ر هه مان نیمکی ت و له ته نیشته ی وه دانیشتبو .

هه روا له بیر کردنه وه دابو: (ریی تیناچی ! ئه و بونه و هره جوانه ، ئه و په ریه ، عاشقی پیاویک بییت که له مارماسیه کی پیر و بوگه ن نه بییت ، له هیه شتیکی تر ناچیت ! نا ... ئه وه مه حاله !).

له کاتی ناخواردنیشدا نیگایه کی بی مانای ژنه که ی کرد و که و ته وه نیو دنیای

بیر کردنه وه: (نوسیویه تی گه نج و جوانه ... که واته هیه ژنیک نامینی که که س ئاوری لی نه داته وه و که س به لایدا نه چیت ... هم ... ئه گه ر له گه ل خو م دا راستگویم ده بی دان به وه شدا بنیم منیش ئه وه نده پیر نه بومه که که س خوشی نه وییم ... ئه دی ئه وه نیه ژنه که ی خو م خوشی ده وییم ... سه رباری هه مو ئه وانه ش ، عیشق گه نج و پیر ناسی !).

له م کاته دا ژنه که ی لیی پرسی: ئه وه بیر له چی ده که یته وه ؟ پاقیل ئیفانوڤیچ به درو و له لامی دایه وه: هیه ... ته نیا هه ندیک سه رم دیشی ... له ناخه وه ش پیکه نینی ده هات به نامه که و به و که سه ی که نوسیووشی ، سور ده یزانی دل خوش کردن به م چه شنه نامانه ، جگه له گه مژه یی ، هیه چیت نه یه ، به لام ... حه یف که دوژمنی مروڤ به هیزه !

پاقیل هه رکه نانی خوارد ، پاکشا و که و ته بیر کردنه وه: (به لام تا راده یه کی زور له چونی من بو جیژوان ، دلنیا یه ! چ ژنیکی بی شه رمه ! کاتی ده چیت نه نیو که پره که و ده بینی له وی نیم زور توږه ده بی و قاچه کانی له زه وی ده کوتی ! ... ئی خو منیش نا کر ی بجم ... سندان ی لیدا).

به لام دوباره ی ده که مه وه: دوژمنی مروڤ به هیزه .

کابرای هاوینه وار نشین ، چه ند خوله کیک دواتر که و ته وه بیر کردنه وه: (باشه چونه ئه گه ر وه کو سه رکیشی و سه ربزیویه کیش بییت سه ریک

له كه پره كه بدهم؟ وا باشتريشه هه رنه بى با له دوره وه بيبيتم! ... له وانه يه خراب نه بيت! وه ختيك كات كاتى پيكه نين بيت ، ئيدى مروڤ بوچى پينه كه نى؟).

دواتر هه ستا و پيلاو و كلاوه كه ئاماده كردن.

كاتى ژنه كه ي بينى خه ريكي له بهر كردنى كراسى نوئ و به ستنى بويمباخه دواين موديله كه يه تى ، لى پرسی: چيه؟ خه ريكي خوڤوز كردنى؟ نيازى كوئيت هه يه؟

: ناچمه هيج كوئى ، دهمه وئ هه نديك به پى بروم ... نازانم بو ئه وه نده سه رم ديشى ...

هم ...

پاڤيل ئيفانوڤيچ ، هه نديك خوئ هيناو برد و سه ره نجام بهر له كاتژميتر هه شت له مالى وه ده ركه وت. چه ند خوله كيك دواتر زورزيك له هاوينه وار نشينه كانى بينى به جل و بهرگى جوان و په نگا وره ننگه وه ، به نيو سه وه زه گيا كه دا ، كه خوڤى سه رله ئيواره ، پوناكى خوئ به سه ردا په خشان كردبو ، سه رگه رمى پياسه كردن بون.

دلئ زور به توندى ليئده دا و به تيله ي چاو سه يري ژنه كانى ده كرد ، به خوئ ده گوت: (ده بى كامه يان بى؟ ژنه قزكاله كه م بهرچاو ناكه ويئت ... هم ... نه گه ر ئه و نامه كه ي نوسيبى ، ده بى ئيستا له نيو كه پره كه بيت).

دواتر به ره و (كه پره كوئنه كه) ريگاي شه قامه پر له دار و دره خته كه ي گرتنه بهر. كه (كه پره كوئنه كه) له نيو چل و چيوئ تيكچرژاوى داره كاندا ون ببو.

هيواش هيواش به ره و كه پره كه وه پى كه وت ... پياوانه هه نگاوى ده نان و له ميشكى خوئيدا له بير كردنه وه دا بو: (ناچمه نيو كه پره كه ، ته نيا له دوره وه سه يري ده كه م ... ئى باشه من له چى بترسم؟ خو هيج قه رار و مه داريم كه له گه ل كه سدا نيه ! به خوا گه مژهم ! تو پياوى ده بى خوڤاگر بيت ! ئى باشه دامنا چومه ژوره وه ش ! چ پوده دا؟ نا نا پيوست به چونه ژوره وه ناكات).

دلئ زور خيراتر ليئده دا ، له ناكاو ، بى ئه وه ي خوئ مه به ستنى بيت ، ديمه نى نيو كه پره كه ي هاته بهرچاو ... جگه له ژنه قزكاله كه به خوئ و لوته پريك و جوانه كه ي و كراسه شينه ئاسمانيه كه يه وه ، هيجى ترى بهرچاو نه كه وت ... ژنه گه نجه كه ي ده بينى له شه رمان سور هه لگه رابو و له تاوان هه مو جه سته ي ده له رزى و به شه رمه وه به ره و لاي ئه و ده هات و هه ناسه گه رمه كانى بهر روخسارى ئه و ده كه وتن ... له ناكاو به توندى له باوه شى ده گرى.

پاڤيل ئيفانوڤيچ له كاتيكا ده يويست ئه م بير كردنه وه گونا هانه له ميشكى خوئ وه ده رنى ، بىرى كرده وه: (نه گه ر هاتبا و خيزاندار نه بام به هه رحال ، به لام به هه ر شيوه يه كه بيت ... ئه مه ش په يوه سته به وه ي نه گه ر بو تاكه جار يكيش بوه ، ئه مه ش تاقى بكه مه وه ، گه رنا بى ئه وه ي تام وچيژى ئه م جوڤه شتانه م كردي ، پوژنيك لار

دەبمەو و دەمرم ... بەلام ژنەكەم ... لەماوەی هەشت سالی تەمەنی
ژیانی هاوبەشماندا پوژنیک چیه جیم نه هیشتوه ... هەشت سال ...
هەشت سال خزمەتی بی که موکوپری! ئەوە نەدەش بەسه ...
بەپراستی جینگای داخه ... بەلام ئەگەر له رقی ئەویش بوی ، دەبی
خیانەتی لی بکەم!.

له حالیکدا که خەریکبو هەناسەي رادەوہستا و سەرتاپای جەستەي
دەلەرزى ، بەرەو کەرەکە - کەچەندین دار و درەخت سایەیان
بەسەردا کردبو - وەری کەوت. چاوەکانی پریبونه ژورئ ... له نیو
کەرەکەوہ بوئی کەرەکیفە هاتەبەر لوتی ... وەژور کەوت و بەخوئی
گوت: (دەلیی کەسی تیدانیە ...) . لەم کاتەدا چاوی بە تارماییەک
کەوت ... تارماییەکە پیاویک بو ... (میتیا) ی ژنبرای بو.

میتیا خویندکاری زانکو بو و لەمالی ئەواندا دەژیا.
پاقیل ئیقانوڤیچ بەدەنگیک کە ناو میدی تیدا دەخوینرایەوہ ، لەژیر
لیوہوہ بە منگە منگەوہ گوتی: ها میتیا ئەوہ توئی؟ ...
دوای ئەمە کلاوہکەي لە سەری هینا خواری و لەسەر کورسیەکە
دانیشت.

: بەلی منم ...

چەند خولەکیک بەبیدەنگی تیپەری.

سەرەنجام میتیا وەقسە هات و گوتی: ببورە پاقیل ئیقانوڤیچ ...
تکایەکم لیت هەیه ، نیازی کارکردن هەیه لەسەر نامەي خویندەنەکەم

، بوئی کەسیک لێرەدا ، جا هەر کەسیک بیت ، بیر و هزرم پەرش و
بلاو دەکات ...

پاقیل ئیقانوڤیچ بەنەرمیەوہ گوتی: جا کەوايە بو خوت بپو له یەکیک
له شەقامە پیر دار و درەختە چوڵ و هۆلەکاندا لەو کەش و هەوا ئازاد
و کراوہیەدا دەتوانی زور ئاسودەتر بیر بکەیتەوہ ... جگە لەوہش
... منیش بەنیازم هەندیک لەسەر ئەم نیمکیتە پراکشیم ... ئیرە
فینکترە ...

میتیاش بە نارازیبونەوہ گوتی: تو دەتەوی پراکشیی و منیش
دەمەوی کار بکەم لەسەر نامەکەم ... پیموایە نامەکەي من لە
پراکشانەکەي تو گرینگترە ...

دیسان بیدەنگی دایگرتنەوہ ... پاقیل ئیقانوڤیچ کە بالندەي خەيالی
کەوتبوہ فیرین ، هەرکە دەنگی پی دەبیست بەپەلە هەلدەستا و بە
پارپانەوہوہ دەیگوت: میتیا ، تکات لیدەکەم ، تو لەمن گەنجتری و
دەبی گویراپایەلی من بیت ، من تەندروستیم باش نیە و دەمەوی بریک
لیرە پراکشیم و بنوم ... لیرە بپو!

: ئەمە واتای ئەوہیە کە تو کەسیکی خوپەرستی ... ئاخر لەبەرچی
دەبی تو لیرە بیت و من بپوم؟ ئەگەر شتەکە لەسەر پەسەنایەتیش
بیت دەبی من لیرەبمیتنەوہ ...

: تکات لیدەکەم! ... خوشم دەزانم مروڤیکی خوپەرست و زوربلی و
گەمژەم ... بەلام تکات لیدەکەم لیرە بپو! ... تا ئیستا لە ژیاندا

تکام له کس نه کردوه ، پيشموایه تو ئه م داواکاریه م رت
ناکته وه .

میتیاش به نیشانه ی نارازیون ، سه ری باده دا .

پاڤیل ئیفانوڤیچ که و ته بیرکردنه وه : (ئه مه چ جانه وه ریکه ؟ ... خو
ئه گه ر ئه و ژنه ش بیته ناکری له لای ئه مه وه بیبیم ! شتی واکری !) .

دواتر روی کرده میتیا و گوتی : گوی بگره میتیا ! بو دوا جار تکات
لیده که م ، و ه ره بیسه لمینه که لویکی ژیرو تیگه یشتی ! .

میتیا شانیکه هه لته کاند و وه لامی دایه وه : نازانم بوچی وازم لی
ناهینی ... گوتم نارووم ! نارووم ، وانا نارووم و لی ره ده مینمه وه ...

له م ساته دا ، ژنیك ، که لوتیکی ریك و جوانی هه بو ، سه ریکی
کیشایه نیو که پره که ... هه رکه ئه م دوانه ی بینی پوی خوئی گرژ کرد
و له چاوان ون بو ... پاڤیل ئیفانوڤیچ به رقه وه سه ریکی میتیای کرد
و که و ته بیرکردنه وه : (پویشته ! هه رکه ئه م به دغه ساله ی بینی
پویشته و خوئی ون کرد) .

چه ند ساتیک خوئی پاگرت و دواتر هه ستا و کلاره که ی کرده سه ری و
گوتی : ولاغ ، به دغه سال ، به لی ، ولاغ ، ئه مه ی تو دیکه ی گه مره بیه
، لی ره به دواوه ، ئیدی من و تو یان نه گوتوه .

میتیاش کلاره که ی کرده سه ری و به نارازیبونه وه وه لامی دایه وه : له م
که پره دا به هوئی تووه ، به لایه کم به سه رها ت تا ماوم له بیرم ناچی و
ناتبه خشم .

پاڤیل ئیفانوڤیچ له که پره که وه ده رکه وت و به رقی و توپه بیه کی
زوره وه به ره و کوشکه هاوینی که ی ، ملی ریگای گرت به ر .

ته نانه ت خوانی ئاماده ی ئیواره ش ، نه یتوانی تو سقالیک هی دی
بکاته وه .

توپه و بی ئارام ، بیری ده کرده وه : (کاتیک مروؤ له هه مو ژیانیدا ،
یه ک جار ده رفه تی بو هه لده که وی ، لی دی دهنه موی لوت و ناهیلن به
باشی سودی لی وه رگری ، ئاخو ده بی ئه و ژنه داماره چه نده
خه فه تی خواردی !) .

پاڤیل ئیفانوڤیچ و میتیا ، له کاتی ناخواردندا سه یری قاپه کانی
به رده میان ده کرد و بیده نگ و خه فه تبار بون ... له ناخی دلشیا ندا ،
هه ستیان به بیزاریه کی یه جگار زور ده کرد به رامبه ر یه کتر .

پاڤیل ئیفانوڤیچ ، روی کرده هاوسه ره که ی و به سه رزه نشته کردنه وه
گوتی : ئه وه تو به چی پیده که نی ؟ ته نیا شیتته کان له خوړا پیکه نینیان
به هه مو شتیکی دی !

به لام ژنه که ی ، سه ریکی پوخساری ترش و تالی میرده که ی کرد و
گوتی : ئه ری ئه مروؤ هیچ نامه یه کت بو نه هات ؟

پاڤیل به سه رسامیه وه وه لامی دایه وه : من ؟ ... نا ... چیه شیتت
بویته ؟

: ده یاللا بیلی ، بلی نامه م بو هاتبو ! راستیه که ی ئه و نامه یه من
نوسیوم ! به خودا من نوسیوم ، ها ... ها ... ها ...

پاڦيڻل ئيقانوفقيج سور هه لگه ڀا و سهري به سه ر قاپه كه ي به رده ميديا
شوڀر ڪرده وه و نه پاندي: چ گالته يه كي گه مڙانه!

: ناخر وه ره خوٽ بڀيارده ... ده بوايا ئه مڀوڙوره ڪانم شوشتببان ،
نه مده زاني چوڻ هه ر دوڪتان له مالي وه ده رنيم ... له دللي مه گر ه گه مڙه
گيان ، به خودا دللم نه هات به ته نيا له و ڪه پره دا بيت ، بوڀيه
نامه يه ڪيشم بو ميتياش نوسي ... ئه ري به راست ميتيا توڻش چويت
بو ڪه پره ڪه؟

ميتيا ، پيڪه ني له وساته دا ئه و سه رنجه ي دابويه رڪابه ره ڪه ي ، هيچ
رق و نه فره تيڪيان تيڏا نه مابو.

تڀيني/ هاوينه وار لي ره دا به واتاي شوڀينيكي تاييه ت به گه شت و
سه يران نه هاتوه. به لڪو به ماناي ئه و گونده ڪويستانيا نه هاتوه ڪه
خه لڪي له پوسيا ي ئه و سه رده مه دا ، بو به سه ربردني گه رماي سي
مانگه ي هاوين رويان تيڪردوه. وه رگيڀر

سوالگهر

تکایه کاکي به پريز ئاورپيک له مروفتيکي به دبخت و برسي بدهره وه ، سى پوژ ده بى دهمم له نان نه داوه ... سويند به خوا نه پاره شك ده به م ، نه سهرپه نايه كه كه شهوى تيدا پوژ كه مه وه ... هه شت سالى پيک له لادينييه كدا ماموستا بوم ... به لام به هوى به ره كه تى پيلانگي پيه كاني نه نجومه نى ناوچه كه وه ، كاره كه م له ده سدا ... بومه قوربانى راپورته ساخته كان و ئيستاش ماوهى ساليكه بيكارم ...

(سكفارتسوڤ) ى دادوهر ، ده پروانيه بالتو دراو و پينه كراو و چاوهر خومار و خوله ميشى و خاله سوره كاني گوناي كابرئى سوالگهر و بيري كه وته وه پيشتر له شوينيك ديتيى .

كابراش ليكدا ليكدا قسه ى ده كرد: ئيستاش ده يانه وى بمنيرنه شاروچكه ى (كالوزسكاي) و منيش داموم نازانم به چى بچم؟ توخوا يارمه تيم بده ، له پوم نايه ت ده ست له م و له وپان كه مه وه ... به لام نازانم چى بكه م؟ ئاخ له ده ست ئه م چه رخه چه پگه رده ! مروڤ ناچارى هه مو كاريك ده كات .

سكفارتسوڤ ، پوانيه پيلاوه كاني كابرئى سوالگهر - كه يه كيان گه وره تر بو له وى تريان - يه كسه ر بيري هاته وه له كوئى بينويه تى ، بويه گوتى: گوئى بگره پيموايه سى پوژ له مه و بهر تووم له (سادوفايا) بينى ، ده تگوت خويندكاريت و له زانكو ده ريانكردوى ، نه ك ماموستاى لادى! له بیره؟

كابراى سوالگهر ، خه جالهت و شه رمه زار ، له ژير ليوه وه به منگه منگه وه گوتى: نا ... نه خير ... شتى وا نيه ! من ماموستاى لاديم و ئه گهر چه زده كه ى ده توانم پروانامه كه مت بو بينم .

: واز له و درويانه بينه ، بيرمه ئه و پوژ ده تگوت خويندكارى و ته نانه ت هوكارى ده ركردنه كه شت بو باسكردم ، بيرت ماوه ؟ ئه مه ى گوت و نيوچاوانى تيكناو بريك له كابرئى جل و به رگ دراو ، دوركه وته وه و به رقه وه گوتى: توو كه سيكى نزم و بى بايه خ و ساخته چى و فيلبازيت ! ده تده مه ده ستي پوليس هه ى بيشه رم ! هه ژارى و برسيى ، په وايى به وه نادا ويژدانى خوت بخه يته ژير پيوه و دروى گه وره بهوتيه وه !

كابراى جلويه رگ شر ، خوئى به ده سكى ده رگا كه وه نوساند ، به حه په ساويه وه پوانيه درهخت و پاره وه كه و چه شنى دنك كه وتبيته داوه وه ، به منجه منجه وه گوتى: من ... من ... درو ناهوئمه وه ... ده توانم پروانامه كه م بينمه خزمه تت ...

سكفارتسوڤ گوتى: پيم نالئى كى باوه ر به م قسانه ت ده كا؟ سود وه رگرتنى خراب ، له و خوشه ويستيه ى كه خه لكى بو خويندكاران و ماموستايان هه يانه ، ئه وپه رى بيشه رمى و بى ئابروييه ! شه رمت به خوت بى كاكه !

دادوهر هه نديك هاتوچوى كرد و كابرئى زور باش سه ركوتنه كرد . ئه م درو زه به لاح و بيشه رمانه يه ى كابرئى سوالگهر ، رق و بيزاريه كى زورى له ناخى دادوهر دا دروست كردبو . ئه مه ش ئه وپه رى سو كايه تى

کردن بو به خسهله ته مروڤايه تيه کاني وهک ، خوشه ويستی و هاوسوژی و ميهره باني و به زهیی هاتنه وه به که سانی لانه واز و بيينه وادا.

دروژنیی ئه م (بونه وهره بييشه رمه) و ئه و سوکايه تيه ی له به رامبه ر هه سستی دلسوژی و ميهره باني ئه ودا کردبوی ، کاریگه ريه کی زور خراپی به سهر ناخييه وه جييه شت و ئه و هه ست وحه زی خیر و سه ده قه یه ی ، برپاریو بیدات به هه ژار و بيينه واکان ، به قوردا بردبوه خواری.

کابرای جل و به رگ شرپ ، سه ره تا ده سستی کرد به سویند خواردن و هه ولیدا دانی پیدا نه نیت ، به لام سه ره نجام ناچار بو بيیده نگی هه لبرژی.

به شهرمه وه سه ری داخستبو و سه یری زه ویه که ی ده کرد ، بریک دواتر ده سستی له سه ر سینگى خوئی دانا و گوتی: کاکى به ریز دانی پیدا ده نییم ... درۆم کرد! نه خویندکارم نه ماموستای لادیشم! ئه مانه هه ردوکیان درۆ بون! راستیه که ی من له گروهی گورانیبیژانی روسی بوم ، به لام ... به لام به هوئی زیاده روی له مه ی خواردنه ودا ، ده ریانکردم. ده تو بو خووت پییم بلئی چی بکه م؟ سویند به خودا له دروکردن زیاتر ، هیه کاریکی ترم پیی ناکری! له راستیدا ، تاده مه وئی راستیه که ی به خه لک بلیم ، به ده سبه تالی درده چم و هیه چ هاوکاریه کم ناکه ن. مروڤی راستگو یان له برسان ده مرئ ، یان

له گۆشه ی شه قامیکدا له سه رما ره ق ده بیته وه ! تو راست ده که ی ، من قسه کانی تو م به دلّه و تیده گه م ، به لام ... پییم بلئی چی بکه م؟ سکفارتسوڤ ، هه نگاوئیک لئی چوه پیشه وه و هاواری کرد: چی بکه ی؟ ده پرسى چی بکه ی؟ کار بکه کاکه کار.

: کار! ... منیش ئه وه ده زانم ، به لام کوا کار؟

: قسه ی قور! ... تو گه نجی! هه م ته ندروستیت باشه و هه م به هیزی ، ئه گه ره زت لیئی هه میشه کار هه یه ، به لام چونکه ته وه زه ل و کارنه که ر و مه سستی ، هه میشه به قه در مه یخانه یه که بوئی فوڤدکات لیئی ، ته نانه ت موخی ئیسکه کانیشت خویان به درۆ و ده له سه و شه پرپویه وه گرتوه ، جگه له درۆ و سوآلکردن ، چاوه پوانی هیه چ شتیکی ترت لی ناکری.

دلنایام هه رپوژئیک واز له م پرپوچییه بیینی و ده ست بده یته کارکردن ، کاریکت وه گیر ده که وئی ته نیا قاچ له سه ر قاچ دانینی و پارهییه کی باشیش وه ربگری! پییم بلئی بزانه کاری ده ست پیی ده کری؟ پییموانیه حه زت له کریکاری بییت! ئه وانه ی فیرن قسه ی گه وره گه وره بکه ن ، خویان له م جوړه کارانه ناده ن!

کابرای سوآلکه ر ، پییکه نینیکی تالی هیئایه سه ر لیوانی و گوتی: به خوا قسه ی سه یر سه یر ده که ی! کوا کاری ده سستی؟ له کوئی هه یه؟ بوئمونه من به که لکی کاری فروشگا و ئه مانه نایه م ، چونکه ئه م جوړه کارانه ، واتا کرین و فروشتن و بازرگانی ، ده بیی له مندالیه وه شماره زاییت له سه ری هه بی ، به که لکی کاری نیو کاروانسه راکانیشتس

نايم ، چونكه له هيج كه سيك قبول ناكه م پيم بلای بهری چاوت کلی
پیوهیه ، کارخانهش ئوه هر هيج !

: وانيه بابۀ ! تو راهاتوی بیانوی نامادهت بو همو شته کان هه بی .
نامادهی دار بشکینئی ؟

: من هيج قسه یه کم نیه ، به لام له م سرده مه دا ئه و که سانهی
پیشه یان دار شکانده ، ده رگا به ده رگا به دواى کاردا ده گه رین .

: ئه و که سانهی ده یانه وی بی کارکردن بژین و چاویان له م شتانه یه ،
به م شیوه یه بیانو دیننه وه . دلنایم ئیستا پیت بلین بو دارشکاندن ،
بیانویه که دینیته وه و خوئی لى لاده دهی ، ده ته وی دار بو من
بشکینئی ؟

: ئه گه ر تو بفهرموی من ناماده م ...

: ده یاللا بتبینم ده سبه کاربه ...

سکفارتسوڤ ، به شادیه وه ده سته کانی لیک سویی و بانگی
خزمه تکاره که ی کرد : ئولگا ... ئه م کاکه یه به ره عه مباره که با دارمان
بو بشکینئی .

کابرای شریپوش ، به خوشحالیه وه شانیکى هه لته کاند و پیاوانه
به دواى کاره که ره که دا که وته ری . به رویشته که یه وه دیاربو
له نه نجامی ناچاری و برسیتیدا ملی داوه ته بهر دارشکاندن ، پیشیه وه
دیاربو هینده زیاده روی کردبو له خوارده وه دا ، سیس و نابود ببو و
حه زى به کارکردن نه بو .

سکفارتسوڤ ، به په له به ره و ژوری نان خواردن پویشته ، ده کرا له
ژورپرا نیو هه وشه و ژوری عه مباره که ببینی . ئولگا و کابرای جل و
به رگ دپاوی بینی چونه هه وشه که و به نیو به فره قوراپیه که دا ،
ریگای عه مباره که یان گرته بهر .

ئولگا ده سته کانی له که مری نابون و به رقه وه له کابرای ده پروانی .
ده رگای عه مباره که ی - به ده نگ و جیره جیریکى زوره وه - کرده وه .

سکفارتسوڤ ، که وته بیرکردنه وه : (پیده چی له کاتی قاوه خوارده وه دا
هه لمستاند بی ، بویه ئاوا توپه بوه ، چه نده بونه وه ریکی شه پانیه) .
دواى ئه مه کابرای خویندکاری ده رکراو و ماموستا دروینه که ی بینی
چه سهر ته لاشه داریک دانیشته و ده سته کرده کوله که ی لچه ناگه
سوره که ی و که وته بیرکردنه وه .

ئولگا ، ته وره که ی هه لدایه به رده می و له رقا تفیکی کرده
سه رزه ویه که ، له جولای لیوه کانیه وه دیاربو کابرای داوه ته بهر
ریژنه ی جنیو و قسه ی نه شیواو .

کابرای شریپوش ، به دودلی و گومانه وه ته لاشه داریکى پاکیشایه
به رده می خوئی و نه زانانه ته وره که ی داوه شاندا ، داره که چه ند
که ره تیك به خلوربونه وه په ریه لایه کی ژوره که . جاریکى تر داره که ی
هیئایه وه و تفی کرده ده سته کانی و ئه مجاره یان به ترسه وه - نه کا
ته وره که بکیشی به قاچی خویدا - ته وره که ی داوه شاندا ،
ئه مجاره یان داره که په ریه لایه کی تری ژوره که .

سكفارتسوڤڤ رقي دامركايه وه ، بيري كرده وه له وهی بهم سه رمای زستانه ، مروڤيكي كارنه كهر و مهست و- له وانه يه نه خوڤشي - خستبيته به كاركرده وه ! ههستي به خه فته و سه ره گيژكه كرد ، به دهم روڤيشتنه وه بو ژوره كهی خوڤي ، بيري ده كرده وه : (قهیدی چيه ... نه مه له به رژه وه ندى نه ودايه).

دوای كاترميريك ، نولگا هاته ژوره كهی و گوتی كابرآ كارى خوڤي ته واو كرده و داره كانی شكاندون.

: زور باشه ، په نجا كوڤيكي بده ري ، نه گهر هه زيشي ليئه ، با هه مو سه ره مانگيك بيته ئيره و دارمان بو بشكيني ... نه گهر مروڤ بو خوڤي هه زى ليبيته ، هه ميشه كار هه يه بيكات.

له يه كه مين روڤي مانگي دواتردا ، كابرآى جل و بهرگ شر ، له گه ل نه وهی كه به ئاسته م ده يتوانی خوڤي له سه ر پييان راگرى ، هاته وه و باي په نجا كوڤيك كارى كرد . ئیدی له وه به دوا زور جارن ده هاته مالى سكفارتسوڤڤ و هه رجاره و كاركيان پي ده سپارد ، جارى به فرى هه وشه كهی راده مالى ، جارى فهرش و دوشه كه كانی ده ته كاند . هه مو جاريكيش بيست تا چل كوڤيكيان ده دايه و ته نانه ت جاريكيان جغه له پاره كهی خوڤي ، پانتو ليكي كوته شيان دايه .

كاتی سكفارتسوڤڤ ، ويستی ماله كهی بگوازيته وه بو ئاپارتمان ه نوڤيه كهی ، بو به ستن و دانانه وهی كه لوپه له كان ، كابرآى جلوبه رگ شري ، به كرى گرت . نه و پوژه نه يخوارد بو وه به لام گرڤومون و بيده نگ بو ، ده ستي بو موڤيله كان نه دهر د ، سه ري به رده دايه وه و

ده كه وته دوای گاريه كان و ته نانه ت هه ولى ده دا خوڤي وانيشاندا خه ريكي كاركرده ، له سه ر ما خوڤي كورژ كرده بو وه ، هه رجاريكيش گاريه چيه كان گالته يان به ته وه زه لی و بي توانايی و بالئو دپراوه كهی كرده ، سه ري داده خست و قسه ی نه ده كرده .

دوای گواستنه وهی كه ل و په له كان ، سكفارتسوڤڤ بانگي كرده لای خوڤي و يه ك روڤيله كي كاغه زى بو دريژ كرد و گوتی : ده بينم ئاموژگاريه كانم سوڤيان هه بوه و به فيرو نه چونه ، فه رمو نه مه ش له برى ماندوبونه كه ت ، ده بينم سه رخوش نيت و رقيشت له كاركردن نابيته وه ، نه ري ناوت چي بو ؟

: (لوشكوڤڤ).

: ئیستا ده توانم كارىكي ترت ، له راستيدا كارىكي پاكترت بو ديارى بكه م ، خوڤنده واريت هه يه ؟

: به لي .

: به يانی نه م نامه يه ببه بولای نه و ئاشنايم و وه لامه كه يم بو بينه وه ، كاربكه ، واز له خواردنه وه بينه و گوڤرايه لي ئاموژگاريه كانم به ، ئیستا فه رمو برو .

سكفارتسوڤڤ ، له خوڤشي نه وهی توانيبوی مروڤيكي بينيته وه سه ر ريگای راست ، ده ستيكي كيشا به ناوشانی لوشكوڤڤدا و له كاتی خودا حافيزيشدا ده ستي بو دريژ كرد و لوشكوڤڤفیش نامه كهی وه رگرت و چوه دهرى و ئیدی له وه به دوا جارىكي تر نه هاته وه به وناوه دا.

دوای دو سال ، جاریکیان سکفارتسوؤ له بهردهم شوینی بلیت برپینی شانوییه کدا ، پیاوویکی کورته بالایی ، که بالتوییه کی کورته یه خه چه رمی له بهردابو و کلاویکی کوئی له سهردابو ، له ته نیشته خوئییه و بیینی . پیاووه کورته بالاکه ، به وپه پری ریژ و شه رمه وه ، بلیتیکی به شی سهروی به کولیک پاره کری .

سکفارتسوؤ ، دارشکینه کونه که ی خوئی ناسیه وه وپرسی : لو شکوؤ !
ئه وه توئی ؟ چوئی ؟ چی ده که ی ؟ کار و بارت چونه ؟

: خراب نیه ... له فه زمانگه یه ک کار ده که م ، مانگی سی و پینچ رۆبلم هه یه .

: زۆر سوپاس بو خودا ! شتیکی زۆر باشه ! زۆرم پیخوشه ! ئاخ تۆ به جوژیک له جوژه کان مندالی منیت ، ئه وه من بوم به ره و ریگیای پاست رینماییم کردی . پیناچی ئیستاش سه رکونه کردنه کانی منت له بیر چوبینه وه ! باشه ئه وه چی بو ئاوا له ناکاو ون بویت ؟ به لام به هه رحال من زۆر خوشحالم که ئاموژگاریه کانی منت له گوئی گرت .

لو شکوؤ ، وه لامی دایه وه : منیش سوپاسی تۆ ده که م ، ئه گهر ئه وه رۆژه نه هاتبامه خزمهت به ریژت ده بو ئیستاش رۆلی خویندکاری ده رکراو و ماموستای لادیم گیرابا . به لی له و ماله ی تۆدا پرزگاریم هات و خویم له و زه لکاوه پیسه هینایه ده ری .

: من ههست به خوشحالی ده که م له و باره یه وه .

: منیش سوپاسی رینماییی و ره فتاره کانت ده که م ، ئاموژگاریه کانت به سوسود و پرپایه خ بون ، زۆر زۆر مه منونی به ریژت و کاره که ره به ریژه که شتم ، ئه و ژنه به ریژه ! په بی خودا بیپاریژی ، قسه کانت

جوان و به سوسود بون ! ژیانم قهرزاری ئیوه یه ، به لام له پاستیدا ئه وه ی که رۆچی منی پرزگارکرد ، ئه و کاره که ره به ریژهت ، ئولگا ، بو .
: چۆن ؟

: هه ندیک جار که ده هاتم بو دارشکاندن بو مالتان ، ئولگا زۆر پرته و بو له ی ده کرد و ده یگوت : (ئاخ له دهست تۆ ئاره قخوژی نه فره تی ! نه فره تی خوات لیدا) . دواتر له به رامبه رم داده نیشته و خه فه تی لی ده خواردم ، سه یری ده کردم و ده گریا و ده یگوت : (تۆ که سیکی به دبختی ! نه دنیا ت هه یه نه قیامهت ! که سیکی هه میشه هه ر سه رخوش بییت ، له و دنیا جیگای هه ر دۆزه خه ، هه ی به دبخت !) . قسه ی له م شیوه یه ی ده کرد .

ئه وه نده خه فه تی لی ده خواردم ! ئه وه نده ده گریا ! له گیرانه وه نایهت . به لام ئه وه ی له هه موی گرینگتر بو ، من توانای دارشکاندنم نه بو ، له بری من داره کانی ده شکاندن ، باوه ریم پی بکه له ته واوی ئه و ماوه یه دا ، یه ک ته له دارم له مالی ئیوه دا نه شکاند ، هه موی خوئی ده یشکاندن . نازانم چۆن پرزگاری کردم ؟ خوشم نازانم له به رچی کاتی روه پوری ده بومه وه ، ئالوگۆرم به سه ردا ده هات و سه ره نجام توانیم واز له خوارندنه وه ش بیینم . ته نیا ئه وه م لارونه که پاکی و بیگه ردی خوئی و قسه کانی بونه هوکاری پرزگار بونم ، منی گوپی و ئه و راستیه شم هه رگیز له بیر ناچیتته وه . به هه رحال ئه گه ر مو له تم پی بده ییت من ده بی بروم ئه وه نده ی نه ماوه دهست پیکیات .

ئه مه ی گوت و به ریژه وه داچه میه وه و به ره و به شی سه روی شانوکه به ریکه وت .

کاره سات

(گئیرانه وهی گالیسکه پرائیک)

ئاغا! ئه و روداوهی ئیستا بوئی ده گئیرمه وه ، هه ره له م جهنگه له بچوکه دا رویدا. ئه و پوژه ، باوکی په حمه تیم ، خودا لئی خوشیی ، پینسه د پوئلی کاشی پیبو که بریار بو بیبات بو خواوه نی دئییه که. ئه وسه رده مه ، په شه خه لکی گونده که ی ئیمه و گوندی (شپلیوؤ فسکایا) ، زه ویان به کری و هه رده گرت و ئه و پوژه بریار بو پاره ی شه ش مانگی بو به رن.

باوکم ، خودا لیخوشیی ، پیاویکی زور له خواترس بو ، به کورتی هه م خوینده وار بو ، هه م کلاوی له سه ره که س نه دنا و هه م دللی که سیشی له خوئی نه د هه ره نجانده و هه یج کاتیکیش خیانه تی نه ده کرد.

لادیییه کان زوریان خوشده ویست ، هه رکاتیک بریاربا که سیکیان بو لای به رپرسیکی شار ناردبا ، یان پاره و شتیان بو شار په وانه کردبا ، ئه و کاره یان به باوکم ده سپارد.

باوکم به په حمه ت بی ، سه ره و گه رده نیکی له خه لکی ئاسایی دریزتری هه بو ، به لئی ئاغا ، کوشته و شه یداى فوڈکا بو! مه حال بو به به رده م مه یخانه یه کدا پروات و لانه دات و گه روی ته رنه کات! ده چوه ژورئ و هه ندیکی ده خواره وه و ...

هه سستی به لاوازی خوشی ده کرد! بوئیه هه رکاتی له نیو لادیییه کاندا پاره یان بو خواوه ن زه ویه که کوکردبا یه وه ، له ترسی ئه وه ی نه بادا به پوژه خه وی لئ بکه وی ، یان پاره که بزر بکا ، یان من ، یان (ئانیوتکا) ی خوشکمی له گه ل خویدا ده برد.

چیت لئ بشارمه وه ئاغا ، که ست ده سناکه وی له نیو بنه مالئ ی ئیمه دا ، ئه هلی خوارده وه نه بی! وه ک ده زانی من که سیکی خوینده وارم! شه ش سالی ریک لای جگه ره فروشیک کارمکرد ، توانای ئه وه م هه یه له گه ل هه مو مروقیکی خوینده واردا دابنیشم و قسه بکه م! زور جوانیان گوتوه: (مه ی ، خوینی شه ی تانه) ، ئه م رسته یه م له کتیییدا خویندوتوه ، ئیستا بو م پونبوتوه وه قسه یه کی زور ژیرانه یه! فوڈکا په رنگی به پوخسارمه وه نه هیشتوه! ئه قل و هوئشی لیستاندم ، وه ک ده مبینی! بومه ته گالیسکه پان ... وه ک لادیییه نه خوینده وار هه کان لئ هاتوه! دروست وه ک مروقه گه مرزه کان! به لئ ئاغا ، ده مویست ئه وه ت بو باسکه م ئه و پوژه باوکی په حمه تیم نیازی ئه وه ی هه بو بچیته شار و پاره بو خواوه ن زه ویه که به ری ، ئانیوتکای خوشکیشمی له گه لدا بو ، ئه وکاته ئانیوتکا ، ته مه نی هه ره حه وت هه شت سالیک ده بو ، مندالیک زور ریاش نه بو ، بالاشی ئه وه نده کورت بو ، به ئاسته م ده بینرا!

ئه و پوژه باوکم تا ده گاته (کالانجیک) ، وشیار ده بی و هه یج گرفتیک ی نابی ، به لام هه رکه ده گاته ئه وی ، فیله که ی ده که ویته وه یادی هیندستان و به ره له هه مو شتیک خوئی ده گه یه نیته مه یخانه ی (مویسا)

و سى پەرداخ قۇدكا دەخواتەوہ . دواى ئەوہش لەلای ئەو ھەمو
خەلگەى نىو مەىخانەكەوہ ، دەست دەكا بەقسەى گەورە گەورە : ()
خەلك پىيانوايە من مروقتىكى گچكە و لادىيەكى سادەم ! بەلام ھەر
ئىستا ، كەلئىرە دانىشتوم و دەخومەوہ ، پىنسىد پوئىلى كاشم لە
گىرفاندايە ، ئەگەر ئارەزوم لىبى دەتوانم بەيەكجار ئەم مەىخانەيە بە
ھەمو قاپ و قاچاخەكانىەوہ و تەنانت بە مويىسا و ژن و
مندالەكانىشىەوہ بىكەم ، بەلى ، دەتوانم لەيەك شوين بىكەم .

كەمىك لەم جوړە گالتانەى كرد و دواتر گوتى : (ئەى مەسىحىە
ئىماندارەكان ! مروقت ئەگەر لەژياندا پارەى زور بى ، بوئمونه بازركان
يان شتىكى لەو بابەتانه بى ، ئەوا سەرەنجامەكەى ھەر بەدبەختىە .
بەلام ئەگەر پارەت نەبى ، ئەوا كىشەشت نىە . ئەگەر لە ژياندا
دەولەمەند بى ، دەبى ھەمىشە دەستت بەگىرفانتەوہ بىت ، نەكا
گىرفانت بىرن . مروقت ئەگەر پارەى زور بى ، ژيانىشى سەخت دەبى .
ئەلبەتە ، ئەوانەى لە مەىخانەكەدا بون ، وشيار و مەست و
سەرخوشەكان ، گوپيان لەم قسانەى باوكم بو .

ئەوكاتە ، تازەخەرىكى دروستكردنى ئەم ھىلى شەمەندەفەرى
كالانجىكە بون . خەلكىكى زور لەھەمو شوينىكەوہ ھاتبون و كاريان
تيدا دەكرد ، جوړەھا مروقتيان تيدا بو ، لەكەسانى باشەوہ بىگرە تا
ھەرچى و پەرچى و چەتون ، وەك مار و مىرو پزائونە ئەم ناوچەيە .
باوكى پەحمەتىشم ، دواى ئەو قسانەى كردبونى ، زانىبوى چ دەسكە
گوئىكى بەئاودا داوہ ! بەلام تازە چى ؟ كار لە كار ترازابو ، كاتى

قسە لەدەم دەرچو چۆلكە نىە بتوانى بىگرىتەوہ . بەلى ئاغا ! باوكم
، بەنىو جەنگەلەكەدا دەپوات ، لەپىر كاتى سەپرىكى داوہى خوئى
دەكا ، دەبىنى چەند سوارىك بە چوارنالە دواى كەوتون .

بەلى ئاغا ، چىت لى بشارمەوہ ، گەرچى باوكم مروقتىكى نەترس و
بەجەرگ بو بەلام ئەمجارەيان زور ترسابو . ئەو جادەيەى بە ناوہندى
جەنگەلەكەدا دەپوئىشت ، جادەيەكى تايبەت بە گواستنەوہى دار و كا
و ئەم جوړە شتانە بو ، ھىچ ھويەك نەبو بوئەوہى كەسىك لەم
كاتانەدا بەوشوئىنەدا گوزەر بكات ، جگە لەوہش ، ئەگەر كاريكىشىان
ھەبوايا و بەو جادەيەدا ھاتبان ، ھەرگىز بو كاريكى باش ، بەم
شيوەيە ئەسپەكانيان نەدەرەتاند .

باوكم پويكردە ئانىوتا و گوتى : كچم ، ئەوہ دوامان كەوتون ، زور
خىرا دىن ، كاريكى ھەلەم كرد ، دەبوايا لەو مەىخانەيەدا گىرپام و
قورم پىوبا ، پاستيان گوتوہ : (زمان بەلای سەرە) . ھەست دەكەم
توشى بەلایەك دەبىن .

دواى يەك دو خولەكىك بىركردنەوہ لەچارەسەركردنى ئەو دوخە دژوار
و نالەبارەى كە تىكەوتبو ، بە ئانىوتاي خوشكى گوت : (كچم
پەوشەكە دژوارە ! دوامان كەوتون ، گوپىگرە كچم ، وەرە ئەم
پارەيە بگرە و لەژىر كراسەكەت قايمىكە و بپو لەژىر ئەو بئەدارانە
خوت بشارەوہ ، ئەگەر ئەو ھەرامزادانە ھىرشىيان كرده سەرم تو
پاكە و خوت بگەيەنەوہ داىكت و پىيى بلى پارەكە بداتە دەستى
كوپخا . ھەولەدە كەس نەتبىنى ، بەنىو جەنگەل و ئاودرەكاندا بپو با

کەس نەتیبینی ، بڕۆکچم ، بڕۆ بە تەمای خوا ، مەسیح پشت و پەنات
بۆ.

باوکم پارەکەى دایە دەستی ئانیوتکا و ئەویش گورج راپکرد و خووی
پەستایە بنەداریکەو و خووی لە بنیدا شاردهو ، دواى كەمێك سى
سوارەكە خویمان گەیانده گاریەكەى باوکم و یەكێکیان كە لچ
ئەستورێكى كەتەى زلە بو ، كراسیكى لەبەن چنراوى سوری لە
بەردابو و پیللۆه كانیشى زۆر گەورە بون . بەلام دوکەسەكەى تر جل و
بەرگی شپو دراویان لە بەردابون ، دیاربو لە کریکارەکانی دروستکردنی
هیلى شەمەندەفەرەكەن ، باوکم باشى بۆچوبو ... ئەو كەتەى كە
كراسە سورەكەى لە بەردا بو ، هات و پێشى بە گاریەكەى باوکم گرت و
ئابلقەیاندا .

: پاوهسته هەى واو وا لیکراو! کوا پارەكانت؟

: كام پارە؟ لاچن لە بەرچاوم دەى ، بڕۆن گوڤرتان گومكەن .

: ئەو پارەى بى بىارە بىدەیتە خاوەنى دى ، واو وا لیکراو ، هەى
كەچەل ، خیرا بینه ئەو پارەى بەدەى ، ئەگینا وات لى دەكەم
دەرفەتى پەشیمانبونەوت نەمىنى .

دواتر دەستیانکرد بە هەپەشەکردن ، بەلام باوکم لەبرى ئەو
دەست بە پارانەو و شین و گریان بکات ، خووی لى تۆرە کردن و
دەستی کرد بە جنىو دان : (بە نەفرەت بن ، بو وازم لىناهیئن ،
حەرامزادەینە ، لە خواناترسن! رەبى تاعونتان لىدا ، من دەزانم ئیو
لە جیاتى پارە ، پىویستىتان بە قامچى ، دەبى ئەوئەندە قامچىتان

لى بدرى ، شوینەكەى تا سى سالى تر ئازارى هەبى ، بڕۆن ون بن
لە بەرچاوم هەى گەژەینە ، ناچارى ئەو دەم مەكەن بەرگرى لە خووم
بکەم ، لە بن كراسەكە مەو دەمانچەم هەلگرتو .

دزەكان بەم قسانەى باوکم تۆرە بون و بە شەق و مست بەربونە
گیانى .

تەواوى گاریەكەیان پشكنى ، جل و بەرگ و تەنانەت نىو
پیللۆه كانیشىان پشكنى ، كاتى بینیان تا لىدەدەن تۆرە تەربى
زیاتر جنىو دەدا ، ئىدى بە جۆرەها شىو كەوتنە ئەشكەنجەدانى .

ئانیوتای خوشكىشم ، لە ژیر بنەدارەكەو تەواوى ئەم كارەساتەى
بەچاوەكانى خووی دەبىنى ، كاتى سەبرى کرد باوکم لە سەرزەویەكە
كەوتو و قرخە قرخىتى ، وەك تىرىك لە كەوان دەرچوبى ، لە جى
خووی دەریەرى هەرچى هێزىك لە جەستەیدا بو ، دایە قاچەكانى و

بەنىو جەنگەلەكەدا و بە نىو شىو و ئاودرەكاندا ، بەرەو مال راپکرد .

لەوێو تا مال ، نزیكەى نو كیلۆ مەتر پىگا بو ! ئەم ماوہیە
هەرکەسىك بىت ئەمجار ئەگەر بتوانى بە كارژىرىك بىبرى .

ئەو كچۆلە بەستە زمانە ، هەنگاوىك دەچو پىش و دوان بو ئەملا و
ئەولا دەپویشت ، جگە لەوہش ، پاكردن بەپىخواسى بەنىو ئەو دپك و
دالە جەنگەلەدا ، كارىكى هیندە ئاسان نىە و لە هەمو كەسى

ناوہشىتەو . دەبى بەرى قاچەكانى خارا بن و پراھاتى . تۆ دەزانى
كچەكانى ئىمە تەنیا ئەو دەزانن لە بەرامبەر سوپە دانیشن ، یان
لەنىو حەوشەدا سىس هەلگەرىن ، هەمویان لە جەنگەل دەترسىن .

ٲانيوٲا ، لای خوژئاوابون ، هەرچی چوٲنیک بی ، خوئی گه یاندبوه کوخته یهک ، ئه و کوخته یه مالی کابرایه کی جه ننگه لوان بو ، وهک چوٲن له جه ننگه له که وه دیاره ، له ویدیوی (سورخو کوٲه) هوه یه ، له وسه رده مه دا بازرگانه کان جه ننگه له که یان بو دروستکردنی خه لوز به کری گرتبو ، خوشکه کهم له ده رگایدا ، ژنی جه ننگه لوانه که ده رگای لی کرده وه ، ئانیوٲای به سته زمان هه رکه چاوی به ژنه کهوت ، یه کسه ر فرمیسیکی به چاواندا هاتنه خواری و هه مو روداوه که ی بو گپرایه وه .

ژنی جه ننگه لوانه که ش به زه یی پیدا دیته وه و ده لی: خوشه ویسته کهم! کچه جوانه کهم! کچه بچکوله کهم! خودا توئی پاراستوه! کچه نازداره کهم ، تو وهره جاری شتیکی بخو!

ٲانیوٲکای برده نیو کوخته که و نان و ئاوی دایه و ته نانه ت به شیوه یهک سه رنجی ئانیوٲکای بوخوئی پاکیشا ، بی دودلی پاره که ی ده داتی هه لیبگریٲ .

: کچه کهم! نوری چاوم! پاره که له شوینیکی باش هه لده گرم ، سه به ینیش هه رکه خو ره لاته دهیده مه وه ده ست و بو خوٲم ده تبه مه وه مالی .

ژنه پاره که ی له خوشکه کهم وه رگرت و دواتر خوشکه که می له سه ر سه کوئی سوٲبه که ، واتا ئه و شوینه ی که گسکی له سه ر هه لده خه ن ، له ته نیشت کچه که ی خوٲیان - که هاوته مه نی ئانیوٲای خوشکم بو - خه واند .

دواتر خوشکه کهم ده یگپرایه وه ده یگوت : (بوٲنیکی ئه وه نده خوٲش له گسکه کانه وه ده هات ! ده تگوت گولاوه !).

ٲانیوٲکا پاکشا ، به لام خه وی لی نه ده کهوت ، که وتبوه بیری باوکه مه وه و له بنه وه ده گریا ، هه م ترسابو هه م به زه یی به باوکه مدا ده هاته وه .

به لی ئاغا ، به کورتی بیپرمه وه ، دوا ی یهک دو کاژیر ، ئانیوٲا بینی که وا ئه و سی چه ته یه ی له باوکه میاندا ، وه ژور که وتن .

کابرا لچ ئه ستوره که ، که کراسیکی له به ن چنراوی سوری له به ردا بو و سه رکرده ی دوانه که ی تر بو ، به ره و لای ژنه چو و گوتی: (ژنه که ! ئه مرو له خوٲرای یه کیکمان داکوتا ! لای نیوه روٲیه که وتینه کوتان و تیئه لدانی ، به لام یهک کوٲیکمان لی هه لنه کپاند ، به لاش کوشتمان).

دیار بو کابرای لچ ئه ستور میردی ژنه بو ، هاوپی جل و به رگ دپاوه کانیشی گوتیان: (به لاش کوشتمان ، به خوتو خوٲرای ده سستی خوٲمان به خوٲین ئالوده کرد و ئه و قه تله مان خسته گهردنی خوٲمان).

ژنی جه ننگه لوانه که ، سه یریکی هه رسیکیانی کرد و که وته پیکه نین .

پیاوه که ی لی پرسی: گه مژه ئه وه چیته ؟ به چی پیدا که نی؟
: به وه پیدا که نم لیسه نه خوٲینم پرشت ! نه قه تلم کرد ! به لام

پاره که شم به ده سته ئینا !

: کام پاره ؟ ئه م فروفیشاله چیه ؟

: ده که وایه وهره سه یری ئه م فروفیشاله بکه .

ژنه‌ی نه‌فره‌تی ئه‌مه‌ی گوت و به‌سته‌که‌ی کرده‌وه و پاره‌که‌ی نیشاندان.

دواتر به‌سهره‌تی هاتنی ئانیوتکای به‌وردی بوگیترانه‌وه.

پیاوکوژه‌کان ، به‌شادی خوشحالیه‌وه دانیشتن و پاره‌که‌یان له‌نیو خویاندا به‌ش کرد ، هینده‌ی نه‌مابو له‌سه‌ر چوئیتی دابه‌شکردنه‌که ، لییان ببیته‌ شه‌ر و کیشه . به‌لام سه‌ره‌نجام ریکه‌وتن و که‌وتنه قوزه‌له‌قورت کردنی خواردنه‌که‌یان.

ئانیوتکای به‌سته‌زمان ، له‌و شوینه‌ی لئی پاکشابو ، گوئی له‌هه‌مو قسه‌کانیان بو ، وه‌ک بی ناو ئاو ده‌له‌رزی ، ئه‌دی چ بکا؟ چی له‌ده‌ست ده‌هات؟

له‌قسه‌کانیانه‌وه بوئی پونبووه باوکمیان کوشتوه و ته‌رمه‌که‌شیان فری داوه‌ته‌ ناوه‌ندی جاده‌که . هیچ ریگاچاره‌یه‌ک به‌و می‌شکه بچکوله‌یه‌ی ئه‌وخوشکه داماو‌هی مندا نه‌هات ، ئه‌و کچه‌که‌مفامه‌ وایده‌زانی هه‌رچی سه‌گ و گورگ هه‌یه‌ که‌وتونه سه‌ر ته‌رمی باوکه و هه‌لیاندیوه و سه‌رگه‌رمی خواردنین ، پپی وابو ئه‌سه‌په‌که‌شمان ملی به‌جه‌نگه‌له‌وه نابی و بوبیته خوراکی گورگ و درنده‌کان. وا بیری ده‌کرده‌وه هه‌ر بگاته‌وه مائی ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یتوانیوه پاره‌کان بپاریزی ، لئی ده‌ده‌ن و ده‌یخه‌نه ژوریکه‌وه.

به‌لام دزه‌کان دوا‌ی ئه‌وه‌ی ژه‌قنه‌بوته‌که‌یان خوارد و زگیان تی‌ر بو ، ژنه‌یان نارد بچی فودکا و شه‌راب و شیرنیان بو بکری . به‌کورتیه‌که‌ی به‌پاره‌ی خه‌لک ، کوژی شادی و مه‌یخواردنه‌وه‌یان ریکه‌خست.

ئو سه‌گ په‌فتارانه ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بتلی شه‌راب و فودکاکانیان چوپر کرد ، جاریکتر ژنه‌یان نارده‌وه بو فودکا. هاواریانده‌کرد: (ده‌بی تا به‌یانی به‌خوشی رایبویرین! به‌و هه‌مو پاره‌یه‌ی ده‌ستمان که‌وتوه بوچی به‌خوشی راینه‌بویرین؟ ئه‌مرو بخو و سندان له‌به‌یانی).

لای نیوه‌شه‌وی ، هه‌مویان مه‌ست و سه‌رخوش ، جاریکی تر ژنه‌ چو فودکایان بو بی‌نی.

جه‌نگه‌لوانه‌که به‌نیو ژوره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چو و پیاسه‌ی ده‌کرد ، گوتی: کورینه‌ ده‌بی ئه‌و کچه‌ له‌ناوبه‌رین ، ده‌نا سه‌ره‌له‌به‌ری کاره‌که‌مان لی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه ! ئه‌گه‌ر زیندو بمینی ، سه‌به‌ی ده‌بیته‌ شاهید به‌سه‌رمانه‌وه .

هه‌مویان کوک و هاو‌را بون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رچوئیک بوه ئه‌و کچه له‌ناوبه‌رن. راسته کوشتنی مندالیکی داماو و به‌سته‌زمان کاریکی سه‌خته و ئه‌م کاره‌ ته‌نیا له‌که‌سانی شی‌ت و سه‌رخوش ده‌وه‌شیته‌وه بتوانن مندالیک گوشا‌وگوش سه‌ربهرن. نزیک به‌ کاژیریک له‌نیو خویاندا گفتوگوییان کرد ، هیچ کامیکیان ئاماده‌ نه‌بو سه‌ری به‌ری! هینده‌ی نه‌مابو له‌نیو خویاندا پیکدا هه‌لپژین. سه‌ره‌نجام له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌وتن تیروپشکی له‌سه‌ر بکه‌ن و به‌ناوی کی ده‌رچو ، ئه‌و سه‌ری به‌ری. تیروپشکه‌که‌ش به‌ناوی کابرای جه‌نگه‌لوان ده‌رچو ، ئه‌ویش په‌رداخیک فودکای هه‌لقوراند و چو ته‌وره‌که بی‌نی.

ئانیوتای خوشم ، راسته هه‌ندیگ گیزوکه‌یه ، به‌لام ئه‌و فکری که له‌و کاته‌دا به‌و می‌شکه بچکولانه‌ی ئه‌ودا دی‌ت ، ته‌نانه‌ت به‌بیری

مروڤه زور زيرك و خوښنده واره كانيشدا نايهت. پښده چي خودا به زه يي پښداها تبيته وه و هم بيروكه يه ي خستبيته ميشكي وه ، يان له ترسي گياني خوښ ميشكي وه كار كه وتبي. نه گهر هه رچه كيشيان بيت ، ده كړي بلښي خوشكه كه م له و پياو كوژانه زرينگرتر بوه .

به لي ئاغا ، نانيوتا به ناسپايي له جيگا كه ي خوښ هه ستا و له خودا پارايه وه و نه به تانيه چه رمينه ي كه ژنه كه به سه ريده دابو ، له سه ر خوښ لايدا و داي به سه ر كچي جه ننگه لوانه كه دا كه هاوته مه ني خوښ و له تهنيشته وه نوستبو. دواي نه وه ش نه و بلوزه ي كه ژنه كه دابوي به سه ر كچه كه يدا ، داي به سه ر خوښ و به به رده م پياو كوژه كاندا تپه پري و له كوخته كه چوه ده ري .

دواتر نه وانيش كچي جه ننگه لوانه كه يان گرت و هه ستيان پينه كرد و خوشبه ختانه له و كاته شدا ژنه چوبو فودكا و شه راب بكرې ، نه گينا مه حال بو نانيوتاي خوشكه كه م بتواني گياني خوښ له و ته له يه دا رزگار بكا .

به لي ئاغا ، ژنان چاويان زور تيزه ! نه مه ش تايبه تمه نديه كي خوښانه . ئيدي نانيوتا له كوخته كه وه ده ركه وت و به ئوميدي خودا رايكرد . پاشماوه ي نه وشه وه ي به سه رگه ردانيه وه له جه ننگه له كه دا به سه ربرد ، لاي به ياني جه ننگه له كه ي بري و گه يشته سه رجاده ، به ريكه وت له و كاته دا (يوگور دافيليج) ي كوڅاي ئاويي ، به ربه حمه تبي ، به مه به ستي ماسي گرتن ، به ويده ديت. نانيوتكاش خوښ گه يانديويه و هه مو پوداوه كه ي به ورد ي بو گيرابووه ، نه ويش ره بي خودا ليي

خوشبخت ، وازي له خير و بيري ماسي گرتن هينابو و خيرا گه رابووه ئاويي و خه لكي تيگه يانديبو و به ره و كوختي كابر اي جه ننگه لوان وه ريكه وتبون .

كاتي گه يشتبونه كوخته كه ، بينبويان پياو كوژه كان مه ست و سه رخوش ، هه ريه كه يان له گوشه يه كه كه وتبون و ژني جه ننگه لوانه كه ش مه ست و بي خه به ر ، وه ك پارچه په لاسيك ليي كه وتبو .

به ر له هه مو شتيك ، جوان كوخته كه يان پشكنيبو و پاره كانيان دوزيبووه .

دواتر چاويان به سه كوښي سوښه كه ده كه وي و له گه ل ديمه ني كدا به ره وپرو ببونه وه خودا به نسبي كه سي نه كات ، كچه بچكوله كه ي كابر اي جه ننگه لوان له ژير به تانيه چه رمينه كه وه ، سه ري خوښاوي له لايه كه جه سته بچكولانه كه ي له لايه كي تر بو .

پياو كوژه كان و ژنه كه يان له خه و قيت كردنه وه و ده ستي هه رچواريان له پشته وه به ستنه وه و دا ياننه ده ستي ده ولته . ژنه كه يه كبين ده يزريكاند ، به لام مي رده كه ي و اتا كابر اي جه ننگه لوان ته نيا سه ري ده له قاند و ده پارايه وه : (من سه رخوشم برا ! په رداخيك فودكام ده ني ! سه رم خه ريكه ده ته قي) . ئيدي نه وه بو دواي ماوه يه ك دادگايي كران و هه مويان به پي ياسا به توندي سزاي خوښان وه رگرت .

* * *

به لئی ئاغا ، ئه وهی بو تۆم گێرایه وه ، له و جهنگه لهی ئه و دیو
شیوه که وه پویدا بو ، گهرچی له م کاته دا ، له بهر تیشکی سوری
خۆره تاوی ده مه و ئیواره ، که خه ریکه ورده ورده له پشستی
جهنگه له که وه کال ده بیته وه و ئاواده بی ، به باشی نابینری . منیش
ئه وه نده زۆربلاییم کرد ته نانه ت ئه سپه کانیش ههنگاوه کانیا ن سست بو
، ده تگوت ئه وانیش گو ییان لیگرتوم . هه یها حه یوان هه یها ... ده ی
بجولئ هه یها ... بریاره ئاغا پاداشتیکی باشم بکا ... هه یها .

یه کیك وهك هه مووان

باوکی خیزانیک که مال و منداله ناخوره کانی بو به سهر بردنی سی مانگی هاوین ، بردبونه هاوینه واریک.

کاژیریک بهر له وه پیکه وتنی شه منده فەر ، به هردو دهستی پر له زهرف و شتومه کی له چه شنی شوشه فانوس و پاسکیل و که رسته ی یاریکردن و تابوتیکی بچوکه وه ، به ره و مالی ناشنایه کی ده که ویتته ری. هیلاک و ماندو خوئی ده خاته سهر قه نه فه یه ک و به شپرزه بیه وه سهیریکی ده وره بیه ری خوئی ده کات و به نیگه رانی و هه ناسه برکئوه ، ده لی: هاوریکی خوشه ویست ... تکایه کم لیت هه یه ... تابه یانی ده مانچه که تم بده ری ... مه ردی خودابه و ئەم داواکاریه م رپه ت مه که ره وه .

: ده مانچه ؟ ده مانچه ت بوچییه ؟

: پیویستمه ... ئای خودایه ! په رداخیک ئاو ... خیرا په رداخیک ئاوم بده نی! ... به لی پیویستم به ده مانچه یه ... بریاره ئەمشه و به نیو جه نکه لیک تاریک و چرپا برۆم ... له بهر ئەوه ... هه ربو دلتیایی و خو پاراستن پیویستم به ده مانچه یه ... سبه ینی بو ت دینمه وه ...

خاوه نمال ، واتا ناشنایه که ی ، سهیریکی پوخساری ره ننگ لیبراو و شه که ت و ماندو و له ئاره قه دا شه لالی باوکی خیزانه که ده کات و به سه رسوپمانه وه شانیک هه لده ته کینی و ده لی: ئیفان ئیفانو فیج ، به سهر و شکله وه دیاره دروده که ی! ده چی بو کام جه نکه لی تاریک؟ پیموایه فکریکی خراب له که لله ی داوی! پیده چی نیازت خراب بی! پیم بللی بزانه چی پویداوه ؟ ئەم تابوته چییه ؟ هاوری ، باش نایه یته به رچاوم!

: ئاو ... په رداخیک ئاو ... ئای خودایه ... جاری لیمگه ری با هه ندیک پیشوبده م ... ژیا نی سه گم هه یه . به هه مو بونمه وه ، هه ست ده که م ده ماره کانی میشکیان ده ره یناوم و خه ریکن له سهر ناگر ده مبرژینن و ده مکه نه که باب ... باوه رم پیبکه ئیدی توانای دان به خودا گرتم نیه ... تو خودا! تو پیروزیه کانی ئەو هاورییه تیه مان! پرسیارم لی مه که بوچییه ؟ مه چوره ناو ئەم ورده کاریانه وه ... ته نیا ده مانچه که ... تکات لی ده که م ...

: به سه ئیفان ئیفانو فیج! پیم نالی تو که ی ئەوه نده لاواز و بی وره بویت ؟ له خوابه زیادی خاوه نی کو مه لیک مندالی ، کارمه ندی ده وله تی ، شه رمت هه بی هاوری! شوره بیه !

: ده تو خودا ئەگه ر توش واز نه هینی! دلت به وه خوشه له شار داده نیشی و ناگات له و هاوینه واریه نه فره تیا نه نیه و خه ریکی سه رکۆنه کردنی ئەم و ئەو ویت و باسی شه رم و ئابرویان بو ده که ی! ئاو ... په رداخیکی ترم بوینن ... ئەگه ر تو له جیگای من بویتایه ،

ئەو قسانەت نەدەکرد ... بۆ تېنناگەى ھاوپرى! من بومەتە قوربانى!
 بومەتە ولاغىكى باربەر! بومەتە كۆيلە! ھىندە نارپەسەنم ،
 چاۋەپوانى پودانى موعجىزەبەكم بۆيە تا ئىستا ژياوم و خۆم پەوانەى
 ئەو دنيا نەكردو! برا من بونەوھرىكى بى ئىرادە و كەللەپوچ و
 دەبەنگم! نازانم لەبەرچى تائىستا لەژياندا ماوم؟
 باوكى خىزانەكە ، لەجىگاي خۆى قىت دەبىتەوھ و دەستەكانى
 رادەوھشېنى و دەكەوئتە ھاتوچوكردن.

دواتر بەخىرايى بەرەولاي ئاشناكەى دەچىت و دوگمەى چاكەتەكەى
 دەگرى و ھاوار دەكا: لەتو دەپرسم! بۆچى تا ئىستا ماوم؟ بۆچى
 دەبى لەم دنيايەدا بەشى من ھەر ئازارى دەرونى و جەستەيى بى؟
 پروانە ھاوپرى ، قبولمە مروق خۆى تەرخانكات لەپىناوى فلانە ئامانچ و
 فلانە كىشەدا و گيانى خۆشى بەخت كات! بەلام خۆبەختكردن
 لەپىناوى داوينى كراسى ژنانە و تابوتى مندالان و شتى لەم بابەتە ...
 بەپاستى كارىكى گەمژانەيە! نا نا سەدجار دەلئىم نا! ئىدى تەواو لە
 توانامدا نەما.

: باشە تو بۆ ئاوا ھاوار دەكەى؟ لەسەرخۆ ، دراوسىكان گوييان
 لىدەبى!

: گوييان لىدەبى باگوييان لىبى! بۆمن ھىچ جياوازيەكى نىە ، ئەگەر
 توش دەمانچەكەم نادەبىتى ، دەچم لە كەسىكى تر وھرىدەگرم ...
 ھەر دەبى خۆم بكوژم ، ئىدى پىويست بەم قسانە ناك!

: گويىگرە ھاوپرى! دەتو پراوھستە! دوگمى چاكەتەكەم دەپچىپىنى!
 ھىمن بە ، بابزانم كىشەكەت چىە؟
 : كىشە؟ لەكىشەى من دەپرسى؟ پراوھستە با بۆت بگىرپمەوھ ،
 پراوھستە با قسەت بۆ بكەم ... ئىھ ... بەلكو ئەو قورسايىيەى
 كەوتوتە سەرشانم بپىك سوكتربىت! ... وەرە دانىشە ... نامەوى زۆر
 درىژەى بدەمى ، بەپەلەم ، دەبى فرىاي شەمەندەفەر بكەوم ،
 بەرلەوھى بچمە وىستگەش دەبى بچم سەرىك لە (تىو تريموق) بدەم و
 دو قتو ماسى سوپر و نيو كىلو شەربەتەش بۆ (ماریا
 ئوسىپوۋنا) - پەبى خوايە شەيتان لە دۆزەخدا زمانى لەبنەوھ
 دەرىپىنى - بكرم.

ئىستا گوى بگرە ، پىمخوشە ئەگەر وەك نمونەيەكەش بى ، ھەل و
 مەرجى ژيانى ئەمروى خۆمت بۆ بگىرپمەوھ ، خۆت دەزانى دەبى
 لەكاتزىمىر دەى بەيانىوھ لە شوپىنى كارەكەم ئامادەبم و تا كاتزىمىر
 چوارى ئىوارى ئازار بچىژم ، مېش و گەرما و ئەمانەش لەولاوھ
 پراوھستن. كاتبى فەرمانگەكەمان پشوى وەرگرتوھ و (خراپوق) یش
 خەرىكى ژن ھىنانە ، ئەوانەى تىش گرفتارى ھاوينەوار و عىشق و
 شانۆ و شتى لەم جوړەن ، ھەمويان مەست و خەوتو و ماندون ... نە
 بەھوش دىنەوھ و نەپەندىش لەم كارانەيان وەرەدەگرن ... ئىش و
 كارەكانى كاتبەكە ، كەسىكى تر ھەلىدەسوپىنى كە گويى چەپى
 كەرە و بەم داوانەش كەوتوتە داوى خۆشەويستىوھ ... بەھەزار
 حال نامەى ھاتو و روپىشتو ، لەيەكتر جيا دەكاتەوھ . كەللە پوچىكە

، وهك ده لئین هەر له بر جیا ناکاته وه ، بۆیه ناچارم زۆریه ی کاره کان خۆم بیکه م.

سو پاس بو خودا کاتیک خرابوژ و کاتبه کهش له فه رمانگه نه بن ، کهس نازانی کام نامه له کوپوه هاتوه و کام نامه ده بی بو کوئی بنێردی ... هه مو یان شیتانه په له یانه ، له چاولیکنانیکدا توپه ده بن و ده یکه ن هات و هاوار و هۆسه یه ک ، ئه وسه ری دیار نه بی ، به کور تی سه گ خاوه نی خو ی نانا سیتته وه ... کاری فه رمیش لیکدا لیکدا ، بی پسانه وه به رده وامه ، ده لئینی شه پوله کانی ده ریایه ! ... به پاس تی تا قهت پر وکی نه ... به م دوایی دواییانه ش کاکی سه روکی فه رمانگه ، توشی نه خو شی (سیاتیک) بو ه و له لایه کی تریشه وه خه ریکی ته لاق و ته لاق کاریه ، ئه وه نده ده کپوژیتته وه و شین و شه پوژیه تی ، ئاسوده یی له هه مو ان هه لگرتوه ، ئیدی کارکردن له گه لیدا زۆر ئه سته م بو ه.

لیره دا باوکی خیزانه که ، هه لده سیتته سه ری ، به لام یه کسه ر داده نی شیتته وه و دریزه ی ده داتی: باوه ریم پیکه ئه وانه ی بو م باسکردی ، هه ره مو یان شتی بی نرخ و بی بایه خن. گوئی پاگره با کروکی کیشه که ت بو بگێرمه وه: ماندو و مردو له فه رمانگه ده گه ریمه وه ، هه یچ هیوا و ئاره زویه کم نیه جگه له وه ی بو خو م قوزه لغورتیک بخو م و کارژیک سه رم بخه مه سه ر سه رین و بنو م. به لام نه خیر! وه بیرم دیتته وه ماله که م بر دوته هاوینه وار ، و اتا بومه ته کوپله ، بومه ته تانجی و ده بی پاکه م و ئه و ئه رکه ی پییان سپاردو م جیبه جی بکه م.

ده زانی له و هاوینه واره ی ئیمه دا مو دیلیکی سه یر دا که وتوه ؟ جگه له ژنه که ی خو ت هه مو که له پوت و کر میکی نی شته جی هاوینه وار ، به مافی خو ی ده زانی هه زار ویه ک ئه رکت پی بسپی ری.

بو نمونه ژنه که م فه رمانده دا بچه لای به رگدروه که ی و له به ر ئه وه ی کراسه که ی پا ن و شان ه کانی ته سک دوریوه ، له گه لیدا بیکه مه فه رته نه و هات و هاوار. هه روه ها ده بی پیلاره کانی سو نیچکاش له گه ل خو م دا به رمه شار و بیانگو م ، بایی بیست کو بیکیش ئاوریشمی سور - ئه ویش وه ک ئه ونمونه ی ده مده نی - و سی (ئارشین*) به نیش بو ژن خوشکه که م بکرم ... راوه سته با لیسته که ت بو بخوینمه وه ، لی ره دا ده ستی برد له گیر فانی چا که ته که یدا کاغه زیکی نو شتا وه ی ده رهینا و به رقیکی شیتانه وه

که وته خویندنه وه ی: (شوشه فانوس یه ک دانه ، گوشتی گا نیو کیلو ، ده سک و ئاوانه که له شار ه و بریتته هاوینه وار ، بایی بیست کو بیک ئه سید فنی ک ، ده رمان می شوله ، بیست بتل بیره ، یه ک قتو سرکه ، مه مکه بندی ژماره ۸۲ له دوکانه که ی (گو دو ژو ژ) بو خاتو مادمو ازیل شانسو ، بال تو پایزی و پیلاره کانی میشا به رمه هاوینه وار). ئه مه تا ئیره ی لیسته که ، ورده فه رمانی خزمان و مالی خو مان بون ، لی ره وه نو ره ی ئه و ئه رکانه یه که ئاشنا و دراوسی خو شه ویسته کان - نه فره تی خویان لی بی - پییان سپاردو م: به ریز (فیلا سین) و ژنه که ی سبه ینی سالوه گه ری له دایک بونی منداله که یانه و ئاهه نگی بو ده گپن و من ده بی بچم پاسکیلیان بو بکرم و له گه ل خو م دا بو یان

بهرمه وه ، منداله كههی خاتو (كۆركین) مالاوایی له ژیان كردوه و دهبی من تابوتیكى بو به پادان بدهم و ئیوارى بویان بهرمه وه . (ماریا میخایلوڤنا) سال دوانزه مانگ خه ريكی مرهبا دروستكردنه و بهو بوئه یه وهش واپیویست دهكا بهنده هه مو پوژی هه لتهك هه لتهك هه شت کیلو شه كر بدهمه كوڤما و بوی بهرمه وه ، ژنه كهه ی سه رههنگ (فیخرین) له سه ر مانگ و پوژی خو یه تی و بهم زوانه دهزی ، كه بهنده له و پرۆسه ی زگپیه دا ، ته نانه ت له خه ونیشدا ، بچووكتری پوڤم نه بوه ، ئیستا دهبی من بچمه خزمهت مامانیك و كات و ساتی هاتنی بو هاوینه واره كه ، واتا ئه و شوینه ی خانم لیی دهزی ، له گه ل مامانه كه دا بپرینمه وه ... ئه وه چه ند ورده فه رمان و پاسپیری له چه شنی نامه و گوشت گا و ته له گرام و ده رمانی ددان و ئه وانه هه ر وازیان لی بینه . هه ر ئیستا كه له گه ل تو دا خه ريكی قسه كردنم پینچ دانه لیستم له گیرفاندا یه ، بو م نیه به مو سه ریچی له جیبه جیكردنی ئه م فه رمان و پاسپیریانه بكه م . به پاسستی كاریكى قیزه ونه و نیشانه ی پر و پوچی منیشه . سندان له هه مو یاندا ، هیئانی پینچ مه ن شه كر و مامانیك ده خه نه ئه ستوی تو وه و به كاریكى نه شیاویشی نازانن و زو ریشیان به لاوه ئاساییه !

ئه گه ر بیئو نه چیه ژیر باری ئه م ورده فه رمان و پاسپیریانه وه ، ئه وا ده بیه كه سیكى هیچ و پوچ و نارپه سه ن ! چ ترسناكه ! خودا نه كات داواكارى یه كێك له م (كۆركین) و هاوشیوانه ی جیبه جی نه كه م ! ئه وسا ده بینى چو ن ژنه كه م _ به ر له هه مو كه سی _ چه شنی ماینیک

له سه ره ر دوپاشوی پاده وه ستی و ده حیلینی : (ئه دی من چی وه لامی خاتو شازاده ماریا ئه لیکسیوڤنا بدهمه وه ؟ ئاخ ئاخ) ... سندانى لیئا ... به م شیوه یه سه یرکه ، ده بینى چو ن دواى كو تایی هاتنی كاری فه رمانگه ، له وماوه كورته دا له ترسی ئه وه ی نه با دا شه مه نده فه ره كه بروات ، ده بی چه شنی سه گێك كه زمانى ده ره یناوه و هانكه هانکیتی ، به ناوشاردا غارده م و نه فره ت له م ژیا نه بکه م ... له دوکانیکه وه بو ده رمانخانه ، له ده رمانخانه وه بو لای به رگدرو ، له لای به رگدروه وه بو دوکانی خو راک فروشی ، له ویوه دوباره بو ده رمانخانه ، له شوینیك پارهم لی بز ده بی ، له شوینیك له بیرم ده چی پاره بده م ! ئیدی دوا یی له دواوه بانگم ده کهن و ده یکه نه هات و هاوار و پرسیوا ده بم . له شوینیکی تر له ئه نجامی په له په لدا قاچم له داوینی کراسی شو ری ژنیك گیرده بی كه له پيشمه وه ده روا ... تف له م پوژگار ه ! مروڤ له م هاتوچویه دا به ئه ندازه یه ك شل و کوت ده بی ، شه وی کاتی خه وتن ، تا به یانی ئیسکه کانی ترقه ترقیانه و ئه ژنو کانی ده له رزن . وه ره به یینه به رچاوی خو ت چ ئه کیکیان پیسپاردوم و ئه نجامم دا ون ! ... باشه ئه دی پیمنالی ئه وه هه مو شتومه كه ، چو ن به رمه وه هاوینه واره كه ؟ بو من چه ند ده ستم هه یه ؟ گوتمان ئه وه ش به هه رحال ! ئه دی چو ن ده کری شو شه فانوس و ده سک و ئاوان له ناو یه ك به سته دا بیچییه وه ؟ یان شه كر و رو ن گه رچه ك ؟ ده وه ره ئه و مه ته له م بو هه لبینه ؟ یان بتله بیره و پاسکیل ؟ نا برا نا ! شتی وانابى ! ئه م کارانه وه ك

دروستکردنی ئه هرامه كانی میسرن! ئازاریکی هه میسه یین! هه رچو ئێك بیانبه سستی و دایانبنیی ، سه ره نجام شتیك هه ر ده شكی یان ده پژی. له ویستگه كهش و له ناو فارگو ئه كه شدا ، چ به پێوه بیست و چ دانیشتی ، ده بی ده ست و قاچت لێك بلاوكه یته وه ، هه ردو ده ستت گیراون و زه رفیكیشته به ددانه كانت گرتوه و نابیی به ییته وه. هه ركه شه مه نده فه ره كهش ده كه ویته جو له ، گه شتیاره كان ، شرو شیتاله كانت له خو یان دورد ه خه نه وه و هه ریه كه ی به لایه كدا په رت و بلاو ده كه نه وه و ده قیژینن: (كاكه ئه م هه مو شرو شیتاله بو ناخه یته زه رفیك یان كارتو ئێكه وه ، تو جیگای خه لكته ته نگ كرده). ئیدی هه مو یان ده قیژینن و بانگی چاودیری شه مه نده فه ره كه ده كه ن و شكاتم لی ده كه ن.

وه ره بو خۆت ببه دادوهر و بریار بده: پیم بلی چی بكه م؟ ده كری كه ل و په له كان له په نجه ره ی فارگو ئه كه وه فرییده مه ده ره وه؟ هاوارد ه كه ن: (كاكه بو چی ئه وه هه مو شرو شیتاله ناخه یته كارتو ئێكه وه؟).

كاكه! راسته ئه م شتانه كارتو ئێك ، یان سندوقیك یان ده وی ، به لام به تو ده لیم ، ده كری ئه م شتانه به یه كه وه له كارتو ئێكدا دابنیی؟ ئه دی پیم نالیی هه مو روژی سندوق له كوئی بینم؟ ئاخو چون ده كری ده سك و ئاوان و شوشه فانوس پێكه وه دابنرین؟ ئیدی تا ده گه مه هاوینه واره كه ، ئاخ و ئوف و پرته و بو له ی گه شتیاره كان نابریته وه.

مه گه ر خودای گه ورنه خو ی بزانی ئه مپو به و تابوته وه چه ند قسه ی سوک و جنیویان پیدام! ئوف خودایه! په رداخیك ئاوم بده نی برا ... ئیستا گوئیگره با ئه وه ی ترت بو بگپرمه وه ... له گه ل ئه وه شدا كه بو ته مو دیل خه لك هه زار و یه ك ئه رك و پاسپی ری به مرو ف بسپی رن ، كه چی ئه گه ر نیازی وه رگرتنه وه ی ئه وپاره یه ت هه بیته كه بو ته به كه ل وپه ل داو ن ، ئه وه كاریکی دژواره! باوه رت هه بی نیوه له نیوه ی ئه وپاره یه ی كه بو یان به كه ل وپه ل ده دم ، ناگه ریته وه گیرفانم. بو نمونه ئه م تابوته ... كاتی گه رامه وه مال ده بی به خزمه تكاره كه ماندا بینیرمه وه بو به ریژ كو رکی ن و ژنه كه ی ، ئی خو ناكری له م كاته دا ئه وان تازی به بار بن و توش بچی داوای پاره ی تابوته كه یان لی بكه یته وه؟ ئیدی كه ئه مپو ش پاره كه یان نه دامه وه ، سه بنی له بیر یان ده چیته وه وپاره كه تو خو ش.

هاویری! من مرو فیکم پاره ی یه كێك قه رزار بم هه رگیز له بیرم ناچی! تا ئیستاش زور جار ئاوا پاره م كه وتوته لای ئه و ژنانه و له بیر یان چوته وه ، منیش له پوم هه لئایه داوایان لی بكه مه وه.

گه رچی رو ب له كان جار جار ده دنه وه ، به لام كو بیكه كان ئه وه هه ر باسی مه كه .

به لی سه ره نجام داوای ئه وه هه مو كویره وه ریبه ، ده گه ریته وه ماله هاوینی هه م و داوای ئه وه هه مو دهرده سه ریبه ده مه وی گه رویه كه ته ركه م و ژه قنه بو تیك بخوم و كا ژیریك بتویم _ تو چونی تیده گه ی؟ پیویستم به مانه هه یه یان نا؟

به لَام نه خيّر! له و کاته وهی پيم خستوتته ئه و ديوى دهرگاوه ، ناگام لييه ژنه که م هه روا چاود پريم ده کا! هيشتا به ته و اوى شوربا که م نه خواردوه ، به رده بنه گیانی دیله که یان و داوام لیده که ن بیان به مه نمایشی ئه ماتور و کوپى سه ما کردن. نارپه زایى دواى نارپه زایى و کوتایى نیه. برا که م من میردم! وشه ی (میرد) یش له فه ره نگی ژاندا و اتا کویله ، و اتا بى ئیراده ، و اتا گه مژه و ده به نگ ، و اتا ولاغیكى باریه ر ، که ده توانی سواری سه ر پشتی بیت و بى گویدانه نارپه زایه تیه کانی ریخراوى به رگری کردن له ئاژه لان ، به که یفی خؤ چەندت چه ز لیبى باری لى بارکه یت.

ده که ومه دواى فاک و فیکى ژنه که م و له سه کوکه موپر ده بمه وه ، بوئ وهی شانویه کى وهک (پرسواى نیو خیزانیکی ده وله مند) یان (موتیا) ببینم ، به پى ده ستورى ئه وان و به ئاماژه ی ئه وان ده که ومه چه پله لیدان و دهر برینى هستی شادی و هات و هاوار. له م کاته دا هه ست ده که م خه ریکه ده مر م.

دواى ئه وه ده بى بچینه مهیدانى سه ما ، به نده ، جگه له سه یرکرنى سه ماى خه لکی ، ده بى چا ویش بگپر م بوئ وهی که سیکی گونجا ویش بو سه ما کردن له گه ل ژنه که مدا ، بدوژمه وه .

له م جوړه کوړانه دا ئه گه ر هاتو پیاوه کان ژماره یان که متر بیټ ، ئه وسا منیش ناچار ده بم هه ندیک به شیوه ی (کادری*) سه ما بکه م. بو به دبه ختیش توشم ده بى به توشى ژنیکی کورته بالای خوار و خيچه وه ، ده بى جار جار یکیش زه رده خه نه یه کی گه مژانه ی بو بکه یت

و له دلای خوشندا بیر ده که یته وه: (ئای خودایه ! ئه مه تاکه ی؟). تاسه ره نجام لای نیوه شه و کاتى له کوپى سه ما و بینینى شانوى دینیه وه ، ئیدی من مروژ نیم! بومه ته تهرمیک! به لَام هه رچی هک بیټ ئیدی من گه یشتومه ته ئاوات و ئاره زوی خو م ، و اتا جل و به رگه کانم داده نیم و بو خه وتن ده چمه سه ر جیگا که م. ئیدی ئه وه نده م به سه چاوه کانم له سه ریه ک دانیم تا یه کسه ر خه وم لى بکه وى ... چه نده خوشه ! ... بیده نگی ... ئارامى ...

هه م گه رمه و هه م منداله کانیش له و دیو نایکه نه ژاوه ژاو ... هه م ژنه که م له لَام نیه و هه م ویزدانیشم ئاسوده و ئارامه ، ئیدی منیش له وه زیاتر به ته ماى چیم؟ پیلوى چاوه کانم ورده ورده خه ریکن قورس ده بن ... له نا کاو گززرز ... گززرز ... میشوله په یدا ده بن ! خودا به نه فره تیان کات!

لیره دا ، باوکی خیزانه که هه لده ستى و ده ستى به هه وادا راده وه شیئى و ده لى: میشوله ! و اتا ئه شه که نجه ! و اتا (ئه نکیزیسیون*) ! گزه گزه که ی ئه وه نده سوژ بزوی و خه مبارانه یه ، ده لى ده پاریتته وه . به لَام ئه و بی شه ره فه وا چه زه ت لى هه لده ستى ، تا دوکا ترمیر دواتریش شوینه که ی هه ر ده خورى ! جگه ره داده گیر سیتم ! تا وده ده مه میشکوژه که ! سه رم ده خه مه ژیر به تانیه که وه ! به لَام بى سوده .

سه ره نجام خو م ده ده مه ده سته وه و ده لیم: (ده ی نه فره تیه کان ! وهرن گوشت و خوینم قوزه له قورت که ن).

به‌رله‌وهی بتوانم خۆم له‌گه‌ڵ چه‌زی می‌شوله‌کاندا بسازنیم ، نوڤه‌ی
 پروڤه‌ کردنی ژنه‌که‌م دیت ... هه‌مو شه‌وی له‌گه‌ڵ چه‌ند پیاویکی
 ده‌نگ زیقن ، پروڤه‌ له‌سه‌ر فیڤیونی ده‌نگی (تینوڤر*) ، ده‌کا ...
 هه‌مویان تا ده‌توانن به‌پوڤه‌وه‌ ده‌خه‌ون و شه‌وانه‌ش بو‌ سازدانی
 کوئسیرتیکی ئه‌ماتوڤی خویان سازده‌که‌ن. ئای خودایه‌ گۆرانیبیژی
 ده‌نگ تینوڤر چه‌نده هه‌راسانه‌که‌ره ، ته‌نانه‌ت ناکرێ له‌گه‌ڵ ده‌نگی
 هه‌یچ می‌شوله‌یه‌ک به‌راوردکرێ.

له‌م کاته‌دا باوکی خیزانه‌که ، پوختساری خۆی خه‌مناک ده‌کات و
 تیه‌له‌ده‌کا: (مه‌لی لاوۆ خۆت خه‌سار کرد ... سه‌یرکه‌ ئاشقانه
 که‌وتومه‌ته به‌رپیانیان).

ئهی بی‌ شه‌ره‌فینه‌ ! چۆن بونه‌ته به‌لای گیانم.

دواتر به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی پزگارم بی‌ت له‌ ده‌ستیان ، ناچارم بکه‌ومه
 فرت و فی‌ل ، به‌سه‌ری په‌نجه‌کانم له‌ملاو ئه‌ولای سه‌رم ده‌دم ، تا
 چواری به‌یانی له‌سه‌ر ئه‌مه به‌رده‌وام ده‌بم تا له‌کو‌تاییدا هه‌مویان
 ده‌پۆن به‌پیی خویانه‌وه ... به‌لام دوا‌ی پویشتنی ئه‌مانه‌ نوڤه‌ی په‌نج
 و کوپه‌ره‌وه‌ریه‌کی تره‌: خانمی به‌پیزی چارشو‌ی به‌سه‌ر ، واتا هاوسه‌ره
 یاساییه‌که‌م ، سه‌روکه‌له‌ی په‌یدا ده‌بی‌ت و داوای مافه‌ یاساییه‌کانی
 خۆیم لی‌ ده‌کا.

باوه‌رت هه‌بی ته‌واوی بون و ژیانم پهبوه‌ له‌ترس و دل‌ه‌راوکی ، هه‌ر
 شه‌ویک ژنه‌که‌م بی‌ته‌ ژوره‌که‌م ، هه‌مو جه‌سته‌م سو‌ر هه‌له‌ده‌گه‌رێ و
 ده‌ست و پیی خۆم ون ده‌که‌م ... ناخ ... په‌رداخیک ئاوم بده‌نی ...

ئیدی به‌م شیوه‌یه هه‌مو شه‌وی بی‌ ئه‌وه‌ی بتوانم سه‌رخه‌ویک بشکینم
 ، کاتر می‌ر شه‌شی به‌یانی ده‌بی له‌ نیو جیگا‌که‌م بی‌مه‌ ده‌ری و ملی
 پینگای ویستگه‌ بگرم. له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کا شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ بپوات و
 فریا نه‌که‌وم ، به‌خیزایی ده‌که‌ومه‌ پاکردن ... قاچم له‌ نیو قوڤدا
 ده‌چه‌قی ... دنیا سارده ... ته‌م و مژه ... تف ! ... کاتی ده‌گه‌مه
 شاریش ، به‌یانی باش ! به‌یانی باش ... به‌لی برا ... ئه‌و ژیانه‌ی من
 هه‌مه‌ په‌بی خودا به‌ دوژمنه‌که‌شتی نه‌به‌خشی. خۆت ده‌زانی من
 نه‌خۆشم ، هه‌ناسه‌ ته‌نگیم هه‌یه ، سوتانه‌وه‌ی گه‌ده‌م هه‌یه ، توشی
 دل‌ه‌راوکی هاتوم ، به‌رده‌وام له‌ ترسدا ده‌ژیم ، هه‌رچه‌یه‌کی ده‌یخۆم
 بو‌م هه‌رس ناکرێ ، به‌کورتیه‌که‌ی له‌بری ژیان له‌وپه‌ری خه‌م و
 خه‌فه‌تدام ! یه‌که‌سه‌ نیه‌ باری سه‌رشانم سوکتر کات و به‌زه‌یی
 پیمدا بی‌ته‌وه‌ ! ئه‌مه‌ په‌وايه‌ ؟ بابه‌ چش له‌به‌زه‌یی ! پیم پیده‌که‌نن.

خۆ رۆن و ئاشکرایه ، می‌ردیک مالی له‌ هاوینه‌وار بی‌ت ، جگه‌ له‌ توپین
 ، هه‌یچ مافیکی تری نیه‌ !

هه‌یچ که‌س ئاگای له‌وه‌نیه ، منیش هه‌یوانیکم و حه‌زم له‌ ژیانه‌ و
 پیمخۆشه‌ هه‌ندیک ئاسوده‌بم. ئه‌وه‌ی بو‌م باسکردی چیرۆکیکی
 کو‌میدی نیه‌ ! به‌لگو تراژیدیه‌ .

ئیس‌تاش دوا‌ی ئه‌م هه‌مو قسانه‌ی بو‌مکردی ، ئه‌گه‌ر ناته‌وی
 ده‌مانچه‌که‌م بده‌یتی لانیکه‌م هه‌ندیک دل‌م بده‌وه‌ و هاوسۆزم به‌ .
 : به‌راستی هاوبه‌شی خه‌تم.

: ده زانم هاوېه شیبی خەمی تو چوڤنه! ... باشه برا ، دەبی بېرۆم ،
خودا حافیز ... زور درهنگمه ... دەبی سەرەتا بچم ماسی سویر بکړم
و داوی خیرا بهر و وېستگه بېرۆم ...
ئاشناکە ی دەلی: باشه تو به منت نه گوت قیلات له کام هاوینە واره
به کړی گرتوه؟

: له (دخلا ریچکا*).

: ئەها ده زانم له کوپیه ... ئه ری له وی ، خاتو (ئولگا پاقلوڤنا
ڤینبیرگ) ناناسی؟

: با ... دەیناسم ... ئاشنایه تیمان هیه ...

ئاشناکە ی بهم قسه یه دهگه شیته وه و به شادیه وه ده لی: به راسته ؟
به مەم نه ده زانی! که وایه داواکاریه کم لیت هیه براگیان ، وەرە ئه و
چاکه یه م له گەلدا بکه ، به لام بهر له هه مو شتیک دەبی به لینم پیدیه ی
که داواکاریه که م پەت نه که یته وه .

: مه به ستت چیه ؟.

: نهک وهک ئه رکیک له سەر تو بیت ، به لکو وه کو دۆست و ئاشنایه ک
تکات لیده که م ، سەرەتا سلاوی منی پېیگه یه نه ، به سته یه کی بچوکه
، بیده ری. ماوه یه که له موبەر داوای لیکردم مه کینه یه کی بچوکی
دورمانی دهستی بو بکړم ، له میژه کریومه و که سم ده سناکه وی بو ی
بینیرم ، دەبی تو ئه و ئه رکەم بو بکیشی.

نان په یدا کەری هاوینە وارنشین ، بو ساتیک ، به چه په سانه وه سه یری
ئاشناکە ی دهکات ، له که سیک ده چی ئه قل و هوئشی له ده سدابی ،

دواتر په نگی سور هه لده گه ری و سەرەنجام قاچه کانی ده کوتی
به زه ویدا و هاوار دهکات: وهرن مروفت خوږه کان! ... وهرن بمخون!
هه ناسه م لیبیرن! پارچه پارچه م کهن! بینه دهی ... بینه مه کینه ی
درومانه که بینه! ئه گەر چه زت لیه خوشت سواری مه کینه ی
درومانه که به ، ئاوم ده نی! ئای خودایه! من بوچی زیندوم?
له بهر چی زیندوم؟

(نارشین*) پیوانه یه کی کوڤ بوه: به رامبه ر به ۷۱ سم.

(کادری*) quadrille جوږه سه مایه که .

(دخلا ریچکا*) به واتای روبری مردن دیت.

(ئه نکیزسیون*) دادگایه کی کلیسا بو ، له سه ده ی دوانزه دا له ئه وروپا
پیکهات. بو لپرسینه وه له بیر و بوچونه کانی خه لک و ئه و که سانه ی
دژایه تی ، یان کاریکی پیچه وانیه ی ئاینیان کردبو. که سەرەنجام ورده
ورده هه مو ئه وروپای ته نیه وه و سزاکانیان زور قورس و بیبه زه بیان
بون. ته نیا له یه کیک له ولاته ئه وروپیه کاند ۳۴۰ هه زار که سیان
بیبه زه بیان سزادا و نزیکه ی ۳۲ هه زار که سیشیان له ئاگردا سوتاند.
سه ره نجام له سه ده ی هه ژده دا کوتایی به ده سه لاتی ئه م دادگایه
له زوربه ی ولاته کاند هینرا. وه رگیز

خوشبخت

شهمه نده فەریکی نە فەرەه لگر ، لە ویستگە ی (بولۆگۆیا) ی سەر هیللی ئاسنی (نیکولایو فسکایا) وه ، که وتە پری .
کاتی خۆرئاوا بونە .

لە یه کێک لە فارگۆنه ژماره دوه کاندایا - که جگه ره کێشان تێیاندا نازاده - پینچ کهس چاوه کانیان لیکناون و نیازی خهوتنیان ههیه ، چەند خوله کێک له وه پیش ، نانیکێ باشیان خواردبو و ئیستاش پالیان به پشتی کوشنه که وه دابو و چه زیان ده کرد بنون .

بیده نگی هه مو شوینیکی گرتوته وه . له م کاته دا ده رگا که ده کریته وه و که سیکی بالا بهرز به کلاویکی سور و بالتویه کی پیک و جوانه وه ، که پاسته و خو مروفه ده خاته وه بیری که سایه تی ئوپه ریتیک ، یان به ره مه کانی (ژول قیرن) ه وه ، وه ژور ده که وی .

کابرا له ناوه پاستی فارگۆنه که پاده وه سستی ، چاوه نیمچه خوماره کانی ده بریتته کورسیه کان و له ژیر لیوه وه ده لیت : نا ئه مه ش هه و نیه !
نه فرته له شه یان ! مروفه هیزی له بهر ده بری .

یه کێک له گهشتیارانی نیو فارگۆنه که سهیریکی سه رتا پای کابرا ده کات و پاشان به خوشیه وه هاوار ده کا : ئه وه تو ی (ئیقان ئه لیکسیو فیچ) ؟ سهیره ! ئه وه چی ده که ی لیره ؟

ئیقان ئه لیکسیو فیچ پاده چەنی و به سه رخوشیه وه سهیریکی کابرای گهشتیار ده کات و ده یناسیتته وه و له خوشیان دهسته کانی لیک ده سو ی و ده لی : ها ! پیتەر پتروفیچ ... پایزه برا ! به راستی نه مه زانی توش له م شه مه نده فەرە دایت ؟

: ئی چونی ؟

: خراپ نیم ، ته نیا کی شه م ئه وه یه فارگۆنه که ی خوم لئ بزر بوه و نایدۆمه وه ، گه مژه یه کی وه ک من ، هه ر بو ئه وه باشم له سه ر ئه م گه مژه یه وه به ره قه مچیانم دن .

ئه مجار قوت ده بیته وه و له ژیر لیوه وه دریزه ی ده داتی : ئیدی ئه مه ریکه وته ! له گه ل ده نگی دوهم شوت ، دابه زیم ویستم په ردا خیک کونیاک بخومه وه و بریک گه روم ته پرکه م ، دوا ی ئه وه بیرم کرده وه و گوتم تا ویستگه ی داهاتو ریگایه کی زوری ماوه ، با په ردا خیک تریش بخومه وه ! بوخوم دانیشتبوم و بیرم ده کرده وه و ده مخواره وه له نا کاو شوتی سییه میش لییدا ... ئیدی وه ک شیتان به په له پوزی رامکرد ! شه مه نده فەرە که له رۆیشتندابو ، هه رچونیک بو خوم په ستایه یه کێک له فارگۆنه کانه وه ، ئیستا تو بو خوت بریار بده ، گه مژه م یان نا ؟ سه گبایم یان نا ؟

پیتەرپتروڤیچ دەلی: کەمیک سەرخوشت پێو دیارە ، فەرمو وەرە دانیشە. لە تەنیشت منەو جینگا هەیه ، وەرە دانیشە.

: نانا ... دەبی بچم فارگوڤنەکەى خۆم بدۆزمەو! خودا حافیز.

: دانیشە مەرۆ دنیا تاریکە! با لە فارگوڤنەکەو بەرنەبیتەو خوارى! کەگەیشتینە ویستگەى داها تو ئەوسا بە ئاسانى فارگوڤنەکەى خوت دەدۆزیتەو ، وەرە دانیشە.

ئێقان ئەلیکسیوڤیچ ئاھیکى هەلکیشا و بە دودلیەو لە بەرامبەریدا دانیشت ، نیگەرانی بە پوخساریەو دیاربو ، حەجمینی نەبو.

پاشان پیتەرپتروڤیچ لیى دەپرسی: ئەو بو کوی دەچی؟

: من! بو بوشایی ئاسمان! شتەکانم وا تیکەل و پیکەل کردو ، خوشم نازانم بو کوی دەچم ... چارەنوس گویچکەى گرتوم و بەدوای خویدا پامدەکیشتی ، منیش ئەو دواى کەوتوم ها... ها... ها... برادەرى خوشەویست ... ئەرى تائىستا پوینە داو لەگەل شیتیکى خوشبەختدا بەرەو پو ببیەو؟ ها؟ جوان سەیرکە! لە بەرامبەر خوتدا بونەوهریک دەبینى کە خوشبەختیەکەى هیندەى نەخایاند ، هیچ شتیک لە سیمای مندا بەدى ناکەیت؟

: با ... بریک پیتەو دیارە ... کە ...

: بابە گیان ئەمن بوخۆم دلنیام کە ئیستا سەر و سیمام گەمژەیی لی دەبارى! حەیف ئاوینەم پینیه دەنا زۆر بە باشى سەیری دەم و فلقي خۆم دەکرد ، بەلی خەریکە گەمژە دەیم ، ها... ها... ها...

بەشەرەفم هەر ئیستا کە ئەو بە نیازی ئەو دەم بچم مانگی هەنگوینی بەخوشتی و شادی بەسەر بەرم! ئیستاش هەر بەسەگبایم نازانم؟

: بو ژنت هیناوه؟

: ئا ، ئەمرو! چیت لی بشارمەو هاورپی خوشەویست! ئەمرو دواى ئەو هە گریبەستی هاوسەرى و ئەمانەم تەواو کرد ، یەكسەر لەگەل هاوسەرەكەمدا سواری شەمەندەفەر بوین!

لەم کاتدا ئامادەبوانى نیو شەمەندەفەرە کە هەمویان پیروزیایی لی دەکن و دەیدەنە بەر پیژنەى پرسیاران.

پیتەرپتروڤیچ ، بەپیکەنینەو دەلی: ئەها ... ئەو بو یە ئاوا خوت پازاندو تەو!

: بو خو فریودانیش هیندەم گولاو لەخۆم داو ، تا بینە قاقا هەست بە شادی و خوشی دەکەم. نەپەژارەیهك! نە دلەکو تەیهك! نە بیریکى خراب! ... تەنیا هەست بە ... هەست بە شتیک دەکەم کە خوشم نازانم چ ناویکی لی بنیم ... بۆنمونه هەستکردن بە خوشبەختی ... لە ژیانمدا ئەو نە شاد و خوشبەخت نەبومە!

و هەكو نیشانەى هەستکردن بە چيژ و خوشبەختی ، چاوهکانى لیك دەنى و سەرى بادەدا و دريژەى دەداتى: ئەگەر ئیستا بگەرپیمەو نیو فارگوڤنەکەى خۆم ، لەگەل بونەوهریکدا بەرەو پو دەبمەو کە لە تەنیشت پەنجەرەکەو دانیشتو و سەرتاپای جەستەى وابەستەى منە ،

قژکال ... سه روسیمایه کی جوان و وردیلانه! دهست و په نجه یه کی جوان و له بار! نه وه ، گیانی منه ، فریشته ی منه ، عیشقی منه ، نارامی گیانی منه ، نه و قاچانه ی نازانم بو هینده جوانن خودایه! نه و قاچه خاوین و جوانانه ی نه و له کوئی و نه م قاچه بوگه نانه ی نیوه له کوئی! قاچه کانی نه ک هر له (میناتور) ځک ، به لکو له سیحر و نه فسون ده چن! چه زم لئی نه و قاچه جوانانه ی بخوم. نیوه که هر خه ریکی باسی (ماته ریالیزم) ن جگه له شیکردنه وه و جیاکاری ، له هیچ شتیکی تر ، تیناگه ن! چ کارتان به م قسانه یه هه ی په به نی می شک و شکنه! نه گهر هاتو روژنیک ژنتان هینا ، یادیکی من بکه نه وه و بلین: (نای ئیفان نه لیکسیو فیچ یادت به خیر!). باشه هاوړپیان ... نه من ئیدی ده بی پرؤم و فارگو نه که ی خوم بدو زمه وه ، بیرتان نه چیت له ویدا که سیک به نیگه رانیه وه چاوه پروانی گه پانه وه مه ... له بیرکردنه وه دایه و خه ریکه چیژ له چرکه ساتی بینینه وه ی من و هرده گری ... پیکه نینه که ی چاوه پروانم ده کات ... ده پرؤم و ده چم له ته نیشتی وه داده نیشم و به م دوپه نجانه چه ناگه جوانه که ی ده گرم ... و

دواتر ئیفان سه ریک ده له قینی و به هه ستیکی لیوانلیو له خوشحالیه وه ، دریزه ی ده داتی: دواتر سه رم ده خه مه سه ر شانه نه رمه کانی و ده ستیشم ده خه مه نیو قه دی. ده زانی له و حاله تانه دا چ بیده نگیه ک دروست ده بی ... که شیکی شاعیرانه ... ناماده م له چرکه ساتیکی له و

شپوه یه دا هه مودونیا له نامیز گرم ، پیتهر پترو فیچ موله ت هه یه له نامیزت گرم

هه ردو ناشنا له نیو پیکه نینی گه شتیاراندا باوه شیان به یه کدا کرد . دواتر تازه زاوا دریزه ی ده داتی: به لام کاتی مروف دیت بو نیشاندانی گه مژه یی خوئی ، یان وه ک پومان نوسه کان ده لین: (بو زیاتر خو فریودان) ، ده چیته فروشگای ویستگه و دوسی په رداخ کو نیاک هه لده دا ، ئیدی لیره دا شتیک له نیو دل و می شکیدا سه ره لده دا که له نیو چیروکه کانیشدا نانوسرین. من مرو فیکی بچوک و بی بایه خم ... به لام له گه ل نه وه شدا هه ست ده که م هیچ به ریه ستیکم له به رده مدا نیه ... ناماده م ته واوی دنیا له باوه ش بگرم!

شادی و سه رخوشی نه م تازه زاوا خوشبخته ، ورده ورده گه شتیارانی نیو فارگو نه که ش ده گریته وه و خه ویان ده رده ویته وه و هر زور به زویی ، له بری گو یگریک ، پینج گو یگری لی کو ده بیته وه .

به وپه ری بی ئوقره ییه وه دانیشته وه و ده سته کانی هه لده شه قینی و که ف به لالغاوه یدا دیته خواری و بی پسانه وه قسه ده کا .

هینده به سه که نه و زه رده یه ک بیته سه ر لیوانی ، تا نه وان له قاقای پیکه نین بدن .

: گرینگ نه وه یه مروف زور بیر له شته کان نه کاته وه ، کاکینه! سندان له جیاکاری و شیکردنه وه دا ، نه گهر چه زت له خواردنه وه یه برؤ بو خو ت بخوره وه و هینده قسه له باره ی سود و زیانه کانی خواردنه وه وه مه که ... سندان له فه لسه فه و ده روناسی ...

لەم کاتەداپشکێنەری شەمەندەفەرەکه بە بەردەمیاندا دیت ، تازه زاوا پوی تێدەکا و دەلی: ئەرئ کاکێ بەپێژ زەحمەت نەبی ئەگەر چوینە فارگوونی ژمارە (۲۰۹) ژنیکێ لێیە کلاوێهەکی بەلندەپەکی دەسکردی پێوه لکێنراوه ، پێی بلێ من لێرەم .

: ببورە ئیمە فارگوونی ژمارە (۲۰۹) مان نیە ، (۲۱۹) مان هەیه .

: با (۲۱۹) بیت چ جیاوازیهکی هەیه ، پێی بلێ نیکەرانی میردەکەت مەبه و هیچ گرفتیکێ نیە .

دواتر سەری دەخاتە نیو دەستەکانی و دەلیت: میرد ... خانم ... زۆر دەمیکە؟ لەکەپەوه؟ میرد ... ها...ها...ها... ئاخربە منیش دەلێن میرد؟ بو ئەوه باشم وەبەر قامچیانم دەن ، من گەمژەم! بەلام ئەو تا دوینیش کچیکێ عازەب بو ... هەرگیز باوەر ناکەم! یەکیک لە گەشتیارەکان دەلی: بەراستی لەم سەردەمەدا بینینی کەسیکی خوشبەخت ، وەک بینینی فیلیکی سپیە .

ئیقان ئەلیکسیقیچ - کەپیلایوکی نوک باریکی لەپیداپە - قاچەکانی پادەکیشی و دەلی: راست دەکە ، بەلام ئەمە تاوانی کێیە؟ ئەگەر کەسیکی خوشبەخت نیت ، جگە لە خۆت کەسی تر تاوانبار مەکە! بەلی! مروۆ بو خۆی خوشبەختی خۆی بنیاد دەنی و دروستی دەکا ، چ بەرپەستیکت لەبەر دەمدایە؟ تۆش دەتوانی خوشبەخت بیت! بەلام ناتەوی و سەر سەختانە خۆتی لی دور دەخەیتەوه .

: توخوا ئەمەش بوە قسە؟ دەی پیمان بلێ با ئیمەش بیزانین؟

: زۆر ئاسانە ... ئەمە یاسای سروشتە ، هەمو مروۆئیک لە سەردەمیکی دیاریکراوی تەمەنیدا یەکیکی هەر خوش دەوی ، هەرکە ئەم قوناغەش دەستیپیکرد ، مروۆ دەبی بەتەواوی بونیەوه بەرەو پیری بچیت ، بەلام ئێوه سەرپێچی لە فەرمانەکانی سروشت دەکەن و چاوه‌پوانی چەند

شتیکن لە ژياندا. دواتر ... خو له یاساشدا هاتوه که هەمو مروۆئیکێ تەندروست و ئاسایی دەتوانی زەماوەند بکا ، با پیتان بلیم مروۆ تا زەماوەند نەکا خوشبەخت نابیت. هەرکاتی هەل و مەرجهکە گونجاو بو ، دەبی زەماوەند بکری ، خو دواخستن کاریکی باش نیە ... بەلام ئێوه ناتانەوی ژن بینن! هەموتان چاوه‌پوانی چەند شتیکن! ئێوه بو خوشستان دەزانن لەکتیی ئاسمانیدا هاتوه که شەراب دلی مروۆ شاد دەکا ... ئەگەر شاد و خوشبەختی و بته‌وی شادترین بیت ، دەبی بچیتە فرۆشگایەک و دوسی پەرداخ هەل دەی ، مروۆ لە جیاتی ئەوهی قسە ی گەرە و فەلسەفی بکا ، دەبی بەراورد لە نیوان شتەکاندا بکا و بیانکاتە سەر مەشق و نمونە یەک بوخۆی ! بژی نمونە !

: تو دەلی مروۆ خۆی خوشبەختی خۆی بنیاد دەنی ، سندان لەم بنیادنانە دا ، کە هەمو خوشبەختیەکی بەهوی ددان ئیشە یەکەوه یان بەهوی خەسویەکی خراپەوه ، لەبەین چیت . ئیستا ئەگەر شەمەندەفەرەکه مان توشی پیکدادان بیست ، بوئەنمونه وەک پیکدادانەکی چەند سال لەمەوبەری ویستگە ی (کوکو یو فسکایا) ،

ئەوسا دلتىيام لەسەر ئەم قسانەت نامىنى و وەك دەللىن لە ئاوازيكى تر دەخوينى...

تازە زاوا ، بە نارازىيونەو وەلام دەداتەو: وانىه ! خوڤيكدادان ئەوپەرى سالى جاريك پودەدا ، من بەشبهحالى خوم هيچ ترسيكەم لەم جوړه پوداوو كارەساتانە نيه ، چونكه هيچ هوكاريك نابينم بو پودانى ئەم جوړه كارەساتانە ، جگە لەووش زور بەدەگمەن شتى لەو چەشنە پودەدەن ، بەگوڤى بابى ، چ دەبى با بى! هەرنامەوى گويم لەو قسانەش بيت ، باشە برادەرينە خەريكين دەگەينه ويستگەى داهااتو.

پيتەر پتروفيچ دەپرسى: ئەرى بەراست بيت نەگوتم نيازى كويت هەيه ؟ دەچيه موڤسكوڤ يان بەرەو باشور دەچيت ؟

: ئەمن ئەو لەموڤسكوڤ بەرەو باكور دەپوم ، باشورى چى ؟

: ئى خو موڤسكوڤ باكور نيه ؟

: دەزانم ! ئيمەش نيازى پتروسبوڤرگمان هەيه .

: ئى خو ئيستا ئيمە بەرەو موڤسكوڤ دەچين !

تازەزاوا سەرسام و حەپەساو دەپرسى: بەرەو موڤسكوڤ دەپوين ؟

: سەيره ... بليتى كويت بريوه ؟

: پتروسبوڤرگ .

: چاكەوابى پيروڤز بايت لى دەكەم ! بە پيچەوانەو سوار بویت .

بو ماوہيەكى كەم ، بيدهنگى داياندهگريت ، تازە زاوا هەلدەستى و

نيگايەكى سەرخوشانەى دەوروبەرى خوئى دەكات .

پيتەر پتروفيچ ، وەك پونكردنهو وەيەك دەلى: بەلى هاوپيى خوشەويست ، كەوابى لەويستگەى بولوگوييا شەمەندەفەرەكەت لى گوڤاوه و سواری شەمەندەفەريكى تر بویت ، دياره بەو دوسى پەرداخە بىرت كردوتەو و بريارت داوه سواری شەمەندەفەريكى پيچەوانەى ئاراستە بيت !

تازە زاوا پەنگى بەپوخسارەو نامينى ، سەرى خوئى دەخاتە نيو هەردو دەستەكانیەو و بەبى ئارامیەو بەنيو فارگوڤنەكەدا ديت و دەچى و دەلى: ئای كە بەدبەختم ! ئيستا چى بكەم ؟ قورى كوئى بەسەر خومدا كەم ؟

گەشتيارانى نيو فارگوڤنەكە دلى دەدەنەو: گرینگ نيه ... تەلەگراميك بو خانمەكەت بنيره ، هەركە گەيشتینه يەكەم ويستگەش

سواری شەمەندەفەريكى خيرا بە و لەوانەيە بگەيتەو خانمەكەت .

تازەزاوا كە (بنيادنەرى خوشبەختیەكانى خوئەتى) ، بەگريانەو

دەلى: شەمەندەفەرى خيرا ! پارەى شەمەندەفەرى خيرام لەكوئى بو ؟

جزدانى پارەكەم لای ژنەكەمە .

گەشتيارەكان بەپيڤكەنين و فسكە فسكەو لە ناو خوئاندا هەندىك

پارە كوڤدەكەنەو و دەيدەنە دەست تازە زاواى خوشبەختەو .

زاوا و خه زوور

(چپرۆكئىكى سەردەمیانە)

لەمیاندارىيەكى ئاھەنگ و سەمادا كە لەشارۆچكەيەك سازيان كەردبو ،
ئاشنايەك رويكرده (پیتەرپتروۋیچ میلکین) و گوتى: بیستومه دەلین
بەنیازی ژن بینى؟

: بە چیدا دیارە نیازی ژن هیئانم هەیه؟ چ گەژەیهك ئەم قسەیهی
پى گوتوى؟

: هەموان وادەلین ، خو دیاریشه كەوايه ، بوچی لیمانی دەشاریهوه
بابە؟ تو پیتوايه ئیمە لە گوئی گادا نوستوین! باش لە نیازەكانت -
كەوهك رۆژی پونن - تیگەیشتوین هە... هە... هە... خودیاره
جەنابت هەر لەبەیانپرا تا ئیوارى لە مالى كۆندراشكین نایەدەرى ،
نیوهرۆ و ئیواره لەوى نان دەخوی و پۆمان دەخوینیوه و جگە لە ()
ناستینكا كۆندراشكینا) ، پیاسە لە گەل كەسى تردا ناکەیت و تەنیا
چەپكە گول بو ئەو دەبەى ... كاكە ... هیچ شتێك لەچاوی ئیمە ون
نابى. دوینی بەریز (كۆندراشكین) م بینى گوتى: خەریكین قسەى
لەسەر دەكەین هەرکە گەراینەوه شار ، خەریكى پێكخستنى كاروبارى
زەماوەندەكە دەبین ... باشە ئەمە چى تیدایە؟ خوابكا وابى ،
باوەرت هەبى بەشى زۆرى لەبەر كۆندراشكین ئەم زەماوەندەم

پێخۆشه ، داماوە حەوت دانە كچی هەن ، حەوت دانە ! ئەمە
گالتهیه؟ خوا بكا هەر یەكێكیشیان بەپێو پى خویەوه بروات ...
میلکین ، لەمیشكى خویدا دەیگوت : (بەنەفرەت بی ئەمە دەیهمین
كەسە لەبارەى زەماوەندی من و ناستینكاوه قسەم لەگەلدا دەكا!
تیناگەم ئەم خەلكە بوچی بەم شیوهیه بیر دەكەنەوه! دلنیام هەر
لەبەر ئەوهیه كە رۆژانە لەمالی ئەواندا نان دەخۆم و پیاسە لەگەل
ناستینكادا دەكەم ... هەتا دەرفەت هەیه ، دەبى كۆتایی بەم قسە و
قسەلۆكانە بینم ، گەرنا كاتى بەخۆم دەزانم ئەو خودا نەناسانە
رایەخى زەماوەندەم بو پادەخەن. دەبى سبەى سەریك لەو
كۆندراشكینە گەژەیه بەدەم و لەوبارەیهوه قسەى لەگەلدا بكەم و
هەندێك شتی بو پون كەمەوه ، با لەخوړا شت رێك نەخا و دللى خو
بەم زەماوەندە خوش نەكا و دواتر ... خوداحافیزی لى بكەم .
سەرلەبەیانى رۆژی دواتر ، میلکین بە شەرم و جورێك لە ترس و
دوولێهە بەرەو فیللاكەى كۆندراشكین ، كارمەندی پلە شەشى
دەولەت ، وەرپى كەوت و چو ژورەكەیی و خاوەن مال بە پیریەوه
چو و بەخیرها تێكى گەرمی كرد: سلاو لەپیتەرپتروۋیچ !
تەندروستیت چۆنە؟ چیه ! دەلێى نیگەرانی؟ هە... هە... هە...
ناستینكا ئیستا دەگەریتەوه ... چو سەریك لەخیزانی گۆسیف بدا.
میلکین ، بە شەرمەزاریهوه برێك چاوهكانى هەلگۆفین و

به منجه منجه وه گوتی: له راستیدا ... بو دیده نی ناستینکا نه هاتوم ... هه ندیک کارم به به پیرتته ... ده مه وی هیندیک قسه ت له گه لدا بکه م ... ئاخ ... شتیك چوه نیو چاوم ...

کوئندراشکین سه ییریکی کرد و گوتی: ده ته وی له باره ی چیه وه قسه م له گه لدا بکه ی؟ ... خو ئه مه پیویست به شهرم ناکا ، پیاو نابیی هه ست به شهرم وخه جاله تی بکا ! ئاخ له ده ست گه نجانی وه ک ئیوه ! له مه به سه ته که ت گه یشتوم ، ده زانم ده ته وی چ بلیی ... له راستیدا ده بو ده میك با ...

: له راستیدا ... شته که وایه و ده بیی ... هاتوم خود احافیزیت لیبکه م ... سبه ی نیازی پویشتم هه یه ...

کوئندراشکین چه په سا و چاوه کانی زه ق بونه وه و پرسی: لیره ده پوئی؟ : به لیی ... ده بیی له خزمه تتان ... ئه گه ر موله ت هه بیی ... زور سوپاسی ئه و میوانداری و دلفراوانیه تان ده که م ... به راستی کچه کانت زیاد له ئه اندازه میهره بان و پیکوپیکن ... هه رگیز ئه و کاتانه م له بیر ناچنه وه که له گه ل ئیوه دا به سه رم برد ...

خاوه نمال ، نیوچاوانی گرژ کرد و قسه کانی به میلکین بری و گوتی: موله تم بده یه ... به راستی ئه من هیچ سه ر له م قسانه ی تو ده رناکه م ، ئه لبه ته هیچ گومانیک له وه دا نیه هه مو که س ئازاده و مافی خویه تی بوکوی ده پوا ... تو ش هه ر کاریک پیت خوشبیی ده توانی بیکه ی ، به لام خه ریکی به هه له دا ده چی و ئه مه ش کاریکی ئابرومه ندانه نیه ! : من ... من تیناگه م له بهرچی به هه له دا ده چم؟

: ته وای ئه م هاوینه ت له مالی مندا به سه ر برد و خواردت و خواردته وه و هیواو ئومیدت خسته دلمانه وه و له به یانیه وه تا ئیواری جرت و فرتت بو له گه ل کچه کانمدا و ئیستاش ده لیی خود احافیز؟ : به لام من ئومیدم نه خستوته دلی که سه وه .

: راسته که به فه رمی نه هاتویته داخواری ، به لام به ره فئارته وه دیاربو مه به ستت چیه ، هه مو پوژی نانی نیوه پو و ئیواریت له مالی مندا ده خوارد و تا ده تتوانی ده ست له نیو دهستی (نادیا) ، ده گه رایت و پیاسه ت ده کرد ... ئایا ئه م کارانه بیی مه به ست ده کرین؟ ئه وه ته نیا زاویه که ده توانی سی ژمه له مالی خه لکیدانان بخوا ، ئه گه ر تو داخواریکه ر نه بای! پیتوایه هه مو پوژی بو نانی نیوه پو و ئیواری بانگم کردبای؟ ئه م جو ره قسانه هه رگیز ناچنه میشکی منه وه ، ده بیی هه ر ئیستا بییه پیشی و کاره که پیکبخه یین ، گه رنا ... گه رنا ... : بپروانه ... ناستینکا ... کچیکی له ئه اندازه به ده ر میهره بان و له بار و جیگای پیزه ... هاوسه ریکی له و باشتر ... به لام له راستیدا من و ئه و نه مانتوانی لیك تی بگه یین .

کوئندراشکین به پیکه نینه وه گوتی: هه ر ئه وه نده ؟ به س له بهر ئه وه نده ؟ بو هه مو دونیا بگه ریی ژنیکت ده سده که وی وه ک میرده که ی بیرکاته وه ؟ ئاخ له ده ست گه نجی وه ک ئیوه ! هه ر ئه وه نده ی بیریک به میشکتاندا هات ئیدی ناتوانن به و ئاسانیه له میشکی خوتانی وه ده ر نین ! هه ... هه ... هه ... مروژ سه ری لیقان سورده مینی ... ئه مروژ لیکی تیناگه ن ئه مه هه رگرفت نیه ، ته نیا

ئەو ەندە بەسە يەك سال پىڭكەو ە بژين ، ئىدى تەواوى ئەم ناھەموارى
و لىك نەگە يىشتىنەنە لەبەين دەچن. بۆنمۇنە شەقامىكى تازە
دروستىكراویش ناكرى گالىسكەى تىدا لىخورى ، بەلام دواى ماوہ يەك
تادە توانى لىخورە .

: قسەكانت راستن ... بەلام ... لەوانە يە من شياوى ناستىنكا ...

: نانا ... ەەر زۆرىش شياوى ... قسەى بەلاش مەكە ... تو
گەنجىكى زۆر باشى .

: بەلام لىرەدا شتىك ە يە ، تو ناگادارى ژيانى من نىت ، كاكە من
كەسىكى ە ژار و دەسكورتىم ...

: ديسان قسەى بەلاش ... خو ەرنەبى مانگانە موچە يەكت ە يە
ئەمەش بەسە و زۆر سوپاس بوخودا ...

: بەلام ... من ەرە قخورم ... گىرودە بوم .

خاوەنمال دەستى راوەشاندىن و گوتى: ئەم قسانە چىن؟ ئەم تا
ئىستا يەك جارىش بە سەرخوشى نەمدىوى ، جگە لەمەش ، تو
گەنجىكى! با بشخوئىتەو! منىش لە سەردەمى گەنجىدا ، نەك ەەر
خواردنەو ، بەلكو زىادپرە وىشم دەکرد... گەنجىتتە ئىدى ...

: بەلام ئەو ەى من خواردنەو ە يەكى ئاسايى نىە ، بەلكو ئالودە بونە
... ئالودە بون بە خواردنەو ، شتىكى بوماو ەيى بنەمالەكەمانە .

: باوەرناكەم ... چلى گول و ئالودەيى؟ ەرگىز باوەرناكەم .

: كاكە راستىكەى جگە لەئالودەيى ، ەندىك كىردەو ەى نەشياوى
ترم ەن ، پياوى ەق و حىساب و ...

: بەپىزم كى ەرنەگى؟ ە ... ە ... ە ... پىتوايە سەرم
سورماو ە؟

: ئاخىر تا چارەنوسم پون نەبىت ناتوانم ژن بىنم ... راستىكەى تا
ئىستا ئەمەم لى شارەبويەو بەلام ئىستا ناچارت كردم باسى بكەم .

... فايلى تۆمەتى دزىم ە يە و بپيار وا يە بەم نزيكانە دادگايى بكرىم .
كوئندراشكىن بە وپ و گىژىەو ە پرسى: دادگايى؟ ئەمەيان شتىكى

تازە يە ... نەمدەزانى ... ەقى خوئە ، تا چارەنوست ديار نەبى ،
نابى ژن بىنى ...

: چەندت دزى؟

: ۱۴۴ ەزار رۆبلى .

: پارە يەكى كەم نىە ... بەراستى فايلىكەت بوئى سىبىرياي لىدى ...
لەوانە يە ژيانى كچەكەم پىبى لەبەدبەختى و كوئىرەو ەرى ... بەلى ،

كەوابى بەم حالەو ە ەيچ ناكرى ... خوات لەگەل .

مىلكىن ، ەناسە يەكى ئاسودەى ەلكىشا و دەستى بو كلاو ەكەى
درىژ كرد ... كوئندراشكىنىش دواى بريك بىدەنگى ، گوتى: ئى باشە

خو ناستىنكا توئى زۆر خوش دەوئى! كەوايە بوچى لەگەل تولدا نە يەتە
سىبىريا؟ خو عىشق و خوشەو يىستىش بى فىداكارى و لەخو بوردويى

شتىكى بى مانايە! جگە لەو ەش (تومسك) شارىكى زۆر بە بەرەم و
بەرەكەتە. ژيان لە سىبىريا چەند بەرابەر لىرە خوئىتر و باشترە ،

بەخودا ەاتبىا و مندالە نەبان دەروئىشتم و بوخوم لەوئى دەژيام .
دەو ەرى دەو ەرى با زەماو ەندەكە رىكخەين .

میلکین ، له میښکی خویدا بیرى كرده وه : (ئه م شه یثانه ئاماده یه
له بهر سوک کردنى بارى خوئى ، كچه كه ی بداته هه موو پیس و
چه په لئك) .

: ئاخړ كاكه هه ر ئه وه نده نیه ! هه ندیك شتى تریش هه ن ده بئى پیئى
بلیم ... جگه له و فایله ، فایلى ساخته كاریشم هه یه .

: جا ئه مه چ جیاوازیه ك دروست ده كا ؟ دو تۆمه ت هه ر یه ك سزایان
هه یه .

: تف !

: بوچى تف ؟

: له بهر ئه وه ی ... گوئى راگره من ئیستاش هه مو شته كانم پینه گوتوى
... ناچارم مه كه گه وره ترین نه ینى ژیانى خوّم بدرکینم ...

: زانینى پاز و نه یئیه كانى تو چ ده ردیكى من ده وا ده كا ؟ ئه مانه
قسه ی به لاشن برا !

: كاكه قسه ی به لاش نین ! ئه گه ر بریك هیدى بیت و بزانی من كیم ...
ئه وسا له برى ئه وه ی كچه كه تم بده یئى ، پشتم تیده كه ی ... من ...
دورخراوه یه كى هه لاتوم .

كوئندراشكین ، به م قسه یه وه ك ئه وه ی مار پیوه ی دابى ، شیوا و
له جیگای خوئى هه ستا و بریك له میلکین وه دوركه وت ، ماوه یه ك به و
شیوه یه بئى جولّه مایه وه و تییراما ، ئه مجار خوئى خسته سه ر
كورسیه كه و به دهنگیكه وه كه بئى ئومیدى تیدا به دى ده كرا ، گوتى :
هه رگیز بیرم بوشتیكى له م چه شنه نه ده چو ... ئه من مارم له باخه لئى

خوّمدا په روه رده كرد ، فه رمو بو دهرى ، نامه وئى چاوم به چاوت
بكه وئى . میلکین كلاوه كه ی هه لگرت و له خوئشى ئه و سه ركه وتنه ی
وه ده ستى هیئابو ، به ره و دهرگای دهرى وه پرى كه وت ...

به لّام له و ساته دا كوئندراشكین گوتى : راوه سته په له مه كه ، ئه دى
چۆنه تا ئیستا ده سگىریان نه كردویه وه ؟

: هه روا به ئاسانى ناتوانن بمگرنه وه ، ناوى خوّم گوړپوه .

: ئه ها ... وه لاهى له وانه یه تا كوئتاى ژیانیشته نه توانن په ی به م

نه یئیه به رن و بتدوژنه وه ، په له مه كه ... تو گه نجیكى باشى ...

ده زانم ماوه یه كى زوریشه تو به ت كردوه ... كورپه ده په نا به خوا ، چ
ده بئى باببئى ، كیشه نیه ، وه ره پیئى .

میلکین سه رتاپای جه سته ی ئاره قه ی لئى نیشته ... نه یده زانى چ
درویه كى له مه گه وره تر بدوژئته وه ... بیرى بو هیچ شتیك نه ده چو
... چاره نه مابو جگه له وه ی بئى هیچ لیكدانه وه و ئاماده كاریه كى
پیئشوه خته ، تا تینى تیدایه راكا وخوئى پزگار كا ... خوئى ئاماده كرد
له دهرگاوه فرته ی لئى بكا .

به لّام له و ساته دا بیرىكى به میشكدا هات ... گوتى : كاكه گرفتىكى
تریشم هه یه ... ئه گه ر راستیه كه یته ده وئى من شیئم ! ... خوشت
ده زانى شیئت به كه لكى ژن هیئان نایه ...

: باوه پناكه م ... شیئت و ئه م قسه به جیئانه ؟ ! .

: له قسه كه ته وه دياره كه شاره زاييه كى ئه وتوت له و باره يه وه نيه ،
هينديك كه س حاله تى شيتيان جار جاره ، ئه وكاتانه ي كه ئاسايين ،
هيچ كه س هه ستيان پيناكا .

: پيموانيه ئه م جوړه شيتيه له تودا هه بى ، پيم خوش نيه له م
باره يه وه قسه بكه يت .

: ئه دى چ بكه م؟ كه باوه رم پينه كه ي ناچارم راپورتي دكتور
بوينم .

: راپورتي دكتورم قبوله ، به لام قسه كاني تو نه خير .

: ئى باشه ، كه وايه دواى نيو كاتزميرى تر ديمه وه و راپورتي
پزىشكت بو دينم ... خود احافيز

* * *

ميلكين ، ئه مه ي گوت و به په له كلاوه كه ي هه لگرت و به خيرايى
له ده رگا كه وه ون بو ، نزيكه ي پينچ خوله ك دواتر گه يشته لاي دكتور
(فيتيوڤ) ي ناسياوى ، كه ئه ويش چه ند خوله كيك له وه و به ر له گه ل
ژنه كه يدا ببوه ده مه قالييان .

كاتى ميلكين گه يشته ئه وي ، خهريك بو قژى دادينا . ميلكين روى
كرده ناسياوه كه ي و گوتى دوستي خوشه ويست ! داواكار يه كم هه يه !
فريام كه وه ! ده يانه وي په رو بالم بكن و توشى ژن هينانم كهن ...
بو خو پرگار كردن گوتومه شيتم ... تو ده توانى به سود وه رگرتن له

رهوشى (هامليت) ... ئه ها ... ده زانى مه به ستم چيه (ناكرى)
شيته كان ژن بينن) ... هاورپى خوشه ويست ! به پشت به ستن به م
راستيه ده مه وي راپورتيكم بو بنوسى .

دكتور پرسى: ناته وي ژن بينى؟

: به هيچ شيوه يه ك .

دكتور ، به ده م شاننه كردنى قژيه وه ، گوتى: كه واته هيچ ! كه سيك
نه يه وي ژن بينى ، نه ك هه ر شيت نيه ، به لكو وشيارترين و زيره كترين
كه سى سه ر روى زهويه ... به لام ئيه ... ئه گه ر هاتو روژيك له روژان
له سه ر ئه م بوچونه ي ئيستات نه مايت و حه زت ليو ژن بينى ، ئه وسا
وه ره وه بولام تا ده سبه جي راپورتي شيتيه كه ت بنيمه ناو ده ست
... ئه وسا هيچ شك و گومان يكم نامينى كه شيت بو يته .

چيروكى بى ناوئيشان

خوره تاو له سه دهى پيئجه ميشدا - دروست وهك ئه مپو - به يانيان له لايه كه وه سه رى دهر دينا و ئيوارانش له لايه كى تره وه ون ده بو. به يانيان يه كه مين زهردهى خوره تاو ، له گه ل شه ونمى سه ر پوى گول و گياكان ، ماچى ئالو گوږ ده كرد و زهوى تين و تاوى به به ردا ده هاته وه. له گه ل ئه مه شدا ، هه موشوئنيك پرده بو له شادى و ئوميد ، سه ر له ئيوارانش هيوورى و ئارامى خوئى وه ده ست دينا يه وه و خوئى له نيو تاريخيه كى بيزار كه ردا ده شارده وه.

پوژ وه كو پوژانى تر و شه ويش وهك شه وانى تر بون. به ده گمه ن هه وريك به ئاسمانه وه به دى ده كرا كه پيچ وخول بدا و بيكات ه گرمه و بو له ، يان نه يزه كيك له بيزارى و نيگه رانيدا بكشى. يان راهيبيكى په نگ په ريو ، به هيواشى بچيته لاي هاوپيكانى ترى نيو ديره كه و بكه ويته باسى نه وهى گوايا برپك له ولاى ديره كه وه به وريكى بينيوه. هه رئه وه نده و ئيدى پوژ وهك پوژانى تر و شه ويش وهك شه وانى تر بون.

راهيبيه كان كاربان ده كرد و نويژيان ده كرد و له ده رگاي خوداوه نده ده پارانه وه و نزيان ده كرد. به لام پيرى ديره كه يان ، ئورگى ليده دا و ئاوازي داده نا و به زمانى لاتينى شيعرى ده خوئنده وه ، توانايه كى

له پاده به ده رى هه بو ، ئه وه نده به جوانى ئورگى ليده دا ته نانه ت راهيبي به ته مه نه كانيش - كه قاچيان به ليوى گوږه وه بو و به ئاسته م هه ستى بيستنيان ما بو - كاتى گوئيان له موزيكه دلگيره كه ي بويا ، نه ياننده توانى خوږاگرن و فرميسكيان به چاواندا ده هاته خواري. هه ركاتى له باره ي شتيكه وه قسه ي بو كردبان ، ته نانه ت بابيه تيكي ئاسايى له ويته ي پوهك و گيانله به ره كان ، يان له باره ي ده رياوه ، مه حال بو فرميسك به چاويانه وه ، يان زهرده خه نه يه كى له بار به سه ر ليويانه وه ، به دى نه كه يت.

له هه ل مه رجيكى له م شيويه دا ، مروڤ وا هه ستى ده كرد چه ند ژييه ك ، له چه شنى ژييه كانى ئاميريكى موزيك ، له روحيدا ده زرينگينه وه. هه ركاتى حاله تيک ، ده رونى داگرتبا ، جا چ شادى چ غه م وخه فته ت ، يان له باره ي شتيكى ترسناكه وه قسه ي كرديا ، به هره يه كى به جوش و كه ف و كول ، سه رتاپاي جه سته ي ده گرت ه وه ، دلوپه فرميسكه كان له چاوانيدا ده دره وشانه وه و پوخسارى سور هه لده گه را و وهك هه ور ده يگرماند. راهيبيه كان له ساتى گوئگرتنياندا وايان هه ست ده كرد ئيستا نايستا به هره به خشى پيرى دير ، گيانيان ده كيشى.

پيرى دير ، له م كات و ساته به شكويانه دا ، هيزو توانايه كى زورى به كاردينا. كاريگه ريه كى گه وره ي له سه ر ده رونى راهيبيه كان جيده هيشته. هينده به س بو فه رمانى پيكرديان خوتان هه لده نه ده رياوه ، تاوه كو هه مويان بى چه ند و چوئن ، فه رمانه كه يان جيبه جى كرديا.

نه‌او سوؤزی موزیک و نه‌و سرودانه‌ی له ستایشی په‌روه‌ردگار و زه‌وی و ناسمانه‌کاندا ده‌یچرین ، ببوه سه‌رچاوه‌ی شادی و نومبیدی پراهیبه‌کان. جارجاریش له ژبانی یه‌ک ریتم و بی‌گوپانکاریاندا ، ده‌بوه هوکاري نه‌وه‌ی له دره‌خت و خه‌زان و به‌هاریش زویر و دلگیر بن. به‌لام له هه‌مو حاله‌ته‌کاندا ، پیوستیان به‌ بلیمه‌تی و لیساتوی پیره‌کیان هه‌بو.

ده‌یان سال تپه‌ریوه و ژبان له‌م دیره‌دا ، روژی هه‌روه‌ک روژانی تر و شه‌ویشی هه‌روه‌ک شه‌وانی تره. جگه له بالنده و دپنده‌کان ، هیچ بونه‌وه‌ریکی زیندو قاجی نه‌ده‌خسته نیو نه‌م دیره. نزیکترین ناوه‌دانش ، نزیکه‌ی سه‌د فرست له‌م دیره‌وه دور بو ، که‌ریگا‌که‌ی به‌نیو بیابانیکی وشک و برینگدا تیده‌په‌ری. ته‌نیا نه‌وکه‌سانه‌ی له‌خویان بیزاربان ، یان ژبانی خویان به‌هه‌ند نه‌گرتبا و ده‌ستیان له خویشی و شادیه‌کانی ژبان هه‌لگرتبا ، ریگای نه‌م بیابانه وشک و برینگه‌یان ده‌کوتایه‌وه و خویان ده‌گه‌یاند ده‌م دیره ، بوته‌وه‌ی پاک بینه‌وه و بینه‌ پراهیب.

کاتی شه‌ویکیان ، پیاویکی شارنشین ، به‌نده‌یه‌کی گونا‌هکاری ناسایی ، که‌پیده‌چو گیانی خوئی زور خوش بوئی ، که‌وته لیدانی ده‌رگای دیره‌که بوته‌وه‌ی ده‌رگای لیبه‌که‌نه‌وه. پراهیبه‌کانی نیو دیره‌که‌هه‌په‌سان. کاتی کابرای شاری وه‌ژورکه‌وت ، به‌رله‌وه‌ی بچیته‌لای پیری دیر و داوای نزای خیری لیبا و ده‌ست به‌نزا و پارانه‌وه‌کانی

بکا ، داوای نان و شه‌رابی کرد. کاتی لیبان پرسى: چونه‌وا له‌شاره‌وه ریگای که‌وتوته نه‌م بیابانه‌چوله؟
نه‌ویش وه‌لامی دانه‌وه که‌گوایا له پاو بوه و بریک له نه‌ندازه‌ی ناسایی زیاتری خواردوته‌وه و به‌وه‌یه‌شه‌وه ریگای هه‌له‌کردوه.
کاتی پراهیبه‌کان داوایان لیکرد لایان بمینیتته‌وه و ببیتته پراهیب و روچی خوئی پرگار بکا ، به‌م قسه‌یه زه‌رده‌یه‌ک گرتی و گوتی: من هاوتای نیوه‌نیم.

داوای نه‌وه‌ی که‌تیری خوارد و خواردوه ، زور به وردی هه‌لیروانیه سه‌رتاپای نه‌و پراهیبه‌نه‌ی که‌چوار ده‌وره‌یان لیدابو و سه‌ریکی بادا و گوتی: (نیوه‌ی پراهیب چ ده‌که‌ن؟ به‌س ده‌زانن بخون و بخونه‌وه ، نه‌مه‌یه ریگای پرگار بونی روچ؟ بریک نه‌قل و ناوه‌رتان بخه‌نه‌کار و بیربکه‌نه‌وه! لیره بی‌خه‌م و خه‌یال لی دانیشتون و پالتانداوه‌ته‌وه و ده‌خون و ده‌خونه‌وه و بیر له هیچ شتیکی تر ناکه‌نه‌وه ، به‌لام نیستا که‌سه‌نزیکه‌کانتان له‌په‌نایه‌کدا ده‌مرن و ده‌چنه‌دوزه‌خه‌وه! برپون بابه ... نه‌وه باسی چ ده‌که‌ن؟ برپون چاویک به‌شاردا بگیرن و سه‌یرکه‌ن بزنانن چ روده‌دا؟ هیندیك خه‌لک له‌په‌نایه‌کدا له‌برسان ده‌مرن و له هه‌مانکاتیشدا ، هه‌ندیکی تر جیگا‌نیه‌پاره‌ی تیکه‌ن و خویان له‌نیو فجع و فجوردا ونکردوه و پارویان که‌وتوته روته‌وه. مروقه‌کان نه‌ئیمانان هه‌یه نه‌پاستیش! نه‌مه‌کییه‌ ده‌بی‌هیمه‌ت بکات و پرگاریان بکات؟ نه‌رکی سه‌رشانی کییه ، به‌ناراسته‌یه‌کی دروست ، پینمایان بکا؟ نایا نه‌مه‌نه‌رکی که‌سیکی هه‌میشه‌مه‌ستی

وهكو منه؟ وادهزانن خوداوهند ئه و پوڅه ساده و دلّه مېهره بان و ئيمانەى له بهر ئه وه پيښه خشيون تا له نيو ئه م چوار ديواره دا لىي دانيشن وپالده نه وه؟).

هرچه نده كا برابى شارى ، سه خوشيى پيوه دياربوو و ريز و نه زاكه تيشى خستبوه لاه ، به لام سه ربارى ئه مه ش كاريگه ريه كى ئيجگار گه وره ي له سه ر دل و ده روني پيرى ديره كه جيپشت.

دواتر ، پيرى دير هه نديك پونكر نه وه و رينمايى دايه موریده كانى و بهر نه گيكي سور هه لگه پاوه وه ، گوتى: براكانم ، قسه كانى راست بون ، راست ده كا ئيستا مروڅه لانه واز و بيده رته تانه كان ، به هوئى بى توانايى ولاوازي ئيمانپانه وه ده كه ونه نيو زه لكاوى كفر و گوناوه وه و ده مرن. له ساته وه ختيكى ئاوا ناسكيشدا ، ئيمه ده ستمان خستوته سه ر ده ست و وهك ئه وهى ئه م شتانه هيج په يوه نديه كيان به ئيمه وه نه بيت. من پيم باشه وه پى بكه وم و بچمه شار و بروم به لكو عيساي مه سيح - كه خه ريكه له بير ده چيته وه - به ئيمه وه يادى ئه و خه لكه .

پيرى دير ، زور به سه ختى كه وتبوه ژير كاريگه رى قسه كانى كا برابى شارپه وه ، سه رله به يانى پوژى دواتر دارده سته كه ي هه لگرت و خودا حافيزى له موریده كانى كرد و به ره و شار ، كه وته رى.

به م شيوه يه راهيبه كان ، له شيعر و موزيك و وتاره كانى پيره كه يان بى به ش بون. نزيكه ي دو مانگ بو ، پيره كه يان جيى هيشتبون. زور بيريان ده كرد ، به لام هيشتا ديار نه بو بگه رپته وه .

سه ره نجام له كو تايى مانگى ئه يلولدا دهنگى ته قه ته قى دارده سته كه ي كه وته بهر گوئى موریده كانى. به ره و پيرى چون و دايانه بهر رپزنه ي پرسياران. به لام پير له برى ئه وهى به بينينى موریده كانى شاد و خوشحال بيت ، دايه پر مه ي گريان و هيجى نه گوت.

راهيبه كان ، پيرى خو يان زور به كزى و ماتى هاته بهر چاوان ، پوخسارى ماندو و ژاكاوى ، خه م و خه فه ت و كو له وارى تيدا به دى ده كرا ، ئه وكاته ي له پر مه ي گريانيدا ، شيوه ي زياتر به كه سيك ده چو كه سو كايه تيه كى گه وره يان پيكر دى.

راهيبه كانيش ده گريان و به قورگى پر له گريان هه وه له هو كارى گريان هه كيان ده پرسى. به لام پير ، دواى ئه وهى هه نديك هيدى بو وه ، چه ژوره كه ي خوئى و ده رگاي له سه ر خوئى داخست.

تاحه وت پوژان له ژورئ نه هاته ده رى ، نه نانى ده خوارد ، نه ناوى ده خواره وه ، نه ئورگى ليده دا ، هه ر ده گريا. هه ركاتى راهيبه كان هاتبان له ده رگايان دابا و لىي پارابانه وه بيته ده رى و له و خه م و خه فه ته پرگار يان كا ، له گه ل بيده نكي دا به ره و پو ده بونه وه .

سه ره نجام پير ، له ژورئ هاته ده رى ، راهيبه كانى له ده ورى خوئى كوكرده وه و به چاوانى پرله گريان و دهنگيكي غه مناكه وه - كه تاراده يه ك رق و قينيشى پيوه ديار بو - ئه وهى له و سى مانگه دا بينيبوى ، سه ره تا به ده نكيكي ئارام و چاوانى پيكه نيناويه وه ، له سه ره تاى گه شته كه يه وه ده ستي كرد به گپرا نه وه: كه چون به دريژايى ريگا بالنده كان بو يان ده خو يند و چون جوگه له ئاوه كان شو ره

شوپریان ده کرد و چوَن هیوا و ئومیدی جوان ، رۆح و گیانیان
وه سه ما دینا ، چوَن خوئی وهك سه رباژیک ده هاته به رچاوان به پیدای
بروات و باوه پری ته واوی به سه رکه وتن هه بی و به ره و مه میدانی جه ننگ
بروا. چوَن لیروهه تا شار بیری کردبووه و سرودی گوتبون و شیعری
خویندبوونه وه و ههستی به دوری ریگا که نه کردبو.

به لام هه رکه گه یشته سه ر باسی ئه وهی که گه یشته شار و
هه لسه وکوت و قسه کردن له گه ل شارنشینه کاندای ، ده نگی له رزه
تیکه وت و چاوه کانی بریسکه یاندا و پق و قین سه رتا پای جه سته
گرته وه. ئه وهی له شار بینیبونی و به رچاوی که وتبون ، پیشتتر
له ژیانیدا شتی وای نه دیبو ، ته نانه ت ریگه ی به خوئی نه دابو له میشکی
خوشیدا به رجه سته یان کا.

له وی ، له شار ، بو یه که مجار له ژیانیدا هیز و توانای شه یسانی
چه په لی به چاوه کانی خوئی بینیبو. درکی ، به فرت و فیئل و حیل
بازیه کانی هیزی شه ر و خراپه کاری و لاوازی و ترسنوکی مروژ ، کردبو.
بو به دبه ختی هه رکه ده گاته شار و ده چیتته یه که م ماله وه ، ده بین
(قه حبه خانه) یه ، که تیایدا نزیکه ی په نجا پیاوی ده وله مند ، زیاد
له پاده خواردبو یانه وه و به سه رخوشی گورانیا ن ده گوتن ،
قسه کانیشیا ن ئه وه نده دور له ره وشت و نه فره تی بون ، موی
جه سته ی هه مو مروژیکه ی باوه پدار و له خوا ترسیان گرژ ده کرده وه.
ئه م بونه وهره بزێو و شاد و زیاد له پاده نازادانه ، نه له خودا
ده ترسان و نه له شه یان و نه له مردنیش ، هه رچی پیا ن خو ش

بوایا ده یانگوت و ده یانکرد. هه رکه له سه ر مامله یه کی شه هوانی
ریکه وتبان ، ئه وا لیانده دا ده رویشتن.

شه رابه جوان و خاوینه که شیا ن پریشکی داویشتن و هه لده چو.
پیده چو زور شیرن و به تام بیست چونکه دوا ی هه ر جامیک
که هه لیانده دا ، پیده که نین و زیاتر چه زیان ده چوه سه ر خواردنه وه.
شه رابه که یان به دهم مروژه وه پیده که نی. هه رکاتی لیان ده خوارده وه
پریشکی داویشتن و هه لده چو ، له مه وه بو ت دهرده که وت که چ جوانی
و فرت و فیلیکی شه ی تانیا نه ی له شیرینی خویدا هه لگرتوه.

پیری دیر ، که له رقان فرمیسی که به رده دانه وه ، هه روا له باره ی ئه و
شتانه ی دیتبونی ، قسه ی ده کرد. ده یگوت ژنیکی هه رزه و روت
وقوت ، له سه ر میژیک له نیو کو مه لیک پیاوی مه یخوردای پراوه ستابو
وپیاوه کانیش به ده وریدا ئه لقه یان به ستبو. ئه سته مه مروژه بتوانی
دیمه نیکی له مه جوانتر و دل فریوین تر له میشکی خویدا بنه خشینی ،
یان شتیکی له و چه شنه له سروشتدا به دی بکا. ئه و ماره ژه هراویه ،
ئه و کچه قز دریز و گه نم په ننگه ، که چاوو برویه کی ره ش و لیوه کانی
گوشتن بون ، بی شه رمانه ددانه سپیه کانی دهرده خستن ، به شیوه یه ک
پیده که نی ، ده تگوت نیازی ئه وه ی هه یه بللی: (بروانن چه نده بی
شه رم و دل رفینم). ئه و مت و موروه زیارانه به سه ر شان و ملیدا
هاتبونه خوارئ. جه سته ی نازداری ، ناماده نه بو له نیو جل
ویه رگه کانیدا خوئی بشاریتته وه و ده تگوت سه وزه گیای به هارانه زه وی
شه ق ده کا و له ژیر خاکه وه سه ر دهر دینی. ئه و ژنه هه رزه و بی شه رمه

، شهرابی دهنوشی و گورانی دهگوت و هرچیہکیان حهزبان لیبوایه
خوی دهخسته بهردهستیان.

پیری دیر هه روا قسهی دهکردن و دهستی رادهوه شانندن. له باره ی
پیشبرکیی ئه سپسوارى و شه پره گا و شانۆ و کارگه ی وینه کییشان ،
واتا ئه و شوینه ی په یکه ریان لی دروست دهکردن و له سه ر جهسته ی
پوتی ژنان ، تابلوی هونه ریان ده کیشا.

پیری دیر ، به زمانیکی ساده و پون و پپئاواز ، به تاسوقه وه قسه ی
دهکردن ، دهتگوت دهیه وی پیشه به سه ر ژیه کدا بیئی که لیی ون
بوه و بوئی نادۆزیته وه ...

راهیبه کانیش ، مات و سه راسیمه ، سه راپای جهسته یان ببوه گوئی ،
له ئه نجامی هه لچونی هه ست و نه ستیاندا ، خه ریک بو هه ناسه یان
راده وه ستا ...

سه ره نجام پیری دیر ، دواى گپرانه وه ی ته وای فرت و فیله کانی
شه یتان و بریسکه ی خه له تینه ری هیزی شه پ و خراپه کاری و دیمه نه
دلرفینه کانی جهسته ی ژن ، شه یتانی به نه فره ت کردو به ره و
ژوره که ی خوی پویشیت و ون بو ...

به یانی زو کاتی له خه وه ستا و له ژوره که ی خوی وه ده رکه وت ، هیچ
کام له راهیبه کانی به رچاو نه که وت ، هه ره مویان به ره و شار فره یان
لیکردبو.

هاوینه واریه کان

تازه بوک و زاویهک ، به دریزایی هیلی شهمه نده فوری نزیك
هاوینه واره که ، خریکی پیاسه کردن بون.

پیاهوه که ، دستیکی له که مری ژنه که ئالاندبو و ژنه که ش خوئی
به وهه نوساندبو. هردوکیان هستیان به شادی و خوشیه کی زور
ده کرد.

نیوه مانگ ، له ئاسمانه وه سهیری ده کردن و نیوچاوانی خوئی گرز
کردبو و خهم و خهفت له پوخساریدا به دی ده کرا ، پیده چو ، ئاخ بو
سه رده می لاویتی خوئی هه لکیشی و ئیره یی به م دوانه به ری.

هوا ، بی جولّه و بوئی گولّه کتویه کانی لیده هات ، له ولای هیلی
شهمه نده فوره که وه ، دهنگی بالنده یه ک بیسترا...

ژنه گوتی: ساشا چه نده خوشه! به راستی ده لئی خهون ده بینم!
بروانه ئه و بیسه لانه بچوکه! چه نده ئارامکه ره! بروانه ستونی
ته له گرافه کان! چه نده پیک و جوانن! ببینه ساشا! ئه مانه ژیانیان
به م شوینه به خشیوه! مانای ئه وه یه لیره ش ژیان هیه ...
پیشکه وتن هیه ... مه گهر تو ئه و کاتانه ی شنه با دهنگی نه رمی
شهمه نده فورت بو دینی، ههست به خوشحالی ناکه ی؟

: به لئی راست ده که یت ... ئه ری دهسته کانت بو وا گهرم داهاتون!
ئه ری بو ئیوارئ چیمان هیه بیخوین؟

: چیشتی گیایی و مریشک ... مریشکه که به شی هردو کمان ده کا ،

جگه له وه ی له شاریشه وه هه ندیک ماسی ساردینیان بو ناردوین .
نیوه مانگه که ، وهک ئه وه ی بوئی به شتیکی تفت و ناخوشه وه
کردبی ، پوی خوئی له پشت هه وره کانه وه شارده وه ، دیاربو خوشی
و شادی مروقه کان ، ئه وی خستبو وه یادی جیگه و نوینه ته نیاکه ی
خوئی له ویدیوی جهنگه ل و ده شته کانه وه ...

: ئه وه شهمه نده فوری خهریکه به ره و ئیره دیت.
سی چاوی بلایسه داری شهمه نده فوری لوکو مو تیف ، له دورپا
وه ده رکه وتن. سه روکی لقی ویستگه که چوه سه ر سه کوکه ،
له هه ردولای هیله که وه چرای رینمایی داگیرسان ، ساشا به باویشک
دانه وه ، گوتی: ئه م شهمه نده فوره بروات ، ئیمه ش ده گه رینه وه
مالی. به راستی ژیانیکی زور خوش به سه ر ده به ین ، ئه وه نده خوشه
که باوه پ ناکری.

شهمه نده فوره په شه که ، بیدهنگ ، تا ئاستی سه کوکه چوه پیش و
پاوه ستا.

سه ر و سیمای خه والوی گه شتیاران و کلاره کان و شاننه کان - که
له په نجه ره که وه دیاربون - که وتنه جولّه ...
له نیو فارگو نی کدا ، دهنگیک هاته به رگویی که ده یگوت: (ئه ها قاریا و
میرده که ی! هاتونه پیشوا زیمان! ئه وه تان.

دو کچولای بچوک ، له فارگو نی ک هاتنه ده ری و خویمان به ملی قاریا وه
هه لواسی. دوی ئه وان سه رو سیمای ژنیکی قه له وی به ته مه ن

وپیایوئیکی بالا به رزی لاواز و دوی ئه وانیش دو قوتابی قوناغی ناوه ندی ، به خوئان و جانتا کانیانسه وه و دوی ئه وانیش خزمه تکاره که یان و سه ره نجام دایه گوره یان ، یه که به دوی یه کدا ، وه دهر که وتن .

پیایوه که ، له کاتی کدا که دهستی ساشای دهگوشی ، دهستی به قسان کرد: ئه وه هاتین کاکه ! پیماویه زورت چاوه پری کردین! ئاخو له بهرئه وهی مامت تا ئیستا نه هاتوته لات ، چه ندت جنیو پیداوه ! مندالینه ! کولیا ، کوستیا ، نینا ، فیفا ، وهرنه ئیره ... دهستی مامه ساشا ماچ که ن! هه موله هه مو هاتوین تا سی چوار پوژان لاتان بمینینه وه ، هیوادارم جیگاتان لی ته نگ نه که یین ، ها؟ راستیه که ی بللی ، شهرم مه که ...

ژن و میردی خوشحال ، به بینینی مامه و خیزانه که ی ، ترسیان لی نیشته . ئه و کاته ی مامه قسه ی ده کرد و ساشای ماچ ده کرد ، شتیکی له م چه شنه به میشکی ساشادا هات: (خوی و ژنه که ی ، ههرسی ژوره که و سه رینه کان و به تانیه کان ده خه نه به ردهستی مندالیه کانیانسه وه . ماسی سه ردین و چیشته گیاییه که ، له چاو تروکانی کدا ده خوری. ئاموژاکان ، چی گولی باخچه که هه یه هه لیده که نن ، شته کان به سه ر فه رشه که دا په رش و بلاو ده که نه وه و ده یکه نه هات و هاوار و قیژه قیژیک ، ئه وسه ری دیار نه بی. ئاموژنیش

، له به یانیه وه تا ئیواری له باره ی نه خوشیه که یه وه ده دوی و به رده وام ده یلیت و ده یلیته وه که به ره چه له که له بنه ماله ی (بارون فون فنیتیش) ه و له خیزانی ئه ودا چوی کردوته وه ...).

ساشا ، به چاوانیکی نه فره تیه وه ده یروانیه ژنه که ی و ده یگوت: سندانان لیدا! هاتون بینه میوانی تو!

قاریاش - که رهنگی به پوه وه نه مابو - به رقی و توره بییه وه ، وه لامی دایه وه: نه خیر ، ئه مانه میوانی تو ، خزم و کهس و کاری تو ، نه که هی من! ئه مجار پوی کرده میوانه کان و زه رده خه نه یه یه کی هینایه سه ر لیوه کانی و گوتی: فه رمون فه رمون ، تکا ده که م فه رمون!

نیوه مانگه که ، جاریکی تر خوی له نیو په له هه وره کان هینایه ده ری ، ده تگوت له خوشی ئه وه ی که هیچ خزمیکی نیه ، پیده که نی.

ساشاش پوی خوی و هرسوپاند بو ئه وه ی پوی ترش و تالی خوی له نیگای میوانه کان بدزیتته وه و هه ولیده دا به ده نگیکی به سوژ و پیر له خوشه ویستیه وه قسه بکات ، بو یه گوتی: فه رمون ، میوانه خوشه ویسته کان فه رمون.

ناکامی

(ئیلیا سیرگیو فیچ پیلوڤ) و (کلیو پاتراپتروڤنا) ی ژنی ، له ویدیو ده رگای ژوره که وه گوئیان پراگرتبو ، دیاربو له ژوره بچوکه که دا ، دو کهس له باره ی عیشق و خوښه ویستی وه ده دوان ، نه و دو کهسه ، یه کیان (ناتاشا) ی کچیان و نه ویترا (شچوپکین) ی ماموستای فیرگه ی شاره که بو.

پیلوڤی باوکی کچه ، له خوشیان هه مو جهسته ی ده له رزی ، دهسته کانی لیک ده سوی و له ژیر لیوه وه به سرته گوتی: خه ریکه دم بو قولابه که ده با ، ژنه که تو ده بی هه مو هوش و بیرت کوکه یته وه و هه رکه قسه کانیاں گه یشته سه ر باسی عیشق و خوښه ویستی ، ده بی بی دواکه وتن (شه مایلی قه دیسان*) له دیواره که داگریه خوارئ و به پراکردن بچین پیروژبا ییان لی بکه یین ... ده بی خافلگریان بکه یین ... ده بی دروست له و ساته دا بگه یینه سه ریان ... نزای به خیریان بو بکه یین ... نزای به خیر، به شیکه له کاره پیروژه کان ، که سیک نزای به خیری بو بکری ئیدی هه رگیز ناتوانئ خوی له ژیر باری هاوسه رگیری ده ربینئ ... کاتیکیش بیه وی پرو بیانو بیئیته وه ، نه وا ده بی له دادگا ناماده بی.

له م کاته دا ، له ژوره بچوکه که دا شچوپکین خه ریکبو ده نکه شقارته یه کی به پانتول که یدا ده هیئا بوئه وه ی دا یگری سینئ ، قسه ی بو

ناتاشا ده کرد و ده یگوت: واز له م ره فقارته بینه ، من هیچ کاتیک نامه م بو تو نه نویسه !

ناتاشاش که به دم قسه کردنه وه جار جار له ئاوینه که دا سه یریکی خوی ده کرد ، وه لامی دایه وه: تو وات گوت و منیش باوه پرم پیکردی! یه کسه ر خه تی تو م ناسیه وه! تو مروڤیکی سه یری! ماموستی فیرگه ی خوښنوسیت و نه مه ش خه ته که ته؟ چون ده کری به و خه ته جوانه وه خه لکی فیری خوښنوسی بکه یی؟

: هم ... جا نه مه چ شتیکی گرینگ تیدایه؟ له فیرکردنی خوښنوسیدا ، خوښنوسین گرینگ نیه ، گرینگ نه وه یه فیرخوازه کان له کاتی وانه دا نه یکه نه روژی خوئیان ، کاتی ده بینم فیرخوازه کان له کاتی وانه دا خه ریکه قسه کردنن ، راسته که هه لده گرم و ده که ومه ویزه یان ... ئیدی خه ت جوان بی یان ناشیرن ، چ جیاوازیه کی هه یه؟ من دلنیام خه تی جوان واتا قسه ی قور و به لاش! بو نمونه (نیکراسوف) تا خواهه زکا خه تی ناخوش بو ، به لام نوسه ریکی باش بو. من بو خوم نمونه ی خه تی نه وم له کو به ره مه چاپ کراوه که یدا بینیه .

: به لام جیاوازی تو و نیکراسوف ئاسمان و پیسمانه ... دواتر دریزه ی دایه: نه گه ر نوسه ری که بیته داخوایم ، نه وا بی دودلی شوی پی ده کم ، بو نه وه ی وه ک یادگاریه ک ، به چه پ و راستدا شیعرم بو بنوسی.

: ئنجا خو نه وه هیئده قورس نیه؟ منیش ده توانم شیعتر بو بنوسم.

: له باره ی چیه وه؟

: له باره ی عیشق و ... هسته کان و . چاوه کانت و ... شیعرى وات بو بنوسم! سهرسامت بکا ... فرمیسک به چاوه کانتدا بیته خواری! ئه رى به راست ئه گهر شیعرت بو بنوسم ریگام پی دهدهیت دهستت ماچ بکه م؟

: گوتم ده بی خودایه چ بلیت؟ بی شیعر و نیستاکهش ده توانیت.

شچوپکین ، له جیی خو ی جولاً و به چاوانی له خوشیان ده ریه ریوه وه ، لیوه کانی به دهسته کانی ناتاشاوه نوساند ، که بوئی سابونی زه ردینه ی هیلکه ی لی ده هات.

له م کاته دا پیلوڤ ، که پهنگی وه ک به فرسپی ببو ، ئانیشکیکی کوتایه که له که ی کلیو پاترای ژنی و به په له دوگمه ی چاکه ته که ی داخست و گوئی: خیرابه ، شه مایل ، شه مایله که له دیواره که بکه ره وه ، پراکه ، ده ی خیراکه . بو خوشیی بی ئه وه ی کات به فیرو بدا ، ده رگا که ی کرده وه و دهسته کانی به ره و ئاسمان به رز کرده وه و له کاتیکدا به چاوانی پر فرمیسکه وه لیکدا لیکدا برژانگی ده پرکاند ، گوئی: پیروژتان بیت گه نجه کان! ... نزای به خیرتان بو ده که م ... گه نجه خوشه ویسته کان ... خودای گه وره خوشبه ختتان بکا ... وه چه ی زور بخه نه وه ...

کلیو پاترای ژنیسی - که له خوشیان ده گریا - گوئی: من ... منیش نزای به خیرتان بو ده که م ... به ئومیدی خودا شاد و خوشبه خت ده بن و پیکه وه پیر و خه رو ده بن!

دواتر پرویکرده شچوپکین و گوئی: تو ، تاکه سه رمایه ی ژیانم ، واتا کچه خوشه ویسته که م لی دهستی نی ... توخوا ئاگات لی بیت و له گه لیدا میهره بان به ...

شچوپکینیش که له ترسان و له سه رسامیدا چه په سابو و ده می داچه قاندبو ، شه به یخونه که ی دایک و باوکی کچه ، هینده له پر و چاوه پروان نه کراو بو ، نه یتوانی هیچ قسه بکا .

له حالیکدا له ترسان هه لده له رزی ، له میشکی خویدا له بیرکردنه وه دا بو: (ئه ی هاوار چو ن که وتمه ته له وه ! چو ن خافلگیریان کردم! کارم ته واوه ! مه حاله بتوانم له م کیشه یه خو م ده ربا زکه م !) .

ناچار سه ری بو هه ل و مه رجه که دانواند ، تا شه مایله که ی به سه ردابینن ، ده یویست بلیت: (باشه پازیم) .

باوکی ناتاشاش به ده م گریانه وه گوئی: نزا ... نزای به خیرتان بو ده که م . ناتاشا کچم بریو له ته نیشتییه وه راوه سته ... پتروڤنا ئه و شه مایله به ره من ...

به لام له م کاته دا باوکه له گریان کهوت و له پقان سور هه لگه را ، به ویه پی رقی و توره بییه وه روی کرده پتروڤنا و گوئی: هه ی گه مژه ! که لله پوچ ! سه یرکه له جیاتی شه مایل چیت داوه ته ده ستم !

: ئەى ھاوار خودايە ئەمە چيە !

شچوپكىن ، بەنيگايەكى پرلە ترسەوہ ، پوانىيە شەمايلەكە و
تىگەيشت پزگارى بوہ . دايك و باوكى ناتاشا ، لەپەلەپەلى و
هەلەداوانى خوڧيان ، لە برى (شەمايلى پىرۆن) ،
وڧنەى (لاژيچىنكوڧ) ى نوسەريان لە ديوارەكە كردبوۋە و ھىنابويان

پىپلوڧى پىر و كليوڧاتراپتروڧناى ژنى ، بەوڧنەكەى دەستيانەوہ ،
شەرمەندە و خەجالەت ، پاوہستابون و تاسابون .
لەم نىۋەدا كاكى ماموستا كەزانى ھەلەيان كردوہ و ھەل و
مەرچەكەش لەبارە ، بەدەرفەتى زانى و بى دواكەوتن قوچاندى .

(شەمايل*) ئەوپارچە تەختەيەيە كە قەدىسەكان بەھەلكوڧين نەخش
و نيگار و وڧنەى لەسەر دروست دەكەن و دواتر بە ھوڧى كاغەز ، يان
ئاوريشمەوہ وڧنەكەى لىۋەردەگرنەوہ .

نه زانی

گه نجیکی قژکال ، که پوخساریکی لاواز و پهق و وشکی هه بو و ئیسکه کانی گوتای دهره پیبون و بالتویه کی چه رمی دریزی له چه ند لاهه درای له بهردابو و پیلاویکی لبادی ره شی گهره ی له پیدابو ، پاره ستا تا دکتوری نه خوشخانه که کاره کانی خوئی ته واو کرد و به ره و ئاپارتمان هه کی خوئی وهری کهوت ، به ههستیکی تیکه ل به ترس و شه رمه وه ، له دکتور نزیك بو ه وه و گوتی: تکایه کم هه یه قوربان!

: چیت دهوی؟

گه نه که ناوله پی دهستی له سه ره وه بو خوارئ به لوتیدا هیئا و چاوی له ئاسمان بری و گوتی: داواکاریه کم هه یه ... دکتوری به ریز! برابیه که م نیوی (فاسیا) یه مه به ستم نه و ئاسنگه ره ی گوندی (قارناری) یه ، له نه خوشخانه که ی ئیوه دا ، له ژوری تاییه ت به چاره سه رکردنی زیندایه نه خوشه کاندای ، خه واندویانه ...

: ئی باشه ، مه به ستت چیه ؟

: ئاخر من برای فاسکام ... باو کم دو کورپی هه یه یه کیان نه و فاسکایه یه ، دوه میشینان منم ، من ناوم (کیریلا) یه ... سی خوشکمان هه ن ، فاسکا خاوه ن ژن و ماله ... مندالیکی بچوکی هه یه ... هه مویان نانخوری کارنه که رن ... دو سی سال ده بی کوره ی

ئاسنگه ریه که مان به که لکی کارکردن نایه ت ، من بوخوم له کارگه یه کی دروماندا کار ده که م ... باو کیشم ئیدی توانای کارکردنی نه ماوه ، هیچی بو ناکری ، ته نانه ت ناتوانی که وچکه چیشتیکیش به جوانی بو ده می خوئی به ری ...

: ئیستا تو چیت له من دهوی؟

: وهره نه و چاکه یه بکه و فاسکا ئازادکه .

دکتور ، به سه رسورمانه وه سه یریکی کیریلای کرد و بی نه وه ی یه ک قسه بکات ، لییدا رویشت .

گه نه که خیرا رویشت و پییشی پیگرت و وه ک نیشانه ی ریز - که نه وه نده ی نه ما بو سه ری له پیلاوه کانی دکتور بدا - خوئی نوشتانده وه و به برژانگ پروکاندن و ده ست هیئان به لوتیدا ، تکای له دکتور کرد: دکتوره باش و میهره بانه که م! توخودا واز له و فاسکایه بیته و لیی گهری با بیته وه مالی ، تاماوم نزای خیرت بو ده که م! توخودا کاک دکتور لیی گهری با بیته وه مالی! ئاوا برپا هیئنده ی پی ناچی هه مومان له برسان ده مرین! دایکم له به یانیه وه تا ئیوارئ ده گری! ژنه که ی فاسکاش به رده وام شین و گریانیه تی ... گوزه رانمان زور ناله باره ! ... خودا بکوژی نه گهر درو بکه م! ... دکتوره میهره بانه که م ، توخوا ئازادیکه !

دکتور به رقه وه سه یریکی کرد و پرسی: نه ری تو شیتی یان گه مره ی؟ ئاخر من چون ده توانم ئازادیکه م! مه گهر نازانی نه و زیندانیه ؟

کیریل له پرمه ی گریانیدا و به دهم فرمیسک پرستنه وه گوتی: وازی لی بیته بابجیته وه مالی.

: تف له تو هه تیوی گه مژه! من کوا مافی ئه وه م هه یه ئازادیکه م؟ بو پیته وایه من به رپرسی زیندانم؟ هیناویانه ته نه خویشخانه بو ئه وه ی چاره سهری بکه م ، منیش ئه وه خه ریکی چاره سهرکردنیم ، وه ک چون ناتوانم تو بخمه زیندانه وه ، ئاواش مافی ئه وه م نیه ئه و ئازاد بکه م ، تو زور گه مژه ی ها!

: ئاخه ئه و برایه ی منیان هه ره له خوڤا خستوته زیندانه وه! جگه له م جاره پیشتریش سالیک له زیندانا بو! ئه دی ئه مه ی ئیستا چیه! بوچی ده بی زیندانی بکه ن؟ ئه گه ر که سیکی کوشتوه یان ئه سپی خه لکی دزیوه به هه رحال! به لام چون ده بیته له سهر شتی پر وپوچ خه لک بخه نه زیندانه وه!

: قسه که تم قبوله ، به لام پیتم گوتی من هیچم له ده ست نایه .

: قاسکا منداله لادییه کی ساده یه ، خویشی نازانی له سهر چی خستویانه ته زیندانه وه ، جه نابی دکتور! ئه و پوژه قاسکا سهرخویش بو ، هیچ ئاگای له خوئی نه بو ، ته نانه ت له بیرمه زله یه کی کیشا به بنا گوئی باوکمدا و ده موچاوی خویشی کیشا به لقه داریکدا و خوینی پیدا هاته خواری. دو مندالی گه ره که که مان چونه بنده سستی و هه واو ئاره زوی توتنی تورکی له که لله ی دابون ، چون له بن گوئیان خویند و پازیانکرد له گه لیاندا بجیته دوکانی کابرای ئه رمه نی و دزی لی بکه ن. ئه و قاسکا گیزه ش - که سهرخویش بو - پازی ببو و له گه لیاندا چوبو

قفلی دوکانه که یان شکاندبو و وه ژورکه وتبون و چی که ل و په لی دوکانه که هه بو هه مویان تیگ وپیک دابو ، هیچ شتیکی ساغیان تییدا نه هیشتبو. چی بتل و شوشه هه بو شکاندبویان ، چی ئارد و خوئی هه بو پرشتبویان ، سهرخویش بون ئیدی! خو ئاگایان له خوئیان نه بوه! ئیدی له وکاته دا سهرکه لله ی سهرپاسه وان په یدا ده بی ... سهره تا زوریان هینان و بردن ، دواتر په وانه ی لای لیکوله ریان کردن ، بی ئه وه ی لیان بپرسنه وه ، سالیکی په به ق له زیندانا بون ، تا هه فته ی پابردو ، واتا هه ره ئه و چوارشه ممه یه ی پابرد ، هه رسیکیان بردنه شار و دادگاییان کردن ... به رده وام سهریازیکی تفه نگ به ده ستیشیان له گه لدا بو ، خه لکیکی زوریش هاتنه دادگا و شاهیدیان له سهردان ، گه رچی قاسکا تاوانه که شی له وانی تر سوکتر بو ، که چی سزای سی سال زیندانیان به سهردا سه پاند ، دوانه که ی تریش یه کی دوسال . ئاخه له به رچی؟ توخودا ئه مه له به رچی؟

: جاریکی تریش دوباره ی ده که مه وه: ئه م کیشانه هیچ په یوه ندیه کیان به مننه وه نیه و من هیچم پی ناکری ، بو خوت برۆ بو لای سهرۆکی ...

: چومه لای ئه ویش! چومه دادگا و داواشم پیشکه ش کرد ، هه ر لیشیان وه رنه گرتم! دوا ی ئه وه چومه لای سهرۆکی که لانته ری و دوا ی ئه ویش چومه لای لیکوله ر ...

هەمويان دەلێن: (پەيوەندی بە ئێمەوہ نێه). ئەدی پێم نالیی
پەيوەندی بە کێ وە هەیه؟ بەلام لەم نەخۆشخانەیدا ، تو پلە
و پاپەت لە هەموان بەرزتره ، ئەوہی حەزت لیبی دەتوانی بیکەت.

دکتور ئاهیکی هەلکیشاو گوتی: بەخوا گەمزەه! کاکە! با پیت بلیم
، هەرکاتی دەستەه دادوہری ، تاوانباری کەسیکی سەلماند ، ئیدی
نەک سەرۆکی کەلانتەری ، پارێزگار و تەنانەت وەزیریش هیچی
پیناکری ، ئیدی لەخوڤایی خوڤت ماندو مەکە! چیتەر ئەم دەرگا و ئەو
دەرگا مەکە و هیچ سویدیکی نێه!

: بو تو وادەزانی کێ سزای زیندانی بەسەر قاسکادا داوہ؟

: بەپێزانی دەستەه دادوہری ...

: کام بەپێزان؟ ئەو لادییانەه لیرە بون؟ ئەندری گوریوڤ و
ئەلیوشکای بەراز؟

: باشە بەسە ، ئیدی من توانام نەما ، کاتم نەما ... ئەمەه گوت و بە
دەست هەلشەقاندنەوہ بەرەو ئاپارتمانەه کی خوڤی ، کەوتەری.

کیریلا ، حەزی لیبو دواي بکەوی ، بەلام لەم کاتەدا دەرگای
ئاپارتمانەه بەتوندی داخرا و فریا نەکەوت.

چەند خولەکیک ، بێ جۆلە ، بەسەری روتەوہ لەناوہ پاستی حەوشەه
نەخۆشخانەه دا راوہستا . چاوانی برینە دەرگای ئاپارتمانەه کی دکتور
و ئاهیکی قولی هەلکیشا و پشنت ملی خوراند و بەرەو دەرگای
دەرەوہی نەخۆشخانەه کە ، کەوتەری.

کاتی گەیشتە کولانەه کە ، لەبەرخوڤەوہ و بە نارازیبونەوہ ، گوتی:
ئەدی بچمە لای کێ؟ دەچمە لای هەرچیەک دەلی: (پەيوەندی
بەمنەوہ نێه) ، ئەدی پەيوەندی بە کێوہ هەیه؟ ئەدی خو لە خوڤایی
نەیانگوتوہ: (بو ئەوہی کارەکانت بچنەپیش دەبی سمیلەکانت چەور
کەیت) ، ئەو کاتەه دکتور قسەه دەکرد چاوی هەر لە نیو دەستم بو
، وایدەزانی پینجیەکم بو ئامادە کردوہ . نا برا! ئەگەر پئیویست بکا
دەچمە لای پارێزگار و لەویش دەپارێمەوہ .

لەحالیکدا ، بێ ئەوہی پئیویست بکا ، جارجار ئاورپکی لە دواوہی
خوڤی دەدایەوہ ، شل و شەکەت و بێ توانا ، ملی شەقامەه کی گرت.

دیاربو بیری لەوہ دەکردهوہ کە دواي ئەمە چی بکا؟

گەرچی بەفر هیشتا بە شەقامەکانەوہ مابو ، کەچی کەش و هەواکەه
زۆر سارد نەبو ، بەفرەه کە لەژێر قاچیدا کرتەکرتی دەکرد.

لەبەرانبەریدا شارکی بچوک دیاربو ، هەرپینسەد مەتریک لیبەوہ
دوربو ، براکەیان لەوڤ زیندانی کردبو ، شارەه کە لەسەر گردیک
دروست کرابو .

لەلای راستی شارەوہ ، بینای زیندانەه کە ، بەسەربانە شێروانیە
سورەه کی و بورجی چاودیریەکیەوہ ، پەش دەچوۆه . لەلای
چەپیشەوہ دارستانیک ، کەبەفر گەلاکانی داپوشیبو ، دەهاتە
بەرچاو .

بیەنگی هەمو شوینیک و هەمو شتیکی گرتبوۆه ، تەنیا پیرەمیردیک
بە نیو بالتوڤیەکی ژنانە و کاسکیتیکی گەرەوہ ، لەپیشیەوہ

ههنگاوی دهنان و بهردهوام دهکۆخی و وهحەیی له مانگایهك دهکرد
که دابویهپیش خوۆی و بهروه شار دهیبرد.
ههركه گهیشته پیرهمیژدهکه ، گوئی: سلاو باوکه.
: سه رچاو ...

: ئهوه ئه و مانگایه ده بهیته شار بیفرۆشی؟
پیره میژدهکه به بی تواناییه وه وهلامی دایه وه: نا ، هه روا ...
: خه لکی ئه م شاره ی؟
ئیدی پیکه وه که وتنه قسه .

کیزیلا ، به سه رهاتی خوۆی ، تا ئه و شوینه ی چۆن چۆته
نه خوشخانه که و چ قسه یه کی له گه ل دکتۆردا کردوه ، هه موی بوۆ
پیره میژده که گێرپایه وه .

کاتی گهیشته شار ، پیره میژده که گوئی: ئاخو کی گوئی ئه م شتانه
په یوه ندیان به دکتۆره وه هه یه ؟ راسته هه مویان ده وله مه ندن ، به لام
ئه و زانیاریانه ی هه یانه ته نیا به که لکی نه خوشه کان دیت ! دهنه
داویان لی بکه ی له کاریکدا رینماییت بکه ن ، دۆش داده میئن. ده بی
بوۆ ئه م جوۆره کارانه ، بجیته لای ئه و به رپرسانه ی په یوه ندیان به م
کیشانه وه هه یه ، توۆ گووت چومه ته لای دادوه و سه روکی که لانتته ری
... ئه وانیش ده ردی توۆیان پی ده وا نا کری.

: ئه دی بچه لای کی؟

: بوۆ کیشه و گرفته کانی خه لکی گوند ، به رپرسیکی زۆر گرینگ هه یه
، دادوه ری دایمی ، نیوی (سینو کۆف) ه .

: ئه وه ده لئی که له (زۆلو توۆف) ه .

: ئای ده م خوۆش ، ئه و بوۆ توۆ له هه مویان باشتره ، ئه گه ر کیشه که
په یوه ندی به کاروباری دیهاتیه کانه وه هه بی ، ئه وا دلنیا به سه روکی
که لانتته ریش ناتوانی قسه له قسه یدا بکا .

: زۆر دوره برا ... ئه گه ر به موی بچه ده بی سی فرسه خ ریگا بیرم .
: ئه و که سه ی ناچار بییت ، ئاماده یه نه ک سی فرسه خ به لکو سه د
فرسه خیش بیی .

: راست ده که ی قسه که ت دروسته ... داواکاری بوۆ بنوسم؟

: له وی پیته ده لئین چی بکه ی ، ئه گه ر پیویستی به داواکاری بییت ،
له وی پیته ده لئین و داوا نوسه کان خیرا بوۆت دهنوسن ، ئه م جوۆره
دادوه رانه هه میشه داوانوسی خوۆیان هه یه .

کیزیلا له پیره میژده که جیابووه ، چه ند خوله کیک له ناوه راستی
مه یدانه که دا ، پاوه ستا . له فکران پاچو ، دواتر شاری به جیهیشت و
بپاریدا بجیته زۆلو توۆف .

دوای پینچ پوۆ ، کاتی دکتۆر له سه ردانی پوۆزانه ی نه خوشه کانی بووه
و ویستی بجیته وه ئاپارتمان ه که ی خوۆی ، جاریکی تر له ناوه راستی
حه وشه ی نه خوشخانه که دا له گه ل کیزیلا دا روبه رو بووه . ئه مجاره یان
گه نجه که به ته نیا نه بو ، پیره میژدیکی لاواز و ره نگ په ریوی له گه لدا
بو - که جار جار سه ریکی باده دا و بی ئه وه ی خوۆی مه به سستی بییت
ملچه ملچی ده کرد .

: دکتوری به پیز نه مجارهش داوات لی ده که م! ... نه مجاره بیان له گهل
باوکدا هاتوینه ته خزمهتت ، و ره مهردی خوابه و فاسکا نازادکه ،
چومه لای دادوهری دایمی به لام هر ناماده نه بو قسه شم له گهلدا
بکات و گوتی: (برو لاچو له بهرچاوم).

پیره میردیش ، له حالیکدا که به له رزه له رز بروکانی ده بردنه سه ری ،
به بلمه بلمیکه وه ، گوتی: به زهیت هه بی جه نابی دکتور ، نیمه
خه لکیکی هه ژار و به دبه ختین ، بو مان ناکری چاکه ی تو بدینه وه ،
به لام نه گر هزت لی بی ، نهوا چ فاسکا چ کیریلا ، نامادهن کارت بو
بکه ن ، بو نوکه ری ده یاننیرمه خزمهتت.

کیریلاش به شیوه یه که دهستی خوئی به رز کرده وه ده تگوت ده یه وی
سویند بخوات ، گوتی: نه ره وه لا ناماده م کارت بو بکه م توخوا
نازادیکه ، خوشکه که مان و خیزانه که ی فاسکاش خه ریکن له برسا
ده مرن! بی پسانه وه ده گرین. گه نجه که ، به چه په ساویه وه سه یریکی
باوکی کرد و دواتر قولی گرت و هه ردوکیان به یه که وه خویندا به سه ر
قاچه کانی دکتوردا و پارانیه وه. دکتور هه ندیک دهستی پاره شاندا و
دواتر بی نه وه ی ناوړ له دواوه ی خوئی بداته وه ، به خیرایی خوئی کرد
به ئاپارتمان که یدا.

دزهكان

(يوگوتوڤ) ى ياريددهرى دكتور - كه پياويكى دنيا به هه نده نگر و بيباك بو و له سه رانسه رى ويلايه ته كه دا ناوبانگى به مه يخورى و قسه ى بى سهر و بهر دهر كردبو - له رۆژيكي پشوى ئايينيدا ، بو كرپنى هينديك پيداويستى نه خوشخانه ، چوبوه گوندى (ريبينو) و دهمه و ئيواره ش خه ريكى گه رانه وه بو به ره و نه خوشخانه كه .

دكتورى نه خوشخانه كه ، بوئه وه ى زو بگه رپته وه مال ، باشتريه ئه سپى خو ى دابويه .

ئه وده مه ى به ره و ريبينو وه رپكه وت ، كه ش و هه واكه ى خراب نه بو ، به لام دهوروبه رى كاتزمير هه شت ، زريانيكى توند ده ستي پيكرد ، له حالتيكدا ئه وپه رى هه شت فرستى زياتر نه مابو بگاته وه مالى ، رپگاكه ى ون كرد .

نه يده زانى نه جلّه و بو ئه سپه كه ى شل كا و برپوا ، نه خويشى رپگاكه ى ده دوزيه وه . ئه لالاخوايى ملي رپگاكه ى گرتبو ، به م شيويه دو كاتزمير به رده وام بو ، ئه سپه كه شى ماندو و شه كه ت ببو و خه ريكبو سه رما ره قى ده كرده وه . ملي رپى نه ده گرت و حه زى لپبو ، به ره و ريبينو بگه رپته وه .

به لام سه ره نجام له نيو ئه م به فرو باران و بايه به هيزه دا ، گو ى له دهنگى وه رپنى سه گ بو و هه نديك دورتريش ، په له يه كى سوري

تو ى به رچاو كه وت ، ورده ورده ده رگا و ديوارىكى حه وشه ى به رزى - كه به رپز بزمارى نو ك تيژيان له سه رى چه قانده بو - به رچاو كه وت . بايه كى به هيز ، ته م و مژه كه ى له به رچاوى پامالى و له جيگاي په له سوركه ، خانويه كى بچوك - كه سه ربانه كه ى به زه ل و قاميش داپوشرابو - وه ده ركه وت .

له يه كيك له و سى په نجه رانه ى خانوه كه ، يه كيكيان په رده يه كى سوري پيدا هه لواسرابو ، گرى چراهه كى لپوه ده بينرا . ئه مه چ ژيانيكه ؟

ياريددهرى دكتور وه بپرى هاته وه له لاي راستى جاده كه ، له دورى حه وت هه شت فرستىك دور له نه خوشخانه كه وه ، ده بى كاروانسه راكه ى (ئه ندرى چيريكوڤ) بيت .

هه روه ها بپرى كه وته وه : دواى كوژرانى چيريكوڤ له لايه ن گاريه چيه كانه وه ، كاروانسه راكه ، پيره ژن و كچه كه ى واتا (ليوبكا) ، به رپوه يان ده برد ، كه جاريكيان سال و نيو ىك له وه بهر ، بو چاره سه رى نه خوشى ، پيكه وه هاتبونه نه خوشخانه .

كاروانسه راي چيريكوڤ ، ناوبانگيكي زور خراپى هه بو له ناوچه كه دا . تپه رپن به م ناوچه يه دا ، به و درهنگى شه وه ، چ به سواري چ به پياده ى ، زور جيگاي مه ترسى بو ، به لام چاره يه كى تر نه بو . ياريددهرى دكتور ، ده ستيكى به ده مانچه كه ى ناو جانتا كه يدا هينا و چه ند جاريك ده سكى قه مچيه كه ى كيشا به په نجه ره كه دا ...

کوڅخه يه کي توندي کرد و بانگي کرد: کي ليريه؟ پيره ژن ده رگام لي بکه نه وه ، بابيمه ژورئ هه نديک خوځم گرم که مه وه .

نزیکه ی ده سهگ - که هه مویان رهش یان سپی بون - به وه پینه وه هیرشيان بو ئه سپه که هینا ، یاریده دهر به روانینیک ، گه وره ترین سهگی دیاری کرد و قامچیه که ی هه لسوراند و تا هیزی تیدابو کیشای به پشتیدا ، سهگ که هه ردو قاچه کانی دواوه ی نایه سهر زهوی و لوتی کرده ئاسمان و ده ستیکرده قروسکاندن .

یاریده دهر ماوه یه کی باش له ودیوی په نجره که وه مایه وه ، چهند جاریک به ده سکی قامچیه که ی کیشای به په نجره که دا ، سه ره نجام له دیوی حه وشه که و ئه و به فره ی له به رده رگا که دا که له ک ببو ، قه دو قیافه ی ژنیک ، که خوئی له شالیکه وه پیچابو و فانوسیکی به ده سته وه بو ، وه دهر که وت .

یاریده دهری دکتور ، گوتی: نه نه گیان لیم گه ری بابیمه ژوره وه ، هه نديک گرم ببه مه وه ، نیازی ئه وه م هه بو بچه مه وه نه خوشخانه ، که چی ریگا که م هه له کرد . که شو هه واکه ی زور ناله باره ، مه ترسی نه نه ، که سیکی نامو نیم . خو مانه م .

ژنه که ، به رقه وه وه لامی دایه وه : ئه وه ی خو مانه ن وا له ژورین ، بانگیشتی هیچ نه ناسیکی شمان نه کرده ، نازانم بوچی که وتویه کوتانی ئه و دهر گایه ! خودانه خراوه !

یاریده دهری دکتور هاته ناو حه وشه که و له به رده م دهر گای ژوره وه دا راوه ستا و گوتی: نه نه ! به پیاوه که ت بلئی با بیته ئه سپه که م بو ببه سته وه .

: نه نه ی چی؟ کوا من نه نه !

له راستیدا ، نه نه نه بو ، ئه و کاته ی خه ریکی کوژاندنه وه ی فانوسه که بو ، بو ساتیکی که م پوخساری پوناک بووه و یاریده دهر چاوی به برو ره شه کانی که وت و لیوبکای ناسیه وه .

ژنه گه نجه که ، ئه و کاته ی ده یه ویست بیته وه ژورئ ، گوتی: پیاوی چی؟ هه نديکیان مه ست و سه رخوشن و ئه وانی تریش له به یانیه وه چونه ته ریپینو و هیشتا نه گه راونه ته وه . روژانی پشو ...

کاتی یاریده دهر ، له ژیر ساپیتته ی به رده م ژوره که دا ، خه ریکی به ستنه وه ی ئه سپه که ی بو ، گوئی له دهنگی حیه ی ئه سپیک بو . له و تاریکه دا ، ئه سپیکی بینی که زینیکی قه وزاقیانیه ی پیوه بو ، بو یه تیگه یشت جگه له لیوبکا و دایکی ، ده بی که سیکی تریش له ژوره وه بی .

دواتر زور به هیواشی زینه که ی له سهر پشتی ئه سپه که هینایه خوارئ و له گه ل ئه و که ل و په لانه ی له ریپینو کریبونئ ، له گه ل خویدا بردنیه ژورئ .

ئه و ژوره ی چوه ناوی ، زور پان و به رین بو . هالاویک په نگی دابووه . ئه وه ش نیشانه ی ئه وه بو ، ماوه یه که له وه و به ر ، زهویه دارینه که ی ژوره که یان شوستبو .

له پشت میزه که وه ، له بهردهم شه مایلی قه دیسه کان ، پیاویکی لادیی پره قه لای بالاً مامناو هندی - که پیشیکی که می هه بو و کراسیکی سوری له بهردابو - دانیشتیو. ئەمه (کالاشنیکوڤ) ی که له که باز و ئەسپ دزی به ناوبانگ بو. باوکی و مامی له (بوگالیوکا) مه یخانه یان هه بو و هه رکاتیکیش به دهره تیان زانییا و بو یان هه لکه وتبا سلیمان له کرپن و فروشتنی ئەسپی دزراو نه ده کرده وه.

کالاشنیکوڤیش تا ئەوده مانه ، چه ند جارێک هاتبوه نه خوشخانه ، ئەلبه ته نه که له بهر نه خوشی ، به لکو ده هات له باره ی ئەسپه وه قسه ی له گه ل دکتوردا ده کرد ، ده یویست بزانی ئایا دکتور ئەسپی فروشتنی هه یه ! یان ئاخو حه زی لیه ئەسپه شییه که ی له گه ل ماینیکی زهرددا بخاته پیشبرکیوه ؟

به لام ئیستا لیره ، به بونه ی جه ژنه وه روئی له سمیله کانی هه لسوپیو و گواره یه کی زیوی کردبوه گوئی و نیوچاوانی بو یه که هینابووه و ده می داچه قاندبو و سهیری کتیبیکی په رپوتی وینه داری گه وره ی ده کرد.

له ته نیشته سو به که ، پیاویکی تری لادیی ، له سه ر زهوی ژوره که پاکشاوه و پوخسارو شان هکانی خوئی به پارچه یه کی چه رمین ، داپوشیوه و پیده چی خه وتبی. به فریلاوه نوییه کانی - که پاژنه کانی ده دره و شان ه وه - ته پکردبو و له سه ر زهوی ژوره که که وتبو و په ش ده چوووه.

کالا شنیکوڤیش هه رکه یاریده دهری دکتوری بینی ، سلأوی لی کرد.

یاریده دهر ، له کاتیکیدا ناوله پی خوئی له ئەژنو کانی ده خشانند ، گوئی: چه که ش و هه وایه که ؟ ناوالم پریوه له به فر ... ته نانه ت ناو ئیسه که کانیشم ته رپونه ، ده مانچه که شم ئەوه هه ر هیچ ...

ده مانچه که ی دهره ینا ، هه ندیک هه لیسوراند و دوباره خسته یه وه نیو جانتا که ی.

دهره ینای ده مانچه که ، هیچ سه رنجی کالاشنیکوڤی رانه کیشا و هه روا به رده وام بو له سه ر سه یرکردنی کتیبه وینه داره که ی ده ستی.

: چه که ش و هه وایه کی سه خته ! ... ریگا که م ون کرد ! هاتبا و گویم له وه رپینی سه گه کان نه بوایا ، هه ر په ق ده بومه وه و ده مردم. ئەری پیتان نه گوتم خاوه نمال له کوئییه ؟

کالاشنیکوڤ وه لامی دایه وه: پیره ژن چوته رپینو و کچه که شی لیره یه و خه ریکی سازکردنی نانی ئیواره یه ...

بیده نگییه که هه مویانی گرته وه .

یاریده دهری دکتور ، که له سه رما هه لده له رزی ، فوی ده کرده نیو دهسته کانیه وه و ئاری لوتی هه لده کیشایه وه و باسی ئەوه ی ده کرد به چه حالیک خوئی گه یاندوته ئەوی و تین و توانای تیدا نه ماوه و خه ریکبوه په ق بیته وه .

له نیو حه وشه که دا ، ده نگی وه رپینی سه گه توتکه نه گرتوه کان ، هه روا دریژه ی هه بو.

بیده نگی ژوره که ی گرتبووه .

ياریده دەر ، خوئی خسته حاله تیکي جديه وه وپرسی: ئهړی پیموایی
تو خه لکی کالیوگا نیت! وایه؟
: بوچی! خه لکی ئه ویم.

ياریده دەر له بهر ئه وهی هیچ شتیکی تر نه بو خوئی پیوه بخافلینی ،
که وته بیرکردنه وه له باره ی ئه و ئاواپیه وه: (بوکالیوگا که وتوته نیو
دولتیکی قول وه ، کاتی مروفت له شه ویکی مانگه شه ودا به جاده
سه ره کیه که دا تیپه رده بی ، سه ره تا سه یریکی بهر پیی خوئی و دواتر
سه یریکی نیو دوله که و دواتر سه یریکی ئاسمان ده کا و واهه ست ده کا
مانگی چواره به لیواری کهنده لانیکی هه زار به هه زاره وه هه لواسراوه
و ئه وئ ئه وسه ری دونیاپیه . ئه و جاده یه ی ده چپته بوکالیوگا ، زور
ته سک و تروسک و پر له پیچ و بادانه وه یه . هه رکاتی نه خوشیه ک -
که خه لک له یه کتره وه بیانگرتایه ته وه - سه ری هه لدا ، یان بو کوتان
هاتبایه بوکالیوگا ، به دریزی ریگا ، له ترسی گرتنه وه ی نه خوشیه که
، ده بو پر به قورگی هاوار بکا .

خه لکی گوندی بوکالیوگا له کاری باخه وانی و دزینی ئه سپدا
ناوبانگیکی زوریان هه یه . باخه کانیا زور پر به ره مه . له وه رزی
به هاردا ، سه رتا پای دره خته کانی گونده که ، له بهر شکوفه ی
داره هه لوره کان سپی ده چنه وه . هاوینانیش ئه وه ستلیک هه لوره به
سی کوپیک ده فروشن! سی کوپیک بده و ستلیک هه لوره بچنه .
ژنه کانیشیان نازدار و تیرن . چه زیان له خو رازاندنه وه یه و ته نانه ت له

پوژه ئاساییه کانی ژیانیشیاندا ، هیچ کاریک ناکهن و له بن دیواریک
کوډه بنه وه و سه ری یه کتر ده نوڤن).

سه ره نجام دهنگی پی هاته به رگویی ، لیوبکا ، کچیکی ته مه ن نزیکه ی
بیست ساله ، که کراسیکی سوری له به ردا بو ، به پیخواسی هاته
ژوره وه ...

سه یریکی یاریده دهری دکتوری کرد و یه ک دوجار به مسهر و ئه وسه ری
ژوره که دا هاتوچوی کرد و هه نگاوی دریزی ده نان . رویشتنه که ی
ئاسایی نه بو ، به لکو سینیکی ده رپه راندبو و هه نگاوی دریزی ده نان .
پیده چو چه زی له وه بی به پیخواسی به سه ر زه ویه تازه شو راوه که دا
شلپه شلپ بکا ، بو یه پیلاوه کانی دانابی .

کالاشنیکوڤ له ژیر لیوه وه - که دیار نه بو به چی؟ - پیکه نی و به
ئامازه ی په نجه ، لیوبکای بانگ کرده لای خوئی و هه رکه له میزه که
نزیک بووه ، وینه ی (ئیلیا*) پیغه مبه ری ، نیشانی لیوبکا دا ، که
سواری خیشکه یه ک بوه و سی ئه سپ رابده کیشن و هه وساری
ئه سپه کانی گرتوه و ئه سپه کانیش له حاله تی چوار ناله دا ، خه ریکن
به ره و ئاسمان ده فرن .

لیوبکاش ئانیشکی خسته سه ر میزه که و قزده کال و هونراوه که ی که
له کوتاییه که پدا به پارچه په روپه کی سوری بچوک ، به سترابو ، به سه ر
پشته ملیدا هاته خواری و خه ریکو له زه وی ده خشا .

لیوبکا له ژیر لیوه وه پیکه نی و کالاشنیکوڤ قیش گوتی: وینه یه کی
جوانه ! دواتر دهسته کانی به شیوه یه ک گرت ، که ده تگوت ده یه وی

له بری ئیلیا پیغه مبهه ، ههوساری ئهسه په کان بگری. جاریکی تر دوباره ی کرده وه: وینه یه کی زور جوانه !
بایه که ، ته نانه ت له نیو سو به که شدا گفه ی ده هات ! له دهره وه ش
دهنگی هاشه یه که هات و پاشان زیقه یه که به رزبو وه ، ده تگوت یه کی که
له سه که کان مشکیکی گرتوه .

لیوبکا گوتی: ئای خودایه دیسان جنوکه کان په یدا بونه وه !
کالاشنیکو ژ گوتی: جنوکه ی چی بابه ! دهنگی بایه . دوا ی ماوه یه که
بیدهنگی ، پویکرده یاریده دهری دکتور و پرسسی: ئه ری ئوسپیپ
فاسیلیج ! له پروانگه ی که سانی وه که ئیوه دانا و زاناوه ، ئه م جنوکه و
شتانه ، راستیان تیدایه ؟

یاریده دهری دکتور ، شانیکی هه لته کاند و وه لامی دایه وه: (چیت
پیلیم برا ! ئه گهر له پروانگه ی زانسته وه لئی پروانین ، بونی جنوکه و
ئه م شتانه جگه له خه یال و ئه فسانه ، هیچی ترنین. به لام ئه گهر
به شیوه یه کی ئاسایی ، وه که ئه وه ی که من و تو لیره دانیشتوین ،
قسه ی له باره وه ده که یین ، ده بی بلیم به لئی جنوکه هه یه . به کورتی ...
ئه من یه که باری خوم ئه زمونئیکی زورم له ژیاندا هه یه ... هه رکه
خویندیم ته واو کرد وه که یاریده دهری دکتور په وانسه ی له شکری
سواره یان کردم و چند شه ر و شوپم دیت و مه دالیای خاچی سورم
وه رگرت و به لام ئیدی ئه وه بو دوا ی ریکه و تننامه ی (سان ستیقانو*)
، که پامه وه روسیا و به هوئی ئه و گه پان و سورانه زوره وه ده توانم بلیم
شتی وام به رچا و که وتوه که خه لکی ئاسایی له خه ونیشدا نه یانینیوه !

جاری واهه بوه جنوکه شم بینیه ! ئه لبه ته نه که ئه و جنوکه یه ی قوچ و
ئه مانه ی هه یه - خوئی له بنه په تدا بونی ئه م جو ره جنوکه یه قسه ی
قوره - به لکو شتیکی له شیوه ی جنوکه .

کالاشنیکو ژ پرسسی: له کوئی؟

: له زور شوین ! ئه گهر زور دور نه که وینه وه ، گوئی شه ی تان که پر بی ،
هه ر لیره دیتم ، له بهر ئه م دهرگایه ! له بیرمه ده مو یست بو کوتانی
مندالان بجمه (گولیشینو) ، وه که هه میشه دریشکه یه کی سوکم هه بو ،
ئه سپیکی چاک و هه ندیک که ل و په لی پیویست و کاتر میز و هه ندیک
شتی تر ... به پریدا دهریویشتم به لام روحم هاتبوه کونه لوتم ... زور
ده ترسام له وه ی توشی دز و چه ته بم .

خوت ده زانی له م ناوچانه دا خویری و توپی چهنده زوره !

به رله وه ی بگه مه (ته لانه مار) ، خوا به نه فره تی کا ، به رله وه ی
شو رپبمه وه خواری ، سه یرمکرد که سیک به ره وپوم دی ، چاوه کانی
ره ش ! پرچی ره ش ! سه روچا ویشی ره ش ده تگوت غه لوزه ... هاتو
له لای چه په وه ریشمه ی ئه سه په که می گرت و گوتی: (پراوه سته). دوا ی
ئه وه ی سه یریکی ئه سه په که و دواتر سه یریکی خو می کرد ، ریشمه ی
ئه سه په که ی به ردا و بی ئه وه ی قسه یه کی ناخوش بکات ، پرسسی:
(ده چیه کوئی؟).

دانه کانی دیاربون ، بق و توپه یی له چاوه کانی ده باری ... له دللی
خومدا گوتم: (ئه م گالته جار په چیه؟). دواتر پوم تیکرد و وه لامم

دایه‌وه: (دکتورم ده‌چم گه‌مژه‌کان ده‌کوتم! به‌لام نه‌مه چ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌ تووه‌هه‌یه؟).

له‌وه‌لامدا گوتی: (ده‌که‌وایه‌ منیش گه‌مژم ،بمکوته).

دواتر یه‌کسه‌ر قولی هه‌لکرد و تا به‌ر لوتم دریزی کرد.

منیش به‌باشم نه‌زانی له‌گه‌لیدا بکه‌ومه‌هوت و هه‌شت ، بو‌ئه‌وه‌ی له‌کول‌خومی بکه‌مه‌وه ،کوتام .

دواتر کاتی سه‌یری ده‌رزیه‌که‌م کرد بینیم ژه‌نگی گرتوه .

له‌م کاته‌دا ، نه‌و لادییه‌ی له‌ته‌نیش‌ت سندوقه‌که‌وه‌خه‌وتبو ، هه‌ندیك نه‌ملا و نه‌ولای کرد وپه‌لاسه‌چه‌رمینه‌که‌ی له‌سه‌ر خو‌ی لادا .

یارمه‌تیده‌ری دکتور کاتی چاوی به‌پوخساری که‌وت ، تیگه‌یش‌ت که‌ له‌گه‌ل‌ه‌مان نه‌و پوخساره‌ی له‌ته‌لانه‌مار بینیبوی ، پوبه‌پو بو‌ته‌وه .

حه‌په‌سا!

کابرا ، سه‌ر و پيش و چاوه‌کانی په‌ش ده‌چونه‌وه ، ده‌تگوت غه‌لوزن. جگه‌ له‌مانه‌ش ، په‌له‌یه‌کی په‌ش ، به‌نه‌ندازه‌ی ده‌نکه‌ نوکیک ، به‌سه‌ر گوئای په‌شی تاوه‌سوتیه‌وه ، به‌دی ده‌کرا.

کابرا نیگایه‌کی گالته‌جارانه‌و پر له‌ته‌وسی گرته یارمه‌تیده‌ری دکتور و گوتی: پيشمه‌ی نه‌سپه‌که‌م له‌لای چه‌په‌وه‌گرت ، تا ئیره‌ قسه‌کان‌ت راستن ، به‌لام سه‌باره‌ت به‌کوتانه‌که‌ درو‌ده‌که‌ی کاکي به‌پیز! جگه له‌وه‌ش نه‌و روژه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک باسی کوتان نه‌و شتانه له‌نیوان من و تو‌دا نه‌کرا.

یارمه‌تیده‌ری دکتور سور هه‌لگه‌پا و ده‌ست وپی‌ی خو‌ی ون کرد و وه‌لامی دایه‌وه: ئی خو‌من قسه‌م له‌باره‌ی تووه‌نه‌کردوه! مروقی خه‌وتو کوا قسه‌ده‌کا؟

یارمه‌تیده‌ری دکتور ، پیشتر هه‌رگیز نه‌م لادییه‌ پوخسار تاوه‌سوته‌ی له‌نه‌خوشخانه‌هه‌بینبو ، نه‌یده‌زانی کییه‌ و چ کاره‌یه؟ ئیستاش که‌ سه‌یری ده‌کرد ، له‌می‌شکی خویدا به‌قهره‌جی شوبه‌اند.

کابرای لادیی ، له‌جیگای خو‌ی هه‌ستا و به‌ده‌م باویشک دانیکی به‌رزوه ، چوه لای لیوبکا و کالاشنیکوژ و دانیش‌ت و له‌گه‌لیاندا که‌وته سه‌یرکردنی وینه‌کانی نیوکتیبه‌که‌هه‌کاره‌کانی به‌زه‌یی و شه‌رخو‌زی ، له‌پوخساره‌خه‌والوه‌که‌یدا به‌دی ده‌کران.

لیوبکا پوی تیگرد و گوتی: گوئی بگره (میریک)! نه‌گه‌ر نه‌سپیکی ئاوام بو‌بینی سواری ده‌بم و ده‌چمه‌ئاسمان.

کالاشنیکوژیش گوتی: پینگا به‌مروقه‌گونا‌هه‌کاره‌کان نادری بچنه ئاسمان ... نه‌وی جیگای قه‌دیسه‌کانه .

دواتر لیوبکا میزی نانی ئیواره‌ی ئاماده‌کرد ، پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی قاورمه‌ی به‌راز ، هه‌ندیك خه‌یارشور ، قاپیکی دارینی پر له‌گوشتی جنراو ، تاوه‌یه‌کی پر له‌گوشتی گا و که‌له‌م - که‌هیش‌تا چه‌چزی لی‌ده‌هات - ده‌به‌یه‌کی پر له‌قودکاش له‌سه‌ر میزه‌که‌دانرا ، کاتی په‌رداخه‌کانیان پرده‌کرد ، ژوره‌که‌پر ده‌بو له‌بوئی تویکلی پرته‌قال.

کاتی یاریده‌ده‌ر بینی کالاشنیکوژ و میریکی تاوه‌سوت ، پیکه‌وه که‌وتونه‌قسه‌و لای لیناکه‌نه‌وه و بایه‌خی پیناده‌ن ، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌و

هەر له و ژورهش نه بئى ، نۆز دلته نگ بو . حەزى لىبو له گه لىاندا بکه ویتته قسه و بخواته وه . ئەگەر دەر فەتیش هەبیت هەندیک له گەل لىو بکادا سەربزىوى بکا . - که له کاتى ناخواردنه که دا چەند جارێک هاتبوه تەنیشتى و بە رێکەوتیش چەند جارێک شانە جوانەکانى لى خشاندهبو و دەستى کیشابو بە رانه پى و تورته کهى خۆیدا .

لىو بکا ، کچیکى تەندروست و دەم بە خەنده و بزىو و بئى ئارام بو . جارێ دادەنیشت ، جارێ هەلدهستا ، ئەو کاتانەى که داشنیشتبو ، وه ک مارمیلکه بو ئەملا و ئەولای خۆى دەسورا و لەمەشدا هەمو جارێ ، چوکی یان ئانیشکى ، له دکتور دەدا .

ياریده دەرى دکتور ، دلگیر بو له وهى که لادىیه کان دواى خواردنه وهى پەرداخێک فۆدکا ، ئیدى دەستیان بو درێژ نه کردبووه ، ئەویش له گەل ئەم حاله تەدا رانه هاتبو و فیر نه بو به تەنیا بخواته وه . بەلام له گەل ئەوه شدا نه يتوانى خۆى راگرى و پەرداخى دوهم و سىیه مىشى خوارده وه ، هەمو گوشت گایه که شى خوارد .

بوئە وهى ئەوان خۆى لى تەریک نه گرن و بتوانى جیگای خۆى له ناویاندا بکاته وه ، بىرى کرده وه پىياندا هەلبدات و ستایشیان بکات ، به و مه به سته گوتى : ئافەرىن کورانى بوگاللىوکا ! ئەمەى گوت و سەرى له قاندا .

کالاشنىکوڤ پرسى : بوچى ئافەرىن ؟

: له بەر ئەسپ ! له بەر ئە وهى له دزىنى ئەسپدا لىهاتو و به توانان .

: جا ئەمه ئافەرىنى بوچیه ؟ کۆمه لىک دز و ئاره قخورن ...

مىرىک ، که تا ئەو ساته هىچ قسه يه کى نه کردبو ، گوتى : ئەو سەردهمه رۆيشت ، لهو ئەسپ دزه لىهاتوانه تەنیا (فیلیا) له ژياندا ماوه ، ئەویش پىربوه و چاوى هىچ نابىنى .

کالاشنىکوڤ فیش به ئاخ هەلکىشانه وه گوتى : به لى ، تەنیا فىلیا له ژياندا ماوه ، تەمەنى حەفتا سال دەبئى ، پەنابەرە ئەلمانیه کان چاوىکىيان کوپىر کرد ، چاوه کهى تریشى تىن و سوماى نه ماوه . کاتى خۆى هەرکه سەروکى پولیس چاوى به فىلیا بکه وتایه ، هاوارى ده کرد : (شامیل*) . ئیدى له مه وه لادىیه کانیش به شامیل بانگیان ده کرد . به لام ئیستا له (فیلیا کوپره) بترازى ، هىچ ناویکى تری نیه . به لام هەرچیه ک بىت مروڤىکى زرىنگ و وریا بو .

شه وىکىيان له گەل خوالىخوشبو (ئەندرى گرىگورىچ) ی باوکى (لىو باشىن) ، چوبونه نىو له شکرکى سواره وه ، که له (رۆژ نوڤۆ) خىوه تیان هەلدابو ، بئى ترس و سلکردنه وه له سەربازەکان ، نو دانە له باشترین ئەسپه کانى لى دزىبون .

رۆژى دواتر ، ئەو ماله دزىاریه ی به نرخى بیست رۆبل به (ناخونکا) ی قەرەج فروشته وه . به لام ئەم دزانه ی ئیستا تەنیا توانای دزىنى ئەو ئەسپانه یان هیه که خاوه نه کانىان سەرخوشن یان خەوتون . ئیدى به جارێک شولى لى هەلده کیشن و پىلاوه کانیش له پى کابرای سەرخوش و داماو ، دەردىنن . ئیدى هەلپه و تەماح دەیانگرى و هەر به و ئەسپه دوسه د فرستىک ، لهو شوینه دور ده که ونه وه و به مه به ستى فروشتن ، ده بیه نه مهیدانىک و له ویش ئاگایان له خویان

نامېنى ، وهك كابرې يه هودى ، هينده چه نه بازي دهكهن ، كاتيك به خويان دهزانن پوليس دهگاته سهريان و ئيدى ئەمانيش دهيكه نه هات و هاوار و هوّسه . زور پيسن .

: ئەدى ميريك؟

: ئى خۆ ميريك خه لكى گونده كهى ئيمه نيه ! خه لكى لاي (خاركيتف) ه ، خه لكى (ميرچيم) ه ! به لام له پوى وريايى و زرينگيه وه ، پيوست به قسه ناكا و مروقتكى باشيشه .

ليوبكا ، نيگايه كى شاد و شهيتانانەى گرته ميريك و گوتى: ئەدى! خو له خورايى نه بو كه مروقه باشه كان گرتيان و سه هوآلى سه ر ده رياچه كه يان شكاند و خستيانه ناوى .

ياريده ده رى دكتور گوتى: چون؟

ميريك ، زه رده يه كى كرد و وه لامى دايه وه: هه روا ... فيليا ، سى ئەسپى له كرچيه كانى (سامولوفكا) - كه هه مويان له سه رمه زه به ي (مولوكان) ن - دزى . بيست كرچيكاريشيان هه بو... يه كيكيان له بازار منى بينى و گوتى: (ميريك و هره بزانه له مهيدانى چ ئەسپيكيان كرپوه!) . منيش زورم پى سه ير بو! چومه لايان ، ئيدى هه ر ئەوه ندهم خوشبو گه يشتمه ئه وى! به سى كه س ده وريان ليدام و ده ستيان به ستم و برديانمه سه ر ده رياچه كه و گوتيان: (ئىستا نيشانت ده ده ين ئەسپ دزين چونه) .

كونيك له سه ر سه هوآلى ده رياچه كه هه بو ، ئەوانيش دو مه تر ئەولا تر ، كونيكى تريان تىكرد و دوايى هه بليكيان هينا و له بن باليان به ستم

و سه ره كهى تريشيان له دارىكى خوار به سته وه بو ئەوهى له كونيكى بهاون و له كونه كهى تره وه ده رى بيننه وه ، دواتر داره كه يان خسته نيو كونه كه و رايانكيشا . ئيدى به خوم و بالتوى چه رم و پيالاه وه كه وتمه نيو كونه كه ، ئەوانيش به سه ر سه رمه وه پاوه ستابون و به شق و كلكه ته ور ، سهريان خسته ناو ئاوه كه وه و دواتر داره كه يان رايكيشا و له كونه كهى تره وه ده ريان هينام .

ليوبكا ، وهك ئەوهى زور سه رمای بيت ، هه لله رزى و خو كى كزكرد . ميريك ، دريژه ي دايه : يه كه مجار خهريك بو له سه رما شيت بم ، كاتى ده ريان هينام ، جگه له وهى له سه ر شه خته كه دريژيم ، هيجى ترم پينه ده كرا .

مولويه كان ، به دار و تيلآ كه وتنه داركارى كردنم ، له سه ر چوك و ئانيشكه كانيان دده ام! ئاي خودايه چ ئازار و به دبه ختیه كم بينى! تا شل و كوت بون ، تيبانه لدام و پاشان ليداندا رويشتن ... هه مو ئازاي جه ستم له تاو ئازارى تبه لدان و سه رما ، ده ديتريواند . سه رما جل و به رگه ته په كانى به رمى به سستبو ، ده تگوت پارچه يه ك شه خته ن . هه رچونيك بو له جيگاي خوم هه ستم ، به لام تين و تواناي رويشتنم نه مابو . باش بو له و كاته دا ، ژنيك - خوا خيبرى بنوسى - به خوئى گاريه كه يه وه ، به ويذا هات و فريام كه وت و هه لى گرتمه وه .

ياريده ده رى دكتور ، له ماوهى ئەم قسانه دا ، چوار تا پينچ په رداخ فودكاي خوارده وه . دلئ خوشبو كه ئيدى ئەويش ده توانى وهك ئەوان

روداویکی سهر و نائاسایی بگپرتته وه و بیسه لمینئ که نه ویش بویر
نه ترسه و سل له هیچ شتیک ناکاته وه ، گوتی: به لام لای ئیمه له
ویلایه تی (پینزا) ...

به لام له بهرته وه ی زوری خواردبووه ، یان بوئی هه یه له بهرته وه ی که
یه ک دوجار به درویان خستبووه ، میریک و کالاشنیکوژ ، هیچ
گرینگیه کیان به قسه کانی نه دا و ته نانهت وه لامی پرسیاره کانیشیان
نه ده دایه وه و پیکه وه به قولی چوبونه نیو گفتوگووه ، وه ک نه وه ی
نه و هه ره له و ژوره ش نه بیته .

یاریده دهر ، زور نیگه ران بو به م په فتاره یان و ده ترسا .

په فتاری جدی و ژیرانه ی کالاشنیکوژ ، مروقی ده خسته یادی
که سانی ژیر و تیگه یشتوه وه ، زور له سه رخو و هیدی قسه ی ده کرد و
هه رجاریکیش به دهم قسه کردنه وه باویشکی دابا ، خاچیکی له سه ر
ده می خوئی ده کیشا ، به و حاله شه وه که س نه یده توانی بزانی که چ
دزیک بیبه زه بیبه و چوئن خه لکانی هه ژار و داماو پوت ده کاته وه و
چه ند جاریکیش له سه ر نه م کرده وانه ی خراوه ته زیندانه وه و
کوومه لگاش داواخوازی نه وه یه په وانه ی سیبریای بکه ن . به لام باوکی و
مامی - که نه وانیش وه ک خوئی دز و چه ته ن - به زه بری ریشوه و
به رتیل ، نه یانه یشتوه دوربخریته وه .

میریک ، هه ولی ده دا خوئی به ئازا و چه له نگ نیشان بدات و هه رکه
بینی کالاشنیکوژ و لیویکا ستایشی ده که ن ، بویه نه ویش خوئی وا
نمایش ده کرد و جارجار دهستی ده خسته که مهری و جارجار سینگی

خوئی دهرده په پراند و هه ندیک جاریش به شیوه یه کی وا خوئی دینا و
ده برد ، کورسیه که ی ژیری ده که وته قرچه قرچ ...

دوای نان خواردن ، کالاشنیکوژ پرویکرده شه مایلی قه دیسه کان و
دهستی کرد به نزا و پارانه وه و دهستی خوئی دایه دهستی میریک و
نه ویش که وته نزاکردن و دهستی کالاشنیکوژی گوشی .

لیویکاش دهر و شته کانی کوکرده وه و میزه که ی سرپیه وه و دواتر
هه ندیک نانی شیرنی نه عنایی و کاکله گوئز و دویتل شه رابی شیرنی
هینا و له سه ر میزه که ی دانان .

کالاشنیکوژ به دهم لیدانی پیکه کانه وه ، گوتی: نه و سه رده مه ی که
(نه ندیری گریگوریچ) - خوا لی خوشبی - له ژیاندا مابو ، جاری وابو
لیره ، یان لای برایه که ی ، مارتین ، کوده بوینه وه ، ئای خودایه
نه وانه چ مروقیک بون! چه نده قسه خوش بون! هه مومان
کوده بوینه وه! مارتین ، فیلیا ، فیودور ستوکوتی ، هه مو شتیک به
ریکوپیکی ده چه پیش ، چه ند خوشمان راده بوارد! چه نده خوشبو .

لیویکا چه دهری و دوای ماوه یه کی که م گه راپیه وه ژوری ،
سه رپوشیکی سوری له سه ر کردبو و ملوانکه یه کی کردبوه ملی ،
گوتی: بروانه میریک! بزانه نه مرو کالاشنیکوژ چی بوهیناوم!

دواتر ، له ئاوینه که دا سه ریکی خوئی کرد و بو نه وه ی ملوانکه که ی
ملی بزینگیته وه ، یه ک دوجار سه ری و هرسوپراند و دواتر ده رگای
سندوقه که ی کرده وه و کراسیکی سوری به گولی سور و شین
نه خشاوی - که چه شنی کاغه ز خسه خشی ده هات و ورینجه ی

دهدايه وه - هينايه دهري و دواتریش سهريوشیکی سورمهیی
دهرهینا. بهدهم پیکه نینه وه شتهکانی نیشاندان و لهخوشی
هه بونی گه نجینه یه کی له و شیوه یه ، نهیده زانی چی بکات و مات و
حهیران ببو.

دواتر کالاشنیکوڤ (بالایکا*) یه که ی پیکخست و دهستیگرد به ئاواز
ژهنین.

یاریده دهري دکتور ، هه په سابو و نهیده زانی ئه و ئاوازه ی کالاشنیکوڤ
دهیژهنی ، ئاوازیکی شاده یاخود هه مبارانه یه ! بهلام خه میکی زوری
لینیش و بوغزی گریان له گه روی گیر بو ، جاری واش هه بو شادی
دایده گرت.

له ناکاو میریک له جیگای خوئی بلنبدووه و چهند جاریک پاژنه ی
پییهکانی له زهوی کوتا و دواتر دهستهکانی لیک بلاوکردن و
له سه ریژنه ی پییهکانی هه تا لای سوپه که و له وپوه تا لای سندوقه که
پویش و سه ره نجام وهک سوپسکه خوئی هه لدا بو ئاسمان و پاژنه ی
پییهکانی له هه وادا له یه کدا و سه مایه کی له چه شنی سه مای
قه و زاقهکانی دهستیگرد.

لیوبکاش هه ندیک دهستهکانی خوئی تهکاندا و قیژه یه کی بیباکانه ی
کرد و له گه ل میریکدا که وته سه ماکردن. سه ره تا وهک چون دزیک
له که سیک نریک ده بیته وه و دهیه وی له پشته وه تییسره وینی و دواتر
چه شنی دوپشکه یه که به ره و لای میریک پویش و پاژنهکانی وهک

میریک ، لیکدا لیکدا ده کوتا به زه ویدا ، دواتر وهک فرفرپوکه به دهوری
خویدا سوپا و هه وا چوه نیو کراسه که یه وه و بلاوی کرده وه .

میریک ، له حالیکدا نیگایه کی تژی له رق و قینی گرتبوه ئه و و
ددانهکانی وه ده رکه وتبون ، له سه ر چوک ، به ره و لای پویش و
دهتگوت نیازی هه یه به قاچه ترسناکهکانی پان و پلیشی کاته وه ،
به لام لیوبکا هه ستایه سه ر پییان و سه ری بو دواوه چه مانده وه و
دهستهکانی وهک بالی بالنده یه ک لیکده دا و قاچهکانیشی به ئاسته م
به ره زهوی ده که وتن.

یاریده دهري دکتور ، هه ستا و چوه سه ر سندوقیک دانیش و بهدهم
سه رکردنی سه مای ئه و دوانه وه ، به خوئی گوت: (ئاه ... ئه م کچه
ده لئی یه ک پارچه ئاگره ! چه نده به جوش و خروشه ! ئه گه مروڤ
هه مو دارونه داری خوئی بخاته به ریپی هیشتا که مه ...).

ههستی به خه م و خه فه تیکی زور ده کرد که ده بیینی یاریده دهري
دکتوره و که سیک سادهنیه ، چاکه تی له به ردایه و زنجیریکی پیدا
هه لواسراوه و سه ریکی زنجیره که کللیکی ئالتونی پیوه به ستراره .
نه ده کرا له جیگای ئه مانه کراسیکی سورمه یی و له جیاتی قایشی
که مه ره ندیش ، هه بلیک به پانتوله که یه وه بی؟

ئه گه ر یاریده دهري دکتور نه بایه ، ئه وا دهیتوانی بی هه سترکردن
به شه رم ، گورانی بلیت و سه ما بکات و بخواته وه و وهک میریک
دهستهکانی له که مه ری لیوبکا بئالینی ...

به هوی سەمای ئەمانەوه ، کەلوپەلهکانی ئێو پەرفەکه زینگیه
زینگیان لیۆه دەهات و گری مۆمەکهش بهرز و نزمی دهکرد.

سه‌رپوشه‌که‌ی لیۆبکا که‌وته سه‌ر زه‌وی و ملوانکه‌که‌شی پسا و
ده‌نکه‌کانی به‌سه‌ر زه‌وی ژوره‌که‌داپه‌رش و بلاو بونه‌وه. ده‌کرا بلێی
له‌و شوینه‌دا له‌بری لیۆبکا ، هه‌وریکێ په‌نگ سور سه‌مای ده‌کرد و
پێچی ده‌دا و جوته‌ چاویکی په‌ش ده‌بینرا که‌ ده‌دره‌وشانه‌وه.

میریکیش ئه‌وه‌نده به‌گه‌رمی سه‌مای ده‌کرد ، مروف وایدەزانی ئیستا نا
ئیستا ده‌ست و قاچه‌کانی لیده‌بنه‌وه.

سه‌ره‌نجام میریک ، بو‌دواجار قاچه‌کانی کیشا به‌زه‌ویدا و بیجوله
له‌جیگای خوی چه‌قی ...

لیۆبکاش ، شل و شه‌که‌ت ، به‌هه‌ناسه‌پرکیۆه ، وه‌ک ئه‌وه‌ی پالی به
ستونیکه‌وه‌ دابی ، سه‌ری خسته‌ سه‌رسینه‌ی میریک و میریکیش
له‌باوه‌شی گرت و چاوی برینه‌ چاوانیی و به‌ده‌نگیکێ پر له‌سۆز و
خۆشه‌ویسته‌یه‌وه ، به‌گالته‌ گوتی: ئیدی ئیستا ده‌زانم ئه‌و پیره‌ژنه‌ی
دایکت پاره‌کانی له‌کوی شارو‌ته‌وه! ده‌یکوژم! گو‌شاوگو‌ش سه‌ری
تۆش ده‌بیرم! دواتر کاروانسه‌راکه‌شتان ده‌سو‌تینم ... خه‌لکیش
واده‌زانن له‌ئاگره‌که‌دا سو‌تاوی ، منیش پاره‌کانتان ده‌بهم و بو‌خۆم
ده‌چمه (کو‌بان) و له‌وی بو‌خۆم په‌وه ئه‌سپ و میگه‌له‌ مه‌ر و بز
به‌خێو ده‌که‌م ...

لیۆبکا وه‌لامی نه‌دایه‌وه ، ته‌نیا به‌ به‌زه‌ییه‌وه‌ پوانیه‌ ئه‌و وپرسی:
ئه‌ری میریک! ژیان خۆش ده‌گوزه‌ری له‌کو‌بان؟

میریک وه‌لامی نه‌دایه‌وه ، به‌لکو به‌ره‌و لای سندوقه‌که‌ چو و له‌سه‌ری
دانیشته‌ و که‌وته بیرکردنه‌وه ، پیده‌چو بیر له‌کو‌بان بکاته‌وه.

کالاشنیکو‌فیش ، له‌جیگای خوی هه‌ستا و گوتی: ئیدی من ده‌بی
برۆم! ئیستا فیلیا چاوه‌پوانمه ، خودا حافیز لیۆبکا.

یاریده‌ده‌ری دک‌تور چوه‌ حه‌وشه‌که ، ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بو کالاشنیکو‌ف
له‌بری ئه‌سپه‌که‌ی خوی سواری ئه‌سپه‌که‌ی ئه‌و بیته‌.

کرپۆه هه‌روا به‌رده‌وام بو.

هه‌وره‌ سپیه‌کان ، که‌لبه‌ درێژه‌کانیان له‌ بنه‌ بنچک و گیایه‌کان گیر
کردبو ، له‌ئاسمانه‌وه به‌خیرایی نزم ده‌بونه‌وه. له‌ویدیوی حه‌وشه‌که ،

له‌ ده‌شته‌که‌دا ، کفنپۆشه‌ سپیه‌کان له‌هه‌وادا ده‌سو‌ران و ده‌هاتنه
خواری و دوپاره‌ هه‌لده‌ستانه‌وه بو‌وه‌ی ده‌سته‌کانیان پاره‌شینی و مل
له‌به‌ر ملی یه‌که‌تر بنین. چ بایه‌کی به‌هیزی ده‌هات! بنه‌داره
بچوکه‌کانی وه‌ک تۆس و هه‌لوژه ، توانای لاواندنه‌وه‌ی ئه‌م بایه‌یان
نه‌بو. لار ده‌بونه‌وه و سه‌ریان ده‌گه‌یشته‌وه زه‌وی و ده‌گریان و
ده‌یانگوت: (خودایه‌! ئیمه‌ چ تاوانیکمان هه‌یه‌ که‌ به‌م شیوه‌یه
ئیمه‌ت به‌ زه‌ویه‌وه به‌ستۆته‌وه و ئازادمان ناکه‌ی؟).

ده‌رگاکه ، تاکیکێ کرابووه ، کو‌مایه‌کی گه‌وره‌ی به‌فر له‌به‌ر
ده‌رگاکه‌دا دیار بو.

کالاشنیکو‌ف ، سواری ئه‌سپه‌که‌ی بو و به‌ ده‌نگیکێ تونده‌وه‌ هاواری
کرد: هه‌یه‌ا ... بکه‌وه‌ ری حه‌یوان.

ئەسپە گچكە و قاچ كورته كەى ، كەوتەرى ، تابەر زگى لەزەوى دەخشا . كالاشنيكوڤ خويشى لەبە فردا سپى دەچوۋە ، روڭشت و ھەر زوو لەبەرچاوان بىز بو .

يارىدە دەرى دكتور گە پايەو ھە ژورى و ليوبكاي بىنى خەرىكى كۆكردنەو ھى دەنكە كانى ملوانكە كەى بو .

مىرىك لە ژورەو ھە نە ما بو .

لەسەر نىمكىتە كە پراكشا و بالتو چەرمە كورته كەى خستە بن سەرى خوى و بە خوى

گوت : (خودايە ئەمە چ كچىكە ؟ يەك پارچە ئاگرە ! ئاخ ! ئەى خوگە مىرىك لىرە نە دە بو !) .

ليوبكا ، بەتە نىشت نىمكىتە كەو ھە ، ھەروا خەرىكى كۆكردنەو ھى دەنكە كانى ملوانكە كەى بو ، ھەستى يارىدە دەرى دە بزواند .

يارىدە دەرىش لەمىشكى خويدا بىرى لەو ھە دە كەردەو ھە ئەگەر ھاتبا و مىرىك لەوى ئەبا ھەلدەستا و ليوبكاي لە ئامىز دەگرت و دوایى چ دە بو بابى ! كچە و پى ناچى بىو ھە ژن بى ! خو ئەگەر بىو ھە ژنىش بىت ، ئەم مەكو و پەناگەى دزى و چەتە يىبە ، شوئىنىكى ئەو ھەندە شايستە يە ؟ ليوبكا دەنكە كانى كۆكردنەو ھە و چو ھە دەرى .

مۆمەكە ، بەرەو كوتايى دەچو و خەرىكىو كاغەزى ژىر مۆمدانە كە بسوتىنى .

يارىدە دەرى دكتور ، بەخىرايى شقارتە و دەمانچە كەى لەبەردەم خوى دانان و خوى بو كورژانەو ھى مۆمەكە ئامادە كرد .

گرەكەى چاوى مروڭشى ئازار دەدا و ئەو تارمايى و سىبەرائەى بەھوى ئەم پتەپتەو ھە لەسەر پەفەو ساپىتە و زەوى ژورەكەدا دروست بىون ، لەشىو ھى چەندپەلەيەكدا دەھاتن و دەچون ، كەتيايدا وادەھاتە بەرچاوا : ليوبكاي پتەو و سىنگ بەرز ، جارجار ھەك فرفرۆكە خوى دەسوراندەو ھە و جارجارىش لە ئەنجامى ماندوئىتيدا ھەناسە برىكى پىدەكەوت ...

يارىدە دەرى بەخوى گوت : (ئەى خوڭگە لەم ساتەدا ئىزرائىل پەيدادە بو و روڭى مىرىكى دەكيشا !) .

سەرەنجام مۆمەكە ، دوایىن پتەپتى خوى كرد و كوژايەو ھە . كەسك - كە پىدەچو مىرىك بى - ھاتە ژورەو ھە و لەسەر كورسىەكە دانىشت و مژىكى لە پايپەكەى دا و پوخسارە لەبەر خور سوتاو ھەكەى و خالە پەشەكەى گوناي بو ساتىكى كەم روناك بو ھەو ھە .

يارىدە دەرى ، لەبەر بوئى ناخوشى توتنەكەى مىرىك ، گەروى بەخورشت ھات و گوتى : بەپاستى توتنىكى خراپت ھەيە ! نەفرەت لەم توتنە ! حالى مروڭ دەشىوئى .

مىرىكىش دوای ماو ھەيەك بىدەنگى ، وەلامى دايەو ھە : گولەجوى كىويم تىكەل كەردەو ، بو سىنگ زور باشترە .

پاشان پايپەكەى لەدەمى كەردەو ھە و چەند جارىك فتى كرد و چو ھە دەرى .

نزيكهي نيو كاڙير ٽيپه پري ، له ناکاو له دالانه که دا پوناکيه ک
دره وشايه وه و ساتيک دواتر ، ميريك به کلاويک و بالتويه کي چه رمي
کورته وه ، به دواي ليوبکادا هاته ژوري.

ليوبکا به پارانه وه ده ديگوت: ميريك ليڙه به ! مه پڙ!

: نا ! ليوبکا ده بي بږوم ، وازم ليبينه .

ليوبکا ، به دهنگيکي نهرم وپرسوزه وه گوتي: ميريك ! گوي بگره ! من
ده زانم پاره کاني دايکم ده دوزيته وه ، ده زانم هه ردوکيشمان ده کوژيت
و ده چيته کوبان و له گه ل کچاني ترده ده که ويته دلداري ، به لام
گرينگ نيه ! خوداپشت وپه نات بي ، من ته نيا تکايه کم له تو هه يه :
مه پڙ و ليڙه بمينه وه .

ميريکيش به دهم توندکرده وه که مه ر بنده که يه وه ، وه لامي
دايه وه: نا ! حه زم له پڙيشتنه ، پيم خوشه بږوم بگه پږم ...

: ئي خو هيچت نيه پي بگه پڙي ... به پييان هاتيه ئيڙه ! ده ته وي
به چي بگه پڙي؟

ميريک ، خوي چه مانده وه و شتيکي به گوڙي ليوبکادا چرپاند و
ئه ويش سه يريکي ده رگاي ژوره که ي کرد و به گريانه وه گوتي:
شه يتاني چه په ل! نوستوه .

ميريک ، ليوبکاي گرته ناميز و ماچيکي گه رمي کرد و پڙيشته
ده ره وه .

ياريده دهر ، به په له ده مانچه که ي خسته گيرفاني و به دواي ئه ودا
چوه دهر ي .

ليوبکا له پارانه وه که بو و له پږ ده رگاي داخست و خوشي
له به رده گاکه دا پاره ستا . ياريدده دهر ي دکتور گوتي: پږگام به رده
بږوم ! بوچي ده رگاکه ت داخستوه ؟

: ده پڙي چ ده که ي؟

: ده مه وي بږوم سه يريکي ئه سپه که م بکه م .

ليوبکا ويستی هه نديک نارامي بکاته وه ، سه يريکي سه رتاپاي بالاي
ياريدده دهر ي کرد و ، به مه کره وه گوتي: ئه سپه که ت؟ تو سه يري من
بکه نه که ئه سپه که ت ...

دواتر چه مايه وه و ده ستيکي به کليله زيږاو کراوه به زنجير
به ستراوه که ي چاکه ته که ي دکتوردا هينا .

ياريدده دهر گوتي: ليم گه پڙي بږوم ! گه رنا سواري ئه سپه که م ده بي و
ده پروا .

دواتر هاواري کرد: پږگه م به رده شه يتان . دواتر به وپه پري پږ و
توره ييه وه مستيکي کيشا به شانيدا و به هه مو هيڙ و توانايه وه
په لاماري ليوبکاي داو ويستی له به رده ده رگايه که لايدا ، به لام ژنه
ده تگوت جه سته يه کي ئاسنينه و قورس و قايم خوي به ده رگاکه وه
چه سپانده بو .

ياريدده دهر ، شه که ت و ماندو ، هاواري کرد: پږگه م به رده ! واپيت
ده ليم ده پروا .

: بو کوي دهر و؟ مه ترسه ناروا .

له کاتی کدا که هه ناسه بپرکێه کی توندی پیکه وتبو ، دهستی به شانی
خویدا دههینا ، دیاربو ئازاری هه بو.

جاریکی تریش سهیریکی سه رتا پای بالای یاریده ده ری کرد و سور
هه لگه را و یکه نی و

گوتی: مه پو دله که م ... به ته نیایی دلته نگ ده م.

یاریده ده ر ، سهیریکی چاوه کانی لیوبکای کرد و دوا ی ماوه یه ک
پاوه ستان ، باوه شی پیداکرد ، لیوبکاش هیچ ناره زایه تیه کی نه نواند.

: ده به سه واز له م کاره شهیتانانه یه بیته ! ریگام به رده بابروم.

لیوبکا هه روا به بیده نگی له جیگای خو ی پاوه ستابو.

: به لām گویم لیبو به میریکت ده گوت خوشمده ویی.

: ئنجا چیه ! باواشم گوتی ... دل شه رته و دل ده زانی کیم
خوشده ویی.

دواتر جاریکی تر دهستی بو کللیله زیپا وکراوه که دریزکرد و گوتی:
ئه مه م بده ری ...

یاریده ده ر ، کللیله که ی له زنجیره که کرده وه و دایه دهستی.

له پر کچه سه ریکی هه لکیشا و گو یی راگرت ، ئه مه به تیروانی نی
دکتور ئه م نیگایه زور سارد و سپ و بی گیان بو.

له نا کاو ئه سپه که ی وه بیرهاته وه و زور به ئاسانی لیوبکای له به رده م
ده رگا که لادا و ده رگا که ی کرده وه و پایکرده ناو حه وشه که . له ژیر

سایه بانی ده رگا که ، به رازیک نوستبو و مشه مشی ده هات ،
مانگایه کیش قوچه کانی له دیواره که ده کوتا . یاریده ده ر شقارته یه کی

داگیرساند و به رازه که و مانگایه که و ئه و سه گانه شی بینی که ، له گه ل
داگیرسانی شقارته که دا ، به وه پینه وه هیرشیان بو هینابو . به لām
ئه سپه که شوینه واری دیار نه بو.

له حالیکدا هاواری ده کرد و دهسته کانی هه لده شه قانند و هه ولی ده دا
سه گه کان له خو ی دورخاته وه ، جاری وابو ، تا سه رچوکی ده که وته
ناو قولتیک ، که پریبو له به فر و به خیرای خو ی ده ردینایه وه ، خیرا
به ره و ده رگای ده ره وه پایکرد .

له و تاریکیه دا هه لپروانی ، زور به جوانی سهیری کرد ، جگه له به فر ،
هیچ شتیکی تری به رچاو نه که وت .

په ره به فره کان ، له هه وادا ده سوران و شکل و شیوه ی زور شتیان
نمایش ده کرد ، جاریک له شیوه ی ده م و لیوی سپی هه لگه پاوی
مردویه ک ، که زه رده خه نه یه ک به سه ر لیوه کانیه وه مه ییبی ، جاریک
وه ک ژنیک ده هاته به رچاو ، به جل و به رگیکی مه لمه له وه سوار
ئه سپیکی سپی بوه و له تاریکایی شه ودا خستویه تیه چوارنال . جاریک
له شیوه ی په وه قولینگیکی سپیدا بون که به بال لیکدانه وه
به سه رسه ریدا له فریندا بن .

یاریده ده ری دکتور ، له تاو سه رما و له رقان هه لده له رزی .

له خه فه تی ئه وه ی که نه یده زانی چی بکات و چاره نویسی چیه ، چهند
فیشه کیکی به سه گه کانه وه نا ، به لām به ریان نه که وت . پاشان
به خیرایی به ره و ژوره وه گه رایه وه .

کاتی گه یشته دالانه که ، گوئی له ده نگی پییه که بو که خیرا له ژوره وه هاته دهری و به توندی دهرگا که ی پیوه دا.

ژوره که تاریک بو ، به سپایی پالیکی به دهرگا که وه نا ، به لام داخرا بو ، دواتر له حالیکدا که لیکدا لیکدا شقارته ی داده گیرساند ، گه رایه وه دالانه که ، له ویوه چوه چیشتخانه که و له ویشه وه چوه ژوریکی بچوکه وه - که نه مسهر و نه وسهری دیواره کانی جل و بهرگی ژنانه یان پیدا هه لواسرابو - و بوئی گوله گه نم و شوید له ژوره که دهات. له گوشه یه کدا ، به ته نیشته سو به که وه ، جیگا خه ویک دیاربو ، پیده چو نه مه ژوری پیره ژنه که ی دایکی لیوبکا بیت.

له وپرا چوه نیو ژوریکی ترو له گهل لیوبکادا به ره ورو بووه که له سه ر سندوقیک دریز ببو و به تانیه کی له چل پارچه دروستکراوی ره نگا وره نگی به خویدا دابو و خوئی کردبو هه .

یاریده دهر به ده نگی تونده وه پرسی: کوا نه سپه که م له کوئیه ؟ لیوبکا له جیگای خوئی جولیه نه کرد. یاریده دهر ، به تانیه که ی له سه ر لابرده و به ده نگی توندتره وه پرسی: له گهل تو مه ! ده لیم کوا نه سپه که م ؟

دواتر جاریکی تر هاواری کرد: وه لام بدهره وه شه یانی نه فره تی ! لیوبکا له جیگا که ی راستبووه و له سه ر چوک دانیشته ، به ده سستیکی ده یویست یه خه ی کراسه که ی بگریت و به ده سته که ی تریشی ده یویست به تانیه که بگریت ، پالی به دیواره که وه دا ... ترس و توقین

به پوخساریه وه دیاربو ، چاوه کانیشی چه شنی گیانله به ریک که که وتبیته ته له وه ، چاودیتری هه مو جولیه کی یاریده دهری ده کرد.

یاریده دهر هاواری کرد: پیم بلی نه سپه که م له کوئیه ! ده نا به خودا ده تکوژم.

لیوبکا ، به ده نگیکی گیراوه وه ، وه لامی دایه وه: برودهری سه گه پیس.

یاریده دهر ، دهستی له یه خه ی گیرکرد و دواتر نه یوانی دان به خویدا بگریت و توند نامیزی تیوره ینا. لیوبکاش له رقا نه یده زانی چی بکا و هه رچونیک بو خوئی له باوه شی هینایه دهری و دهستی خوئی له دهستی راپسکاند و مستیکی کیشا به ته پلی سه ریدا.

یاریده دهر له تاو نازاری مسته که ، گیژ و ور بو ، هاشه هاشیکی هه راسانکه ره به نیو میشکیدا ده گه را ، هه نگاویک کشایه دواوه و له و ساته دا مستی دوه میس سره وینرا به ناوچه وانیدا.

به له تردانه وه ، گه یشته دهرگا که و له حالیکدا بوئه وه ی به رنه بیته وه ، چنگی له شپانه ی دهرگا که گیر کردبو ، به ره و نه ژوره رویشته که که لوپه له کانی لیدانابون. خوئی هاویشته سه ر نیمکیته که و چه ند خوله کیک پاکشا ، دواتر قنوی شقارته که ی له گیرفانی هینایه دهری و که وته داگیرساندنیا. بی نه وه ی هیچ مه به سستیکی له م کاره هه بیت ، ده نکه کانی یه که به دوا یه کدا داده گیرساند و فرپی ده دانه ژیر میزه که ، تا هه ره موی ته واو کرد.

ئاسمان ، له ویدیوی په نجره که وه دیار بوو ، ورده ورده شین هه لده گه پرا و دهنگی که له شیزه کانیش ده بیستران. به لام یاریده دهر هیشتا سهری دیشا ، دهنگی هات و هاوار و خشه خش هیشتا له نیو می شکیدا پیچی ده خوارد. وهك ئه وهی له ته نیشته هیلی شه مه نده فهره وه دانیشتی.

هرچی چوئیک بو توانی بالئو چه رمه کورته که ی بکاته بهری و کلاره که ی بکاته سهری. به لام هرچه ندی کرد نه ی توانی زینی ئه سپه که و ئه و به سته که ل و په له ی ، له ریپینو کپیونی ، بدوژیته وه.

جان تاکه ی به تال کرابو ، دیار بو له خوړا نه بو ئه و کاته ی خه ریک بو ده هاته وه ژوری ، دهنگی پیی که سیکی بیست له ژوره که ده هاته دهری.

به مه به سستی خو پراستن له سه گه کان ، مه قاشی سو به که ی له ژوری چی شتخانه که هه لگرت و دهرگا که ی به کراوه ی به جیهیشت و چوه ناو حه وشه که . باران لیی کرد بو وه و ئارامی بالی به سهر حه وشه که دا کیشابو ...

هرکه له دهرگا که ئاوبو ، سهرتاسهری ده شته که ی وه ک مردویه ک ، هاته به رچاو. له و سهرله به یانیه دا ، هیچ بالنده یه که به ئاسمانه وه به دی نه ده کرا. له خالیکی زور دور دا ، له م بهر و ئه و بهری جاده که ، جه نکه له که سه ز ده چو وه.

یاریده دهری دکتور که و ته بیرکردنه وه له وهی کاتی ده گه ریته وه نه خو شخانه ئاخو به چ شیواژیک مامله ی له گه لدا ده کهن و چی پیده لئین؟ حه تمه ن ده بو بیر له م شتانه بکاته وه و له پی شدا وه لام بو پرسیاره کانیا ن بدوژیته وه.

به لام ئه م بیرکردنه وانه هه رزو لیی ته ره بون و ئه وه ی به بیر هاته وه که چو ن لیوبکا دوا ی دوه مین مست که کیشابوی به ناوچه وانیدا ، چو ن داهاتبو وه به تانیه که ی سهر زه ویه که هه لگریته وه و چو ن له و کاته دا پرچه هو نراوه که ی له زه وی خشا بو.

بیرو هو شی شلو ق بیو و به خو ی گوت: (نازانم له بهرچی ده بی له جیاتی مرو قیکی ئازاد و سهر به ست ، دکتور یاریده دهر و بازرگان و کارمهند و لادیی بونیا ن هه بی؟ ئه دی ئه وه نیه له م دنیا یه دا بالنده ی ئازاد و گیانله بهری ئازاد و میریکی ئازاد هه ن ، نه له که س ده ترسین و نه پیویستی شیا ن به که سه ! کی ئه مه ی داهینا وه کاتی له خه و هه ستان به یانیا نه و کاتی نا نخواردن نیوه پویانه و کاتی خه و تنیش شه وه؟ کی گوتویه تی دکتور له سهروی یاریده دهره وه یه و مرو ق ده بی له ناو خانودا بژی و ته نیا مانی ئه وه ی هه یه ژنه که ی خو ی خو ش بو ی؟ ئه دی بو چی پیچه وانه که یان راست نه بی؟ له بهرچی نا کری به روژه وه بخه وی و شه وانه نان بخو ی؟ خو زگه ده متوانی خو م هه لده مه سهر پشتی ئه سپیک و بی ئه وه ی بپرسم ئیره کو ییه ده شت و جه نکه ل و کیوه کانم ته ی کردبا و حه زم له کچان کردبا و گالته م به هه مو شتی که بهاتایه (...).

مقاشی سوڀهڪه ی چهقاندہ ناو بهفرهڪه و تهوئلی نوساند بهقهدی سارد و سپی دارغانیکهوه و كهوته بیرکندنهوه لهو ژیانه یهك رپتم و پرپوچ و نهو برهپاره پرپوچچهی كه مانگانه وهری دهگری و نهو ژیردهستییهی و دهرمانخانہی نهخوشخانهكه ، بهتهواوی حهب و نهمپول و پاودهو و قوتوهکانیهوه ، لهبهرچاویدا بونه مایههی هیلنج و رشانهوه و نهفرهت.

بهدلگرانیهوه لهخوی پرسی: (نهمه کییه دهلی خوشگوزهرانی گوناوه؟ نهوانهی نه م قسانه دهكهن ، نه وهك میریک و کالاشنیکوڦ ژیاون نه لیوبکاشیان خوشویستوه ، نهوجوره كهسانه ههر خهریکی سوالکردن بونه و هیچ تاموچیزیکیان لهژیان وهرنهگرتوه و تهنیا راهاتون لهسهه نهوهی ژنه بوڦ ناساکانی خویمان خوشبوئی). یاریدهدر ، لهبهه خویهوه بیریه دهکردهوه نهگه ر تا ئیستا نهبوته دز و ساختهچی و تهنانهت ریگریش ، نهوه لهبهه نهوهیه كه نه م کارانه له توانای نهودا نین و بوئی نهپهخساوه.

* * *

نزیکهی ههژده مانگ بهسهه نه م روداوه دا تیپهپی ، ههفتهیهك دوا ی جهژنی پاک ، شهویکی بههاری ، یاریدهدهری دکتور - كهدهمیک بو له نه خوشخانه دهکرابو - بی کار و کاسبی دهگهرا و دهسورا ، درهنگانیکه شهو له مهیخانهی (رپینو) هاتهدهری. بی نامانج بی نهوهی بزانی بوکوی دهچی ، بهناو کولانانداپیاسهی دهکرد و دهگهرا. کاتیک بهخوی زانی گهیشتبوه دهشتهكه ، بوئی

بههار ، دههاته بهر لوتی و نهسیمیکه خوش هه لیکردبو ، شهویش نارام و پر نهستیره بو.

نیگای له ناسمانهوه بو زهوی گواستهوه ، نای خودایه ناسمان چهنده دور و قولله ! چهنده بهپانی و بهربلاوی ره شمالی به سهه دنیا دا هه لداوه ! .

بیری دهکردهوه: (دنیا دنیا یهکی باشه ، بهلام چون و به چ هویهكهوه مروڦهکان جیاوازی و هه لاوردنی له شیوهی مهست و وشیار ، کارکهه و بیکار ، له ناو خویماندا دروست دهكهن؟ بوچی دهبی وشیار و تیروپرهکان به ناسودهیی له ناوما له کانیا دا خهوتن و مهست و برسیهکانیش به كه ساسی له دهشت و بیابانهکاندا سهه رگهردان بن؟ بوچی دهبی نهوهی کار نهکا ، هیچ وهرنهگری و پوت و پهجال بی؟ کی بناغهی نهمانهی داناوه و چه سپاندویهتی؟ نه دی بوچی گیانله بهر و بالندهکانی دارستان نه کار دهكهن و نه پول و پارهش وهردهگرن و كه چی بهدلی خویمان دهژین و نازادن؟).

له دورهوه بلئسهیهکی سوری جوان ، له ناسوگه دا دهبینرا. یاریدهدر ، ماوهیهکی زور له جیگای خوی راهوستا و بیریه کردهوه: (دوینیکه سه ماوهری خه لکم برده مهیخانهكه و بههدهرمدا ، گوناوهی نه م کاره له کویدایه؟).

دو گاریه ، له جادهكه دا وهدهرکهوتن و به تهنیشتیدا تیپه رین ، له گاریه ی یهكه مدا ، ژنیکی لادییی لیی خهوتبو و له گاریهكه ی تریشدا پیره میردیک بهسهه ری پوتهوه دانیشتبو ...

ياريدهدەرى دكتور لىي پىرسى: ئەرئى بابە ئەو كويىبە ئاگرى
تېبەربوھ؟

پىرەمىرد وەلامى داپەوھ: ئەوھ خانوھكەى ئەندرى چىرىكوڭفە ...
ياريدەدەر ، كەوتەوھ يادى سال و نيوئىك لەوھبەر و قسەكانى مىرىكى
وھبىر ھاتنەوھ و سوتانى جەستەى بى گيانى پىرەژن و لىوېكاي
ھىنانە بەر چاوى خوى و ئىرەبى بە مىرىك برد .
دواتر كاتى دەگەراپەوھ بو مەيخانەكە ، بەدەم سەيركردنى خانوى
خاوەن مەيخانە و دارفروۆشەكان و ئاسنگەرە دەولەمەندەكانەوھ ،
بەخوى گوت: (كارىكى خراپ نىھ پىاو بتوانى شەويك بەسەر يەكك
لەم دەولەمەندانەدا بدات).

(سان ستيفانو*) شارىكى نزيك لە ئىسلامبول ، كە سالى
۱۸۷۸پىكەوتننامەى ئاشتى لە نىوان دەولەتى عوسانى و پوسىاي
تزارى تىدا واژو كرا و كووتايى بەجەنگى يەك سالەيان نىوانيان ھىنا .
(ئىليا پىغەمبەر*) يەككىگ لەپىغەمبەرانى كۆن .
(شامىل*) پىبەرى سىياسى و ئاينى موسلمانە كىونشپىنەكانى قەفقاز
بو ، كە چەند
شوپشپىكى چەكدارى لە دژى دەولەتى روسيا ھەلگىرساند .
(مولوكان*) پەپىرەوانى يەكك لەبالەكانى ئاينى كلىساي ئەرتودووكسى
پوسى .
(بالاىكا*) ئامىرىكى لەشپوھى سازە و سى ژىي ھەيە .

لیکولہر

دکتوری شاروچکھ و لیکولہری دادگا ، له پوژئیکی جوانی بهاریدا ، بو توئیکاری جهسته یهك دههاتنه ناوهندی شاروچکھه .

لیکولہر ، كه پیاویکی ته من نزیكه ی سی ویینج سالیک ده بو ، سهیریکی پشتی نه سپه كانی ژیرگالیسكه كه ی كرد و گوتی : سروشت پریه تی له دیارده ی سهیر و ناروژشن و ته م و مژاوی ، كه تائیستا مروژ نهیتوانیوه په ی پیببا و بیناسی . مروژ له ژیانی پوژانهیدا له گهل دیارده ی وادا به ره وپو ده بیته وه ، سهری سورده مینی و له ناستیدا دهسته پاچه و کولهاره . بو نمونه تائیستا بوخوم چه ندین جار بینه ری چه ندین مهرگ و مردنی ته مومژاوی و نارپون بومه ته وه و هوکاری نه م جوړه مردنانه ش مه گه ر ته نیا خواناسان بتوانن سهری لی دربینن ، ده نا مروژی ناسایی هه رچه نده زیره کیش بیت ، درك به هوکاره كانی نه م جوړه مردنانه ناكات . گوی بگره ، نه من بوخوم خاتونییکی پوژشنبیرم ده ناسی پیشبینی مهرگی خوئی كرد و دروست نه و پوژهی پیشبینی کردبو ، بی هیچ هوکار و نه خوشیهك ، سهری خسته سهر سه رین و مرد .

دکتور له وه لامدا گوتی : هیچ روداویك بی هوکار نابی ، نه گه ر مهرگیك هه بی ده بی هوکاریکیش هه بی ، به لام من له ناست پیشبینی نه و

جوړه ژنانه دا هیچ سهرم سورنامینی و به لامه وه سهیر نین ، له بهر نه وه ی ده بینم ته واوی ژنان توانا و به هره یه کی سهیری پیشبینی کردنیان هه یه .

: راسته ، به لام كاکی دکتور نه و خاتونه ی من باسی ده كه م ، شتیکی جیاواز بو ، نه و توانا و به هره و ناماده بییه ی تو باسی ده كه ی له ودا بونی نه بو ، ژنیکی گنج و پوخوش و پرهه ست بو ، خالی بو له وه هم . هه ست و پوناکی و زانایی و داوینپاکی ، له چاوانیدا بریسكه یان ده دایه وه . ، پوخساریکی جوان و له بهر دلان ، هه میشه زرده یه کی جوانی روسیانه به سه ر لیو و نیگا کانیه وه ، نه خشی به ستبو .

تایبه تمه ندیه دیار و بهرچاوه كانی ژنان هه میشه هه ر یه ك شته : (جوانی) . بالایه کی ریك و له بار ، وهك نه و دره خته توسته ی به رامبه رمان . چ قژیکی جوانی هه بو؟ نه وه ی راستی بی من نامه وی وهك بونه وه ریکی نا ناسایی و نه فسانه یی به توئی بنا سینم ، به لام ئیدی نه مانه راستین و ناکری نکولیان لی بکه م ، سه ره پای نه مانه ش ژنیك بو ژیانی زور به قورسی نه ده گرت ، هیند پوخوش و بزئو بو ، له گهل هه ركه سیك دانیشتها ، نه م دلخوشی و شادیه ی ، بو نه ویش ده گواسته وه . بونه وه ریکی لیوانلیو بو له هه ستی شادی و به خته وه ری ، كه نه م هه سته ، ته نیا مروژه تیگه یشتو و شاد و ساده كان ، لیی به هره مه ندن . سه ره رای نه مانه ش نایا نه وه هه ستی پیشبینی کردن و

به هره يه يه كه تو باست كرد ، ده كرى له ناخى مروژيكي له و چه شنه دا بونى هه بى؟ ئه و پيكيه نينى به م قسانه ده هات.

گاليسكه كه دكتور له بهرده م چاله ئاوئيدا پراوه ستا.

ههردوكيان دابه زين و تير ئاويان خوارده وه ، جهسته ره قيته بوه كانى خويان برپك هينا و برد و چاوه پروان بون تا گاليسكه پانه كه ئه سپه كان ئاوبدا ، كاتى ديسان گاليسكه كه كه و ته وه رى ، دكتور پرسى: ئى باشه ئه دى هوكارى مردنه كه ي چى بو؟

: مردنيكى زور سهير بو! پروژيكي پياوه كه ي چوه زوره كه ي ئه و و گوتى: (پيمخوشه ئه م به هاره ي كه ديتته وه ئه و گاليسكه كونه يه مان بفروشين و گاليسكه يه كي نوپتر و سوكتر بكرين ، ئه و ئه سپه ي كه ئيست لاله ي چه ي گاليسكه كه ي ده به ستين ، بيگورپين و بوچينسكى - ئه سپيكيان به و ناوه وه هه بو - بخه ينه ناوه پاسته وه). ژنه گوپى له قسه كانى ميترده كه ي گرت و دواتر گوتى: (ئه وه ي پيت خوشه بيكه ، ئيدى بو من هيج جياوازيه كي نيه ، ئه م هاوينه جيگاي من گوپستانه).

ميترده كه ي شانتيكى هه لته كاند و پيكنه ي ، به لام ژنه بهرده وام بو له قسه كانى: (باوه رم پييكه ! خو گالته ناكه م ، هه به پاستى ده مه وي پيت بللم به م زوانه ده مرم).

ميترده كه ي پرسى: ماناي چى ! به م زوانه ده مرم !

ژنه وه لامى دايه وه: (واتا دواي ئه وه ي له مندالبون پزگارم بو ، ئيدى ده مرم).

كابرا قسه كانى ژنه ي به هيند نه گرت ، باوه رى به م پيشبيني و شتانه نه بو ، جگه له وه ش ده يزاني ئه و ژنانه ي كه ژيانتيكى خوشيان هه يه ، زور هه ز له مه كر و ناز ده كه ن و پييان خوشه خويان بده نه ده ستى فكر وخه يالاتى خه مناك و ناخوشه وه .

پروژيكي تر به سه ر ئه م پوداوه دا تپه رى و جاريكى تر ژنه ، مردنى خو ي له دواي مندالبونه كه ي ، له گه ل ميترده كه يدا هينايه وه به ر باس . به لام پياوه كه ته نيا بزه يه كي كرد و وايدانا كه هيج نيه و ته نيا كي شه كه ئه وه يه له دله پراوكيدايه و زور هه ست له جه سته و ده روني خو ي راده گرى و باوه رى به فال و پيشبيني و ئه مانه هه يه .

ئيدى ئه م ژنه ، بابته ي مردنه چاوه پروانكراوه كه ي ببوه (*idée fixe*) ، هه رجارى ميترده كه ي گوپى به قسه كانى نه دابا ، ده چوه چيشخانه كه و ناخى خو ي بو خزمه تكاره كه يان هه لده پرشت: (نه نه گيان من ئه وه نده م نه ماوه بمرم ، هه ر منداله كه م ببى ده مرم ، هه ز ناكه م به م زوانه بمرم ، به لام چييكه م ، ئه مه چاره نوسمه !).

هه نديك جاريش كه ژنى كه شيش يان ژنى يه كي له ئاغاكان ده هاتنه لاي ، ده چو ده ستى ميوانه كه ي ده گرت و ده يبرده گو شه يه ك و به حاله تيكي جدى و ته نانته برپك توپه يي ، تيكله به زه رده خه نه يه كي تاله وه ، له باره ي مردنه چاوه پروان كراوه كه يه وه قسه ي بو ده كرد .

بواري ره خنه و نارپه زايشى بو هيج كه س نه ده هيشته وه .

ژنیکی جوان بو ، به لام له وساته وهی که پیشبینی مه رگی خوئی کردبو ، دهستی له دنیا شوشتبو و به لای خورازندنه ودا نه ده چو ، ئیدی نه کتییی ده خوینده وه نه پیده که نی و نه قسه یه کی له باره ی هیوا و ئاره زوه کانی خوئی وه ده کرد ... جگه له مانه ش ، رۆژیکیان له گه ل پوریکیدا پیکه وه چوبونه گوپرستان و پارچه زه ویه کی بو گوپره که ی خوئی ده سنیشان کردبو . دوا ی پینچ رۆژیش وه سیه تنامه ی خوئی نویسی .

کاکای دکتور! ده بی ئه وه شت پیلیم ، ته وای ئه و ماوه یه ی که له باره ی مه رگی وه نزیک که وتوی خوئی وه قسه ی ده کرد ، ته ندروسته کی باشی هه بو و ههستی به هیچ ئازاریک نه ده کرد و نه خوشیش نه که وت . خۆت ده زانی مندالبون کاریکی ئه وه نده ساده و سانا نیه ، جاری واهیه ژنه به سه ر منداله وه ده مرئ ، به لام ئه و ژنه ی من ده یلیم له کاتی مندالبونه کهیدا ، هیچ گرفتیکئی ئه وتوی نه هاته پیش . هیچ مه ترسیه کی له سه ر نه بو .

سه ره نجام ، رۆژیکیان میرده که ی چیدی له توانایدا نه ما و له کاتی ناخواردندا توپه بو و گوئی: ئه ری به سه ناتاشا ! نیازت هه یه تاکه ی دریزه به م گه مژه بییه ت بده ی؟

ژنه له وه لامدا گوئی: (گه مژه بیی؟) ئه م قسانه له ناخی دلمه وه ده که م و تووش به جدی وه ریانگره .

پیاوه که شی گوئی: (تو هه ر خه ریکی قسه ی پرپوچ و بیهوده ی! پیмбаشه واز له م فکره مندالانه و گه مژانه یه بیی ، گه رنا زۆر ده ترسیم له دوا ییدا خه جاله ت وپه شیمان بیه وه) .

سه ره نجام ئه و رۆژه ژنه که ژان گرتی .

میرده که ی باشترین مامانی شاری بو هیئا . هه رچه نده یه که م زگیشی بو ، به لام زۆر به ئاسانی منداله که ی بو ، دوا ی کاژیریک ، که هه ندیک هاتبو وه سه ر خوئی ، دوا ی کرد منداله که ی بو بینن ، بو ئه وه ی بیینی .

دواتر منداله که یان هیئا و سه ریریکی کردو گوئی: (ئیدی ئیستا ده توانم به دلنیا بییه وه بمرم) . دوا ی ئه مه خودا حافیزی له هه موان کرد و چاوه کانی لینان و دوا ی نیو کاژیر ، پۆچی به ره و ئاسمان له شه قه ی بالیدا . تا دوین ساته کانی ژیانیشی بیرو هوشی لای خوئی بو . بو نمونه کاتیک له بری ئاو شیریان دایه ، له ژیر لیوه وه گوئی: (بوچی له بری ئاو شیرم ده دهنی؟) .

به لی دکتور! دروست خوئی چۆن پیشبینی کردبو ، به و شیوه یه چاوی لیکناو مرد .

لیکۆله ر ، دوا ی گپرانه وه ی ئه م روداوه ، ئاهیکئی هه لکیشا و پرسی: ده فهرمو دکتور! پیم بلئ ئه و ژنه له به رچی مرد؟ دلنیا شت ده که مه وه ، حه زده که ی سویندیشته بو ده خۆم ، ئه مه چیرۆکیکی هه لبه سترای زاده ی خه یالی خۆم نیه و له راستی راست تره و پویداوه .

دكتور ، هه نديك بيريكردوه و چاوى له ئاسمان بېرى و گوتى: ده بو تهرمه كهى ببه نه پزىشكى دادوهى و تويكارى بوكرابا .

: له بهرچى ؟

: بوئه وهى بزائن چ شتيك بوته هوكارى مردنى ! سهره نجامه كه شى ئه وهيه ، ئه و ژنه به هوئى ئه وپيشبينيانه وه نه مردوه ! پيدده چى نيازى خوكوشتنى هه بوئى و ژه هرى خواردبى !

ليكوئه ر به خيراى به ره و لاي دكتور خوئى وهرچه رخاند و گوتى:

له سهر چ بنه مايه ك گه يشتيه ئه م ئه نجامه ؟

: نه گه يشتمه ئه م ئه نجامه ! به لكو واي بو ده چم . ئه دى په يوه ندى

له گه ل ميترده كه يدا چون بو ؟

: هم ... به ته واوى نا ! به لام ماوه يه ك له دواى زه ماوه نده كه يانه وه هه نديك ناكوكى كه وته نيوانيانه وه ، كه ده كرى به وحاله ته بگوتري هاورپيه تى پيشهاته ناخوشه كان . ئه وه ش له وه وه سهرچاوهى گرتبو روژتيكيان ژنيك له گه ل ميترده كه يدا ده بينى ... به لام دواى ماوه يه كى كه م له گوناھى ميترده كهى ده بورى .

: پيمبلى ، ئه م روداوه چ كاتيک بو ؟ بهر له پيشبيني مردنه كهى بو ؟ ليكوئه ر ، سه يريكي سه رتاپاي جه ستهى دكتورى كرد و ده يويست له هوكاره كانى ئه م پرسيا ره تيبگات .

دواى ماوه يه ك بيدهنگى ، وه لامى دايه وه : له راستيدا باشم له بير نه ماوه . ئه گه ر روخسه تم بدهى هه نديك بير بکه مه وه ...

دواى ماوه يه ك ، كلاوه كهى له سه رى داگرته خوارى و ئاره قه ي ته ويئلى سپرپه وه و دريژه ي دايه : به لئى ، بيرم كه وته وه ... ماوه يه ك له دواى بينينى خيانه تى ميترده كهى ، ده ستي كرد به پيشبيني كردنى مردنى خوئى .

: باش ، ده بينى كه ... دواى ئه وهى ميترده كهى خيانه تى لئى كردوه ، ئه م ژنه بريارى خوكوشتنى داوه ، به لام له بهر ئه وهى نه يويستوه ، كورپه يه ك كه هيشتا نه هاتوته نيو دنياوه له گه ل خويدا بكوژى ، ئه م خوكوشتنهى هه لگرتوه بو دواى مندا ل بونه كهى .

: پيموانيه واييت ! ... نابى ، ئه و له گوناھى ميترده كهى خوشببو و به خشيبوى .

: هه ر ژنيك ئاوا زو له خيانه تى ميترده كهى خوشببى ، ده بى حه تمه ن مه به ستيكى هه بييت و بيروكه يه كى له ميشكد ا بييت ، ئه گينا ئه و ژنه گه نجانه ، هيئده به سانايى له گوناھى ميترده كانيان خوشنابن .

ليكوئه ر ، زورى له خوئى كرد بوئه وهى پيبكه نئى و حه په سان و سه رسامى خوئى ، له بهرچاوى دكتور بشاريته وه ، به ده م سيفارپيچانه وه ، گوتى : پيموانيه ... جگه له مانه ش ميترده كهى ... به پيچه وانهى ئه وهى ده بينرا ، زور بى كه م و كورپى نه بو ... له راستيدا ... ئه و خيانه تهى كردبوى روداويكى سه ير و نه ويستراو بو . ئه و شه وه ميترده كهى به سه رخوشى ده گه رپيته وه مالى و حه ز و ئاره زو تينى بو دئينى و ژنه كه شى تين و تواناي ئه وهى ناييت ... ئيدى ئه ويش په لامارى ژنيكى گه مژه و ناشيرنى ميوانيان - كه برياره

چەند شەوئیک لایان بمیڤیتتەوہ - دەدا و کاری خوئی لەگەڵدا دەکا .
گرچی ناکرئی بەمەیی که لەنیوان ژنەیی میوان و کابرای خاوەنمآلدا
پویدا ، بلیی خیانەتی هاوسەری! . ئەلبەتە ناتاشاش ئەم پوداوەی
بەهەند نەگرت و ماوہیەک دواى ئەوہ لەگوناھى میژدەکەى خوشبو .
ئیدی هیچیان لەم بارەییوہ هیچ قسەییەکیان نەکرد .

دکتۆر گوتی: کەس لەخوڤا نامرئ .

: ئەلبەتە قسەکەت جوانە ... بەلام ناتوانم باوہرپیکەم ئەو ژنە خوئی
کوشتبئ . راستیەکەى فکری لەم شیوہییە ھەرگیز بە میژشکەدا
نەھاتبو! ... نەک من! بەلکو بە بیری کەسدا نەھاتبو ، ئەوخەلکە
کاتئ بینیان پئیشبینیەکەى وەرپاست گەڤا ، ھەمویان تاسان . کەس
بیری بو ئەوہ نەدەچو خوئی کوشتبئ! نا نەدەکرا خوئی کوشتبئ!

کاتئ گەیشتنە جئ و تەنانەت لەکاتئ توئیکاری تەرمەکەى
بەردەستیشیاندا ، لیکوئەر ، بیری ھەرلای ئەومردنە سەیرە بو .
بەدەم یادداشت کردنى بوچونەکانی دکتۆرەوہ ، برۆکانی
ویکدینینتەوہ و دەست بە نیوچاوانی خویدا دەھینئ .

دکتۆر سەرگەرمی توئیکاری کاسەسەرئیک بو ، لیکوئەر لیی پرسى:
ئەرى بەرپاست دکتۆر ژەھرى وا ھەییە لەماوہى پانزە خولەکدا بئ هیچ
نازارئیک مروؤ بکوژئ؟

: بەلئ ھەییە ... بوئمونە مورفین .

: ھم ... زۆر سەیرە ... بیرمە ھەمیشە شتئیکى لەو بابەتەى
بەدەستەوہ بو ... ئیدی گومانم نەما .

کاتئ گەڤانەوہ ، لیکوئەر زۆر مات و خەمبار بو ، سەرى تالە موہکانی
سمیئى بەددانەکانی دەگرت و لە بیټواناییدا دەکەوتە قسەکردن:
وہرە با دابەزین! ھەندیک پیاسە بکەین ... بیزاربوم لەدانیشتن .
ھەرکە مەترئیک لەگالیسکەکە دورکەوتنەوہ ، لیکوئەر ئەوہندە ماندو و
بئ ھیز بو ، دەتگوت نیازی ھەییە لەبنارەکەوہ بچئتە سەر لوتکەى
چیاکە .

دواى ماوہیەک ، پاوہستا و نیگا حەپەساوہکانی ، کە بەنیگای
سەرخوشان دەچو ، برپە دکتۆر و گوتی: ئای خودایە! ئەگەر ئەم
شئە راستئ ... نا ، ئەمە کارئیکى بیبەزەبیانە و دور لە ویژدانە ،
بوئە خوئی کوشت ، بوئەوہى کەسیکى تر تەمئ بکات! مەگەر
خیانەتی میژدەکەى ھیندە گەورە بو نەدەکرا بیبەخشئ؟ ئای
خودایە! نازانم ئەم فکرە نەفرەتیە چئ بو خستتە میژشکی منەوہ
دکتۆر؟

دواتر لەئەنجامی خەم و نیگەرانیدا ، سەرى خوئی خستتە نیو ھەردو
دەستیوہ و درئژەى دایە: دکتۆر! ئەوہى بو تۆم گئڤایەوہ ،
بەسەرھاتی نیوان خوؤم و ژنەکەم بو . ئای خودایە! باشە دامنا
کەموکوپیم ھەبو! دامنا سوکایەتیم پیکردبو! پیم سەیرە ، دەبئ
مەرگ لە بەخشین و لیخوشبون ئاسانتر بیټ؟ ئەم تەرزە بریاردانە پیئ

دهلین (ئه قلا و ئاوه زى ژنانه)! ئه قلا و ئاوه زى بیه زه یی و
سته مکارانه! ئه و به رده وام دلپه ق بو! وا ئیستا بیرم ده که ویتته وه!
ئیستا هه مو شته کانم بو پون بونه وه.

جی پسانه وه قسه ی ده کرد ، جار جار شانیکى هه لده ته کاند و جار جار
سه ری خو ی ده خسته نیو ده سته کانی و پاید ه گوشى ، جاریک سواری
گالیسکه ده بو ، جاریک داده به زى و پیا سه ی ده کرد.

پیده چو ئه و فک ره ی که تازه که وتبوه می شکیه وه ، گیز و وپ و
ژه راوی کرد بی. ده ست و پیی خو ی ون کرد بو ، پوچ و جه سته ی
داهه زا بو.

کاتی گه پانه وه شار ، گه رچی به لینی به دکتور دابو نانی ئیواریی
له گه لدا بخوات ، به لام خودا حافیزی لیکرد و پویشته.

(*idée fixe*) بیر کردنه وه و لیکدانه وه ی به رده وام. وه رگیپ

لاوازی

چهند پوژتیک له موبه ر ، خاتو (یولیا فاسیلیوڤنا) ی ماموستای تاییه تی منداله کانم بانگ کرده ژوری کاره که ی خوم.

پریاربو پاره ی ئه وماوه یه ی بده می که وانه ی به منداله کانم گوتبووه .
: فہرمو دانیشه یولیا فاسیلیوڤنا! وەرہ با هق و حیسابیک بکه یین ... له وانه یه توش پیویستت به پاره بی ، به لام ماشه لا ئه وهنده ئاشنایه تیت به لاهه گرینگه له پوت هه لئایه داوای پاره بکه ییت ... باشه ... مانگانه له سهر ۳۰ پوئل ریکه وتبویین ...

: نه خیر ۴۰ پوئل ...

: دروست ۳۰ پوئلی پیک ... من نوسیومه ... هه میشه هه ر ۳۰ پوئلیشم داوه ته ماموستای منداله کان ... باشه ... دومانگیش کارت کردوه ...

: دو مانگ و پینچ پوژ ...

: دو مانگی پیک ... نوسیومه ... دو مانگ! که واته ۶۰ پوژ ده کاته ۶۰ پوئل. له و ۶۰ پوژ هدا ۹ پوژی ده که ویتته بهر پشوی یه کشه ممان و ... خو پوژانی یه که شه ممه خو ت له گه ل کولیا دا ماندو نه کردوه

... جگه له پشودان و گه شت و گه ران هیچی ترت نه کردوه ... ۳

پوژیش پشوی جه ژن ...

پوخساری یولیا فاسیلیوڤنا له ناکاو سور هه لگه پرا و ده سستیکی بو په پپه پره ی کراسه که ی برد و چهند جاریک پایوه شانده ... به لام هیچ قسه ی نه کرد.

: به لئ سئ پوژیش پشوی جه ژن ... واتا له و دو مانگه ۱۲ پوژی لی دهرکه ... چوار پوژیش کولیا نه خوش بو و له جیداکه وت ... له و چوار پوژ هدا تهنیا به (قاریا) وه خه ریکبویت ... سئ پوژیش ددانت دیشا و موله تت له ژنه که م وهرگرتبو و تاقیک واتا به س پاش نیوه پویمان وانه ت به منداله کان هدا ... ۱۲ و ۷ ده کاته ۱۹ پوژ ... ۱۹ که م ۶۰ ده مینیتته وه ۴۱ پوژ واتا ۴۱ پوئل ... راسته؟

چاوی چه پی یولیا فاسیلیوڤنا فرمیسکی تیزا و سور هه لگه پرا و چه ناگه ی له رزی ، نیو چاوانی تیکنا و کوخه یه کی کرد و ئاوی لوتی هه لگیشایه وه ... به لام مته قی نه کرد ...

: شه وی سهری سالیس ، فنجانیکت به ژیره که یه وه لی به ربووه و شکا ... ئه وه ش ۲ پوئل ، هه رچه نده نرخه که ی له وه زیاتر بو - یادگاریه کی خیزانه که مان بو - به لام قه یینا کا وازی لیبینه ! جگه له وه ش ئه و پوژ ه ی چاودیری کولیات ده کرد چوه سهر داریک و چاکه ته که ی درپا ... ئه ویش ۱۰ پوئلی تر ... جاریکی تریش به هوئی بی موبالاتی تووه کاره که ره که ی پی شومان پیلاوه کانی قاریای دزی ... ده بی وریا بیت و ناگات له هه مو شتیک هه بی! خوئی له بهر ئه و

شتانه يه كه تو مانگانه پاره وهرده گری. له ویش گه ری ... ئه ویش ه
 پۆیل ... پۆزی ۱۰ ی کانونی دوه میش ۱۰ پۆبلم دایتی ...
 یولیا به نارپه زاییه وه گوتی: من هیچ پاره م له تو وهرنه گرتوه ...
 : ئه ی خو له خو مه وه ئه مه م نه نویسه ؟
 : باشه باوایی.
 : ۲۷ له ۴۱ دهرکه ، مایه وه ۱۴ ...
 ئه مجاره یان هردو چاوی یولیا پریون له فرمیسک ... چه ند دلۆپه
 ئاره قه یه کی درشت سهر لوته راکشاو و ریکه که ی ، داپوئشی .
 کچولله ی لانه واز ، به ده نگیکی له رزۆکه وه گوتی: ته نیا یه کجار پاره م
 له ژنه که ت وهرگرتوه ... ئه وه نده و ته واو ... هیچ پاره ی ترم
 وهرنه گرتوه ...
 : ئه ها ! ... باشبو وه بیرت هینامه وه ئه وه م ههر نه نویسیو ...
 ئه ویش ۳ پۆیل ! ... ۳ که م ۱۴ ده مینیتته وه ۱۱ پۆیل . هابگره ئه وه
 ۳ پۆیل ئه وش دودانه ۳ پۆیلی ، ئه وه ش ۲ ی پۆیلی تره ه موی
 ده کاته ۱۱ پۆیل ... فهرمو هه لیگره .
 پاره که م بو دریز کرد .
 پاره که ی لیوه رگرتم و به په نجه له رزۆکه کانی خستیه گیرفانی
 کراسه که یه وه و له ژیر لیوه وه گوتی: سوپاس .
 له جیگا که م هه ستام و به نیو ژوره که دا که وتمه ها توچو کردن ، رق و
 تورپیی سه راپای گرتبومه وه . پرسیم: له بهرچی سوپاس ؟
 : له بهر پاره که ...

: ئی خو من کلۆم کردو ته سهرت ! نه فرهت له شه ی تان ! تالانم
 کردوی ! به ئاشکرا دزیم لیکردی ! له بهرچی سوپاسم ده که ی ؟
 : بهرله ئیستا له ههر شوینیک کارم کردبی ئاسته نگیان بو دروست
 ده کردم .
 : ئاسته نگیان بو دروست ده کردی ؟ هیچ پیم سه یر نیه ! ئاسته نگیت
 بو دروست بکه ن ! سه یرکه یولیا ! گالته م له گه ل کردی ! چه زمکرد
 وانه یه کی تالت بده می ... ههر ۸۰ پۆیله که ی خو ت دده می ...
 هه موی له وپاکه ته دایه ! به لام چه یف مروؤ نابی ئه وه نده لاواز و بی
 توانا بیت ! بوچی هیچ نارپه زاییه کت نه نواند ؟ بو ئاوا بیده نگ بویت ؟
 چون ده کری مروؤ له م دونیایه ی ئیمه دا زمانی زبر نه زانی ؟ چون ده بی
 مروؤ ئه وه نده داماو و بی توانا بی ؟
 یولیا ، زهرده یه کی تالی هینایه سه ر لیوانی و منیش توانیم له
 سیمایدا (به لی ده بی) بخوینمه وه ... به هوئی ئه و وانه تاله وه ، داوای
 لیبوردنم لیکرد و ۸۰ پۆیله که م دایه ده ستی . به شه رمه وه سوپاسیکی
 کردم و چوه دهره وه ...
 کاتی پوئشت ، له دواوه سه یریکیم کرد و به خو م گوت : (سه یرکه له م
 دونیایه ی ئیمه دا به هیزی و زۆرداری چه نده کاریکی ئاسانن !) .

ریشونڤه که له سهر داره که فری

(روداوئیکی شیوه کومیدی)

حه زم لئی بگریم!

پیموایه نه گهر بگریم بریک دلم ناسوده ده بی.

شه ویکی خوش بو . خوم ریك خستبو ، پرچم شانہ کردبو ، گولوم له خوم دابو ، وهك دؤن جوانیک ده مویست بچمه جیژوان . نه وه له یه کیك له قیللا هاوینیہ کانی (سوکولنیکی) دا ده ژیا . جوانه ، سهرنج پاکیشه ، گه نجه ، سی هزار پوبل جیازی بوکینیہ تی ، ناستی خویندنی به رزه و شیتانه خوشی ده ویم .

هه رکه گه یستمه سوکولنیکی ، بینیم له سهر نه وه کورسیه ی که زوری هه ز لیو ، له ژیر دار سنه وه بریکدا ، دانیشتبو و چاوه پوانی منی ده کرد . هه رکه چاوی به من که وت له سهر کورسیه که ی هه ستا و به شادی و پیکه نینه وه به ره و پیریم هات .

: به راستی زور دلره قی ! چون توانیت نه وه نده درهنگ بیی؟ نازانی چه ند نیگه ران بوم؟ ناخ له دهس تو!

دهسته جوانه که یم ماچ کرد و به دلئیکی پر له کوته کوته وه ، له گه ل نه ودا به ره و کورسیه که چوم .

نه م هه لچونه ده رونیهم له خوړا نه بو . نه م دیداره بو من زور چاره نوسساز و یه کلاکه ره وه بو ، وهك ده لئین په یوه ندی به مهرگ و ژیانه وه بو ! ... ناینده م به م دیداره وه به سترابووه .

که ش و هه وایه کی خوشی هه بو ، به لام من حه وسه له ی نه و جوړه شتانه م نه بو .

گه رچی مروؤ ده بی له م جوړه ژوانانه دا ، گوی له چه هچه هه وچریکه ی بالنده کان بگری ، به لام من هیچ بایه خیکم به ده نگی نه و بولبوله نه دا که له سهر نه و داره ی له ژیریدا دانیشتبوین ، ده یخویند .

سه یریکی کردم و پرسى: چیه ! بو ناوا بیده نگی؟

: چ شه ویکی جوانه ! ... دایکت ته ندروستی چونه؟

: خراپ نیه .

: هم ... به لی ... قارقارا پتروؤنا ! له راستیدا حه زم لئی هه ندیک قسه ت له گه لدا بکه م ... هه ر به و مه به سته ش هاتومه ته خزمه تت ... گه رچی تانیستا بیده نگیم هه لبراردبو ! به لام چیتر نه متوانی دان به خومدا بگرم و بیده نگ بم .

قاریا ، چاوی بریه زه ویه که و به په نجه جوانه کانیشی ، خه ریکی په پرپه ر کردنی گولیک بو . دیاربو ، پیشو هخت ده یزانی له باره ی چیه وه ده دویم .

دوای بریک بیده نگی ، گوتم: باشه ئیمه بوچی بیده نگی؟ خو مروؤ هه رچه ندیکیش شهرم بکا سهره نجام ناچاره ... به هه ست یان به زمان

... له وانه يه ليشم دلگيرى ... به لام ريگا چاره يه كى تر نيه ، ده بى بكه ويته قسه كردن .

ديسان بيدهنگ بومه وه . ده بو پرسته يه كى گونجاو بدوزمه وه . چاوه گه وره كانى قارياش ده يانگوت : (داماو ، ده قسه بكه ، بوچى نازارم ده ده يت ؟) .

دواى بريك بيركردنه وه ، دوباره دريژهم دايه : نه لبه ته ده بى ، ده ميك بى هه ستت به وه كردي بوى بوچى هه مو پوژى ديمه نييره و چاوه كانت نازارم ده ده م ، ناخر چون ده شى هه ستت پينه كردي ؟ تو به و زرينگيه ي خوته وه ده بى له ميژبى دركت به ناخى من ... بيدهنگى ...

قارقارا ، ديسان چاوه كانى بريونه وه زهويه كه . په نجه كانى ده له رزين .

: قارقارا پتروفتنا !

: قسه بكه گويم ليته .

: من ... ناخر چى بليم ؟ ده لئين پهنگى پوخسار ، نيشاندهرى ناخى مروقه ... خوشم ده ويى و ته واو ! ... (دواى ماوه يه ك بيدهنگى) ... ديسان هه ر قسه بكه م ؟ زورم خوشده ويى ! نه گه ر بچى هه رچى چيروك و پوماني ناشقانه ي دنيا هه يه كو يكه يته وه و هه مو سويند و فيداكارى و ناشقيتى پاله وانه كانيان هه يه ، بيخوينيته وه ... نه مجار درك به كلپه ي ده روني من ده كه يت ... چيه قارقارا پتروفتنا ! بو تاوا بيدهنگ بويت ؟

: نه ي چى بليم ؟

: ناكا نيازى نه وه ت هه بى ، وه لامى نه خيتم بده يته وه ؟

قارقارا ، چاوى له سه ر زهويه كه هه لگرت و پيكنه نى .

له دلى خومدا گوتم : (نه فره ت له شه يتان)

زه رده خه نه يه كى ترى كرد و ليوه كانى جولان و به ده نكيكى كه به ناستم ده بيسترا ،

گوتى : جا له به رچى نه خيتر ؟ زور به بى شه رمى و شي تانه ده ستيم گرت و ماچم كرد . دواتر يش ده سته كه ي ترى ... نافه رين بو قارقارا ! چونكه نه وكاته ي ده ستيم ماچم كرد ، نه ويش سه رى خو ي به سينگمه وه نوساند .

له وساته دا بو يه كه مين جار هه ستم به جوانى و دره وشاوه ييى موه كانى قزى كرد .

سه ريم ماچم كرد . گرم گرتبو ، ده تگوت سه ماوه ريكيان هيناوه و له ناو دلى منيان داناوه . سه رى هه لپرى و چاوه كانى تيپر يم . نه مده زانى چي بكه م ، جگه له وه ي ليوه كانى ماچم م .

به لام دروست له وساته ي كه قاريا ، له نيو ده سته كاندا بو ، دروست له وساته ي سى هزار پوئل ناماده ي نيمزايه كى من بو ، به كورتى له و كاته ي له هاوسه ريكي جوان و پاره يه كى خه يالى و ناينده يه كى پون به ته واوى دنيا بوم ، شه يتانى نه فره تى لغاوى له ده مم كرده وه و زمانى خستمه جوله ...

حه زمکرد له بهرچاوی هاوسه ری ئاینده مدا خۆم گران بکه م و نیشانی بده م که مروفتیکی چوئم وخواه نی چ تیروانیین و بیرکردنه وه کم ، به کورتی خوئم نازانم ئه مه چ بیرکردنه وه یه ک بو به میشکندا هات ... هه رکه یه که مین ماچی لیویم کرد ، گوتم: فارقارا پتروفتنا ! ... پییم باشه به رله وه ی به لئینی هاوسه ریم بده ییتی ، به ئه رکیکی ره وشتیی و ئاکاری خوئی ده زانم له باره ی هه ندیک شته وه قسه ت له گه لدا بکه م ، مه به ستیشم ئه وه یه سه به ی پوژ بتوانین ... بتوانین به ر بگرین به هه ندیک کیشه و حاله تی له یه ک نه گه یشتن ... فارقارا! تو ده زانی من کییم و چ کاره م؟ من مروفتیکی خوپاریز و ئابرومه ند و زه حمه تکیشم! ... که سیکی خواهن سه نگ و قورساییم! ... جگه له وه ش ئاینده یه کی پون و پرشینگدار چاوه پوانه ... به لام ده وله مند نیم ... هه ژارم ... نان نیه بیخۆم.

: من ئه وه ده زانم! به لام خو مه رج نیه پاره و سامان خوشبه ختی بو مروفت بیئی.

: راست ده که ی ... به لام خو من باسی پاره م نه کردوه ! من شانازی به هه ژاری و ده سکورتی خو مه وه ده که م ، ئه و بره پاره ناچیزه ی له پاداشی نوسینه کاندا وه ری ده گرم ، له به رابه ر ئه و پاره قه به یه ی ... ئه و پاره قه به یه ی له ...

: تیده گه م ... واز له و بابه ته بیینه ...

: من خوم به هه ژاری خو مه وه گرتوه و له و باره یه وه هیچ هه ست به نیگه رانی ناکه م ، ده توانم هه فته یه کی ره به ق نان نه خوئم ... به لام

تو! ... تو! ناتوانی دو هه نگاو به پی برۆی ، ده بی گالیسکه که ت ئاماده بی. تو یه ک! که هه مو پوژی جل و به رگیکی نوئی له به ر ده که ییت ، تو یه ک! که به راست و چه پدا پاره ته خشان و په خشان ده که ی ، تو یه ک که له ژیانندا تامی نه بونی و نه دارییته نه چیشتوه ، تو یه ک که گولیکی له مو دیل که وتوی یه خه و پیرچ ، به کاره ساتیکی گه وره ده زانی ، تیئاگه م چوئ ده توانی ، له به ر من ، ده س له وه هه مو ناز و نیعمه تانه هه لگری؟ ... هم ...

: ئاخو من خوئم پاره م هه یه ... جیازیم هه یه !

: بی سو ده ! به چه ند سالیک ئه م پاره یه ده خوریته و ده بریته وه ، دواتر: هه ژاری! چاوله ده سستی خه لکی! ریژنه ی فرمیسک و گریان. من خوئم باش ده زانم ده لئیم چی؟ چونکه ده زانم به ربه ره کانی له گه ل هه ژاری ، پیویستی به وره یه کی پولایین هه یه !

هه رئه وکاته به خوئم گوته: (باشه من ئه م قسه بیسه ره و به رانه چین ده یانکه م؟!)

به لام وا مه سستی قسه کانی خوئم ببوم ، دریزه م دایه: فارقارا پتروفتنا! جوان بیربکه ره وه ! جوان بیربکه ره وه له وه هه نگاوانه ی به نیازی هه لیا نگری! چونکه ئه و هه نگاوانه جاریکی تر گه پانه وه یان نیه . ئه گه ر باوه رت به خوئته و متمانه ی ته واوت به توانای خوئته هه یه ، ئه وه پیکه وه هه نگاو هه لده گرین و ئه گه رنا ، لیمگه ری ، به م کاره ش له وانه یه توئم له ده س بجی ، به لام ئاماده نیم بیمه هوکاری له ده سچونی ئاسوده یی و خوشگوزه رانیت. ئه و سه د رو بله ی مانگانه

به هوئی پینوسه که مه وه دهستم ده که وی ، دهردیکی پی دهوا ناکری ،
به نرخی نه بونه .

ئه مجار هه ستامه سه ری و دریزه م دایه : بیربکه ره وه ... فرمیسی
په شیمانی و تانه و سه رکونه کردن و زووپیربون ، هوکاره کانیا
له هه ژاری و نه داریه وه سه رچاوه ده گری ... من له بهر نه وه ی
مروفتیکی به شه رفم ، بوئه ئه م باسانه ت له گه لدا دینمه گوژی . ئایا تو
ئه و هیژ و توانایه له خوئندا به دی ده که یته ؟ ئایا ئاماده ی ژیانیک بژیت
که له گه لیدا رانه هاتوی و به ته واوی له گه لیدا ناموئیت و له زور پوه وه
بچوکتین ویکچونی له گه ل ئه و شیوه ژیانیه ی تودا ، نیه ؟

(یه ک دو خوله ک بیدهنگی) .

: به لام ئاخر من جیازیم هه یه .

: چه ندت هه یه ؟ بیست هه زار! سی هه زار! .. ها ... ها ... ها ... یه ک
ملیون ؟ جگه له وه ش من هه رگیز موئه تی ئه وه به خو م ناده م ده ست
بو مالی که سیکی تر دریز بکه م ... نا ! هه رگیز ! من که سیکم خاوه نی
عیزه تی نه فسم !

به و قسانه وه ، چه ند جاریک به ده وری ئه و کورسیه دا سورامه وه
که نه وی له سه ر دانیشتبو .

قارقارا ، که وتبوه نیو ده ریای بیرکردنه وه .

منیش ههستم به سه رکه وتن ده کرد .

به خو م گوت : (نه گه ر ریزی نه گرتبام ، به م شیوه یه نه ده که وته
بیرکردنه وه) .

: له بهر ئه وه ده بی به جوانی بیربکه یته وه ! یان ژیان له گه ل من و
توانای به سه بردنی ژیانیکی هه ژارانه ! یان پاره و سامان ! ...
هه لیزه ! ئایا ده ته وی بیربکه یته وه و پریار بده ی ؟ ئایا قاریای من
ئه و هیژ و توانایه له خوئندا شک ده با ؟ .

ماوه یه کی زور ، به و شیوه یه قسه م بو کرد .

بیته وه ی به خو م بزائم چیژم له قسه کانی خو م وه رده گرت . قسه م
ده کرد و له هه مان کاتیشدا توشی دوفاقیه ک بیوم ، نیوه ی بونم
شه یای قسه کانی خو م بو و له ناویدا توابووه و نیوه که ی تریشم
که وتبوه نیو ده ریای خه یالاته وه : (په له مه که کچه جوان !
په له مه که ! به و سی هه زار رو بله ی جیازیه که ت ، ده بی بو خو مان
به شیوه یه ک بژین ، له چیروکاندا بینوسنه وه ، به زیاده ی ، پاره یه کی
که م نیه !) .

قاریا دانیشتبو و گوئی دابوه قسه کانم ... سه ره نجام هه ستا و
ده ستی بو دریز کردم و به ده نگیکه وه که به بیستنی یه کسه ر راجله کیم
و چاوم بریه چاوه کانی ، گوتی : سوپاس ! دلۆپه فرمیسه که کان ،
به سه ر گوئایه وه ده دره وشانه وه .

: زور سوپاسی ئه و پاشکاو ی و پاستگوئیه ت ده که م ... کاریکی باشت
کرد ... ده زانی ... من مروفتیکی به ناز په روه رده کراوم ... ناتوانم ...
ناتوانم بیه هاوسه ری تو ... ئه مه ی گوت و له پر مه ی گریانیدا .

هه میشه به بینینی گریانی ژنان ده په شوکیم . دوا ی ئه وه ، ویستم
هه رچوئیک بی ، به ریگایه ک له ریگاکان ، ئه و بارودوخه - که

به دهستی خۆم دروستم کرد - ئاسایی بکه مه وه و قهره بوی ئه و قسه
قورانه م بکه مه وه .

قاریا له گریان کهوت ، فرمیسه کهانی سپینه وه و گوته: راست ده که ی
ئه گهر له گهل تودا زه ماوه ند بکه م ، وه که ئه وه یه فیلم لیکردبی و
فریوم دابی! ناگونجی له گهل تودا زه ماوه ند بکه م ، من گالیسه که ی
تایبه تی خۆم هه یه ، جگه له نانی شیرن و ماسی گرانبه ها ، هیچی
ترم پیئاخوری ، ده م له شواریا و ئه و خواردنه فولکوژیانه ناده م ،
ته نانه ت دایکیشم له سه ر ئه و شتانه سه رکۆته م ده کا ... به لام چی
بکه م خۆ به ده س خۆم نیه ! ... ناتوانم ده سه به رداری خواردنی باش
بم ، ناتوانم به پی برۆم ... زوو هیلاک ده بم ... جل و به رگیش ئه وه
هیچ! ئه وسا تۆش ناچار نابییته به شیکی ده رانه ته که ت بو کرینی جل
و به رگی من ته رخان بکه یته ... نا! خوداحافیز ...

به جوله یه کی خه مبارانه ، دهستی پاره شانده و دریزه ی دایه: بو تۆ
ناشینم! خوداحافیز ...

ئه مه ی گوت و پشتی تی کردم و پویشته ! ...

به لام من چی؟

به وپه ری گه مژه ییه وه له جیگای خۆم چه قیبوم! نه مده توانی بیر
له شتیکی دیاریکراو بکه مه وه . له دواوه ده مروانیه قاریا و زه وی له ژیر
پیمدا ده له رزی .

کاتی به هوش هاتمه وه ، زانیم چه که تنیکم کردوه ! ئه و زمانه
نه فره تیه م چه په ندیکی پیدام! بی ئه وه ی مه به ستم بی ، وه که گورگ
لوراندم . ده مویسته بانگی بکه م: (بگه ریوه).

به لام ورده ورده له بهر چاوم ون بو .

به ریسواییه وه به ره و مال گه رانه وه ، کاته که ی دره نگ بو ، هیچ
هوکاریکی گواسته نه وه م وه گیر نه که وت . بایی ئه وه ش پاره م
له گیرفاندا نه بو دریشکه یه کی پییگرم و بمگه یه نیته وه مال ، ناچار
هه مو تینی خۆم دایه قاچه کانم .

سی پوژ به سه ر ئه م روداوه دا رابرد ، جاریکی تر چومه وه سوکولنیکی
و گوتیان قاریا نه خوشه و بریار وایه له گهل باوکیدا بجیته پتروسبوزگ
بو لای نه نکی .

چیم پیده کرا؟

ئیسنا له سه ر چارپاکه م پاکشاوم ، قه پ له سه رینه که م ده ده م و مست
ده کیشم به سه ری خۆمدا ، دل م پره ...

خوینه ری خوشه ویسته ، هیچ نه بی تۆ وهره پینماییم بکه ! چۆن
بتوانم ئه م قسانه ی خۆم وهرگرمه وه ؟ چی به قاریا بلیم و چی بو
بنوسم ؟

خۆم هیچم به میشکدا نایه ! ریشو له که فری ، ئه ویش چه ند
به گه مژانه .

خه سوو

ئەم روداوه ، له به يانیه کی جوانی مانگیك دواى زه ماوه ندى (ميشيل پوزيروف) و (ليزا مامونيا) دا ، پويدا.

ميشيل پوزيروف ، دواى ئەوهی قاوه کهی خواردهوه ، به دواى کلاوه کهيدا دهگهرا ، بوئەوهی هه رچی زوه به ره و شوینی کاره کهی بکه ویتە پری.

خه سووی هاته ژوره وه و گوتی: ميشيل! ده مه وئ پینچ خوله کیک له کاتت بگرم. نیگه ران مه به خوشه و یستم ... ده زانم زاواکان هه زناکه ن قسه له گه ل خه سو یاندا بکه ن ، به لام من پیموایه ئیمه له م پوه وه ... هه چ گرفتیکمان نیه . په یوه ندى من و تو ، په یوه ندى نیوان زاوا و خه سو نیه ، به لکو ئیمه هه ردو کمان مروقیکی ژیر و تیگه یشتوین ... چه ند شتیکی هاوبه شیش کو مانده کاته وه ... وایه ؟

: فەرمو چ فەرما یشتیکت هه یه دایه گیان؟

: تو پیاویکی ژیر و تیگه یشتوی ميشيل! زور تیگه یشتوی ، منیش ئەوه نده ناتیکه یشتو نیم ... هیوادارم بتوانین درک به یه کتر بکه یین. ماوه یه که به نیازی ئەوه م قسه ت له گه لدا بکه م ... بئ پینچ و په نا ... تو ته و اووی پیروزیه کانی دنیا ، بئ پینچ و په نا ، پیمبلی به نیازی چ به لایه ک به سه ر کچه که مدا بیینی؟

زاوا ، له م قسه یه هه په سا و چاوه کانی ده ره پیرین.

خه سو ، درێژه ی دایه : راستیه که ی دژی ئەوه نیم که ... هه مو ئەوانه راستن! به لام نازانم چوون! زانست و زانیاری شتیکی باشه ، ئەده بیات ، شتیکی باشه ، شیعیر شتیکی باشه ، له نرخ و بایه خی ئەمانه تیده گه م ، راسته مروق حه زی له ژنیکی خوینده وار و روشنبیره ، له م شتانه ش تیده گه م ... به لام زیاده روی بوچی؟

: گوت چی؟ تیناگه م مه به سست چیه؟

: سه ر له م ره فترانه ت ده رناکه م که له گه ل لیزای کچمدا ده یکه ی؟ راسته زه ماوه ندتان کردوه ، به لام ئایا ده توانی به راستی بلایی ئەو هاوسه ر و خوشه ویستی تو یه ؟ نا! ئەو هاوسه ری تو نیه ، به لکو قوربانایی تو یه ! بوته قوربانای زانست و کتیب و بیر و بوچونه جوراوجوره کانت ... هه مو ئەوانه به جیی خویمان ، به لام بیرت نه چی! لیزا کچه ! لئناگه پیم کچه که م نابود بکه ی! هیشتا مانگیك به سه ر ژیانای هاوسه ریتاندا تیپه ر نه بوه ، وه داری لیها توه ! گوشتی پیوه نه ماوه ! له به یانیه وه تا ئیواری کتیب و گوڤاری گه مژانه ده خوینیته وه و شتیان لیوه ده نوسیته وه ! خوشه ویستم ئەمه کاری ژن نیه ! نایبه یته هه چ شوینیك! خه ریکه ژیانای له به یین ده به ی. نه هاتوچوی که س ده کا ! نه ده چیته کوړیکی سه ما ! به راستی ئەم شتانه جیگای باوه ر نین! هه مو ئەو ماوه یه نه تبردو ته ئاهه نگیکی سه ما ! ته نانه ت یه ک جاریش! .

: به لئ راسته نه مبردو ته کوړی سه ما ، له به ره وه ی خو ی حه زی به م شتانه نیه . ئەگه ر باوه رپیش نا که ییت له خو ی بپرسه ! ... بو ئەوه ی

تېپوانینی خویت له باره ی داوه ت و سه ما و ئەم شتانه وه بو دهرکهوئ
 ... لیزا زور پقی له م جوړه کات به سه بربردنه بی سودانه ده بیته وه .
 ئەگه ده بیینی له به یانیه وه تا ئیواری دهنوسی و ده خوینیته وه ،
 ئەوه ئاره زویه کی تایبه تی خویه تی و کهس ناچاری نه کردوه ئەمانه
 بکا ... به راستی منیش هر له بهر ئەو بیر و تېپوانینه جوانانه ی
 خوشمویست . ئیستاش به وپه پری پیزه وه تکات لیده که م له مه ولا
 خوټ له کاره کانی ئیمه هلمه قورتینه ... ئەگه ر قسه یه ک هه بی
 بوگوتن ، ئەوا لیزا خوئی ده یلی ...

: ئەوه به راسته ؟ ئەو داماوه نابینی چه نده هه ژار و به سته زمانه ؟
 عیشق زمانی قفل کردوه ! کاکي به پیزه ئەگه ر من نه بوایام ، ئەوه تا
 ئیستا ، به زنجیر ده تبه سته وه . تو سته مکاری ، تکات لیده که م
 له مه ولا ره فتارت بگوړه .

: ئەو قسانه مه که ...
 : ئەو قسانه نه که م؟ پیتوایه قسه کردن له گه ل تو دا مایه ی شانازیه ؟
 ئەگه ر شته که په یوه ندی به کچه که مه وه نه بی ، هیچ کاتیک ئاماده نیم
 قسه له گه ل که سیکی وه ک تو دا بکه م ! به لام چی بکه م به زه یم
 به کچه که مدا دیته وه . داماوه ، بوخوئی پیی گوتم له و باره یه وه قسه ت
 له گه لدا بکه م .

: ئیدی ئەم قسه یه ت دروویه ... دانی پیدا بنی که دروویه کی پون و
 ئاشکرایه ...

: دروویه ؟ ئیستا پیت ده لیم ! هه ی بیبه زه یی !

ئهمه ی گوت و به په له هه ستایه سه پی و به توندی ده سکی دهرگا که ی
 بادا ، دهرگا که کرایه وه و میشیل چاوی به لیزا که ی خوئی که وت که
 له بهر دهرگا که دا راوه ستابوو و ده سته کانی لیک ده سوی و ده گریا و
 فرمیسی که به چاواندا ده هاتنه خواری .

میشیل به ره و لای لیزا رایکرد و گوتی : خو بو خوټ گویت
 له قسه کانمان بو ! ده ی وه لآمی دایکت بده وه ، با کچه که ی خوئی
 بناسی .

لیزا ، له ژیر لیوه وه و به گریانه وه ، وه لآمی دایه وه : دایکم ... دایکم
 راسته کا ... من توانای ئەم جوړه ژیانم نیه ... له ئازار دام ...

: هم ... ئاوا ! ... زور سهیره ! ئەی بوچی خوټ ئەم شتانه ت له گه لدا
 باس نه ده کردم ؟

: من ... من ... ئاخر ده ترسام تو په بی ...

: به لام ئەدی هر تو نه بوی له دژی کات به فیرو دان به شتی بی
 بایه خه وه ، قسه ت بو ده کردم و ده تگوت گوا یا منت به هوئی بیر و
 بوچونه کانمه وه خوشده وی ؟ بیزاری خوټ له و که شو هه وا یه ی
 که پیشتر تیدا ده ژیا ی ، دهرده بری ؟ خو منیش له و پوانگه یه وه تو م
 خوشویست ! بهر له هاوسه ریمان ئەو جوړه ژیانه پوپوچ و بیهوده یه ت
 به نه فره ت ده کرد ! چ پاساوکت هه یه بو گوړینی ئەو بیر و
 بوچونانه ت ؟

: ئاخر ... ده ترسام نه مخوازی ... میشیل خوشه ویستم ... ئەمرو
 بمبه بو مالی (ماریا پتروفا) ... ئەمرو پوژی به خیره اتنیانه .

ئەمەى گوت و خوئى بەسینگى ميشئله وه نوساند .
خه سوى بە دەنگيكي سه ركه وتوانه وه ، گوتى : خوئى بينيت ؟ وايه ؟
دواى ئەم قسه يه ، له ژوره كه چوه دهره وه .
ميشئيل ، به ناله ناله وه گوتى : ئاى كه گه مژه ي ! .
ليزا ، پرسى : كى گه مژه يه ؟
: ئەوه ي كه به هه له دا چو .

به‌داواکاری روژگار

کچ و کورپکی گهنج ، له ژورپکی میواناندا ، که دیواره‌که‌یان به‌کاغزی شینی ئاسمانی داپوشیبو ، خریکی راز و نیاز بون . کورپه‌که ، له‌به‌رده‌م کچه‌که‌دا چوکی دادابو و سویندی ده‌خوارد . : نازیزه‌که‌م ! بی‌تو ! بی‌تو ناتوانم بژیم ! سویند ده‌خوم به‌راستیمه . به‌ده‌م هه‌ناسه‌برکپوه ، دریژه‌ی دایه : له‌وساته‌وه که توّم دیوه ، ئارام لی هه‌لگیراوه ! ده‌قسه‌بکه ! ... وه‌لامم بده‌ره‌وه ، به‌لی یا نه‌خیر ؟

کچه گهنجه‌که ، ده‌مه بچکولانه‌که‌ی کرده‌وه قسه‌بکا .

له‌وساته‌دا ده‌رگای ژوره‌که کرایه‌وه و براکه‌ی له‌ناو ده‌رگاکه‌وه بانگی کرد : (لیلی) ! تاویک وهره ده‌ری کارم پیته .

لیلی چوه ده‌ری وپرسی : چ کاریکت هه‌بو ؟

: خوشه‌ویستم بیوره که لیم تیکدان ، به‌لام ... من براتم ئه‌رکی پیروزی برابیه‌تیش واده‌خوایی وریات که‌مه‌وه ... ئاگات له‌و کورپه‌بی ! ... وریابه ... ئاگات له‌ قسه‌کانت بی ... پیویست به‌وه ناکا له‌باره‌ی هه‌مو شتیکه‌وه قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ی .

: ئاخر به‌نیازه‌بمه‌ینی !

: من کارم به‌وه نیه ... ئه‌وه خوئی که بریار ده‌ده‌ی ، نه‌ک من ... ته‌نانه‌ت له‌بیرت نه‌چی ئه‌گه‌ر بریار بی بشته‌ینی ، دیسان ده‌بی ئاگات له‌ خوئی بی ... من باشی ده‌ناسم ... له‌و سیخوره‌به‌دغه‌سالانه‌یه ! هینده به‌سه قسه‌یه‌کی پیبلی ، یه‌کسه‌ر ده‌چی راپورتت لیده‌دا ... : سوپاس (ماکس) ! کاریکی باشت کرد پینگوتم ... من ئه‌مه‌م نه‌ده‌زانی .

کچه‌گه‌نجه‌که ، گه‌رایه‌وه ژوری میوان .

وه‌لامی کورپه‌که‌ی به‌(به‌لی) دایه‌وه .

کاژیریک پیکه‌وه دانیشتن ، ماچیان گورپه‌وه ، یه‌کتریان له‌ئامیزگرت و سویندیان خوارد ... کچه‌گه‌نجه‌که‌ش ، باش ئاگاداری خوئی بو ، جگه له‌باسی عیشق و خوشه‌ویستی ، هیچ قسه‌یه‌کی تری له‌گه‌لدا نه‌کرد .

یهك له سییان

(چیرۆکی کۆن و هه‌میشه تازه)

(ئیفان گافریلوڤیچ) ، کورپی یه‌کیک له‌بازرگانه به‌ناوبانگه‌کانی مۆسکۆ ، له‌گه‌ل (نادیا) ی کچی (ماریا ئیفانوڤنا لانگه‌ر) ی بیوه‌ژن ، له‌بالکۆنی یه‌کیک له‌ قیلا‌هاوینییه‌کانی هاوینه‌واریکدا ، پیکه‌وه پاره‌ستابون.

شه‌ویکی خو‌ش بو ، حه‌یف ومخابن که‌زمانم له‌ئاست ده‌ربیرینی جوانیه‌کانی سروشتدا کۆله‌واره ! ئه‌گینا ده‌متوانی دیمه‌نی ئه‌و مانگه‌ی که‌ تریفه‌ی به‌سو‌زی خو‌ی له‌ودیو هه‌وره پچرپچر و تاریکه‌کانه‌وه ، به‌سه‌ر جه‌نگه‌ل و قیلاکه‌ و پوخساری نادیا دا پرژاندبو ، به‌جوانی وینا بکه‌م.

هه‌روه‌ها ده‌متوانی وینایه‌کی جوانی خسه‌خشی هی‌دی و له‌سه‌رخو‌ی گه‌لای داره‌کان و چریکه‌ی بولبوله‌کان و شوپه‌شورپی نافوره ئاوه‌کانی ناو حه‌وشه‌که ، بکه‌م.

نادیا ، چوکی به‌لیواری کورسیه‌که و ئانیشکی دادابوه سه‌ر دیواری بالکۆنه‌که و پاره‌ستابو. نیگای چاوه شه‌هلائییه‌کانی بریبونه جه‌نگه‌له سه‌رسه‌وزه‌که‌ی به‌رامبه‌ریان.

پوخساریشی ، له‌به‌ر تیشکی مانگه‌شه‌وه‌که‌دا په‌شو‌کاوی پیوه دیاربو ، په‌نگی سو‌ری گۆتاکانیشی ، له‌شیوه‌ی سه‌مای په‌له‌ کاله‌کان ، خو‌ی ده‌نواند ...

ئیفان گافریلوڤیچ ، له‌دوایه‌وه پاره‌ستاوه و به‌تورپه‌یه‌وه ده‌ست به‌ریشه‌ته‌نکه‌که‌یدا دینی.

ئیفان جوان نه‌بو ، شیوه‌ی به‌دایکی ده‌چو ، مرو‌ڤ کاتی دایکی ده‌بینی ، بی‌ئه‌وه‌ی به‌خو‌ی بزانی ، کاره‌که‌ره لادییه‌کانی وه‌بیر ده‌هاته‌وه. ناوچه‌وانی پان و کورت و ته‌خت بو ، سه‌ر و پرچیکی ناشیرن و لو‌تیکی له‌بری ئه‌وه‌ی تو‌زیک قیت بی ، قولیه‌کی پیوه ده‌بینرا ، ده‌نگوت به‌شتیک لیبانداهه. چاوه گچکه و ته‌سکه‌کانی - که به‌چاری به‌چکه‌پشیله ده‌چون - بریبونه نادیا و به‌ده‌م ئاخ هه‌لکیشانه‌وه ، ده‌له‌رزی و وشه‌کانی دوباره ده‌کردنه‌وه ، گو‌تی: ده‌بی بمبوری! ده‌مه‌وی هه‌ستی خو‌م ... بو‌به‌رپیزت ده‌ربیرم ... بمبوره ... به‌لام هی‌نده دل‌به‌سته‌ت بوم ، نازانم ئاخو‌ئه‌قل و ئاوه‌زم له‌جیگای خو‌ی ماوه یان نا ... هه‌ستیک له‌ناخمدایه به‌رامبه‌رتو ، هه‌رچی ده‌که‌م بو‌م ده‌رنا‌برد‌ری. نادیزداپتروڤنا ! به‌ته‌واوی ئاشقت بوم ... ئه‌لبه‌ته ده‌بی بمبوری ... به‌لام ... (ماوه‌یه‌که بیده‌نگی) ... ئه‌مشه‌و سروشت که‌شیکی زۆر دلگیر و خو‌شی هه‌یه ...

: به‌لی زیاد له ئه‌ندازه ...

: چه‌ند خو‌شه مرو‌ڤ له‌کەش و هه‌وایه‌کی ئاوا دلگیر و خو‌شدا ، کچیکی وه‌ک تو‌ی خو‌شبو‌ی ... به‌لام من مرو‌ڤیکی به‌دبه‌ختم.

لیره دا ئاهیکى ھەلکیشا و ھەندیک دەستی لە پىشى وەردا و درىژەى دایە: زۆرىش بەدبەختم! تۆم خوۆش دەوى! زۆر خەفەت دەخۆم ، بەلام ... بەلام نازانم تۆ! نازانم تۆ چ ھەستىکت ھەيە بەرامبەرم! تۆ کچىكى خویندەوارى ، لەخانەدانەکانى ، ھەمو شتىکت خانەدانانەيە ... بەلام من چى؟ كورپى بازگانىك و برایەوہ ! واتا ھىچ ! سفر! راستە دەولەمەندىن و خاوەن پارەيەكى زۆرىن ، بەلام كە مروؤف خوۆشبەخت نەبى ، پارە چ سودىكى ھەيە؟ پارە لەبەرامبەر خوۆشبەختى مروؤفدا شتىكى ھىچە... وەك درەختىكى زپە ... من كەموكورتى لەخوؤراكدانەيە ! گالىسكەى تايبەتى خوۆم ھەيە ! بەلام ھەست بە بوۆشايى دەكەم لەژياندا ، ھەست دەكەم ژيانم شتىكى نووسانە ... نادىژداپتروؤفنا !

: چىت گوت؟

: ھىچ ... ھىچ شتىك ! ئەگەر موؤلەتم بەدى حەزەكەم ھەندىك شتت بوؤ باسكەم .

: فەرمو .

: ئايا دەتوانى منت خوۆش بوؤ؟ ، (ماوہيەك بىدەنگى) ، لای دايكە بەپزىزەكەت خوازىبىنم كردى ! ... بەلام پىي گوتم برپارى شوكردن لە دەستى خوۆتدایە ... ئىستا دەلئى چى؟

ناديا بىدەنگ بو . تيشكى سەرنجى گرتبوە خالىكى چر و تاريك ، كە تارمايى درەختە زل و گەلا جوانەكانى ، بەئاستەم لەيەكتر جيا دەكرانەوہ .

دىمەنى سىبەرى پەشى لق و چلئى درەختەكان - كە شنەبايەك چلەبەرزەكانى سەرەوہى بەھىواشى دەھەژاند - ئەوى بەخوۆيەوہ سەرقال كرديو .

بىدەنگى كچە گەنجەكە ، ئارامى لە ئىقان گافريلوؤفيچ ھەلگرتبو . چاوہكانى فرمىسكيان تىزابو ، دياربو زۆر خەفەتى دەخوارد . كەوتە بىركردنەوہ : (ئەگەر پيشنيارەكەم پەتكاتەوہ چى بكەم؟) .

ئەم بىركردنەوہ بەنازارە ، وەك زريانك ، تەزويەكى ساردى دەھيئنا بەپشتەپانەكەيدا ...

: نادىژدا پتروؤفنا ! وەرە ئەو چاكەيەم لەگەلدا بكە ... چىتر پوۆم نازار مەدە ... ئەگەر دەمبىنى ئەوئەندە پى لەسەر ئەم داواكارىيەى خوۆم دادەگرم ، ھوۆيەكەى ئەوہيە زۆر زۆرم

خوۆشدەويى ... لەبەر ئەوہى (ماوہيەك بىدەنگى) ئەگەر ... (ديسان بىدەنگى) ... ئەگەر وەلامم نەدەيتەوہ ، دەمرم .

ناديا ، پوى خوۆى بەرەو لای ئەو وەرسوپاند و زەردەخەنەيەكى كرد ... ئەمجار دەستى بەرەو لای ئەو درىژ كرد و بەدەنگىكەوہ ، كە

كورپە بازگانى موؤسكووى دەخستەوہ يادى خشەخشى گەلاكانى گوڵەياسەوہ ، گوتى: زۆر سوپاست دەكەم ئىقان گافريلوؤفيچ ...

ماوہيەكە ناگادارى ئەو عيشقەى تۆم و دەزانم كە زۆرت خوۆشدەويىم ... بەلام من ... منيش خوۆشمەويى ... كاتى ئەو دلەپر سوۆ و وەفا

و مپەرەبانەى تۆ دەبينم ! ناتوانم خوۆشم نەويى ...

ئىشان گافريلوۋىچ ، دەمى كرده وە بوئەوھى زەردەيەك بكات ،
بەخوشحالئەوھ دەستى بەپوخسارى خويدا دينا ، نەكا ئەوھى
دەبىنى ، خەون و خەيال بىت .

ناديا دريژەى داھە : ئەگەر پيشنيارەكەت قبول بگەم ، دەزانم دەبمە
خوشبەختترين ژنى دونيا ... بەلام ئىشان گافريلوۋىچ بەلەمەكە ...
ئاتانم ھەر ئىستا وەلامت بدەمەوھ ... چونكە بەرلەوھى برپار بدەم
، دەبى بەباشى رەوشەكە ھەلسەنگىنم و بىرى لىبىكەمەوھ ، بوئە
واباشترە ھەندىك چاوەپوان بى .

: دەبى چەند پوژ چاوەپوان بىم ؟

: زورنا ... پوژىك ، ئەوپەرى دو پوژ

: ئەگەر ھەر يەك دو پوژ بىت ، ھىچ نىھ ...

: ئىستا فەرمو پوژرەوھ بو مال ، دواتر بە بون و نەبون ، بەنامەيەك
ئاگادارت دەكەمەوھ ... فەرمو ئىستا پوژ ، بامنىش دەرفەتىكم ھەبى
بو بىرکردنەوھ ... تا بەيانى خودا حافىز ... ئەمەى گوت و دەستى
خوى بو لاي پياوھ گەنجەكە دريژ کرد و ئىشان گافريلوۋىچىش ماچى
کرد .

نادياش سەرى جولاند و ھەوای ماچ کرد و وەك بالندەيەك بالەكانى
لىكدا و لەنىو مانگەشەوھەكەدا ون بو ...

ئىشان گافريلوۋىچ ، دواى پويشتنى ئەو ، دوسى خولەك لەشويئەكەى
خويدا مايەوھ و كەوتە بىرکردنەوھ . دواتر بەتەنىشت باخچە

پرلەگولەكەدا ، بەرەو لاي ئەو گالىسكەيەى لە باريكە پيئەكەى نيو
جەنگەلەكەدا ، چاوەپوانى بو ، كەوتەپى .

سەربارى ئەو شادى و خوشيە ، جەستەى ھىندە شل و خاوببووھ ،
دەتگوت تەواوى ئەو پوژە ناچارىان كرده لەنىو مەنجەلىك ئاوى
گەرمداننىشى ...

لەخوشيان ، بەدەم پىگاوه ، پىدەكەنى .

ھەركە گەيشتە باريكە پيئەكە ، گالىسكەرانەكەى لەخەوھەستاند و
گوتى : ھەستە (تروۋىم) ! دەپوئىن ! پىنج سەكەت حاسل کرد !
تىگەيشتى ؟ ھا ... ھا ... ھا ...

* * *

بەلام ناديا ، ھەركە لەئىشان گافريلوۋىچ جودابووھ ، يەك بەدواى
يەكدا ، ژورەكانى جيھىشت و لەپىنگايەكى ترى قىللاكەوھ ، چوھ نيو
باخچەكە و لەكاتىكدا بەنىو درەخت و بنچكەكاندا دەپويشت ، خوى
گەياندە سەر كوئىرە پىنگايەكى تر .

لەوى ، ھاورپى سەردەمى مندالى ، بارون (فلامىر شترال) ، لاويكى
بيست و شەش سالە ، چاوەپوانى بو .

ئەم بارونە ئەلمانىە ، لاوھ ، خپكەلە ، خوئىن شىرىنە ، تارادەيەك
قزپوتاوھە ، ئەمسال زانكوى تەواو كرده و بەنيازى گەرانەوھەى بو

ناوچه که ی خویان ، که که وتوتته دهوروبه ری خارکیفه وه و ئیستاش
هاتوه خوداحافیزی له نادیا بکا ...

بارۆن ، هه ندیکێ خواردبووه و له سه ر نیمکیتیک دریز ببو و
تییه لکردبو گۆرانیه کی باوی ئه و سه رده مه ی ده گوت.

نادیا به ره ولای پویشته و به هه ناسه برکیوه خو ی به گه رده نیه وه
هه لواسی و به ده نگه تیژه که یه وه پیده که نی و ده سته به یه خه و
گه ردن و سه ر و پرچی بارۆندا ده هیئا و ده موچاوه ئاره قاوی و
چه وره که ی دابوه به رماچ

بارۆن ، ده سته له که مه ری نادیا ئالاند و گوتی: کاژیریکه چاوه پوانتم.

: باشه ئیستا چۆنی؟

: باشم ...

: به نیازی به یانی برۆی؟

: به لئ به یانی ...

: ئه ی نه فره ته ی ... زۆرت پیده چی؟

: نازانم ...

بارۆن ، ماچیکێ گۆنای نادیا ی کرد و له سه ر چوکه کانی هه لیستاند و
له سه ر نیمکیتته که داینیشاند.

نادیا گوتی: ده به سه ... ئه م ماچانه هه لگره بو دوایی ... کاتیکی
زۆرمان له به رده سته ... ده بی سه به رته به کروکی بابه ته که
قسه بکه یین (ماوه یه ک بیده نگه ی) قالودیا ی نازیم پیته نه گوتم! بیرت
کرده وه یان نا؟

: ئه ی چۆن ...

: ئه ی چی بو؟ که ی زه ماوه نده که مان ده که یین؟

بارۆن ، پوی خو ی گرژ کرد و وه لامی دایه وه: چیه؟ دیسان باسی
قه وانه کوته که یه؟ هه رنه برپایه وه؟ خو دوینی باسی هه مو ئه و شتانه م
بوکردی! ... واژه ی (زه ماوه نده) فریده ئه ولاره ... خو دوینیش
ئه وه م پیگوتی ... چ پیویست به وه ده کا ئه و شته ی که هه زاران جار
له باره یه وه دواوین ، دیسان قسه ی له سه ر بکه یینه وه؟

: ئاخه خوشه ویستم ... ده بی ئه و په یوه ندیه ی ئیمه ، له کوته ییدا
ئاکامیکێ هه بی! بوچی ناته وی له مه بگه یته! وایه یان نا؟

: وایه! به لام نه ک به هاوسه ری ... ئه و شته ی که سه دان جارپیم
گوتوی ، جاریکێ تریش ده یلیمه وه: تو زۆر ساده ی! ده لئیی
کچوله یه کی سی سالیته! ... ساده یی له قه د و بالای ژنان
ده وه شیتته وه ، نه ک له و حاله تانه ، نازیزه که م ...

: که وابی ناته وی زه ماوه نده بکه یین! ناته وی به مینیی! بی ویزدان!
له گه لندا راستگۆبه و رک و راست پیمبلئ: ده مه یینی یان نا؟

: نا ... چ پیویست ده کا به ده سته خو م ئاگر له ئاینده ی خو م
به رده م! بپوانه نازیزه که م! من تو م خوشده وی ، به لام ده زانم
سه ره نجامی زه ماوه نده که مان ، جگه له ویرانکردنی ئاینده ی خو م ،
هیچ ئاکامیکێ تری نابئ ... له په یوه ندیه کی وادا نه پاره وپولم
ده سده که وی! نه پله وپایه! نه خانو و کیلگه! ... من پیموایه
زه ماوه نده ده بی نیوه ی داها توی مروقه بنیاد بنئ ، ئیستا تو ... ئی

ده به سه! خو ئه مه پيويست به گريان ناکا! ... ئه م بابه ته ده بي
به شيويه كي ژيرانه هه لسه نكي نري ... هاوسه رگيره ك ، بناغه كه ي
له سه ر بنه ماي عيشق و خوشه ويستي بي ، هه رگيز خوشبه ختي
به خويه وه نابيني ...

: ئيدي ئه مه درويه! دروده كه ي!

: مروڤ بچي ژن بيني و دوايي له برسا بمرئ! كو ليك نه وه و نه تيزه ي
سوالكه ر و له برسا مردو بخاته وه! ... ئه وه تو چ ده لي ي؟ ده بي ئه م
شتانه به جواني بيريان لي بكي ته وه ...

: ئه دي بو ئه وكاته ي سوي ندي شه ر هفت بو ده خواردم ، به جواني بيرت
لي نه ده كرده وه؟ سوي نت خوارد يان نا؟

: به لي سوي ندم خوارد ... به لام ئيستا تيروانيني كي ترم هه يه بو
ژيان! ... يه ك پرسيارت لي ده كه م: خو ت پازيت شو بكه ي
به پياويكي له برسامردو لات و پوت؟ دلنيام پازي نابي! ئه دي
كه وايه له به رچي من ژنيك بينم كه خاوه ني هيج شتيك نيه؟ ئه مه
تاوانه ، په فتاريكي نامروڤانه يه ، ناتوانم په فتاريكي نامروڤانه له گه ل
خو مدا بكه م ... ئاينده م له به رده مدايه و ده بي وه لامي ويژداني خو م
بده مه وه . يان به واتايه كي تر: ناتوانم كاريك بكه م پيچه وانه ي ويژدانم
بي.

ناديا ، فرميسكه كاني به سه رپوشه كه ي سرپينه وه و له ناكاو خو ي
به گه رده ني كا براي ئه لمانى ئه رتو دو كسه وه هه لواسي و سينيگي

به سينگيه وه نوساند و پوخساري به ماچ ته پرکرد و به ناز و
نارازيبونه وه ، به چرپه گوتي: كه وايه ناته وي زه ماوه ند بكه ين؟
: به لي ... نامه وي ...

: ناته وي؟ هه ربه پاستي؟

: ناتوانم ناديا!

: به دغه سال ، بي شه ر هف ، ساخته چي ، ئه لمانى پيس ، به دكار ،
هه ي به نه فره تبي ، ليت بي زارم ، من هيج كاتي ك تو م خوشنه ويستوه ،
ئه وشه وه ي خو م دايه ده س تو وه ، به مروڤيكي به شه ر هف و باشم
زانيت ، وامزاني ده مه يني ... ئه وكاته ش هه ر بي زار بوم ليت ، ته نيا
له بهر ناو و ناوبانگ و سامانه كه ت ده مويست شوت پي بكه م .

له ئه نجامي داماي و بيتواناييدا ، ده سته كاني راده وه شاندم .

چهند هه نگاويك له ئه لمانيه كه دوركه وته وه و چهند جنبيويكي مزري
پيدا و پاشان به ره و قيللاكه ، گه رايه وه .

به دهم ريگاوه بيري ده كرده وه: (هه ر به لاش هاتم بولاي! بو مه گه ر
پيشتر نه مده زاني نيازي هيناني مني نيه؟ مروڤيكي چنده به دغه ر و
بي شه ر هف! ئاخ! ئه وشه وه چ گه مژه بيه كم كرد! ئه گه ر ئه وشه وه
خو م نه دايه ته ده ستيه وه ، بو چي ئيستا ئاوا ناچار ده بوم
له به رامبه ري دا ئه وه نده خو م زه ليل و داماو بكه م!) .

به رله وه ي قاچي بخاته نيو قيللاكه وه ، چهند خوله كي ك به نيو
حه وشه كه دا كه وته هات و چو كردن ، دواتر له به رامبه ر په نجه ره يه كدا
- كه پوناكيه كي كزي لي وه ده رڙايه ده ري - پاره ستا .

ئەمە ،پەنجەرەى ژورى (میتیا گۆسیڧ) ى فېولونژەنى يەكەمى ئۆركىسترا بو ، كەتازە كۆلئىژى ھونەرى تەواو كىردىو بو بەسەربردنى پشوى ھاوین ، ژورئىكى لەدايكى ناديا بەكرى گرتىبو .

میتىای قوۆز و چوارشانه و خاوەن قزئىكى كال و جوان ، بەتوئى كراسيكةوه ، لەسەر جىخەوهكەى پاكشابو و سەرگەرمى خويندنەوهى پوۆمانىك بو .

دواى برئك دودلى و پارابى ، چەند جارئك بەسەرى پەنجەى كيشاى بەپەنجەرەكەدا .

فېولونژەن ، سەرەتا سەرئىكى بلند كىرد و پاشان پرسى: كئيه؟

: منم ديمترى ئىفانوڧىچ ، پەنجەرەكە بگەرەوه ... كارم پئتە .

: وەرە ژورئى ... لەدەرەوه نا! ھەر لەپەنجەرەكەوه وەرە ژورئى ... میتيا ، لەپەنجەرەكەوه وەدەرەكەوت وپاش كەمئك لەتەنىشت نادياوه پاوهستا .

: فەرمو! چىت دەويست؟

ناديا ، گرتى بەقولئى فېولونژەندا و گوتى: وەرە لەگەلم!

دواى تاوئىك بئدەنگى ، درئزەى داىه: ديمترى ئىفانوڧىچ! خوشەويستم! لەمەولا چيتر نامەى عاشقانەم بوۆ مەنوسە! تكات لئدەكەم بوۆ مەنوسە! منت خوشنەوى! لەمەولا پئم مەلئ خوشم دەوئى!

چەند دلۆپە فرمئسكئىكى درشت ، بەچاوهكانى ناديا دا ھاتنە خوارئ و تكانە سەر گۆناكانى و دواترئش بەسەر دەستيدا شوۆربونەوه ...

: ديمترى! ئئدى منت خوشنەوى! لەمەولا فېولونم بوۆ مەژەنە ، من بونەوهرئىكى پئس و چەپەلم ... دەبئ كەسانى لەچەشنى من بدريئە بەر شەق و مست و بەنەفرەت كرىن ...

دەستى بەگريان كىرد و سەرى بە سىنگى ديمتريهوه نوساند .

: من بونەوهرئىكى پئس و نەفرەتئيم! بئروكەى چەپەل و پئسم ھەن ...

میتيا ، كەنەيدەزانى چى بكات ، سەرسام و حەپەساو ، لەژئير لئووه ، ھەندئك قسەى لئل و ناروۆشنى كىرد و سەرى نادياى ماچ كىرد ...

: نا ديمترى ... توۆكەسئىكى باش و مئهرەبانى ... سوئندم بوۆ

دەخورئى! خوشم دەوئى ... بەلام توۆ منت خوشنەوى! چونكە من جل و بەرگى جوان و گالىسكەى تايبەتى و ئەو جورە شتانەم

لەھەموشتئك خوشتردەوى ... ھەركاتئى ھەژارى و بئى پارەبئى خومم بئردەكەوئتەوه ، خوزگە بەمەرگ دەخوام ... من بونەوهرئىكى

چەپەل و خوۆپەرستم ... ديمترى ئىفانوڧىچ خوشەويستم! منت خوشنەوى ، نامەم بوۆ مەنوسە ... بپارمداوه لەگەل ... لەگەل

گافريلوڧئىچدا زەماوەند بگەم ... خوۆ دەبئنى چ بونەوهرئىكم؟! توۆش عاشقى كچئكى ھەك من بوئتە! ... خوداحافئز! دواى شوكردئئش

توۆم ھەر خوش دەوى ... خوداحافئز میتيا!

ئەمەى گوت و فېولونژەنى گرتە ئامئز و بەخئرابئى گەردەنى ماچ كىرد و پوئشت .

ههركه گه‌يشته‌وه ژوره‌كه‌ى خوئى ، چوه سه‌ر ميئزى نوسينه‌كه‌ى و به‌ده‌م گريانه‌وه نامه‌يه‌كه‌ى به‌م شئويه‌يه‌ى نوسى: (ئيقان گافريليوئيجى خوشه‌ويست! من وابه‌سته‌ى تووم و خوشمده‌ويئى ، ده‌مه‌ويئى بيمه هاوسه‌ريكي باش و ميهره‌بان بو توو ... (ن) ى خوئى).
 ئه‌مه‌ى نوسى و دايه ده‌ستى كاره‌كه‌ره‌كه‌يان ، بوئنه‌وه‌ى به‌ناونيشانى گافريليوئيج پره‌وانه‌ى كا.
 ئه‌مجار كه‌وته بيركردنه‌وه: (دلنيام به‌يانى به‌ده‌ستى به‌تاله‌وه نايه‌ته ديده‌نيم ...).

دواتر هه‌ناسه‌يه‌كه‌ى قولئى هه‌لكيشا.

ئهم هه‌ناسه قوله ، به‌ماناي كوئايى گريان و پهنج و مه‌ينه‌تیه‌كانى بو.

چهند خوله‌كئك له‌ته‌نيشت په‌نجه‌ره‌كه‌وه دانيشت و ئارامى خوئى وه‌ده‌سه‌هئنايه‌وه و خيرا خوئى پوت كرده‌وه و كاترئيمير دوانزه‌ى شه‌و ، لئفه گولدوئزى كراو و گرانبه‌هاكه‌ى ، جه‌سته‌ى ئهم كچه‌به‌دخو و بوگهن و مه‌كراويه‌ى گهرم كرده‌وه.

* * *

دروست له‌و كاته‌شدا ، ئيقان گافريليوئيج ، له‌نيو ژوره‌كه‌ى خوئيدا ده‌هات و ده‌چو و به‌ده‌نگيكي به‌رزوه ، له‌باره‌ى ئاينده‌وه قسه‌ى ده‌كرد.

دايك و باوكيشى له‌ويئى دانيشتبون و گوئيان دابوه قسه به‌ئاو و تاوه‌كانى كورپه‌كه‌يان.

كاتئى ده‌يانبيني كورپه‌كه‌يان ئه‌وه‌نده شاد و به‌كه‌يفه ، هه‌ستيان به‌شادى و دلنئاييه‌كه‌ى زور ده‌كرد.

باوكه ، پويكرده كورپه‌كه‌يه‌ى و گوئى: ده‌زانم! كچيكي باشه ...
 خانه‌دانه ... نازداره ... بنه‌ماله‌يه‌كه‌ى ناسراون ... باوكى خاوه‌ن پله‌يه‌كه‌ى به‌رزبو ... ته‌نيا حه‌يف ناوه‌كه‌ى ئه‌لمانيه ... له‌وانه‌يه خه‌لك وا بزائن ژئيكى ئه‌لمانيت هئناوه ...

ساخته چیش بیت! به لام کی دهنانی، بوئی ههیه که سیکی باشیش
(بی).

ساخته چی! تو خودا ئه مهش بوه قسه؟ دایه گیان به خودا توش
نه فامی!

* * *

۱۶ ی تشرینی یه که م: قاریا به رده وام پیمده لی ژیانم لی تیکداوه!
واده زانی تاوانی منه ئه وی خوشناوی؟ ئه مرو به هیواشی کاغه زیکم
له په نجه ره که وه بو فری دایه ده ری. له وه لامدا به پارچه گه چیک له سه ر
قولی خوئی نوسی: (ئیستا نا).

دواتر هر ده هات و ده چو و له سه ر دیواره که ی به رامبه رمانی نوسی:
(پیمخوشه به لام با بوکاتیکی تر بیت). دواپی یه کسه ر نوسینه که ی
سرپه وه.

نازانم هوئی چیه دلّم ناوا که وتوتته کوته کوت؟

* * *

۱۷ ی تشرینی یه که م: ئه مرو قاریای خوشکم ئانیشکیکی کوتا
به سینگمدا، زور به خیل و به دفره! هه روه ها ئه و کورپه، ماوه یه کی
زور له گه ل پاسه وانیکدا راوه ستا و چهند جاریک به ده ست ئامارزه ی بو
مالی ئیمه کرد! پیده چیی خه ریکی پیلانیک بیت! ماله که مان

له ده فته ری بیره وه ریه کانی کچیکه وه

۱۳ ی تشرینی یه که م: سه ره نجام به خت له ده رگای منیشی دا، باوه ر
به چاوه کانی خوّم ناکه م. له په نجه ره که وه، لاویکی بالابه رز و قوژی
گه نم ره نگ و چاوپه شم لی دیاره - که به مرووه پینچ پوژه -
به شه قامه که ی به رده م مالمندا دیت و ده چی. له به یانیه وه تا ئیواری
له وی پیاسه ده کا و چاوی له سه رپه نجه ره کانی ماله که مان هه لئاگری.
منیش وا خوّم ده رخست که بایه خی پیناده م.

۱۵ ی تشرینی یه که م: ئه مرو له به یانیه وه باران به لیزمه دیته خواری،
ئه و کورپه هر له وی خه ریکی پیاسه کردنه، منیش له پاداشتی ئه و
له خو بوردوییه دا، چاویکم لیداگرت و ماچیکم بو هه لدا. ئه ویش
زه رده خه نه یه کی دلرفینی بوکردم. نازانم ده بی کی بیت؟ قاریای
خوشکم ده لی گویا له به ر ئه و به ویدا دیت و ده چی، به راستی
خوشکیکی داماوو به سته زمانم هه یه! ئاخه له کوئی بینراوه! کورپکی
گه نم ره نگ عاشقی کچیکی گه نم ره نگ بی؟

دایکم ئاموژگاری کردین جوانترین جل و به رگ له به رکه یین و له به رده م
په نجه ره کان دانیشین. هه روه ها گوتی: (له وانیه که سیکی حوقه باز و

دهسنیشان دهکا بو پوولیس! ... به پاستی پیاوان چهنده سته مکارن!
له هه مان کاتیشدا چهنده مه کرو و دلرپینن!

* * *

۱۸ ی تشرینی یه که م: (سریوژا) ی برام ، دواى ئه وه ی که ماوه یه کی
نور بو له مال نه بو ، درهنگانیکی شه و ، خوئی کرده وه به مالدا.
به ره وه ی بچینه نیو نوینه که ی ، هه والیان دایه که لانتیه ری و هاتن و
قولبه ستیان کرد.

* * *

۱۹ ی تشرینی یه که م: به دغه سال! نه فره تی! ئه م بونه وه ره بی چاو
و پوه ، ته واوی ئه و دوانزه روژه ، خه ریکی چاودیری کردنی مالی
ئیمه بوه و نه مانزانیوه ، بوئه وه ی هه رکه براکه م هاته وه - که هه ندیک
پاره ی دزیبو - یه کسه ر ده سگیری بکه ن.
(ئه و) ، ئه مپوش هات ، له سه ر دیواره که ی به رامبه رمانی نوسی: (من
ده توانم و ئازادم) . حه یوانی پیس! منیش له رقا زمانیکم لیده رهینا.

فرمیسکه شاراوہکان

فرماندهی بنکھی شار (پوبہرتسوؤف) ، کہ پیاوئیکی لہر ولاوازی باریک بو و ہرکاتی مروؤف چاوی پی بکھوتایہ ، بی ئہوہی بہخوی بزانی ، عہمودی تہلہفونی بیر دہکےوتہوہ ، لہشہویکی ہاویندا ، لہگہل ہاوپرکانیدا ، لہیانہیک ہاتہ دہری و گوتی: ئیستا لہ ہمو شتیک خوشتر ئہوہیہ نانیکی باش بخوین. لہشارہ خوشہکان ، بوئمونہ لہ (ساراتوؤف) ، یانہکان نانی ئیواری ئامادہ دہکن ، بہلام لہم (چرویانسک) ہ بوگہنہی ئیمہدا ، مروؤف جگہ لہ فودکا و چای میشاوی ، ہیچ شتیکی تری دہسناکہوی ، بہرای من خواردنہوہیک نانی ئیوارہ و مہزہی لہگہلدا نہبی ، بہنہفرہت بی.

(ئیقان ئیقانوئیچ) ی پشکنہری فیترگی وابہستہ بہکلیسا ، بوئہوہی سہرما کاری تینہکا ، بالتو پھپوتہکے لہخویہوہ پیچا و بہتونی دہنگیکی سہلماندنہوہ ، گوتی: ئہرہوہلا! خراب نہبو ئہگہر ئیستا ، نانیکی باشمان لیدابا! ... بہلام کوا! لہ کاژیر دوی شہو بہدواوہ چ ریستورانیک کراوہیہ؟ ... دہنا خراب نہبو جیگاہیک ماسی سویر ... خارچکیکی زوری بہسہرہوہ بی ... یان شتیکی وک ...

توانی بہیارمہتی جولہی دہم و لچ وپہنجہکانی ، وینہی خواردنیکی بہلہزہت لہمیٹکی ہاوپرکانیدا بہرجہستہکا ، بہشیوہیک ئہوانہی کہ سہیری پوخصاریان دہکرد ، دہم و لیوی خویمان لستہوہ.

ہہمویان لہرویشتن کہوتن ، راوہستان و کہوتنہ بیرکردنہوہ .

بیریان کردہوہ ، بیریان کردہوہ ، بیریان کردہوہ ، بہلام نہیاننتوانی ہیچ ریگاچارہیک بو تیگردنی زگہ برسپہکانیان بدوزنہوہ .
ناچار تہنیا بہبیرکردنہوہ پازی بون .

لہم کاتہدا ، (پروژینا پروژینسکی) ، جیگری شارہوانی ، ئاہیکی ہلکیشا و گوتی: دوینی لہمالی (گولوپسوؤف) گوشت قہلیکم خواردا! چ تامیکی ہہبو! کامتان چونہتہ وارشو؟ لہوی سورہ ماسی ئاسایی دینن بہزیندویی دہیخنہ ناو شیرہوہ ... لامہزہبانہ یہک روژی ریک لہناو ئہو شیرہدا دریزہ بہژیانی خویمان دہدن ، دواپی دہریان دینن و دہیخنہ خامہوہ و لہنیو پونداسوری دہکہنہوہ ... ئہوہندہ خوشہ مروؤف پہنجہکےکانی خوی پیوہ دہخوا. ئہوہندہ خوشہ یہکسہر مروؤف تامی ئاناناسی بیردہکےویتہوہ! بہخودا ئہگہر ... دو سی پہرداخیشی خواردبیٹہوہ .. لہراستیدا کہ ... مروؤف ئہقلی لہکہللہدا نامینی ... بون و بہرامہی مروؤف شیت دہکا ...

پوبہرتسوؤف ، بہدہنگیکی تیکہل بہہاودہردیہوہ ، گوتی: بہتاییہتی ئہگہر چہند دانہ خہیار شووری کہم خویشی لہگہلدابی ... بیرمہ ئہو کاتہی لہپولہندا ئوردومان خستبو ، لہیہک دانیشنتندا دوسہ دانہمان لوشدہدا ... قاپہکانمان پپر دہکرد و بیہری رہشمان بہسہردا دہکرد ، دواتریش شویت و جہعفری و بہکورتی زمان لہ ئاستی ستایش کردنیدا کولہوارہ!

لهناكاو ، بیدهنگ بو و كهوته بپرکردنه وه . كهوته وه يادی ئه و شوربای ماسیهی له سالی ۱۸۵۶ له دیره كهی (ترویتسکی) خواردی . یادگاریه کی هینده شیرن بو ، كه له پربون و هالوی نهوس بزوینی شوربای ماسی ، به لوتدا هات . بی ئه وهی به خوئی بزانی لیوه كانی لستنه وه و قاچی كهوته چالیکه وه .

: نا! كاكینه ، به خودا من چیت له توانامدا نه ما! ده چمه وه مال و نانیک ده خوم ، ئیوهش وهرن! بونایه ن؟ ده چین سه رویه رداخیک فودكا هه لده دهین و دواتریش ، چی خوا دابیتی ، پیکه وه ده یخوین . خه یارشور ، گوشت گا ... سه ماوهره كه داده گیرسینین ... خراب نیه ، ها! بوخومان هه ندیک قسه ده كهین و باسی رابردوی خومان ده كهین ... ژنه كه م نوستوه ... هه ره لیشی ناستینین ... به هیواشی ... یالا بابروین .

پوبه رتسوئی فه رمانده ی بنكه ، به ده م ریگا چو لگردنه وه بو میوانه كان ، بوئه وهی به راره وه تاریكه كه دا برۆن ، پویكرده نوكره كهی و گوتی: بابت له گوپ دردینم! بو بون بوگه نی ئه و توتنه ی تو خنكاندمی! هه زار جار پیم گوتی ، ئه وكاته ی له هاله كه ده نوی ، توتنه كه ت له په ره سیگار یکی بو ن خوش بیچه وه! برۆ ئیستا خیرا سه ماوهره كه ئاماده كه ، به ئیریناش بلی هه ندیک خه یارشور بینی و هه ندیک توریش له زهویه كه هه لکه نی و بیهینیتته سه ری ... خوشت هه ندیک ماسی سویرکراو خاوین كه ره وه و یه ك دو سه لکه پیازی بو وردكه و شویتی پیداکه و خو ده زانی؟ دواتر چه ند دانه په تاته ی

کولاو ئه لقه ئه لقه بپره و له سه ری داینی ... چه وه نده ریشته له بیر نه چی ... پون زهیتون و خو ده زانی؟ بیبه ر و به کورتی شته كان به پوختی ئاماده كه ... خو حالی بوی؟ لیره دا ، وه ك چون شتیک تیكل ده کری و لیک ده دری ، په نجه كانی به و شیوه یه سوراند و به جوله ی ده م ولیویشی ، وه ك چون شتیک له توانادا نه بی به زمان ده ربردی ، هه ولیدا تیی بگه یه نی ... میوانه كان پیلاوه كانیان دانان و چونه ژوری میوانه وه .

خاوه ن مال ، شقارته یه کی داگیرساند و هه وای نیو ژوره كهی پپرک له بو بون بوگه نی کبریت و گوگرد . دیواری ژوره كهی - كه به وینه و تابلوی هونه ری وه ك پویاری نیفا و شاری فینیسیا و لایچینکوئی نوسه ر و پورترییتی ژه نه پالیک ، پارزینرابوه - پوناك كرده وه .

دواتر كه چه كه مه جه ی میزه كهی راده كیشا ، به سرته گوتی: هه ر ئیستا سفره ئاماده ده بی و داده نیشین ... ماشای هاوسه رم زور ته ندروستی باش نیه ... ده بی ببورن ... نه خوشیه کی ژنانه یه ... به قسه ی دکتور (گو سین) هوکاره كهی ده گه ریته وه بو ئه وهی كه زور خوئی له خواردنی گوشت و چه وری ده پاریزی ... کی ده لی هوئی ئه وه شه؟ منیش پیمگوت: (نازیم ئه م نه خوشیه ی تو هیچ په یوه ندیه کی به جوژی خوراکه وه نیه! ئه وهی كه به ده مدا ده چپته خواری هیچ نیه ، ئه وهی له ده مه وه درده چی گرینگه! ... راسته خوت له خواردنی گوشت و چه وری به دور ده گری به لام ئیستا ، وه ك جارن ، به بچوکتین شت دنیات لی ویک دیته وه ... له بری ئه وهی زولم

لهجهستهی خوټ بکهی ، ههولده که متر قسه بکهی (...). بهلام کوا؟
کوا گوی تا بیبیستی؟ لهوهلامدا بهمن دهلی: (له منداالیهوه پریان
هیناوم گوشت و چهوری کهم بخوم).

لهم کاته دا ، نوکه ره که وه ژورکهوت و شتیکی چرپانده بناگوئی
خاوهن مال.

رؤبهرتسوټ ، بروکانی هه لته کاندن و له ژیر لیوه وه گوتی: هم ... بهلی
... ناوا! دهی هه رچه که کیشه نیه ... بریان بیورن نیستا
ده که پیمه وه ... نه وه ژنه کهم له داخی نوکه ر و کاره که ره کان ده رگای
که نجینه کهی داخستوه و کلپه کهی بردو ته ژوره کهی خوئی ... ده چم
کلپه کانیا ن ده ده می و دیمه وه ... له سه ر په نجهی پییه کانی هه ستا و
به ره و نه ژوره ی که هاوسه ره کهی لی نوستبو ، پویش.

نیوهی ده رگا کهی کرده وه و به ره و جیخه وه کهی ماشا پویش ، ماشا
خه وتبو.

رؤبهرتسوټ به هیواشی لی نزیک بووه و به نه رمی پرسى: ماشا گیان!
نه و کلپانه ی که نجینه کهم به ده ری ... نیگه ران مه به ... بوخوټ بنو
... میوانم هه یه و بوخوم به کاروباره کان پاده گم ... یه کی
خه یار شوریک و ته واو ... سویند به خوا هیچی تریان ناده می ...
(دویتچیوټ) ده ناسی خو؟ (پروژینا) و چه ند که سی ترن ...
کو مه لیک پیوا ی به پیز ... نه وه پروژینا نیشانه ی ژماره چواری)
فلادیمیر ی وه رگرتوه ... نه وه نده پیزی تو ی لایه ! هه ر سهیره ! ...

: سه ره تا پیم بلی تا نه م دره نگی شه وه له کوی بوی؟ نه م هه مو
خوار دنه وه یه ت له کوی قوزه له قورت کردوه؟

: ده فه رمو! خو هیشتا هیچ نه بوه توره ده بی! راستیه که ی ... من
گوتم یه کی خه یار شوریک و ته واو ... دواتر هه رکه سه و ده چیته وه
مالی خوئی ... بوخوم هه مو کاره کان جیبه جی ده کهم ... تو نه زیه ت
مه کیشه ... بوخوټ بخه وه نازیزه کهم ... نه ری به راست ته ندروستیت
چونه؟ دکتور گو سیف هاته سه ردانت؟ بینه با نه و ده سته نازداره ت
ماچکه م ... له راستیدا ، تو جیگای پیزی هه مو نه و براده رانه ی! ...
دویتچیوټ ، پیوا یکی تابللی باش و به دینه ، پروژینا و سندوقداره که ش
به هه مان شیوه ن ... به رده وام ستایشت ده کهن و ده لین: ()
ماریا پتروټنا ژنیکی ناسایی نیه ... ده لئی فریشته یه ... ده سکه
گولی شاره که یه).

: برؤ بو خوټ بنو پیوا! نه م هه مو قسه پروپوچانه چین ده یانکه ی؟
به خوټ و پیپیکه وه ، ده چی تا ورگت هه لده گری ژه قنه بوت
ده خو یه وه و دوا یی دیتته وه سه رو گو یلاکی من و ورپینه و قسه ی
پروپوچم بو ده که ی؟ نابروت هه بی! شهرم ناکه ی؟ ده زانی چه ند
مندالت هه یه؟

: هه مه ! باهه می! راسته ژن و مندالم هه یه ، به لام تو توره مه به!
نازیزه کهم! میشکی خوټ به و قسانه نازار مه ده ! تو خوشه ویستی
منی و ناماده ی هه مو شتیکم له پیئاو تو دا! تو له هه مو شتیک
به نرختری لای من ... نه گه ر خودا پشت و په نابی! منداله کانیش

دەگەيەنمە پلە وپايەيەك ... مېتيا دەنيرمە ئامادەيى ... بېروانە ئازيزم خو ناكرى ميوانەكان بەوشيوەيە چاوپوان بن ... كاريكى جوان نيه ... ئەم ميوانە باشانە هاتونە مالمان و ... دويتيجوڤ وپروژيناپروژينسكى ... مروڤيكي باشن ... دەزاني چەندە ريزى تويمان لايە! بەردەوام ستايشت دەكەن ... يەكى خەيارشوريزك پەرداخيك فودكا و ... خواحافيز ... بوخوم ئامادەيان دەكەم ...

: چون گيرم خواردوۋە بەدەستتەو! ئەو چيە شيت بوى؟ ئاخىر بەم نيۋەشەو و ميوان؟ ئەمانە هيچ شەرم لەخويان ناكەن؟ لەكوي بينراوۋە مروڤيكي دروست ، ئەم كاتانە بچيە ميوانى؟ بو ئيزە مەيخانەيە؟ ئەگەر كليلەكانت بەدەمى ، ديارە گەمژەم! بېرۆ پييان بلى بانيستا بچنەو مالى خويان و بنون و بەياني بيئەو.

: ئەى بو سەرەتا ئەم قسانەت نەكرد؟ ئەگينا لەبەردەم شتيكى وەك تودا ئەوئەندە خوم زەليل نەدەكرد ... تونە هاوپي زيانم بوى! نە ئارامى گيانم بوى! ... شەيتان بەنەفرەت بى ، خو ناكرى ھەمو شتيك بليى! ... تو ماربوى! ... ئيستاش ھەرمارى.

: وەلا بابە جوانە! قەرزاريشم بکەو! وات ليھاتوۋە جنيويشم پيبدەي؟ ھەى مار پەفتار.

ماشاشەستا و ... فەرماندەيى بنكە ، لاجانگى خوئى خوراند و دريژەي دايە: سوپاست دەكەم ... بېرتە لەگوڤاريكدا نوسرابو: (ژن لەدەرەوۋەي مالى فريشتهيە و لەمالەوۋەش لەگەل پياوۋەكەيدا

شەيتانە؟) ، بەراستى و تەيەكى جوانە! تو شەيتان بوى! ئيستاش ھەر شەيتانى ...

: دەكەوايە بگرە .

: ليئمدە! داركاريمكە! بېروانە ماشا گيان ... تكات ليئدەكەم ... بمبەخشە! كليلى گەنجينەكەم بەدەرى! ماشاي ئازيزم! بەزەبيت ھەبى با ئابروم نەچيى لەلاي ئەو ميوانانەو! ئاخىر ژنەكە تاكەي دەتەوي ئازارم بەدەي؟ ليئمدە! داركاريمكە ... گوئيگرە ژنەكە! تكات ليئدەكەم! .

ژن و ميئرد ، تا ماوۋەيەكى زور بەم شيوەيە بەردەوام بون.

لەو ماوۋەيەدا ، پوۋبەرتسوڤ جاريك لەبەردەم ژنەكەيدا چوكى دادا و دو جار گريا و چەند جاريك جنيوى دا و چەند جار ييكيش كيشاي بەپوخسارى خويدا ...

سەرەنجام ماشا لەجىگاگەي ھەستا و تفيكى كرده سەرزەويەكە و گوتى: چون بويتە بەلاي گيانم! ئەو كراسەي سەر ئەو كورسيەم بەدەرى ، ھەى دلرەق.

پوۋبەرتسوڤ ، بەريژەوۋە كراسەكەي دايە دەستى و دەستىكى بەسەر و پرچى خويدا ھينا و گەپايەوۋە لاي ميوانەكان.

ميوانەكان ، لەژورەكەدا ھەستابونە سەر پى و بەسەرسامىەوۋە دەيانروانيە ويئە ھەلواسراوۋەكەي ژەنەپال پوۋبەرتسوڤ و بەراورديان لە نيوان بايەخ و گرينگى پلە و پايەي نوسەر و ژەنەرالدا ، دەكرد.

دویتچیوڤ ، داځوکی له بهرهم و ناوی نه مری نوسران ده کرد و پله وپایه ی لاژچینکوڤی نوسه ری به لاهه بالا تر بو له پله وپایه ی سه ربازیی ژه نه پالیک .

هرچی پروژینسکی بو ، تیروانینیکی پیچه وانه ی ئوی هه بو: گومان له وه دا نیه که لاژچینکوڤ ، نوسه ریکی به توانایه و بهرهمه کانیشی هم مروڤ دیننه پیکه نین هم دهیگرینین ، به لام تو ووره لاژچینکوڤ بنیره بو مهیدانی شه ر ... فه رمانده یی دهسته یه کیشی پیناکری . به لام ژه نه پال ، زور به ئاسانی ده توانی فه رمانده یی سوپایه ک بگریته ئه ستو و زور به باشی ئه رکه کانی خو ی راپه ریئی ... له وکاته دا ، خاوه ن مال قسه ی به میوانه کان بری و گوتی: ئه وه ماشاش هات ... ها کا گه یشت .

: به راستی خه جاله تین ... بوینه مایه ی زه حمه تی بو تان ... چیه ئه وه روخسارت بو وای لیها توه رو به رتسوڤ ؟ بهرچاوت بو و ا شین بو ته وه ؟

رو به رتسوڤ ، به شهرم دهسته پاچه ییه وه ، وه لامی دایه وه : روخسارم ؟ کوا کو ی ؟ ... ئه ها ! ئه وه ویستم به دزیه وه بچه ژوره که ی ماشا و بیترسینم ، ژوره که زور تاریک بو ، روخسارم بهر گوڤه یه کی چارپاکه که وت ها ... ها ... ئه وه ش ماشای من ... ئازیزم ئه وه قزرت بو و ا ئالوسکا وه ؟ ده لئی (نانالیزا میشیل) ی !

ماریا پتروڤنای قز ئالوسکا و خه والو ، به شادیه وه وه ژور که وت و گوتی: به خیربین به ریزان ، خوشیتان هینا ، ده بی سوپاسی

میرده که م بکه م که شه وانه ش ده تانه یینته وه مالی ... خه وتیوم ، گویم له ده نگیک بو ، گوتم خویه ده بی چیبی ؟ فیدیا داوای لی کردم بنومه وه ، به لام چه ندی کردم نه متوانی ئو قره بگرم ... ئه مه ی گوت و گه راپیه وه چیشتخانه که ، نان ئاماده کرا ...

* * *

کاژیریک دواتر ، دوا ی ئه وه ی میوانه کان مالی فه رمانده ی بنکه یان جیه یشت ، پروژینا پروژینسکی ، ئاهیکی هه لکیشا و گوتی: چه ند خوشه مروڤ خاوه نی ژن و مال بی ! هه رکاتی هه رکا نان ئاماده یه ... جگه له وه ی که به ته نیا نابیت و که سیک هه یه خوشی ده ویی و ئه وکاتانه ی دلالت تونده پیا نو ت بو لیده دا و ... خو زگه م به رو به رتسوڤ ! به راستی مروڤیکی خوشه خته !

دویتچیوڤ ، مته قی نه کرد ، ته نیا ئاهیکی هه لکیشا و که وته بیرکردنه وه ، دوا ی چه ند خوله کیک گه یشته وه مال و لیباسه کانی دانا و ویستی بخره وی . ئاهیکی وای هه لکیشا ، ژنه که ی له خه وه هه ستاند .

ژنه به بولله بولله وه گوتی: به م چه کمانه ته وه ئه وه نده ته قه ته ق مه که ! خو به ردی ئاسیا و نیت ! لینا گه ری مروڤ تاویک به ئاسوده یی بخره وی ! قوزه له قورته که ی له یانه ده خواته وه و هاتوها وار و ته قه ته قه که شی له مال ! سندان ت لیدا خویه !

: تۆ جگه له شه پ و هات و هاوار ههچ شتیکی تر نازانی! برۆ سهیری
ژنه که ی پوبه رتسوۆ که! ئای خودایه! چ ژیانیکی خوۆشی ههیه!
مروۆ به خته وهر دهکا. ته نیا منم که له م دنیا بوگه نه دا، که وتمه داوی
پیره ژنیکی وهک تووه! هه ندیک برۆ ئه ولاره با منیش بخه وم.
دویتچیوۆی پشکینه ری فیگرا، له کاتیگدا که نه فره تی له ژیان ی خوۆی
ده کرد، سه ری خسته ژیر به تانیه که و خه وی لیکه وت.

ئەلبوم

(كراتوف) ى كارمەندى پلە چوارى دەولەت ، كەپياويكى لەر ولاوازى قاميش ئاسا بو ، خوئى لە كارمەندەكانى تر جياكرده وه و پويكرده (ژيميخوف) و گوتى: گەورەى بەرپىزم! ئىمە هاتوين تا بەهوى ئەو سەرۆكايەتە چەندىن سالەيه و ئەو پىنمايى و سەرپەرشتيە باوكانەيهى بەرپىرتانەوه ، كە بەدرىژايى چەندىن سال ... (زاكوڤسين) - كارمەنديكى تر - كەهەر لەهوى لەگەل ئەوانى تردا پراوەستابو ، بەدەنگىكى هياوش وەبىرى هينايەوه: بەدرىژايى زياتر لە دە سال ...

: بەلئى بەدرىژايى زياتر لە دە سال ، هاتوين لەناخى دلمانەوه پىز و سوپاس و پىزانىنى خوڤمان بو بەرپىزت دەربىرپىن. ئىستاش لە رۆژيكي ئاوا پىرۆزدا ، هاتوينە خزمەتت و ئەم ئەلبومە ناشايستەيه ، كە برىتية لە وينەى هەمو ئەم كارمەندانە ، وەكو بىرەوهرىەك ، وەكو پىرۆپىرزانىنى ئەم كارمەندانەى ژىر دەستى خوڤت ، پىشكەش بە بەرپىزت بكەين ، هيوادارىن بەدرىژايى تەمەنى پر لەشانازىت ، تا ئەو رۆژەى لەژياندا دەمىنى ، ئىمەت لەبىر نەچىتەوه ... لىرەدا زاكوڤسين ، كە دەتگوت دەمىكە خوئى ئامادە كردوه و چاوه پوانە قسە بكا ، ئارەقەى پوخسارى سىرپەوه و دەستى پىكرد:

ئاموژگارى و پىنمايە باوكانەكانت ، لەپىناو راستى و راستگوئى و پىشكەوتن ... هەر شەكاوہبى ئالاي بەرپىرتان ، لەمەيدانى كار و بلىمەتى و وشيارى كوّمەلايەتى!

دلۆپە فرمىسكىك ، بەچاوى چەپى ژىموڤخىندا هاتەخوارى و بەسەر گوننا چىرچ و لۆچەكەيدا شوڤرپووه. دواتر بەدەنگىكى لەرۆكەوه ، گوتى: بەرپىزان! هەرگىز چاوه پوانى ئەوهم نەدەكرد ، جەژنى سالرۆژيكي ئاوا سادە بگىپن ... بەراستى دلخوشتان كردم! بەراستى كارى تىكردم! ... تەنانەت ... تا ماوم ، رۆژيكي وەك ئەمپوّم لەياد ناچى ، باوهرتان هەبى ... باوهرتان هەبى هاوپىيان ، هىچ كەس هيندەى من چاكەى ئىوہى ناوى ... دلنباين ئەگەر رۆژيكي لە رۆژان ، كارى فەرمانگەم بەتوندى گرتبى و سەختگىرىم كردبى ، دلنباين كە هەميشە چاكەى ئىوہم ويستوه و هەرچىەك بوبى ، لەبەرژەوہندى خوڤتاندا بوە ...

لەم كاتەدا ژىميخوفى بەرپىوہبەر ، لەگەل كراتوفى كارمەندى پلە چوارى ژىردەستى خوئى ، يەكتر ماچ دەكەن. كراتوف كە خوئىنى چاوه پوانى ئەوہى نەدەكرد شانازىەكى لەوچەشنەى پىبىرپى ، لەخوشيان خەرىكبو بالئى دەگرت.

كاكى بەرپىوہبەرىش هيند بەتوندى دەستى رادەتەكاند ، دەتگوت زمانى بەستراوه و ناچارە خوڤشالئەكەى بەم شىوہيه دەربىرپى. دواتر فرمىسك بەچاوانىدا هاتنەخوارى - بەشىوہيهك دەگرىا ، دەتگوت ئەلبومەكەيان نەداوہتى ، بەلكو لىيان ستاندوه .

دوای ئه وهی برپک هیور بووه ، چه ند قسهی گهرمی تری بو
کارمهنده کان کرد ، دواتر چانسی ئه وهی دانئ تهوقه ی له گه لدا بکه ن
و دهستی بگوشن.

سه ره نجام ، له نیو هه له له و هاتوهاواری شادی کارمهنده کاندا ،
به پلکانه کاندا هاته خواری و سواری گالیسکه که ی بو و به دهم نزای
خیری کارمهنده کانوه ، فرمانگه ی جیهیشت و ته نانه ت جاریکی
تریش له نیو گالیسکه که دا که وته وه ژیر کاریگه ری هه سته کانی و گریا.

* * *

له ماله وه ، مه راسیمیکی خوش چاوه پروانی ده کرد.
له مالیش ، ئه ندامانی خیزانه که یی و دوستان و ناشنایان به شادی و
هه له له لیدانه وه پیشوازیان لیکرد.

هاتوهاواریکی وایان وه پرخست ، خوئی لی ببوه پاله وانیکی نه ته وه یی
و وایده زانی ئه گهر ئه و نه بوایا ، ئه و خاکی نیشتیمان کویر ده بووه .
له کاتی نان خواردنی نیوه پرودا - ئه و نانه ی که به و بوئه یه وه ناماده
کرابو - ههر په رداخ بو و به سلامه تی ئه و هه لده دران و پر ده کرانه وه ،
ماچکردن و پیروزیایی ، بازاریکی گهرمیان هه بو.

ژیمیخووف ، که خویشی چاوه پروانی سازکردنی مه راسیمیکی له و
شیوه یی نه ده کرد ، پویکرده ناماده بوان و گوتی: براینه ، کاژیریک
به ره له نیستا ، له پاداشتی هه ول و ماندوبون و هه سته کردن

به به پرسیاریتیدا ، هه ستم به ئارامیه کی زور کرد. له ماوه ی چه ند
سالی خزمه تهمدا بی شک و دودلی کارم کردوه و هه میشه له سه ره ئه و
بروایه بومه که ده بی ئیمه له خزمه تی خه لکدا بین نه ک خه لک
له خزمه ت ئیمه دا بی. هه ربویه ئه مرو گه وره ترین پاداشتم وه رگرت!
به لی ئه مرو کارمهنده کانم ئه لبومیکیان به دیاری پیشکه ش کردم ...
فهرمون سه یریکه ن ، به راستی زور که وتمه ژیر کاریگه ری ئه و وه فا و
ئه مه کداریه یان.

میوانه کان به شادیه وه خویمان چه مانده وه و که وتنه سه یرکردنی
ئه لبومه که .

(ئولگا) ی کچی ژمیخووف ، پویکرده باوکی و گوتی: چ ئه لبومیکی
جوانه ! له وانیه نرخه که ی له ده وری په نجا روپلدا بی! به راستی
جوانه ! بابه گیان بیده ره من ... من هه لیده گرم ... زور جوانه ...
دوای نان خواردن ئه لبومه که ی برده ژوره که ی خوئی و له چه که جه ی
میژه که یدا شاردییه وه .

روژی دواتر ، ئولگا ئه لبومه که ی هیئایه ده ری و وینه ی کارمهنده کانی
ده ره ئینا و فری دانه سه ره زه ویه که و وینه ی هاوپییه کانی زانکوئی ،
خسته ناوی.

به م شیوه یه ، پوشاکی (یه ک شیوه) ی کارمهنده کان ، جیگای خویمان
دایه پوشاکی یه ک شیوه ی خویندکارانی زانکو.

(کولیا) ی کوری به ریوه به ری به ریزیش ، وینه کانی کوکرده وه و
دهستی کرد

به ويته كيشان: پوڤشاكي يه ك شيويه كارمهنده كاني به چهند ره ننگيك نه خشاند. دواتر نوره گه يشته پوخساريان ، سميلكي سهوزي ، بو بي سميله كان دروستكرد و بو بي پيشه كانيش ، پيشيكي قاوه بي ، دروست كرد. كاتي هم كارانه ي ته واو كرد ، چوار دهوزي سهرو جهسته ي كارمهنده كاني به مهقه سه برې و چاوه كانيانى به سنجاق كون كردن. به م شيويه ماوه يه كي زور سه رگه رمى يارى كردن بو. سه ره نجام ، ويته ي سهري كراتوڤي كارمهندي پله چواري به شقارته يه كه وه لكاند و برديه زوره كه ي باوكي و گوتي: نه ها بابيه چيم دروستكردوه ؟ نه ها بابيه ... سه يري نه و په يكه ره كه . ژيميخوڤ ، به بينيني نه مه ، له ناخي دلوه ده ستي كرده پيكه نين و له سه ر كورسيه بزوكه كه ي جو له يه كي كرد و به هه ستيكي باوكانه وه ، ماچيكي گه رمى گوناي كولي اي كرد و گوتي: هه ي شه يتان ! برو به دا يكت نيشاننده ، با نه ويش بييني.

لای سهرتاش

به یانیه .

هیشتا کاترژمیر حهوت نه بوه ، به لام دوکانه بچکوله که ی (ماکار کوزمیج بلستکین) ی سهرتاش کراوه یه .

خاوه نی دوکانه که به سهر و پیشیکی چلکن و شاننه نه کراوه وه ، سهرگه رمی ریکخستننه وه و پاککردنه وه ی دوکانه که یه تی . گهرچی شتیکی نه وتو له دوکانه که دا نیه تا شایانی پاککردنه وه بییت ، که چی پوخساری ئاره قه ی پیدا دیته خوارئ .

شتیکی کونه راده کی شتیته نه ولاره ، په نجه یه که به ویدا دینی . له گوشه یه کی تر ، به په له پیتکه یه که می شول یه که به دیواره که وه ، به رده داته وه خوارئ .

دوکانه که ی بچوک و تاریک و پیسه ، پارچه په روپیه که ، که مروفت ده خاته وه یادی کراسیکی له به ن چنراو و په نگی تاوه سوتی گالیسکه پانه کان ، دیواره دارینه که ی داپوشیوه .

له نیوان هه رده په نجه ره تاریک و گریان هینه ره که دا ، زه نگوئیک ، به سهر دهرگایه کی باریک و بچوکی شق و شرپه وه هه لواسراوه ، که جارجار هه ره له خوړا ده که ویته جول و زرینگه زرینگ .

هینده به سه تیله ی چاوئیک بده یته نه و ئاوینه یه ی به دیواره که وه هه لواسراوه ، بو نه وه ی زگت به خوٚت بسوتئ و قه د و بالای خوٚت ، به خوار و خچی ببینی .

له به رامبه ر نه م ئاوینه یه دا سهر و پیشی مشته ریه کانی ده تاشئ .

له سهر نه و میزه بچوکه ی ، که هینده ی ماکار کوزمیجی خاوه ن دوکان پیس و پوخله ، هه مو شتیکت ده سده که وی : جوړه ها شاننه ! چه ند دانه مه قه سیک و موس و ئاوپرژین و دیتول و قتویه که بو دره ی برژانه وه و کولونیا یه کی بی بوئ .

زه نگوئی سهر دیواره که ، دهنگیکی بیزار که ری لیوه بلند ده بی و پیاوئیکی به سالاجو ، به بالئوتویه کی کورت و چه کمه یه کی لباده وه ، شالیکی ژنانه ی له سهر و ملی خوئی ئالاندوه ، وه ژورده که وی . نه م پیاره (ئاراست ئیفانوئییچ یا گوؤوٚٚ) ی باوکی تعمیدی ماکار کوزمیجه . سهر وه ختیکی دهرگه وانی کلیسا بو ، به لام ئیستا له دور و به ری گهره کی (دهریاچه ی سور) نیشته جییه و خهریکی ئاسنگه ریه .

ئاراست ئیفانوئییچ ، روده کاته ماکار کوزمیج - که هیشتا سهرقالی خاوین کردنه وه ی دوکانه یه که - و ده لی : سلوو ماکار گیان ! پوناکی چاوان !

یه کتر ماچ ده که ن .

باوکی تعمیدی ، شاله که له سه روگه رده نی خوئی ده کاته وه و خاچیک له سهر سینگی خوئی ده کیشئ و داده نیشئ و به کوخه کوخه وه ده لی : دوکانه که ت زور دوره کوپم ! له دهریاچه ی سوره وه تا دهروازیه (کالوژسکایا) ، گالته یه !

: به خیریایی! تهندروستیت چونه؟

: نه خوشم برا! تایه کی قورس دایگرتبوم.

: چاک ده بی ئینشالا.

: به لئی تایه کی قورسم هه بو! یه ک مانگی ره به ق له سه رجی که وتم!

پیم وابو که ئیدی ژیانم کوتایی پیهاتوه و ده بی مالوایی له ژیان

بکه م. ئه وه نده هیلاک بوم ، که شیشیان هینایه دیارم! به لام سوپاس

بوخوا ئیستا هه ندیک باشترم ، پرچم ده پوتیتته وه! چومه لای دکتور

و گوتی ده بی سهرت بتاشی! گوتی ئه و تاله موانه ی به تازه بی

دینه وه ، ره گه کانیان به هیترن.

بوئه بیرم کرده وه و گوتم و اباشه بچمه لای ماکار کوزمیجی خو مان.

هه رجونیک بی خزم له بیگانه باشتره ، هه م جوانتر سهرت ده تاشی و

هه م پاره شت لی وهرناگری. هه رچه نده دوکانه که ت دوره! به لام

ئهمه که ی کیشه یه؟ هه ر بوخوی پیاسه یه کیشه!

: له خزمه تتدام فرمو!

ماکار ، خشه خشیک به قاچه کانی ده کات و به ده ستیش ئاماژه بو

کورسیه که ده کات.

یا گو دوغ ، ده چیتته سه ر کورسیه که داده نیشی و له ئاوینه که دا

سه یریکی خو یی ده کات و ئه و دیمه نه ی له ئاوینه که دا دیتته به رچاوی

، خوشحالی ده کات: ده م و چه ناگه یه کی خوار و خپچ ، ده م و لیویکی

ده رپه ریو و لوتیکی پان و چاوانی به ته ویله وه نوساو.

ماکار کوزمیج ، سه رشانیه کی چلگنی پر له په له ی زهر زهر ، ده داته

سه ر شانی کابردا و چرک چرک ، مه قه سه که ی ده سستی ، ده که ویتته

کار و ده لئی: ته واو کورتی ده که مه وه.

: ئه ره وه لا! وه ک پرچی تاتاره کان کورتی که ره وه ، با به پری

بیته وه.

: ئه ری پوری گیانم تهندروستی چونه؟

: باشه ، سوپاس بو خوا ، چه ند روژیک له مه و به ر چوبوه خزمه ت

خانمی ئه فسه ر و ئه ویش رو بلیکی دابویه.

: ئه ها ... هه ر رو بلیک ... زه حمه ت نه بی گو یچکه ت ئاوا بگره و

ئاگادار به .

: خه مت نه بی ... تو ش ئاگادار به شوینیکم بریندار نه که ی! بریک

له سه رخو! ئاوا نازاری هه یه! ده لئی موه کان راده کیشی.

: گرینگ نیه! واریده که وی! ئه ری به راست (نانا ناراستوقنا) چونه؟

: ئانای کچم ده لئی؟ خراب نیه ، چوارشه مه ی رابردو نیشانه یان کرد ،

ئه ری بو نه هاتی؟

ده نگی مه قه سه که نامینی.

ماکار کوزمیج ، ده سستی ده نیتته که له که ی و به شپرزهبیه وه ده پرسى:

کییان نیشانه کرد؟

: ئی خو پونه ... ئانای کچم!

: ئه مه مانای چیه؟ شتی وا چون ده بی؟ ده زگیرانه که ی کییه؟

: (پروکوفی پتروفیچ شیکین) ، ئه وه ی که پوریکی له کولانی

(زلاتوستنسکی) ، به رپرسی کابانه کانه ، ژنیکی زور باشه! هه مومان

لەم دەزگيرانداريهی ئانا خوشحالىن ... ههفتهی داهاتو زهماوهنديان
 بو سازهکەين ، توش وەرە ! زور خوش دەبی ! .
 ماکار کۆزمیج ، مات و سەرسام ، شانەکانی هەلەتەکێنی و دەلی:
 چۆن شتی وات کردووە؟ لەبەرچی؟ ئەمە ... شتی و نابی ، ئاراست
 ئیقانوڤیج ! چونکە من خۆم ... ئانا ئاراستوڤنا ... خۆم ... خۆم
 دەمویست بیخوایم ... چۆن شتی وادەبی؟
 : چەند و چۆنی ناوی! کرمان و بپایەوہ ! کاکى زاوا تابلێ کورپێکی
 باشە .

چەند دلۆپە ئارەقەى سارد ، پوخساری ماکار کۆزمیج تەر دەکەن.
 مەقەسەکە فرێدەداتە ئەولاوو و دەستیک بەلوتیدا دینی و دەلی: من
 خۆم بەنیاز بوم بیخوایم ... شتی و چۆن دەبی؟ من ... من
 خوشمەدەویست ... بەلێنم پیدابو بیهینم ... پورئ گیانیش پازی بو
 ... توش هەمیشە وەک باوک بویتە بو من ... بەئەندازەى مامە
 پەحمەتیهکەم ریزم دەگرێ ... هەمیشە بەخوڤایی سەرم چاکردوی
 ... چەندین جار پارەت لێ وەرگرتوم ... دواى پەحمەتى ،
 قەنەفەکەمانت برد و دە رۆبلیشت بەقەرزی لێوەرگرتم و هەرگیز
 نەتدامەوہ ، لەبیرتە؟

: ئەى چۆن لەبیرم نیه؟ زۆرباشم لەبیرە! بەلام ماکار گیان ،
 توخوا! ئیستا هەر خۆم و خۆتین و کەسمان لانیە ، کوا تو بەکەلکی
 زاوایی دیی؟ نەپارەیهکی وات هەیه ، نە ناو و ناوبانگیک! ئەوہ
 پێشەکشەت هەر هیچ و ...

: کەوابی شیکین دەولەمەندە؟

: لەکۆمپانیایەکدا کاردەکا ... هەزار و پینسەد رۆبلی دانراوی هەیه ...
 بەلێ برا ... ئیدی ئەم قسانە هیچ سودیکیان نیه ... تازە کار لەکار
 ترازاوہ ... خو ئاوی رۆیشتو جارێکی تر ناگەرێتەوہ ناو جوگەکەى!
 ماکار گیان ! واباشترە بوخۆت بەدواى ژنیکی تردا بگەرێی ... خو
 ئانا لەئاسمانەوہ نەهاتۆتە خواری! چیه بو و احەپەساوی؟ بو
 سەرم ناتاشی؟

ماکار کۆزمیج ، وەلام نادانەوہ . بی جولە پراوەستاوہ ، دواى کەمیک
 دەسپەرەکەى لەگێرفانی دینیته دەری و لەپرمەى گریان دەدا .
 ئاراست ئیقانوڤیج ، هەولەدا هیوری کاتەوہ: بەسە کورم! بەسە!
 ئەم گریانەچیە؟ خو تو ژن نیت! گوتم بەسە ئارامبەوہ! دواى
 ئەوہى سەرى منت تاشی ، چەندی پیتخۆشە بگری. دەى کورم!
 ئەوہ مەقەسەکەیه هەلیگرە و کارەکەت تەواوکە .

ماکار کۆزمیج مەقەسەکە هەلەدەگرێ و نیگایەکی خالی لەرێز و
 نەزاکەت ، دەبرێتە ئاراست ئیقانوڤیج و مەقەسەکە فرێدەداتەوہ سەر
 میزەکە ، دەستەکانی دەلەرزن و دەلی: ناتوانم! دەستم ناچیتە هیچ
 کارێک! من مروڤیکى بەدبەختم! ئاناش بەدبەختە! ئیمە یەکترمان
 خوشدەویست ، بەلێنمان بەیەکتەر دابو ... بەلام چەند مروڤیکى
 دلرەق و بی بەزەیی لیکیان کردین ... فەرمو بو دەرەوہ ئاراست
 ئیقانوڤیج! چاوم بەرایى نادا بتبینم .

مروڻ ، به بينيني سهروڪه للهي نيوه تاشراوى ئاراست ئيفانوڻفيج ،
دورخراوه ڪانى وهبير ديتته وه . بوڻخوڻيشي ههست به خه جاله تي دهڪا ،
به لام ئيدي ، جگه له دان به خوداگرتن ، هيچ پيگه چاره به ڪي تري
نيه . شاله ژنانه ڪهي له سهر و ملي خوڻي دهئالئيني و له دوڪانى
سهرتاشه ڪه دهچيٽه دهره وه .
ماڪاريش له ته نيائي خوڻدا هه روا دهگري .

پوڙي دواتر ، ئاراست ئيفانوڻفيج به ياني زو به ره و دوڪانه ڪهي ماڪار
ڪوڙميچ ، دهڪه ويٽه پري .

ماڪار ، به سارديه وه لئي ده پرسى : چيت دهوي؟

: ماڪار گيان هاتوم ڪاره ڪم بو ته واوڪه يت ، نيوهي سهرم ماوه ...
: سههه تا پارهي خوڻم وه رده گرم ، ئنجا ڪاره ڪم ته واو ده ڪم .
به خوڻپايي سهري ڪه س ناتاشم .

ئاراست ئيفانوڻفيج ، بي نه وهي يه ڪ قسه بڪا ، ملي پيگاي خوڻي
دهگري و ده پروا .

تا نه مروڻش ، نيوهي قڙي سهري ڪورته و نيوه ڪهي تري دريڙه . پاره
دان به هه قى سهرچا ڪردن ، به هه پله خه رجي ده زاني و داني به خوڻدا
گرتوه و چاوه پروانه تا لايه ڪورته ڪهي قڙي ، دريڙ بيتته وه وهڪ
لايه ڪهي تري ليبيٽ .

به م سهر و شڪله وه ، له ٺاهه ننگي گواستن وهي ڪچه ڪه ڀدا به شداري
کرد و ڪاتيڪي خوڻشي به سهر برد .

تۆلهی ژن

زهنگی دەرگا لیدرا ، (نادیژدا پتروڤنا) ی خاوهنی ئه و ئاپارتمانهای که شوینی رودانی چیرۆکه که مانه ، به په له له سه ر قه نه فه که ههستا و به ره و دەرگا که پویشت.

به خوی گوت: (ده بی میرده که م بییت ...).

به لام کاتی دەرگای کرده وه ، له گه ل پیاویکی نه ناسدا به ره و پو بووه ، پیاویکی بالابه رزی قوژ ، به بالتهویه کی چه رمی گرانبه ها و چاویلکه یه کی چوارچیوه زیړینه وه ، له به رامبه ری راوه ستا بو.

ده موجاوی چرچ ولوچی تیکه وتبو و چاوه کانیشی به جوریک له بیبایه خی و به که مزانینه وه ، ده یان پروانیه دنیا که ی ئیمه .

نادیژدا پتروڤنا ، پرسی: چیت ده ویست فه رمو؟

: من دکتورم خانمی به ریژ. له لایه ن خیزانی که وه به نیوی ... به نیوی (

چلوبی تیڤ) ه وه بانگ کراوم ... تو خاتونی چلوبی تیڤی؟

: به لی ... خوم ... به لام به خودا کاکی دکتور ... داوای لیبوردن

ده که م ، پیاوه که م جگه له وه ی تایه کی قورسی هه بو ، ددانیسی هوی

کردبو ، ئه و بو خوی نامه ی بو ت نوسی بییته ئیره ، به لام تو ... هه ر

نه هاتی ، ئه ویش چیت به رگه ی ئه و ئازاره ی نه گرت ، چوه لای

ددانسان.

: هم ... ده بویا بیچیته لای دکتوری ددان ، ئه وسا نه ده بوه هوی ماندوکردنی من ...

ئهمه ی گوت و ماوه ی خوله کی که بیده نگ بو .

: کاکی دکتور داوای لیبوردن لی ده که م ، بوینه هوکاری ماندوکردنی

به ریژت ... باوه پت هه بی ئه گه ر له هاتنی تو دلنیا بویا ، نه ده چوه لای

ددانسان و چاوه پروانی تو ی ده کرد ... داوای لیبوردن ده که م ...

خوله کی کی تر به بیده نگی تیپه ری.

نادیژدا پتروڤنا ، پشت ملی خوی خوراند.

دکتور ، له ژیر لیوه وه به بلمه بلمه وه گوتی: خانمی به ریژ تکایه

به ریژمه ، با له مه زیاتر دوانه که وم ، کاتی دکتوران ئه وه نده نرخه ی

هه یه که ...

: ئی خو من ... پامنه گرتوی ...

: به لام خانمی به ریژ ناتوانم به بی وه رگرتنی (هه قی هاتن) که م ، لییره

بروم!

نادیژدا پتروڤنا سور هه لگه را و به پته پت گوتی: هه قی هاتن؟ ئه ها!

به لی ، هه قی خو ته ، ده بی هه قی خو ت وه رگری ... تو ش

ئه زیه تت کی شاوه و هاتویه ئیره به لام کاکی دکتور ... باوه رکه

خه جاله تم ... پیاوه که م جزدانی پاره که مانی له گه ل خویدا برده ...

باوه رکه پاپاسیک شک نابه م له ماله وه ...

: هم ... سهیره ! ئه دی که وایه من ده بی چی بکه م؟ خو پییم ناکری

لیره دانیشم و چاوه پروانی هاتنه وه ی میرده که ت بم؟ برو جوان بگه ری

بزانه ، به لگو هندیك پاره بدۆزیه وه ... خو هه قه كه ی من ئه وه نده
پاره یه كی زۆر نیه ...

: باوه پكه كاکی دکتور ئه وپاره ییه ی هه مانه ، لای میرده كه مه ...
به پاستی خه جاله تم ... ئه گهر پاره م لایویه ... توبلی له بهر پوبلیك
... له بهر پوبلیك ئه م دوخه گه مزانه یه قبولكه م ...

: ئه م خه لکه زۆر به سهیری پاره ی دکتوره كان دهن ... به پاستی
ئه مه جیگای سه رسوپمانه ؟ به شیوه یه ك ره فتارمان له گه ل ده كن
وه ك ئه وه ی هه ر مروقیش نه بین ، كار و ماندویتی ئیمه به هه ند ناگرن
... ئه م هه مو ریگایه م كوتاهه ته وه و هاتومه ته ئیره و ... كاتی خو م
به فیرو داوه و ...

: لیت تیده گه م دکتور ، به لام ئه وه ش بزانه ، هه ندیک جار مروق
پاره ی ورده ش له ماله كه یدا شك نابا .

: من چ كارم به (هه ندیک جار) ه ؟ به پاستی تو زۆر ساده و خه یالیت
... نه دانی هه قی هاتنی دکتور ... كاریکی - ناکری پیاو هه مو شتیك
بلی - تا ئه وپه ری دژی ویزدانه ... وا هه ست ده كه م ، ده زانی
نامه وی پاسه وانی سه ری كولانه كه بیتم بویه ده ته وی پاره كه م
نه ده یتی ... به پاستی سهیره !

نادیژدا ، هه ندیک خو ی هیئا و برد ... هینده ی دنیا یه كه هه ستی
به شه رم و خه جاله تی ده كرد ... پوخساری سور هه لگه را ، لیوه كانی
ده تگوت ناگریان تیبه ربوه ، پیستی پوخساری له ئه نجامی رق و
توره یی و شه رما كورژ ببووه و سور هه لگه رابو ، دوا ی كه میك

بیده نگی ، گوتی: زۆر باشه ، یه ك خوله ك مو له تم بده ری تا كه سیك
ده نیر مه لای ئه و دوكانداره ی سه ری كولانه كه ، به لگو هه ندیک پاره ی
به قه رز لیوه رگرم و هه قی هاتنه كه ت ده ده می ، نیگه ران مه به .

دواتر چوه زوره وه و شتیکی بو كابرای دوكاندار نوسی .
دکتوریش به دوایدا ملینا و چوه ژوری میوانه وه و بالتو چه رمه كه ی
دانا و خو ی هاویشته سه ر قه نه فه یه ك و دانیشته .

هه ردوکیان بی دهنگ و چاوه پروان بون .
دوا ی پینج خوله كیک ، وه لامه كه ی هاته وه . نادیژدا سه ری زه رفه كه ی
كرده وه و جگه له وه لامه كه ی كابرای دوكاندار ، یه ك پوبلیه كی
كاغەزی دەرھینا و بەرەو لای دکتور درژی کرد .

چاوه كانی دکتور له ئه نجامی توره ییدا پریشکیان داویشته . پوبله كه ی
له سه ر میزه كه دانا و گوتی: ئه مه چیه خانمی به پیز؟ ... له وانیه
نوکه ره كه م پوبلیك وه رگری! به لام خو م نه خیر ... هه رگیز! ببوره
...

: ئه دی چه ندت ده وی؟

: خو ی ده پوبل وه رده گرم ... به لام قه یناكا تو پینج پوبلم بده ری .
: پینج پوبل له كو ی بیتم؟ خو هه ر له سه ره تاوه پیمگوتی پاره م نیه !
: نامه یه كی تر بو دوكانداره كه بنوسه ، ئه وه ی بتوانی پوبلیكت
به قه رز بداتی ، ده توانی پینج پوبلیشت بداتی! جیاوازی چیه ؟ خانمی
به پیز تکیاه له مه زیاتر رام مه گره ، كارم زۆره ! بیكار نیم ...

: گوی بگره کاکي دکتور! ئه گهر پیت نه لیم: که سیکی بی چاو و پووی! ئه وه پیتده لیم که سیکی بییه زهیی و بی سوژ و نامیهره بانئ! وایه! زور رقتن و بی به زه بییت، تیگه یشتی؟ نادیزدا پتروفنا، به ره و لای په نجه ره که وهر سوپا و لیوی خوئی گهست و چه ند دلۆپه فرمیسی درشت به چاوه کانیدا هاتنه خورائی و که وته بیرکردنه وه: (به دغه سال، بی شه ره ف، په فتار ئاژهل، موله تی ئه وه به خوئی ده دا ... ئازایه تی ئه وه ی تیدایه ... ئاخر چۆن ده بی درک به و هه لومه رجه ناله باره ی ژبانئ ئیمه نه کا؟ نه فره تی! پاره سته بزانه چیت لیده که م!) .

له م ساته دا، به ره و لای دکتور خوئی وهر چه رخاند، شوینه واری خه فه ت و نیگه رانی به پوخساریه وه دیار بو. به ده نگیکی نه رمی تیکه ل به پارانه وه، گوتی: کاکي دکتور! خوژگه له بهر پاره ئه وه نده منت ئازار نه ده دا! ... پیتوایه بوخوم خه فه تی ترم که مه؟ له م ساته دا هه ردو دهستی به هه ردو لاسه ری خوئی وه گرت وگوشی. له چاوتروکانیکدا خه رمانئ قژه جوانه که ی - که ده تگوت سپرینگیکی گوشیه نه ک ئه ملاو لای سه ری - به سه ر شانه کانیدا هاتنه خورائی ...

: ئای خودایه! من چ ئازاریک به دهست ئه و میرده گه مژه یه مه وه ده چیژم! ... له م ویرانه یه دا دانم به خودا گرتوه ... که چی ئه وه ئیستا پیاویکی خوینده وار، موله تی ئه وه ی داوه ته خوئی بیزار و سه رکونه م بکا! ئای خودایه تاکه ی ئه م کویره وه رییه! .

: به لام خانمی به پیز، بزانه که پله وپایه ی کهسانی وه ک ئیمه ... به لام دکتور نه ی توانی قسه کانی ته و او بکا که نادیزدا پتروفنا به له تر دان و لاره لار به ره و لای دکتور هات و دکتوریش خیرا هه ردو دهستی به رو لای ئه و دریز کرد و نادیزداش خوئی به دهسته کانی دکتوره وه گرتوه و بورایه وه و ... سه ری به سه ر شانی دکتوردا لار بووه .

دوای خوله کیک به نه رمی گوتی: وهره ئه ملاتر ... به رده م کوانوه که دکتور ... ئه ملاتر ... هه موشتیکت بو ده گیژمه وه ... هه مو شتیکت ...

کاتر میریک دواتر، کاتی دکتور مالی نادیزدا پتروفنای به جیهیشت، هه م مهست بو، هه م پهست بو، هه م شه رمه زار ... له کاتی کدا که ده یویست سه رکه ویته سه رخیشکه که ی، له بهر خوئی وه گوتی: (مروژ، کاتی به یانیا ن له مال دیته ده ری، نابئ پاره یه کی زور هه لگری، چونکه جاری واهیه ناچاره دایچینی).

سهدهف

بی ئه وهی تین بو میشمک بینم ، سه ره ئیوارانیکی بارانای وهزی پایز ، به ته وای ورده کاریه کانیه وه ، دینمه وه یادی خوّم: له گه لّ باوکمدا ، له یه کیك له شه قامه به ئاپورا کانی مؤسکوڤدا پاره ستابوم و ههستم ده کرد نه خوشیه کی سهیر ، ورده ورده خه ریکه تینم بو دینی. ههستم به هیچ ئازاریك نه ده کرد ، به لام ورده ورده چوکه کانم شل ده بون و خه ریکبون ده نوشتانه وه و قاچه کانم سر ده بون و قسه م بوئه ده کرا و سه رم به لایه کدا لار ده بووه ... ههستم ده کرد ئیستا نا ئیستا ، به رده بمه وه و ده بوریمه وه .

له م کات و ساتانه دا بو ، گه یاندمیانه نه خوشخانه . دکتوره کان ، له سه ر تابلو بچوکه که ی سه ر سه رم ، نوسیان: (*fames) ، جوړیک نه خوشی که له کتیبه پزیشکیه کاندانا ئاماژه ی بوئه کراوه و ناوی نه هاته .

باوکم ، به بالئویه کی هاوینه و کلایکی تریکووی - که چهند پارچه لوکه له کونیکه وه سه ریان ده رهینابو - له ته نیشتمه وه ، له سه ر پیاده رویه که پاره ستابو . پیلاویکی گه وره و قورسی له پیدابو ، ئه م مروّقه به شه رم و شکویه ، له ترسی ئه وه ی نه کا خه لک بزانه گوره ی

له پیدایه ، مله پوتینیکی کونه ی به ده وری گوینگی قاجیه وه به ستبو .

ئه م بونه وهره گه مژده و ده به نگه ، که هه تا بالئو هاوینه ده سدوره که ی کوتر و پیستر ده بی ، منیش زیاتر خوشمده وی و هوگری ده بم ، له پینچ مانگ له وه و به ره وه بو وه ده سکه وتنی کاریکی وه ک سکرتری ، یان کاتبی ، هاتبوه پایته خت ، سه ری به زور شویندا کردبو و له زور ده رگای دابو به لکو کاریکی ده سته کی . به لام هه مو هه وله کانی بی سود بون .

ناچار ئه و روژه هاتبوه سه ر شه قامه کان بو ئه وه ی ده س له خه لک پانکاته وه و شتیکی ده سکه وی .

به رامبه ر ئه و شوینه ی من و باوکم لیی پاره ستابوین ، باله خانه یه کی گه وره ی سی نهومی ، که تابلویه کی شینی پیوه بو و لیی نوسرابو: (رپستوران) ، ده بینرا .

سه ری خوّم بو پاناگیر نه ده کرا و بی ئه وه ی به خوّم بزانه چاوم برپیوه په نجه ره پونا که کانی رپستورانه که و هاتوچوی خه لکم لیوه ده بینا .

له وی ، له لای راستی شوینی ئورکسترا ، دو تابلوی ده سکر دی سه ر دیواره که و چرای هه لواسراوی رپستورانه که م ده بینا .

پوانیمه یه کیك له وپه نجه رانه و سهیری په له مه یله و سپیه کانم کرد ، په له یه کی بی جو له ، که شیوه یه که له تیکه لّ کردنی پرشته یه که له

هیله‌کانی به‌رام‌بهر ، له‌سه‌ر پانتایی گشتیی ، ره‌نگی قاوه‌یی دیواره‌که ، به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو هه‌ست پیده‌کری.

به‌لام سه‌ره‌نجام دوا‌ی هه‌ولێکی زۆر بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌وه تابلۆیه ، به‌لام هه‌رچه‌ندی کردم نه‌متوانی نوسینه‌که‌ی سه‌ری بخوینمه‌وه ... په‌نگه سپیه‌که‌ی ، سه‌رنجی راکیشام و خه‌ریکبو ئه‌فسونی له‌میشکم ده‌کرد ، هه‌ولمدا نوسینه‌که بخوینمه‌وه ، به‌لام هه‌موه‌وله‌کانم بی سود بون.

سه‌ره‌نجام نه‌خوشیه سه‌یر و سه‌مه‌ره‌که کاری خو‌ی کرد.

هات و هاواری گالیسکه‌کان ، له‌میشکدا وه‌ک گرمه‌ی هه‌وریان لیدی و له‌نیۆ بوونی بوگه‌نی شه‌قامه‌که‌دا ، سه‌دان بوئم له‌یه‌کتر جیا ده‌کرده‌وه . چاوه‌کانیشم چرای ریستوران و شه‌قامه‌که و گالیسکه‌کانی لی ده‌بوه بروسکه‌ی هه‌ور.

هه‌ر پینج هه‌سته‌که‌م وه‌گه‌ر که‌وتون و ورده ورده ئه‌وه‌ی که‌ چه‌ند خوله‌کیک له‌مه‌وبه‌ر نه‌مه‌ده‌توانی ببینم به‌رونی ده‌مبینی و نوسینی سه‌ر تابلۆکه‌م خوینده‌وه : (سه‌ده‌ف ...)

وشه‌یه‌کی سه‌یره ؟ ته‌مه‌نم هه‌شت سال و چه‌ند مانگه ! که‌چی تا ئیستا وشه‌ی ئاوام به‌رگو‌ی نه‌که‌وتوه ؟ سه‌ده‌ف ! ده‌بی چی بی ؟ ناوی خاوه‌نی ریستورانه‌که نه‌بو ! چونکه دلنیام ناوی خاوه‌نی شوپینه‌کان ، هه‌میشه له‌سه‌ر تابلۆی ده‌روه ده‌نوسن ، نه‌که له ژوره‌وه .

به‌زه‌حمه‌ت سه‌رم به‌ره‌و لای باوکم سوپاند و به‌ده‌نگی گپراوه‌وه ، پرسیم : (بابه ! سه‌ده‌ف واتا چی ؟) .

باوکم دانیشته ، چاوی بریبوه هات و چو‌ی خه‌لکه‌که و به‌چاو ریپواره‌کانی به‌پیده‌کرد ... له‌نیگایدا هه‌ستمکرد ده‌یه‌وی شتیکی به‌ ریپواره‌کان بلی ، به‌لام وشه‌کان ، وه‌ک شتیکی زۆر قورس بن ، به‌ده‌م و زمانه له‌رزۆکه‌که‌یه‌وه به‌سترا‌بون و نه‌یده‌توانی ده‌می بکاته‌وه . ته‌نانه‌ت چه‌ند هه‌نگاوێکیش که‌وته دوا‌ی ریپواریک و قولی گرت ، به‌لام هه‌رکه کابرا ئاوپی دایه‌وه ، گوته‌ی : (داوا‌ی لی‌بوردن ده‌که‌م) . سه‌ری به‌گیژه‌وه هات و به‌لاره‌لاره‌هاته‌وه شوپینی خو‌ی و دانیشته‌وه .

جاریکی تر پرسیمه‌وه : (بابه ! سه‌ده‌ف واتا چی) ؟

: (جوژه گیانه‌وه‌ریکه ... له‌ده‌ریادا ده‌ژی ...) .

له‌چرکه ساتیکدا ، ئه‌و گیانه‌به‌ره ده‌ریاییه نه‌ناسراوه‌م هینایه به‌رچاوی خو‌م ، بیرمکرده‌وه و گوتم چه‌تمه‌ن ده‌بی شتیکی بی له‌نیوان ماسی و قرژال ، له‌به‌رئه‌وه‌ی گیانه‌به‌ریکی ده‌ریاییه ، به‌بیه‌ری تیز و گه‌لای بوئدار ، شو‌ریای گه‌رم و به‌تامی ماسی لی دروست ده‌که‌ن ، یان سرکه‌ی پیدای ده‌که‌ن و که‌له‌می تیده‌که‌ن و شیویکی ماسی خوشی لی ساز ده‌که‌ن . یان سو‌سی قرژالی لی دروست ده‌که‌ن ...

هینامه به‌رچاوی خو‌م : هه‌رکه سه‌ده‌فه‌کان له‌بازاره‌وه دینن ، زۆر به‌خیرایی پاک‌ی ده‌که‌نه‌وه و خیرا ده‌یخه‌نه مه‌نجه‌له‌وه ، ئه‌م کارانه

زۆر به خیرایی ده کهن. خیرا خیرا خیرا زۆر برسپانه... بوئی ماسی و شوربای قرژال، له چیشتهخانه کهوه دیتته بهرلوت....

ههستمکرد ئهه بوئه، کونه لوت و ناودههم دهوورۆینی و ورده ورده بی حاله دهکا. ریستورانکه و باوکه و تابلو سپیهکه و قوئی کراسه کهم و هه مو شوینیك ئهه بوئهی گرتوه، بوئه که، تادی بلاو ده بیته وه و زیاتر ده بی، به شیوه یه که بیته وهی به خویم بزانه، دهستم کرد به جویان. شه ویلاکه کانم وه کار که وتن، وه که ئه وهی هه به راستی پارچه یه که له گوشتی ئهه گیانله به رهه له ده مدا بی... ئه وه نده به له زهت بو، چوکه کانم نوشتانه وه و خه ریکبو به ریمه وه، له تاوان په لاماری قوئی باوکه دا و خویم به بالتو هاوینییه ته په که یه وه گرتته وه.

باوکه ده له رزی، زۆر سه رمای بو...

: (بابه! سه دهه له پوژانی پوژو گرتندا ده خوری؟)

: (سه دهه به زیندویی ده خوین... سه دهه وه که کیسه له قاوغی هه یه، قاوغه که ی له ناوه راسته وه له ته ده کری).

له چاولیکنانیکدا، بوئی خوشی شوربای ماسی، دهس له ختوکه دانی نه وهسم هه لده گری و ئهه دیمه نهی له زه زینمدا نه خشی به ستهبو، ئاداری به سه ر پاداریه وه نه ما. ئیدی لیروه هه مو شتیکم بو پون بووه، له ژیر لیوه وه گوتم: (ئا هه چنده پیسه! چنده پیسه!).

که وایه ئهه سه دهه؟ گیانله به ریکی له چه شنی بو ق هاته بهرچاوم که له ناو قاوغه که یدا دانیشته وه به چاوه گه وره و بریسکه داره کانی، زهق زهق سه یری ده ری ده کا و شه ویلاکه نه فره تیه کانی باده دا. ئهه بوئه وه ره، به وپیسته لینچ و چاوه گه وره و چنگه تیزانه یه وه، له بازاره وه ده یهینن و هه رچی منداله له ترسان خوئی ده شاریتته وه. چیشته لینه ری ریستورانه که ش، به بیزه وه ده گری به قاچه کانیدا و ده یخاته ده فریکه وه و ده بیاته سالوئی ریستورانه که و ده یخاته به رده م میوانه کان، ئه وانیش به و چاوانه و به و چنگ و ددانانه یه وه و به زیندویی، له ناو ده فره که هه لیده گرن و ده یخوین. گیانله به ره که ش زیره ی لی هه لده ستی و هه ولده دا گاز له ده م و لیویان بگری...

بیزم ده بیته وه! به لام نازانه بوچی شه ویلاکه کانم وه که ئه وهی شتیك بخوم، که وتونه جو له؟ ئه وهی ده یجوم، گیانله به ریکی نه فره تی و هیلنج هینه ر و مه ترسیداره، که چی زۆر به تامه زرویییه وه خه ریک بوم ده مخوارد، به لام هه ر ده ترسام په ی به تام و بوئه که ی به رم.

هه رکه یه کیکم ده خوارد، چاوانی دوهم و سییه م ده هاتنه بهرچاوم... ئه وانیش ده خویم... دواتر نو ره ده گاته سه ر په پوئی سفره که و ده فره کان و پیلاوه کانی باوکه و تابلو سپیه که... ئه وانیش ده خویم... ئه وهی بهرچاوم که وی ده یخوم، چونکه پیموایه جگه له خواردن، هیچ ده وا و ده رمانیک، ده ردی منی پی چاره سه ر ناکری.

سه دهه نه فره تیه کان، به چاوه بریسکه دار و ترسناکه کانیانه وه لی م ده پوانن، ترسم لیده نیشی، به لام پیمخوشه هه ر به رده وام بم له سه ر

خواردن. دسه‌ته‌کانم به‌ره‌و پیشه‌وه درېژکرد و له‌ناخه‌وه هاوارم‌کرد:

(سه‌ده‌فم ده‌نی! من سه‌ده‌فم ده‌وی!)

له‌وکاته‌دا ، گویم له‌ده‌نگی گپ‌راوی باو‌کم بو: (براینه یارمه‌تیمان بده‌ن! له‌پوم نایه سوال بکه‌م ، به‌لام چی بکه‌م ئیدی خوّم به‌پیوه ناگرم).

داوینی بال‌توک‌هی باو‌کم گرت و رام‌کیشا و گوتم: (سه‌ده‌فم ده‌وی) .

گویم له‌ده‌نگی که‌سیک بو له‌ته‌نیشتمه‌وه ، به‌پیکه‌نینه‌وه گوئی: (تو ده‌ته‌وی سه‌ده‌فم بخوی؟ فسقه گوله‌یه‌کی وه‌ک تو ده‌یه‌وی سه‌ده‌فم بخوا؟).

دوپیاو ، به‌کلّوی سیلنده‌ره‌وه له‌به‌رام‌به‌رمان پاره‌ستا‌بون و سه‌یری ناو‌چاوی منیان ده‌کرد و پی‌ده‌که‌نین.

: (ها گچ‌که‌ل! ده‌ته‌وی سه‌ده‌فم بخوی! چوّن چو‌نی ده‌یخوی گچ‌که‌ل؟).

له‌بیرمه ده‌ستی‌ک به‌پاک‌یش بر‌دمیه ناو ریستوران‌ه پونا‌که‌که و هینده‌ی نه‌برد خه‌ل‌کی‌کی زورم لی کو‌بو‌وه و به‌پیکه‌نینه‌وه سه‌یریان ده‌کردم. شتی‌کی لینج و سو‌یرم - که بو‌ن بو‌گه‌نی لی‌ده‌هات - خوارد. بی‌ئوه‌ی سه‌یری بکه‌م و بپرسم و بزائم ئوه‌ی ده‌یخوّم چیه ، به‌تامه‌زرویی‌ه‌وه که‌وتمه‌سه‌ری. بی‌ئوه‌ی بی‌جوم ، قوتم ده‌دا. ده‌ترسام له‌وه‌ی چاوه‌کانم بکه‌مه‌وه و چاوه بریسه‌که‌دار و چنگ و ددانه تیژه‌کانی بی‌نم.

له‌ناکا‌و هه‌ستم‌کرد خه‌ریکی جوینی شتی‌کی ره‌قم ، ده‌نگی قرچه قرچ به‌رز بو‌وه ، ئه‌وانه‌ی ده‌وریان لی‌دابوم ، ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین: (ها ... ها ... ها ... قاوغه‌که‌شی ده‌خوا ، گه‌مژه پیتوایه ئه‌ویش ده‌خوری؟).

له‌بیرمه دوا‌ی ئه‌وه ، هه‌ستم به‌تینویتی‌ه‌کی زور کرد. له‌نیو جی‌گا‌که‌م پاکشام و له‌تاو برژانه‌وه‌ی ناوده‌م و ئه‌و تامه سه‌یره‌ی سه‌ر‌زمانم و لی‌وی وشک هه‌لگه‌راوم ، خه‌وم لی‌ نه‌ده‌که‌وت.

باو‌کم به‌زوره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چو ، وه‌ک ئه‌وه‌ی قسه له‌گه‌ل‌خویدا بکا ، ده‌سته‌کانی راده‌وه‌شان‌دن.

له‌به‌رخو‌یه‌وه قسه‌ی ده‌کرد: (له‌وانه‌یه سه‌ر‌مام بو‌بی! واهه‌ست ده‌که‌م یه‌کی‌ک به‌نیو می‌شک‌مدا دیت و ده‌چی ... له‌وانه‌یه هو‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌بی که ... ئه‌مرو هچم نه‌خواردوه ... به‌راستی که‌سی‌کی گه‌مژه و فه‌قیر‌حالم ... ئه‌و کابرایانه ، ده‌پو‌بلی پاره‌ی سه‌ده‌فه‌که‌یان دا ... تو‌ژیک لی‌یان نه‌چومه‌پیش و نه‌م‌کرد داوای هه‌ندی‌ک پاره‌یان لی‌بکه‌م! ده‌متوانی شتی‌کیان لی‌وه‌رگرم).

لای به‌ره‌به‌یان خه‌وم لی‌که‌وت ، له‌خه‌ونمدا بو‌قی‌کم بی‌نی له‌نیو قاوغه‌که‌یدا دانیش‌تبو و سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد ، سه‌به‌ی ، له‌تینوان له‌خه‌وه‌ستم ، سه‌یرم کرد بزائم باو‌کم له‌کو‌یی‌ه ، بی‌نیم هه‌روا به‌نیو ژوره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چو و ده‌سته‌کانی راده‌وه‌شان‌دن.

(*fames) : برسی‌تی

قه لهو و لاواز

دو ناشنای کون ، له ویستگه ی شه مهنده فهری (نیکولا یوئسکایا) ،
گه یشتنه یه ک . یه کیان قه لهو و نه وه ی ترلاواز .
به لیئوه چه وره کانی کابرای قه لهو وه - که وه ک ه لورته سور
ده چونه وه - دیار بو هینده نه بو نانیکي باشی له ریستورانی
ویستگه که خواردبو و بوئی شهرابی نارنجی لیده هات .
به لام به ده سته پرله زهرف و جانناکانی کابرای لاوازه وه دیاریو که
هینده نابی له شه مهنده فهره که دابه زیوه و بوئی قاوه و قاورمه ی
لیده هات . له دوايه وه ، ژنیکی لاوازی
چه ناکه دریژی هاوسه ری و قوتابیه کی بالابه رزی چاوغچکه ی کوری ،
پاوه ستابون .

پیاوه قه لهو وه که ، هه رکه چاوی به پیاوه لاوازه که ده که وی ، هاوار
ده کا: هیی پورفیری نه وه توئی؟
پیاوه لاوازه که ش سه رسام ده بی و هاوار ده کا: نای خودایه ! میشا !
هاورپی خویندنگه ! نه وه چی ده که ی لیته ؟
ناشناکان یه کتریان ماچ کرد و چاوه پر له فرمیسه که کانیا ن برینه یه کتر
، هه ردوکیان چه په ساو و شاد و خوشحال بون .

دوای یه کتر ماچ کردن ، پیاوه لاوازه که گوتی: به راستی هاورپی
خوشه ویستم چاوه پروانی نه م دیدارم نه ده کرد! ده زانی نه م دیداره
هه ر له دیاریه کی چاوه پروان نه کراو ده چی! لیتمگه پری با به جوانی
سه یرتکه م! نه ها ... به لی ... خویه تی! هه مان نه و ریکیپوشه ی
جارانی! نای خودایه ! ده ی له باره ی خوته وه قسه م بو بکه ! چی
ده که ی؟ به چیه وه خه ریکی؟ ده وله مهنده ی؟ ژنت هیئاوه ؟ وه ک
ده مبینی من تیوه گلاوم ... نه مه ش هاوسه ره که م (لویزا) یه ...
خزمی

(وانزینباخ) ه ، نه لمانیه ... نه وه ش (نافاناییل) ی کورمه ...
خویندکاری سیی ناوه ندییه ، نافا گیان ، کورم! نه م به پیژه ی
ده یبینی ، هاورپی خویندنگه ! له قوناعی ناوه ندی به یه که وه بوین .
نافانایلیش دوای بریک پاوه ستان و بیرکردنه وه ، کلاوه که ی سه ری
داگرت .

پیاوه لاوازه که ، هه روا به رده وام بو: به لی کورم ، له ناوه ندی
به یه که وه بوین! نه ری بیرته چوئن سه رمان ده خسته سه ری هه کتر؟
له بیرمه دوای نه وه ی کتیبه کانی خویندنگه ت به جگه ره کون کون کرد
، ناوم لیئای (هیروسترات). توش به هوئی نه وه ی که چه زم له قسه و
هه وال بو ، ناوت لیئابوم (نافیالت). ها ... ها ... ها ... چ
روژگاریکی خوشبو!

مندال بوین خه ممان نه بو! نافاگیان وهره پیشتتر کوپم! شهرم مه که!
... ئەمەش هاسەرە که مه خزمی وانزینباخه ... له په پیره وانی لوڤسەرە
...

نافانا ئیل ، دواى هه ندىك بىر كرده وه ، جوله يه كى كرد و چوه پشت
باوكيه وه .

پیاوه قه له وه كه ، به حه زىكى زۆره ده پیروانیه هاوړی دیرینه كه ی و
گوته: ئی گوزهرانت چۆنه؟ گه یشتویه كوئ؟

: خزمهت ده كه م برا! دو سالیكه كارمه ندى پله پینجم ، نیشانه ی
(ستانیسلاڤ) م وهرگرتوه ، گهرچى موچه كه م به و شیویه نیه ...

له گه ل ئەوه شدا سوپاس بو خوا ... ژنه كه شم ماموستانى تاییه تی
موزیکه ، خوښم دواى ته واو بونی كاری فه مانگه ، قتوی دارینی
جگهره دروست ده كه م - قتوی دانسقه! دانه ی به پوڤلیك ده فروشم.

ئه لبه ته بو ئەوانه ی كه زۆرم لیده كړن ، ده دانه یان زیاتر ، بریك
هه رزانتریان ده ده می ... به پړیوه ده چین ... له پیکخراویكى بالا كارم

ده كرد ، ئیستاش له لایه ن ئەو پیکخراوه وه ، له ژیر ناوی كارمه ندى
تاییه تدا گواستراومه ته وه ئیره ... بریاره لیره ده سبه كار بم ، ئە ی

تو؟ له وانیه گه یشتبیتته كارمه ندى پله هه شت؟
: نا! هاوړی پړو سهرتر ، به پړیوه به ری گشتیم ... هاو پله ی ژه نه رالی

دو ئەستیره ...
له چاولیكنانیكدا رهنگ به پوخساری كابرای لاوازه وه نه ما. له جیگای

خوی وشك بو ، به زه رده خه نه یه ك ، گنج و لوچه كانی پوخساری خوار

و خییچ كرد و حاله تیكى به خووه گرت كه ده تگوت پوخسار و
چاوه كانی پرشنگ داویژن. له چاو تروكانیكدا خوی كوكرده وه و
هه ندىك پشتی چه مانده وه ، له جارن لاوازتر هاته به رچاوان ...

ته نانه ت جاننا و بوخچه كانی ده ستیشی خویان كوكرده وه و چرچ و
لوچییان تیكهوت ... چه نه گه ی درییژی ژنه كه شى درییژ تر بو و

نافانا ئیلیش پشتی راست كرده وه و وهك سه ربازان ، ناماده ، پاوه ستا
و دوگمه كانی چا كه ته كه ی داخست ...

: من ... گه وهرم ... زۆر خوشحالم! سوپاس بو خودا كه هاوړییه كى
سه رده می خویندى به نده گه یشتونه ته ئەو پله و پاییه یه!

پیاوه قه له وه كه پوخساری خوی گرزكرد و گوته: به سه برا! ئەمه
چییه؟ بو توئی ده نگت گوړی؟ بابیه! ئاشنا چون به و شیویه
به یه كه وه قسه ده كه ن! واز له و قسه فه رمیانه بیته!

كابرای لاواز ، كه خه ريك بو ده ست و قاچه كانی خوی پیکده خست ،
گوته: فه رمایشته كه ت راسته قوربان ... لوتف و بایه خى به پریزت ...

له راستیدا ئاوی ژیان به خشه ... ئەگه ر موآله ت هه بى نافانا ئیلی کوپم
به به پریزت ده ناسینم ... ئەمەش هاسه ره كه م ... لویزایه ...

لوڤسهریه ...
پیاوه قه له وه كه ، جاریکى ترویسستی نارپه زایی له به رامبه ر ئەم

هه ل سوکه وتانه ی هاوړیکه ییدا نیشانبدا ، به لام پیاوه لاوازه كه
شوینه واری پریزیکى ئەوه نده گه وره به پوخساریه وه دیاریو ، كه به پریز

به پړيوه بهرې گشتې ره نجاند و ساتيک دواتر روي وه رگپړا و به نيشانه ي
خودا حافيزي دهستي بو دريژر کرد.

پياوه لاوازه که ، سي په نجه ي به پړيوه بهرې گشتې به نه رمي گوشي . تا
نه و شوينه ي که ده يتواني خو ي چه مانده وه و وه ک چينه کان
بزه يه کی رپاکارانه ي کرد و هاوسه ره که شي بزه يه کی کرد . نافاناييليش
، وه ک سهربازان ، هينده به توندي قاچي کوتا به زه ويديا ، کلاوه که ي
دهستي که و ته خواره وه .

به گشتي ، هه رسيکيان مات و سه رسام و خوشحال بون .

مندالی ساخته چی

(ئیشان ئیفانوڤچ لاپکین) ، لایکی بالابهرز و (ئانا سیمیو نوڤنا زامبلیسکایا) ، کچیکی جوانی خاوهن لوتیکی ریک ، پیکه وه به تهلانه که دا سهره وژیږ بونه وه و چونه که نار پویاره که و له سهر نیمکیتیک دانیشن.

نیمکیتیکه ، به چل و گه لای چوند شوږه بیهک - که شوږابه ی کردبو به سهر نیمکیتیکه که دا - داپو شرابو. چنده جیگایه کی چه په ک و نارام! هینده به سه مروڤ له سهر ئه م نیمکیتیکه دانیشی بو ئه وه ی به ته واوی ، خوئی له چاوی خه لکی بشاریتته وه. جگه له ماسی و جالجالوکه ئاویه کان - که به سهر ئاوی پویاره که وه دین و ده چن - که سی تر نایانبینی.

کچ و کوره گه نه که ، به دار و قولاب و قتوی پر له کرم و چهند که ل و په لیک تری پیویستی ماسیگرتنه وه ، هاتبون.

هردوکیان دانیشن و بی ئه وه ی کات به فیرو بدن ، ده ستیان کرد به ماسی گرتن. دواي خوله کیک ، لاپکین سه بیریکی ده وروبه ری خوئی کرد و گوتی: زورم پیخوشه که به ته نیاین ... زور قسم هیه پیتی بلیم ... زور قسم هیه ... له وساته ی که تو م دیوه ... وریابه ماسیه ک خه ریکه دم بو قولابه که ده با ... توانیومه په ی به واتای راسته قینه ی ژیان ببه م ... بته که ی خوم ... ئه و بته م ناسی که ده بی به وپه پری شه رافه ته وه ، دار و نه داری خوم بخرمه ژیرپی ... به

لیدانه که یدا دیاره ده بی ماسیه کی گه وره بی ... هه رکه چاوم پیته که وت ناشقت بوم ... دلّت بردم ... په له مه که ، ئاوا داره که رامه کیشه ، وازی لیبتنه با جاریکیتر ده می بو به ری ... نازیزه که م ، به خودا سویندت ده دم ، رک و راست پیمبلی ئایا ده توانم ... و امه زانه که من هیوا و ئومیدم به م عیشقه وه گریداوه ، نا! من خوم به شایانی ئه م عیشقه ی تو نازانم ، ته نانه ت ناتوانم بیریشی لیکه مه وه ... به لام ئایا ده کری ئومیده وار بم به وه ی ... رایکیشه ده ری!

ئانا سیمیو نوڤنا ، دهستی به رز کرد و به ته کانیک خیرا ، قولابه که ی راکیشایه ده ری و به شادیه وه قیژه یه کی کرد.

ماسیه کی زیوی مه یله وسوری بچوک ، خوئی به ملالوادا فری ده دا.

: ئای خواجه ماسی سوف! خیرابه ... حه یف پویشت!

ماسیه بچوکه که ، خوئی له قولابه که پچراند و له سهر سه وزه گیایه که ی که نار هوه به ره و جیهانه دلخوازه که ی خوئی ، فرته ی لیکرد و ... شلپ ، که وته وه ناو ئاوه که .

لاپکین ، به رله وه ی ماسیه که خوئی هه لداته وه ناو ئاوه که ، ده بیویست په لاماریدا و بیگری ، بی ئه وه ی به خوئی بزانی ، دهستی کچه که ی گرت و به لیوی خویه وه نوساند ... ئانا سیمیو نوڤناش دهستی خوئی کیشایه دواوه ، به لام تازه کار له کار ترازابو ، لیوه کانیان بو ماچیک به یه که وه نوسابون. ئه م روداوه شتیکی خوکردی نه بو ، دواي یه که م ماچ ، کار گیشته ماچی دوهم و سییه م و سویند و په یمان و ...

چ ساته وختیکی دلرفینه! به لām له ژیانی فانی مروڤدا ، شتیک نیه به ناوی خوشبختی په ها. زوربه ی جارن یان خودی خوشبختی بوخوی ژه هراویه ، یان شتیکی دهره کی ژه هراوی ده کا.

نم وته یه ، به سهر کهش و هه وای نه ورژده دا چه سپا. نه و کاته ی که کور و کچه گه نجه که ، سهرگه رمی ماچکردنی یه کتر بون ، له ناکاو دهنگی پیکه نینیک به رز بووه .

هه ردوکیان چاویان برپه روبره که و له جیگای خویمان وشک بون. براکه ی ئانا سیمیو نوڤنا ، واتا (کولیا) ی قوتابی ، هه تا ناوقه دی چو بوه ناو ناوی روبره که و پاره ستابو و سهیری ده کردن و پیده که نی.

: نه ها! ... ماچ! ماچ! ده چم به دایکم ده لیم!

لاپکین سور هه لگه رابو و له سه رخو و به پته پت ، گوتی: هیوادارم تو وه که سیکي باش ... بزانی که پاراستنی نه پنی که سانی تر چه نده کاریکی پیروژ و گه وره یه و گپرانه وه و درکاندنیشی نه وپه پری پیسی و چه په لی و دو رپویه! پیموایه تو مندالیکي باش و په سه ن و ...

به لām له م قسانه دا ، مندالیه باش و په سه نه که ، قسه کانی پیبری و گوتی: روبلیکم بده نی نایدرکینم.

لاپکین ، یه ک روبلیکه کی کاغزی له گیرفانی دهره پنا و دایه کولیا.

کورپژگه ، پاره که ی له ناو دهسته ته ره کانیدا لولدا و فیکه یه کی لیدا و به مه له کردن دور که وته وه .

گه رچی دلداره کان به ته نیا مانه وه ، به لām کهش و هه وای عیشق و ده سبازی له که لله یاندا باری کرد.

بو به یانی پوژی دواتر ، لاپکین له شاره وه جاننایه کی په ساسی و توپیکي به دیاری بو کولیا ، هینا. ئاناش ، قدوه به تاله جوانه که ی خو ی دابویه. دواتریش دو دانه قوچپه ی سه رمه چه کی - که وینه ی سه گیکي به سه ره وه بو - به دیاری دایه .

پیده چو نه و ره وشه زور به دللی نه و مندالیه ساخته چه بیته. چونکه له و رژه وه بو به ده سه هینانی ده سه که وتی زیاتر ، هه مو هه لسوکه وتیکي نه و دو دلداره ی خستبوه ژیر چاودیریه وه .

چوبانه هه ر جیگایه ک ، کولیاش له وی قوت ده بووه و کاره کانی لی هه لده وه شاننده وه . به کورتی ساتیک چه نه یده هیشته به ئاسوده یی پیکه وه بن.

لاپکینیش له خفه تان دانسی چیر ده کردنه وه و ده یگوت: نه ی به دغه سال! به م مندالیه ئاوا ساخته چه ، نه دی نه گه ر گه وره بی چ شه ی تانیکي لیده رده چی!

کولیا ، له ته وای مانگی حوزه یراندا ، بو ساتیکیش نه یه هیشته نه و دو دلداره ئاسوده بن. وه ک سیبه ر به دوا یانه وه بو و به رده وام ده یویست دیاری بده نی.

هه رچه کیان ده دایه ، هیشته زیاتری ده ویست. روتیکیان داوای کاترمیری دهستی کرد! چار چه ؟ ناچار یون به لینی کرینی کاترمیری پیبده ن. روتیکیان که له مالی ئانا سیمیو نوڤنا ، له ده وری میزیک دانیشتون و خه ریکی خواردنی عه سرانه بون ، له ناکاو کولیا دهستی کرد به پیکه نین و چاویکی داگرت و له لاپکینی پرسی: بیلیم؟ ها؟

لاپکين ، سور هه لگه پرا و له جياتی کوليجه ، په پوځی سفره که یی کرده ده میه وه . ئاناسیمیو نوښناس هه ستا و ورده ورده به ره و ژوره که یی خوځی پوښت .

ئهم په وشه ، بهم شیوازه هه تا کوتاییه کانی مانگی ئاب ، دريژهی کيشا . وانا هه تا ئه و کاته یی که لاپکين هاته داخوای ئانا .

لاپکين ، دواى ئه وه یی په زامه ندى دايك و باوكی ئانای له سهر زه ماوه نده که یان به ده سهینا ، بهر له هه مو شتيك ، چوه ناو باخچه که و که و ته گه پان به دواى کولیدا .

هه رکه کولیاى بينی ، خه ريك بو له خوښيان شاگه شکه بی ، گرتی و توند گوځی پاكيشا .

ئاناش که له و کاته دا به دواى کولیدا ده گه پرا ، هه رکه ئه مانى بينی گه يشته لایان و ئه ویش توند گوځیه که یی تری پاكيشا .

خوژگه له و یی ده بویت و به چاوی خوټ ، ئه و شادی و خوښیه ت ده بينی ، که هه ردوکیانی گرتبووه ! کولياش ده گریا و ده پاراپیه وه : به قوربانتان بم ! هه له م کرد ! بمبورن ! جاريکی تر وانا که م ! ...

چه ند سال دواى ئهم روداوه ، لاپکين و ئانا سيميونوښناس ، هه رکاتى باسى شتيكى له م شیوه یی کرابا ، ده یانگوت : خوښترين کاتى دلداریه که یان ئه و کاته به وه که گوځی ئه و منداله ساخته چیه یان پاكيشاوه .

ئەنتون پافلوۋىچ چىخوف ۱۸۹۳

۴۱۴

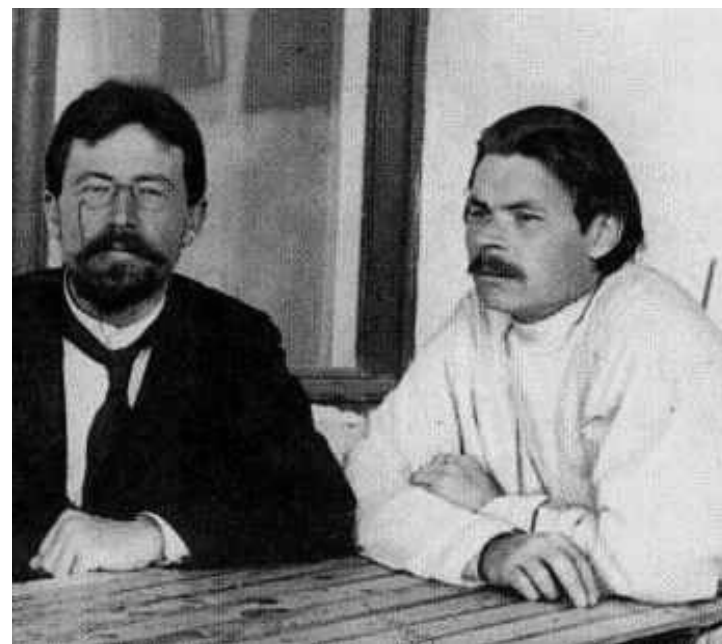

ئەنتون چىخوف

۴۱۳

لهگه ل لیو تولستوی (۱۹۰۱)

لهگه ل ماکسیم گورکی

په يکەری ئەنتۆن چيخوف له مليخوفا

٤١٨

له گەل ئولگا کنيپهري هاوسهري

٤١٧

۲۰۱۱		عمومر عەلى شەرىف	لېكۆلىنەۋەي ئەدەبىي	۱۲۱	لە لووتكەي ئەدەبىي ئەلمانەۋە
۲۰۱۱		كاكە مەم يۇتانی	پۇمان	۱۲۲	۱۲۲
۲۰۱۱		سالار ئىسماعىل سەمىن	پۇمان	۱۲۳	شارى لەغەم ئاوسىۋو
۲۰۱۱		دانا عەسكەر	كۆيدىار	۱۲۴	مىلانى لەگەل پىرسىيادا
۲۰۱۱		سوارە نەجمەدىن	دەق	۱۲۵	ئەۋ نامانەي بۇ پىرىتى خۇم دەياننىرىم
۲۰۱۱	ترجمة: المهندس محمد حسين رسول	صباح رەنجەر	شعر	۱۲۶	عام الصفر
۲۰۱۱		عەبدوللا سلىمان (مەشخەل)	چەند دەقىكى شانۇيى	۱۲۷	پاكشان لە تەنىشت تارمايى نىشتمانەۋە
۲۰۱۱		سردار زىنكەنە	مجموعه حوارات	۱۲۸	لقاءات تحت اشعة الحروف المشرقة
۲۰۱۱	نازاد نەجم		كۆمەلە چىرۆك	۱۲۹	دزەكان

ئەۋ كىتەپ و بلاۋگراۋانەي نى كەرگوكى بەكىتى نووسەرانى كورد پاش كۇنفرانسى نازادى بەچا پى
گە ياندىۋون جگە ئە گۇفارى گزنگ كە بەردەوام مانگانە دەردەچىت

ز	نارى كىتەپ	بايەت	نوسەر	ۋەرگىپ	سال
۱۰۸	خويىندەۋەي چەند دەقىكى ئەدەبىي و فىكىرى	خويىندەۋە	سامان محەمەد		۲۰۱۰
۱۰۹	مەرمىيەكانى فىرەون	شيعر	ئەحمەدى مەلا		۲۰۱۰
۱۱۰	تەۋنىك لە شيعر و وشە	لېكۆلىنەۋەي ئەدەبىي	مەحمود نەجمەدىن		۲۰۱۱
۱۱۱	۱۱۱ نامەي سۆزدارى	تىكىستى دلدارى	كۆكرىنەۋە و ئامادەكردى: حەمە سەئىد زەنگنە		۲۰۱۱
۱۱۲	داناي كويخا شەۋكەت	پۇمان	موعتەسەم سالەيى		۲۰۱۱
۱۱۳	سەماي روج	كورتە چىرۆك	نەوزاد يوسىف كاكەيى		۲۰۱۱
۱۱۴	سلىكوك مۆكلىر عاجباتىي مەشتەم	پۇمان	عەبدوللا سەراج		۲۰۱۱
۱۱۵	خەزان و شنەي بەيان	شيعر	غازى پەشىد زەنگنە		۲۰۱۱
۱۱۶	بزووتنەۋەي پوانگە و شاعىرانى حەقتا و مەشتاكانى مەلىز	لېكۆلىنەۋەي ئەدەبىي	د.ھىمدادى حوسىن		۲۰۱۱
۱۱۷	ئاۋابوونى چەستە لە سەفەرى دندا	شيعر	ستار ئەحمەد عەبدولرەحمان		۲۰۱۱
۱۱۸	دەرگان	كۆچرۆك	خالىد مەجىد فەتھوللا		۲۰۱۱
۱۱۹	تەنيا لەبەر مەعاشەكەيە	كورتىلە چىرۆك	بەكر دەرويش		۲۰۱۱
۱۲۰	گەشەكرىدى زامانى مندال	زامانى مندال		و: د. نازاد باخەۋان و ناصح محمد	